Sfinţii ocrotitori ai copiilor

„Lăsaţi copiii să vină la Mine şi nu-i opriţi, că a unora ca aceştia este Împărăţia Cerurilor”, ai spus, Mântuitorule, îndemnându-ne prin aceasta să ne creştem copiii spre slava lui Dumnezeu. Învaţă-i, Tu, Doamne, să Te asculte atunci când îi chemi să Te slujească, ca să dobândească Împărăţia mult dorită.Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri! Binecuvântează-i pe copiii noştri, Doamne, cu lumina binecuvântării Tale, ca Tu să fii puterea lor, Tu să fii ajutorul lor, Tu să fii viaţa lor.

Copiii sunt în permanenţă ocrotiţi de părinţii lor şi îngrijiţi cu toată dragostea, dar ei primesc şi ajutorul sfinţilor, dintre care i-am ales pe cei mai cunoscuţi ocrotitori ai copiilor.

Index

Canon de rugăciune a copiilor ***5***
Canon de rugăciune pentru mântuirea copiilor ***14***

Canon de rugăciune pentru copilul bolnav 24
Rugăciune pentru copilul bolnav 30
Rugăciuni pentru copiii noştri 31
Rugăciunile copiilor pentru părinţi 37
Rugăciunea copiilor pentru fraţi şi surori 39
Rugăciunea părinţilor către Sfântul ocrotitor al copilului 40
Preasfânta Născătoare de Dumnezeu 41
Acatistul Maicii Domnului, Povăţuitoarea copiilor 42
Rugăciune către Maica Domnului, mama tuturor credincioşilor 52
Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Maica îndurării şi a milostivirii 54
Maica Domnului - Măicuţa mea… 56
Părintele Arsenie Papacioc - Maica lui Dumnezeu este Maica mea 58
Sfântul Siluan Athonitul - Despre Maica Domnului 60
Istorioară – Purtarea de grijă a Maicii Domnului 64
O mamă adevărată 66
Sfântul Înger păzitor 70
Acatistul Îngerului păzitor 71
Rugăciune 84
Ierom. Ghelasie Gheorghe: Acatistul Sfântului Înger Păzitor 87
Canonul de rugăciune către Îngerul păzitor al vieţii omului 93
Rugăciune către Sfântul Înger păzitor, a Sfântului Macarie cel mare 106
Arhimandritul Tihon Şevkunov - "Nesfinţii sfinţi": O catehеză vie despre îngerul păzitor 107
Îngerul păzitor 110
Copilul şi îngeraşii 114
M-a atins un înger 119
Îngeraşii şi joaca de-a oamenii 121
Sfântul Stelian Paflagonul - ocrotitorul copiilor şi a celor nevoiaşi (26 noiembrie) 124
Acatistul Sfântului Stelian Paflagonul 126
Sfinte moaşte ale Sfântului Stelian 139
Sfântul ierarh Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei (6 decembrie, 9 mai şi pe 29 iulie) 143
Acatistul Sfântului ierarh Nicolae 144
Sfinte moaşte ale Sfântului Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei în România şi în lume 158

Câteva minuni contemporane ale Sfântul ierarh Nicolae extrase din: "Viaţa şi minunile Sfântului Nicolae. carte pentru copii, părinţi şi bunici" 176
Lidia Stăniloae – În Rai se ţine seama de ceea ce ai dăruit pe Pământ..... 188
Sfântul mare mucenic Efrem cel nou, Grecia - grabnic ajutător şi mare făcător de minuni (1384 - 1426) (3 ianuarie şi 5 mai) 192
Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel nou..... 194
Rugăciunea părinţilor pentru copiii lor..... 206
Rugăciunea părinţilor care nu pot avea copii 207
Rugăciune de mulţumire pentru binefacerile primite de la Sfântul Efrem cel nou 209
Moaştele Sfântului Efrem cel nou..... 211
Minuni ale Sfântului Efrem cel nou..... 216
"Familia ortodoxă": Îl consider pe Sfântul Efrem ca un tată ocrotitor..... 217
Sfântul mare mucenic Efrem cel nou - Binevesteşte despre dragostea lui Dumnezeu..... 222
Sfântul Efrem cel nou a salvat din comă datorată supradozei de droguri .. 223
Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi..... 225
„Îţi mulţumesc"..... 225
L-am dus cu maşina pe sfânt 226
Sfântul Ioan Rusul, ales mărturisitor a lui Hristos, grabnic ajutător şi făcător de minuni (27 mai)..... 229
Acatistul Sfântului Ioan Rusul 231
Rugăciune..... 242
Rugăciune care se citeşte la vreme de boală 243
Moaştele Sfântului Ioan Rusul 245
Minuni ale Sfântului Ioan Rusul 264
Sfânta Cuvioasă Parascheva (14 octombrie) 271
Acatistul cuvioasei maicii noastre Parascheva 274
Moaştele Sfintei cuvioase Parascheva..... 293
Din minunile contemporane ale Sfintei Parascheva..... 296
Sfânta muceniţă Filofteia de la Curtea de Argeş, iubitoare de Dumnezeu (7 decembrie)..... 306
Acatistul Sfintei muceniţe Filofteia..... 308
Moaştele Sfintei muceniţe Filofteia..... 323
Sfinţii în viziunea copiilor 325
Povestea unui înger 336
Despre cei cu suflet veritabil 338

O taină dezvăluită celor cu suflet de copil 341
Eşti cumva soţia lui Dumnezeu? 343
De la sămânţă la plantă 345
Florile dragostei şi ale smereniei 347
Ne învaţă copiii … 349
Istorioară pentru copiii care nu au răbdare în biserică 350
O, Tatăl nostru, care eşti în Ceruri 355

Canon de rugăciune a copiilor

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142:
Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de

vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Apoi **troparele** acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoinţă să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, milostiveşte-te spre noi şi ne ajută; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deşert, că numai pe tine te avem ajutătoare. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea noi nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu, că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge

Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Cântarea 1

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Care ai binecuvântat nunta din Cana Galileii, arătând-o curată şi sfântă şi Care ai revărsat binecuvântările Tale fără de număr peste familiile creştine, binecuvântează şi sfinţeşte şi casa noastră, pe părinţii, pe fraţii şi pe toţi cei de aproape ai noştri.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Rânduind Tu ca familia să fie chip al Bisericii, fiind loc al sălăşluirii Tale, ne bucurăm şi Îţi mulţumim, Doamne, rugându-ne să ne ocroteşti după mare mila Ta, ca nu cumva din lucrarea vrăjmaşului să ne îndepărtăm de Tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, Îngere al Domnului, care de când m-am unit prin Botez cu Mântuitorul Hristos îmi luminezi viaţa, ajută-mă să mă port în toate zilele vieţii mele ca un mădular vrednic al Bisericii, ca tinereţea mea să fie ferită de cădere şi să aduc părinţilor mei numai bucurie şi nu întristare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă cu sfântul tău acoperământ casa noastră, pe toţi cei ce vieţuiesc în ea şi pe toţi cei ce intră într-însa, miluindu-i cu darul tău.

Cântarea a 3-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Mântuitorule Preabun, Care ai înmulţit cele cinci pâini şi cei doi peşti în pustie, săturând cu ele mii de oameni, trimite binecuvântările Tale bogate şi peste casa noastră, ca nu cumva pentru păcatele noastre să ne lipsească cele de trebuinţă.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Dumnezeu, Care poartă grijă de păsările cerului şi de crinii ţarinii, poartă de grijă mai ales de cei care Îl cheamă cu dragoste şi evlavie, împlinind toate lipsurile lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Nicolae, ştiu că nu numai pe tatăl care voia să-şi lase fetele să păcătuiască, neavând nici un fel de avuţie, l-ai ajutat să nu cadă în păcat din pricina sărăciei, ci de multe ori ai ajutat altor creştini încercaţi de lipsuri; pentru aceea te rugăm să veghezi şi asupra familiei noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cine va spune toate minunile tale, Preasfântă Fecioară? Că de multe ori ai trimis cele ce le lipseau creştinilor aflaţi în grele nevoi, izbăvindu-le casele de lipsuri şi sufletele de cădere.

Cântarea a 4-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Sănătate ai dat bolnavilor care Te rugau aceasta, vindecându-i cu puterea Ta cea dumnezeiască. Cu această putere, Doamne, Te rog să-i păzeşti pe părinţii, pe fraţii şi pe cei de aproape ai mei, de toată boala şi de toată neputinţa.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Doamne, ajută-ne să ducem fără cârtire crucea bolii, atunci când va fi trimisă asupra noastră, ştiind că nici un fir de păr din capul nostru nu se clinteşte fără voia Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon, dimpreună cu

toţi Sfinţii care aţi primit de la Dumnezeu darul tămăduirii, cad înaintea voastră şi vă rog să fiţi voi doctorii familiei noastre, ca ori de câte ori vom fi încercaţi de boală, cu ajutorul vostru, să dobândim izbăvirea de ea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cine nu s-a mirat auzind cum ai vindecat atâta mulţime de bolnavi, cum boala a fugit ori de câte ori ai fost tu chemată cu credinţă? O, Maică Sfântă, ai grijă de noi când boala se abate asupra noastră.

Cântarea a 5-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Fiul lui Dumnezeu nu S-a ferit de cruce, ci a arătat-o pe aceasta cale a mântuirii. Te rugăm, Doamne, ajută-ne să biruim toate încercările prin care vom trece, fiind întăriţi prin harul Tău.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Calea mântuirii nu este calea desfătării şi a plăcerilor, ci este calea cea strâmtă şi plină de încercările îngăduite de Dumnezeu pentru curăţirea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor Mucenici care bine v-aţi nevoit, fiind chinuiţi în multe feluri pentru credinţa voastră şi nu v-aţi lepădat de Hristos, ajutaţi-ne să ne ducem crucea fără să cădem din pricina slăbiciunilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nimeni nu a suferit mai mult decât tine, Sfântă Fecioară, care L-ai văzut pe Fiul tău răstignit pe cruce de cei fără de lege. Tu, care ştii durerile şi necazurile noastre, ajută-ne să fim izbăviţi de ele.

Cântarea a 6-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

La Tine cad, Doamne Iisuse Hristoase şi-Ţi mărturisesc neputinţa mea şi slăbiciunile tinereţilor mele. Înţelepţeşte-mă, Doamne, ca în toţi anii vieţii să duc lupta cea bună împotriva patimilor, ca să nu fiu lipsit de harul Tău.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Plata păcatului este moartea şi mulţi s-au lipsit de mântuire, fiind iubitori de patimi. Ajută-ne, Doamne, să nu fim biruiţi de patimi şi de pofte, ca să nu ajungem în adâncurile iadului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor şi Sfintelor care prin posturi şi nevoinţe îndelungate aţi biruit patimile şi poftele, arătându-vă îngeri în trup, fiţi ajutătorii noştri în lupta cu necuratele patimi şi cu necuraţii diavoli.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi şi pe toţi pomeniţii noştri, apărându-ne de atacurile îngerilor căzuţi şi ferindu-ne de căderea în patimi.

Cântarea a 7-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Nu este păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni, Hristoase Dumnezeule; de aceea îndrăznesc să Te rog ca, oricât de mult ar cădea părinţii şi fraţii mei, Tu să le luminezi mintea ca să se ridice.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Te rog, Mântuitorule, Care ai venit să-i aduci nu pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă, ajută-ne să nu cădem în păcate aducătoare de moarte, iar de vom cădea din pricina slăbiciunilor noastre, să trimiţi peste noi duhul pocăinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă Maria Egipteanca, dimpreună cu Sfântul Ciprian care a devenit din vrăjitor Arhiereu şi de cununa muceniciei s-a învrednicit şi cu toţi cei care, după căderi şi întinări fără de număr, prin pocăinţă au dobândit sfinţenia, vă rog să aveţi grijă şi

de mine, de părinţii şi de fraţii mei, ca, ori de câte ori vom cădea în păcate, să ne ridicăm degrabă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, vas al curăţiei şi al evlaviei, te rog să ne ajuţi pe noi să ne ridicăm dacă vom cădea în cursele necuratului diavol şi să ne curăţim sufletele prin Taina Spovedaniei.

Cântarea a 8-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Duhul Tău cel Sfânt, Doamne, să vină peste casa noastră, peste toţi cei care Te caută şi Te cheamă în ajutor, rugându-Te să-i acoperi cu darul Tău.

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Sfinţeşte-ne, Preabunule Doamne, trimiţându-ne darurile Sfântului Duh: duhul înţelepciunii, duhul înţelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoştinţei, duhul temerii de Dumnezeu şi duhul bunei-credinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toate cetele Sfinţilor, Sfinţilor Apostoli, Sfinţilor Prooroci, Sfinţilor Mucenici, Sfinţilor Ierarhi, Cuvioşilor Părinţi şi Cuvioaselor Maici, vă rog să binecuvântaţi casa noastră şi pe toţi cei ce vieţuim într-însa, călăuzindu-ne pe calea sfinţeniei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, arată-ne calea pe care să mergem pentru a dobândi curăţia sufletului şi a trupului, ca să Îl urmăm cu credinţă pe Mântuitorul Hristos, purtându-ne crucea până la moarte.

Cântarea a 9-a

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Mântuieşte-ne, Doamne, că pentru aceasta ai venit în lume şi pentru aceasta ai murit pe cruce! Mântuieşte-ne, Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu!

Doamne, miluieşte-i pe părinţii şi pe fraţii mei!

Ajută-ne, Doamne, ca până la sfârşitul vieţii noastre să râvnim şi să căutăm mântuirea, cugetând la bunurile pe care le-ai dăruit celor ce s-au învrednicit de darul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfintelor puteri cereşti şi toţi sfinţii care ocrotiţi lumea cu puterea pe care v-a dat-o Dumnezeu, aveţi grijă şi de cei de aproape ai mei, de părinţii şi de fraţii mei, călăuzindu-i spre Împărăţia cerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Poartă spre cer eşti, Născătoare de Dumnezeu, celor ce te laudă pe tine. Te rog ca la Înfricoşătoarea Judecată, când vei sta de-a dreapta Fiului tău, să Îl rogi să ne dăruiască mântuirea.

Canon de rugăciune pentru mântuirea copiilor

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142:
Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi

întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Apoi **troparele** acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoinţă să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, milosteveşte-te spre noi şi ne ajută; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deşert, că numai pe tine te avem ajutătoare. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea noi nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu, că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul

Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Cântarea 1

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

„Lăsaţi copiii să vină la Mine şi nu-i opriţi, că a unora ca aceştia este Împărăţia Cerurilor”, ai spus, Mântuitorule, îndemnându-ne prin aceasta să ne creştem copiii spre slava lui Dumnezeu. Învaţă-i, Tu, Doamne, să Te asculte atunci când îi chemi să Te slujească, ca să dobândească Împărăţia mult dorită.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Binecuvântează-i pe copiii noştri, Doamne, cu lumina binecuvântării Tale, ca Tu să fii puterea lor, Tu să fii ajutorul lor, Tu să fii viaţa lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ioane Botezătorule, dascăl al pocăinţei, care ai tresăltat în pântecele maicii tale când s-a apropiat de tine Fecioara Maria care purta în pântece dumnezeiescul Prunc, ajută-i pe copiii noştri să nu fie nesimţitori la cercetările tainice ale Duhului, ci să cugete în fiecare zi la Împărăţia ce va să vină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, când Domnul fiind pe cruce ţi-a spus „Femeie, iată fiul tău!”, ţi-a dat în grijă nu numai pe ucenicul Său iubit, ci şi pe toţi copiii care au primit lumina Sfântului Botez.

Cântarea a 3-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Cuvântul Tău, Doamne Iisuse Hristoase, că „cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine mă primeşte”, ne luminează inimile ca să pricepem ce mare dar este pentru noi să ne creştem copiii în Numele Tău. Învredniceşte-ne, Doamne, să putem face aceasta spre mântuirea lor şi bucuria noastră.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Duhul Sfânt, Care S-a pogorât peste ucenicii Tăi la Cincizecime, să Se pogoare şi peste copiii noştri, Doamne, ca să primească darurile Sale: duhul înţelepciunii, duhul înţelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoştinţei, duhul temerii de Dumnezeu şi duhul bunei-credinţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Călăuziţi-ne pe noi pe calea dreptei credinţe, Sfinţilor Apostoli: Petre, Pavele, Iacove, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu, împreună cu Luca, Ioane, ucenicule iubit al lui Hristos, Simone şi Iuda, cel cu totul fericit şi mare Matia, cum şi pe voi v-a călăuzit Hristos din pruncia voastră duhovnicească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Să nu uităm niciodată, Născătoare de Dumnezeu, cum Cuvioasei care te-a rugat să-i arăţi că îi eşti Maică, i-ai cerut în vedenie să se arate fiică vrednică a ta, cerându-le prin aceasta tuturor creştinilor să fie vrednici de a fi numiţi fii ai tăi.

Cântarea a 4-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

„Osana, Fiului lui David! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!”, au strigat copiii care Te-au întâmpinat cu bucurie mare când ai intrat în Ierusalim. Învaţă-i, Doamne şi pe copiii noştri să fie asemenea acelora şi să Te laude până la sfârşitul vieţii lor.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Din gura pruncilor şi a celor ce sug Ţi-ai pregătit laudă, Doamne. Dăruieşte harul Tău copiilor noştri, ca să iubească rugăciunea, Biserica, faptele bune şi ascultarea de poruncile Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor Ierarhi Atanasie şi Chiril al Alexandriei, apărătorilor ai dreptei credinţe, dimpreună cu Nicolae al Mirelor Lichiei şi Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni, voi, care aţi propovăduit în lume cinstirea lui Dumnezeu, aveţi grijă de copiii noştri, ca să nu părăsească Biserica lui Hristos, ci să fie mădulare vii ale ei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Să te cânte neamurile toate, Preasfântă Fecioară şi toţi copiii să te laude, că eşti mare ajutor neamului creştinesc, ferindu-l de lucrarea vrăjmaşului diavol. În vecii vecilor să fii slăvită, ceea ce te-ai arătat mai presus de toate cetele îngereşti şi de toţi sfinţii.

Cântarea a 5-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, ci spune numai cu cuvântul şi se va vindeca sluga mea”, a zis sutaşul cu credinţă şi s-a însănătoşit sluga sa în ceasul acela. Credem Ţie, Doamne, că aşa îi poţi tămădui şi pe copiii noştri, când bolile şi necazurile îi încearcă.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Doamne, Cel ce îi tămăduieşti pe cei bolnavi şi îi ridici pe cei căzuţi, vindecă toate slăbiciunile care vin asupra copiilor noştri pentru a-i face robi păcatului, ca să Îţi mulţumească Ţie, Celui ce eşti minunat întru toate lucrurile Tale şi nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon, dimpreună cu toţi sfinţii care au primit darul tămăduirii, cereţi de la Dumnezeu pentru copiii noştri sănătate sufletească şi trupească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

O, Maica Domnului, nenumărate sunt minunile pe care le-ai făcut, izbăvind mulţime de copii de grele suferinţe şi învăţându-i să se roage ţie cu credinţă. Ştiind puterea mijlocirii tale, te rugăm să îi ocroteşti pe copiii noştri, ca să fie feriţi de toate neputinţele.

Cântarea a 6-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Tu, Mântuitorule Preabun, Care ai învăţat că „cel ce iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine”, pune în inimile copiilor noştri dragostea de Tine, ca mai mult decât pe părinţii lor trupeşti să Te iubească pe Tine, Cel ce Te-ai arătat în lume Fiul Omului.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Doamne, Preadulce Iisuse, dăruieşte-le copiilor noştri tot ce le este de folos pentru mântuire, dăruieşte-le dragoste de părinţi şi de aproapele, înţelepciune, smerenie, cinste şi toate celelalte virtuţi creştineşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvioşilor Părinţi şi Cuvioaselor Maici, care ducând crucea răbdării aţi răbdat tot felul de nevoinţe, vă rugăm să îi întăriţi pe copiii noştri ca să meargă pe calea înfrânării, pe calea cea strâmtă şi cu chinuri, pentru a dobândi bunătăţile cele veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cine oare îşi va încredinţa copiii în grija ta şi-şi va vedea aşteptările înşelate? Nimeni, Născătoare de Dumnezeu, pentru că te arăţi totdeauna grabnic ajutătoare celor ce aleargă la tine cu credinţă.

Cântarea a 7-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Arătând că mare este pedeapsa celor ce vor sminti pe unul dintre cei mici care cred în Tine, ai grăit: „Vai lumii din pricina smintelilor! Că smintelile trebuie să vină, dar vai omului prin care vine sminteala”. Pentru care Te rugăm, Doamne, fereşte-ne ca nu cumva să-i smintim cu ceva pe copiii pe care ni i-ai dat în grijă.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Prea bunule Doamne, dacă din lucrarea vrăjmaşului vor cădea copiii noştri în păcat, primeşte-i la Tine aşa cum l-a primit tatăl pe fiul risipitor, aşa cum ai primit la Tine mulţime mare de păcătoşi şi păcătoase şi ridică-i degrabă ca să slujească Ţie, Celui ce n-ai venit să chemi pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mari dascăli ai lumii şi Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorule şi Ioane Gură de Aur, care din tinereţile voastre v-aţi închinat vieţile Domnului, defăimând patimile şi dobândind virtuţile, ajutaţi-i şi pe copiii noştri să ducă o viaţă bineplăcută lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Deşarte sunt bunătăţile cu care lumea aceasta îi ispiteşte pe tineri şi pe bătrâni, dar nepieritoare sunt bunătăţile pe care Maica lui Dumnezeu le dăruieşte celor ce o cinstesc cu evlavie.

Cântarea a 8-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

„Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi şi să-Mi urmeze Mie”, ai grăit Tu, Cel ce ai murit pe cruce pentru păcatele neamului omenesc. Călăuzeşte-i şi pe copiii noştri să-şi ia crucea şi să Te urmeze cu adevărat, oricât de mari ar fi greutăţile şi ispitele acestei lumi.

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Doamne, Cel ce în vremea prigoanelor ai întărit mulţime de copii care Te-au mărturisit mergând fără teamă spre mucenicie pe urmele părinţilor lor, întăreşte-i pe copii ca în prigoana patimilor şi a poftelor să ducă lupta cea bună şi să fie biruitori prin harul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, Sfinte Chiric, care după numai trei ani de viaţă ai primit cununa muceniciei, dimpreună cu Soborul celor paisprezece mii de prunci ucişi de Irod şi cu Sfinţii Mucenici şi Muceniţe care cu sângele vostru aţi udat ogorul Bisericii lui Hristos, ocrotiţi aceste roade tinere, aceşti copii ai noştri, ca să nu se teamă de moartea trupească, ci numai de cea sufletească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sabie a trecut prin sufletul tău, Născătoare de Dumnezeu, când L-ai văzut zăcând fără de suflare pe Cel ce este Viaţa lumii. Tu, care înţelegi durerea părinţilor care suferă pentru copiii lor, ai grijă şi de copiii noştri, ca nu cumva necuratul vrăjmaş să le întineze sufletele prin păcate.

Cântarea a 9-a

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!
Să audă copiii noştri la Judecată glasul Tău prea dulce, o, Iisuse, glasul Tău care va zice: „Veniţi, binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi Împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii!”

Mântuieşte-i, Doamne, pe copiii noştri!

Doamne, cădem în faţa Ta cu umilinţă şi Te rugăm să rânduieşti precum ştii mântuirea copiilor pe care ni i-ai dat, împlinind cu harul Tău neputincioasele poveţe pe care le primesc de la noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, Sfinte Steliane, ocrotitorule al copiilor, roagă-te împreună cu Soborul tuturor Sfinţilor şi cu Cetele îngereşti care Îl slăvesc pe Dumnezeu neîncetat, Stăpâniile, Heruvimii, Serafimii, Domniile, Îngerii, Scaunele, Căpeteniile şi Sfinţii Arhangheli, ca Domnul să îi binecuvânteze şi să îi sfinţească pe copiii noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă-i cu sfântul tău acoperământ pe toţi copiii binecredincioşi şi pe toţi cei care se îngrijesc de creşterea lor, ca să Îi cânte cu toţii lui Dumnezeu: Aliluia!

Apoi se face otpustul.

Canon de rugăciune pentru copilul bolnav

Cântarea 1-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne, Cel ce rânduieşti toate spre mântuirea oamenilor, primeşte această puţină rugăciune pentru copilul acesta, care este greu încercat de boală şi tămăduieşte-i durerile precum ştii. Nu-l lăsa să se chinuiască, Doamne, ci ridică-l degrabă din boală, Tu, Care eşti bun şi iubitor de oameni.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, cât de mare este mulţimea celor pe care i-ai vindecat! Orbii şi-au dobândit vederea, surzii şi-au căpătat auzul, muţii au început să vorbească, şchiopii au mers pe picioarele lor. Cine oare nu s-a vindecat alergând la ajutorul Tău? Te rugăm, Doamne, tămăduieşte-l şi pe copilul acesta care suferă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor Apostoli, Sfinţilor Mucenici, Sfinţilor Ierarhi, Cuvioşilor Părinţi şi Cuvioaselor Maici, mijlociţi înaintea lui Dumnezeu pentru tămăduirea copilului pentru care ne rugăm, ca să dobândească sănătate trupească şi sufletească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nenumărate vindecări ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, în tot locul răspândindu-se lauda minunilor tale. Tu, care eşti şi pentru noi mamă iubitoare de fii, arată dragostea ta şi acestui copil greu încercat de suferinţă.

Cântarea a 3-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi, dar de multe ori bolnavii aleargă la doctori nepricepuţi şi în loc să fie tămăduită, boala devine mai grea. Călăuzeşte-ne Tu, Doamne, Cel ce eşti Doctorul sufletelor şi al trupurilor, să găsim doctorii potriviţi pentru că acest copil să dobândească grabnică însănătoşire.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

S-au înmulţit vrăjitorii care înşală lumea, zicând că puterea lor vine de la Dumnezeu. Fereşte-i, Doamne, pe robii tăi ca nu cumva să cadă în cursele lor, ca nu cumva să fie batjocoriţi de diavol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon, rugaţi-vă pentru doctorii care încearcă să tămăduiască acest copil, ca să fie iscusiţi şi luminaţi şi să facă bună lucrare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, tu i-ai acoperit cu darul tău pe doctorii care s-au rugat ţie cu smerenie şi ei au dat bolnavilor cele trebuincioase spre însănătoşire. Aşa ajută-i şi pe doctorii care încearcă să vindece copilul acesta, ca să nu nădăjduiască doar în ştiinţa lor, ci mai ales în puterea care vine de la Cel ce dă cu adevărat tămăduirea.

Cântarea a 4-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne, nu suntem vrednici să intri sub acoperământul nostru, dar spune numai cu cuvântul şi se va tămădui copilul acesta, Te rugăm cu zdrobire de inimă, învăţându-ne a crede în puterea Ta cea dătătoare de viaţă, de la sutaşul căruia i-ai vindecat sluga în chip minunat.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Vino, Doamne, vino, Iubitorule de oameni, vino cu puterea Ta şi vindecă durerile acestui copil, alungând de la el toată tulburarea trupească şi sufletească şi dăruindu-i lui pacea Ta cea sfântă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toţi Sfinţii şi Sfintele care aţi primit de la Dumnezeu darul tămăduirii, voi, care în chip minunat aţi vindecat fel şi fel de neputinţe, arătaţi şi acum puterea mijlocirii voastre în faţa Tronului ceresc, rugându-vă Celui a Cărui putere tămăduieşte orice neputinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, tu, care ştii durerea inimilor noastre şi durerea copilului acestuia, tămăduieşte-l cu rugăciunile tale, aşa cum ai tămăduit de nenumărate ori pe cei care au alergat la tine în rugăciune.

Cântarea a 5-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

“Fie vouă după credinţa voastră!”, ai spus orbilor care Te rugau să le dăruieşti vederea, Mântuitorule şi ochii lor s-au deschis, iar ei s-au umplut de bucurie. Nu după puţina noastră credinţă, ci după dragostea Ta de oameni să vină tămăduirea acestui copil, ca să-Ţi mulţumească şi să Te slăvească.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Nu Dumnezeu a creat boala şi moartea, ci omul iubitor de patimi le-a ales. Nu Dumnezeu e de vină pentru suferinţele noastre, El însă rânduieşte cu milostivire izbăvirea noastră de chinurile veşnice. Cine este omul să cârtească împotriva Celui ce a făcut cerul şi pământul?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ioane Botezătorule, care din tinereţea ta ai lepădat bucuriile acestei lumi şi ţi-ai trăit viaţa în nevoinţă, ocroteşte-l pe acest copil şi ajută-l să rabde cu credinţă orice încercări pe care le îngăduie Bunul Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, dacă durerea va birui acest copil şi-l va arunca în mlaştina deznădejdii, tu să-l ridici degrabă şi să-i alini suferinţele, acoperindu-l cu darul tău.

Cântarea a 6-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

"Doamne, dacă voieşti, poţi să mă curăţeşti", a spus leprosul închinându-se Ţie. Aşa şi noi, Doamne, credem că dacă e voia Ta, acest copil va primi grabnică tămăduire.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

"Vreau, curăţeşte-te", i-ai spus leprosului şi s-a tămăduit. Dulce glas, prea dulci cuvinte! Cine oare nu va cădea în faţa puterii Tale, ştiind că Tu eşti singurul care dai adevărata tămăduire?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Steliane, nu ştim să ne rugăm ţie cu credinţa celor care s-au rugat şi care au văzut mai apoi lucrarea minunilor tale, dar îndrăznim a cere ajutorul tău, ştiind că mult îi iubeşti pe copii şi eşti mare ocrotitor al acestora.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

O, Maică Preasfântă, am auzit minunile tale şi m-am bucurat! Am auzit milele tale şi sufletele noastre întristate au primit alinare! Am crezut în ajutorul tău şi niciodată nu ne-ai lăsat ruşinaţi! Lăudată să fii în vecii vecilor!

Cântarea a 7-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

"De ce vă tulburaţi şi plângeţi, copila n-a murit, ci doarme", ai spus, Hristoase, celor ce plângeau moartea fiicei lui Iair, mai-marele sinagogii, dar ei s-au îndoit că o vor mai vedea vie, neştiind cine era Cel care le vorbea. Să nu vină peste noi duhul necredinţei şi al îndoielii în puterea Ta, Doamne, ca să nu fim ruşinaţi de necuratul diavol.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

“Fiică, ţie îţi zic, scoală-te”, ai spus, apucând-o de mână şi copila a prins viaţă. Precum ai ridicat-o pe ea din adâncurile morţii, aşa să ridici şi sufletul acestui copil spre pocăinţă dacă vreodată, din lucrarea diavolului, va cădea în adâncul păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ierarhe Nicolae, cum ai purtat de grijă celor trei fiice ale omului cel greu încercat de sărăcie şi le-ai izbăvit de păcatul pierzător de suflete, aşa să porţi de grijă şi acestui copil, ferindu-l de toată boala sufletească şi trupească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mare e tristeţea ta, Născătoare de Dumnezeu, când fiii tăi după dar cad în mrejele păcatului. Veghează ca o mamă asupra acestui copil, ca nu cumva să-şi întineze sufletul, ci să crească sub îndrumările tale pe căile bine plăcute lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Sfânta Ana a zămislit-o pe Fecioara Maria după ce, împreună cu bărbatul ei, dreptul Ioachim, a petrecut vreme îndelungată în post şi rugăciune. Cu adevărat, Doamne, binecuvântaţi sunt copiii ai căror părinţi duc o viaţă aleasă şi binecuvântare primesc copiii ai căror părinţi pun început bun mântuirii lor.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Câţi părinţi ştiu să-şi crească cu evlavie copiii? Câţi părinţi pun mai presus de bunurile trupeşti, bunătăţile sufleteşti? Puţini. Şi mulţi sunt aceia care îşi cresc copiii departe de Biserică, deschizând prin aceasta uşa necazurilor şi durerilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, Sfinţilor Părinţi, Ioachim şi Ana, care sunteţi ocrotitori ai familiilor credincioase, cereţi de la Dumnezeu vindecare şi pentru copilul acesta care este încercat de boală, ca nu cumva să fie biruit de deznădejde.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Să nu sufere acest copil din cauza păcatelor părinţilor, ci să primească alinare de la tine, ceea ce eşti Maică cerească a tuturor celor ce te cheamă în ajutor.

Cântarea a 9-a

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne Iisuse Hristoase, nici un folos nu va avea acest copil dacă va dobândi doar tămăduirea trupească. Chiar dacă noi nu ne dăm seama că de multe ori sufletele sunt mai bolnave decât trupurile, Te rugăm pe Tine, Care ştii toate, să dai acestui copil nu numai vindecare trupească, ci şi sufletească.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, mântuieşte pe toţi credincioşii care păstrează dreapta credinţă şi rânduieşte precum ştii mântuirea acestui copil, păzindu-l în Adevăr până în ultima zi a vieţii sale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor care aţi defăimat lumea aceasta pentru a dobândi Împărăţia Cerurilor şi Sfintelor Puteri cereşti care neîncetat Îl slăviţi pe Dumnezeu, vă rugăm să păziţi de tot răul şi de toată lucrarea vrăjmaşului pe acest copil până în ultima clipă a vieţuirii sale pe acest pământ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aducându-ne aminte de cuvintele Mântuitorului, Care atunci când Îl răstigneau l-a dat în grija ta pe ucenicul Său iubit şi prin aceasta şi pe toţi cei ce cred în El, gândindu-ne la acest copil care suferă, îndrăznim a spune şi noi acestea: Preasfântă Maică, iată copilul tău, tămăduieşte-l şi ocroteşte-l precum ştii.

Canon de rugăciune scris de Danion Vasile.

Rugăciune pentru copilul bolnav

Te rugăm, Doamne, vindecă durerea acestui copil, robul Tău (numele). Alungă de la el toată boala şi toată neputinţa. Tu, Care eşti doctor al sufletelor şi al trupurilor, arată şi acum puterea milostivirii Tale.

Vindecă-l pe el, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile pe care le înalţi înaintea Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Vindecaţi-l pe el, Sfinţilor care aţi primit de la Dumnezeu darul tămăduirii şi aţi vindecat mulţime de bolnavi.

O, Doamne Iisuse Hristoase, primeşte puţina noastră rugăciune pentru copilul acesta (numele), stinge-i focul ce l-a cuprins, încetează-i boala, ridică-l din patul durerii, întru slava Numelui Tău. Că Tu eşti Cel care vindeci neputinţele, Hristoase Dumnezeule şi Ţie slavă Îţi înălţăm în vecii vecilor. Amin.

(Din cartea - Cum să ne creştem copii (Canon de rugăciune pentru copilul bolnav) - Danion Vaslie, Editura Sophia, Bucureşti, 2007)

Rugăciuni pentru copiii noştri

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Stăpână, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, mântuieşte şi ocroteşte pe fiii mei (numele), pe toţi pruncii, pruncele, tinerii, pe cei botezaţi şi pe cei fără de nume şi pe cei ce se află în pântecele mamei lor.

Ocroteşte-i pe ei cu acoperământul tău de Maică, păzeşte-i pe ei întru frica de Dumnezeu şi întru ascultarea de părinţi şi roagă-te Domnului nostru şi Fiului tău să le dăruiască lor ceea ce le este de folos pentru mântuirea lor.

Îi încredinţăm pe ei purtării tale de grijă, Maică, că tu eşti Acoperământ dumnezeiesc al robilor tăi. Amin.

Rugăciunea părinţilor pentru binecuvântarea copiilor

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, binecuvântează, sfinţeşte, ocroteşte pe acest copil al meu cu puterea făcătoare de viaţă a Crucii Tale. Amin.

Rugăciune pentru copii

Dumnezeule, Părinte Ceresc Multîndurat, miluieşte pe copiii noştri (numele) pentru care Te rugăm cu smerenie şi pe care îi lăsăm într-adins ocrotirii Tale. Aşază întru ei credinţă tare, învaţă-i pe ei cucernicia înaintea Ta şi învredniceşte-i pe ei să Te iubească cu putere pe Tine, Ziditorul şi Mântuitorul nostru.

Îndreaptă-i pe ei, Doamne, pe calea adevărului şi a binelui, ca să săvârşească toate spre slava numelui Tău.

Învaţă-i pe ei evlavia şi viaţa cea virtuoasă, ca să fie buni creştini şi folositori oamenilor.

Dă-le lor sănătate sufletească şi trupească şi spor în lucrările lor.

Izbăveşte-i pe ei de vicleniile diavolului celui întunecat, de mulţimea smintelilor, de patimile cele scârnave, de toate necurăţiile şi de oamenii cei fără de rânduială.

Pentru numele cel sfânt al Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, cu rugăciunile Preacinstitei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor, îndrumă-i pe ei către limanul liniştit al veşnicei Tale împărăţii, ca ei împreună cu toţi drepţii pururea să-Ţi mulţumească Ţie, împreună cu Fiul Tău cel Unul-Născut şi cu Duhul Sfânt, Domnul de Viaţă făcătorul. Amin.

Rugăciune mai înainte de a începe să-i învăţăm pe copii

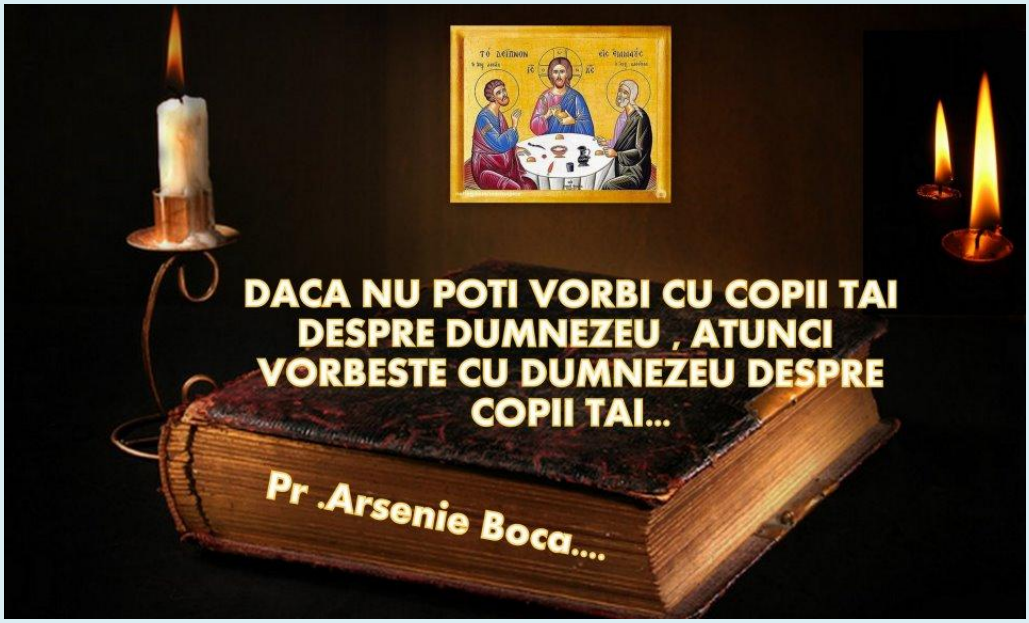

Doamne Dumnezeule şi Ziditorule al nostru, al Cărui Chip suntem noi, oamenii, pe care ne-ai înfrumuseţat şi ne-ai ales şi pe care ne-ai învăţat Legea Ta cea mântuitoare; Cel ce ai descoperit tainele Tale pruncilor, lui Solomon şi tuturor celor care Te caută pe Tine, Dătătorule – deschide inima, mintea şi gura robilor tăi aceştia, ca să se înţelepţească prin puterea legii Tale şi să cunoască învăţătura care le este lor de folos pentru slava sfântului Tău nume, pentru folosul şi zidirea Sfintei Tale Biserici, pentru înţelegerea binelui şi săvârşirea voii Tale.

Izbăveşte-i pe ei de toate răutăţile vrăjmaşilor, ocroteşte-i pe ei în credinţa cea creştină şi în curăţie, în toată vremea vieţii lor – ca să se întărească cu înţelepciunea şi să împlinească poruncile Tale şi astfel înţelepţiţi să prea slăvească prea sfânt numele Tău şi să se facă moştenitori ai împărăţiei Tale, căci Tu eşti Dumnezeu întru tot milostiv şi intru tot bun şi Ţie se cuvin toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Alte rugăciuni folositoare ale părinţilor pentru copii

I

Doamne, Dumnezeule! Fiii pe care îi am sunt un dar al bunătăţii Tale. Tu ai făcut a se naşte în mine simţământul care îi face scumpi inimii mele, simţământul dragostei părinteşti. Ţie Îţi închin copiii mei, Doamne! Binevoieşte a le fi lor Părinte, căci eu sunt un neputincios muritor şi fără de ajutorul Tău nu pot face nimic.

Tu, Cel ce dai hrană păsărilor cerului, Cel ce păzeşti floarea ce răsare în mijlocul stâncilor, Părinte a toată lumea, binevoieşte a îngriji şi de copiii mei, ca să poată fi fericiţi şi în viaţa aceasta şi în cea viitoare.

Ajută-mi să cultiv în ei bunătatea şi printr-o bună creştere să îi fac folositori semenilor.

Dă-le lor, Doamne, înţelepciune, ca să cunoască şi să voiască binele. Dă-le lor comorile cele cereşti ale virtuţii, că acestea sunt bogăţii nepieritoare. Nu cer pentru ei, Dumnezeul meu, bogăţii pământeşti care sunt supuse stricăciunii, ci Te rog să le dai trupuri sănătoase şi iubitoare de osteneală, ca să poată birui relele vieţii. Păzeşte inimile lor de orice alunecare păcătoasă şi apără nevinovăţia lor.

Rânduieşte, Preabunule Stăpâne, ca ei să ajungă prin harul Tău fii credincioşi ai Sfintei noastre Biserici şi să binecuvânteze numele Tău în veci.

Doamne, Dumnezeule, iartă-mă că nu ştiu să cresc cum se cuvine aceşti copii pe care mi i-ai dăruit! Iartă-mă, Dumnezeule, iartă-mă! În loc să înveţe de la mine numai cele bune, copiii învaţă şi cele rele şi fără să vreau devin prilej de sminteală pentru ei. Degeaba îi sfătuiesc să facă binele şi să ţină poruncile, dacă ei văd că eu nu le păzesc. Degeaba îi îndemn cu vorbele, dacă faptele mele nu sunt pe măsură. O, cât sunt de vinovat în faţa Ta şi a lor! În loc să Te mărturisesc prin faptele mele, am făcut împotrivă. Greu cu adevărat este pentru mine, păcătosul, să cresc copiii cum trebuie. Cum va creşte un copil care nu a văzut în părinţii săi pildă de fapte bune?

Iartă-mă, Doamne, iartă-mă! Iartă-i şi pe părinţii, pe moşii şi strămoşii mei, pentru toate păcatele pe care le-au săvârşit, fiind prin ele pietre de poticnire pentru urmaşii lor.

Îndreptează-mă pe mine, păcătosul, Doamne, să duc o viaţă curată, ca să-mi pot îndrepta copiii pe calea poruncilor Tale. Să vină pacea Ta peste casa noastră, să vină peste noi mila Ta, ca să sporim în fapte bune şi în tot ce e bineplăcut Ţie. Ca să petrecem cealaltă vreme a vieţii noastre în pocăinţă şi să dobândim în această viaţă darul Tău, iar în cealaltă, bucuria cea veşnică. Pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

II

Doamne, Dumnezeul nostru, Cela ce cu înţelepciunea Ta ai zidit pe om şi ai suflat în faţa lui suflarea de viaţă şi binecuvântându-l, ai zis: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul, iar la Cana Galileei, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai binecuvântat nunta şi deci naşterea de fii, cu multă umilinţă rog marea Ta bunătate ca neîncetat să reverşi harul Tău şi să Te milostiveşti asupra copiilor mei, pe care Tu ai binevoit să mi-i dăruieşti. Umple-i pe ei de înţelepciune şi pricepere. Îndreaptă paşii lor pe căile omeniei, ale dreptăţii, ale dragostei de oameni şi ale bunei-cuviinţe. Ajută-mi a cultiva în ei bunătatea şi a-i face folositori loruşi şi obştii în mijlocul căreia trăiesc. Dă-le lor comorile cereşti ale virtuţii, care nu pier niciodată.

Nu cer pentru ei, Doamne, bogăţii pământeşti, ci Te rog: dă-le un trup sănătos şi iubitor de osteneală, precum şi suflet luminat şi râvnitor spre tot binele, ca să ajungă buni fii ai Sfintei noastre Biserici şi vrednici cetăţeni ai Patriei, ca de-a pururi să binecuvânteze numele Tău. Amin!

III

Atotputernice Stăpâne, Ziditorul şi Părintele nostru cel Ceresc, care din bunătatea şi prin binecuvântarea Ta mi-ai dăruit copii: Însuţi primeşte mulţumita şi lauda inimii mele pentru acest dar şi mă învredniceşte de harul şi ajutorul Tău, ca să-mi pot îndruma copiii pe căile credinţei, ale evlaviei şi dragostei Tale, ca odată cu vârsta să crească şi în har şi înţelepciune şi să se învrednicească de moştenirea vieţii veşnice. Amin.

IV

Dumnezeule, Care eşti înţelepciunea şi bunătatea nesfârşită, trimite-L pe Duhul adevărului asupra copilului/copiilor nostru/noştri ca să îi (le) lumineze mintea şi inima cu lumina Sa. Te rugăm ca învăţătura să nu-l (-i) îndepărteze de Tine, ci să fie mereu pentru el (ei) o căutare a adevărului şi o dobândire a cunoştinţelor necesare spre a-şi împlini rolul în societate, pentru a-şi câştiga cinstit existenţa şi pentru a-şi ajuta mai bine semenii. Amin.

V [Pentru fiul plecat departe]

Doamne, fiul nostru se află departe de noi. Ne gândim deseori la el; fără el casa pare pustie, lipsa lui ne face să suferim. Dar Tu îl iubeşti fără margini şi eşti aproape de el. Îndepărtează de la el orice primejdie trupească şi sufletească, fereşte-l de tovărăşiile cele rele. Dă-ne să-l putem revedea printre noi cât mai curând. Amin.

VI [Pentru copilul bolnav]

Doamne Iisuse, în timpul vieţii Tale pământeşti Ţi-ai arătat iubirea, ai fost mişcat în faţa suferinţelor şi de multe ori ai vindecat pe cei bolnavi, revărsând bucuria asupra familiilor lor. Copilul nostru e bolnav: noi încercăm să-l ajutăm cu tot ceea ce e omeneşte cu putinţă. Dar ne simţim neputincioşi: viaţa nu e în mâinile noastre. Îţi oferim suferinţele noastre şi ale lui şi le unim cu suferinţele pătimirii Tale. Fă ca această boală să ne ajute să înţelegem mai bine sensul vieţii şi dăruieşte fiului nostru sănătatea, ca împreună să-Ţi putem mulţumi şi să Te putem slăvi întotdeauna. Facă-se voia Ta! Amin.

VII

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, luminează minţile copiilor noştri cu harul Tău cel dătător de viaţă. Tu, Care dai celor înţelepţi înţelepciunea şi celor

pricepuţi priceperea, trimite peste ei Duhul Tău cel Sfânt, dătătorul înţelepciunii, al cunoştinţei şi al înţelegerii.

Tu i-ai luminat pe aleşii Tăi în toată vremea. Tu i-ai insuflat pe cei trei mari dascăli ai lumii şi Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur şi s-au arătat vase alese ale sfinţeniei, răspândind în lume dreapta credinţă. Tu ai luminat-o pe Sfânta Mare Muceniţă Ecaterina şi ea a ruşinat mulţimea ritorilor păgâni.

Tu, Doamne, luminează-i şi pe copiii noştri (numele), ca să înveţe cele bineplăcute Ţie şi să se umple de cunoştinţa adevărului. Dă-le lor ştiinţă, pricepere, răbdare şi chibzuinţă. Să nu primească ei cunoştinţe pierzătoare de suflet, nici să înveţe ce e urât de Dumnezeu. Fă-i ascultători faţă de dascălii care îi învaţă cele bune şi sârguincioşi în îndeplinirea celor ce li s-au rânduit. Iar la vremea potrivită, Doamne, ajută-i să găsească locul în care să folosească cele pe care le-au învăţat şi să muncească spre binele lor şi spre folosul aproapelui.

Tu îi osândeşti pe cei ce îşi îngroapă talanţii şi îi binecuvântezi pe cei care îi înmulţesc cu pricepere. Rânduieşte-le Tu, Doamne, Cel ce rânduieşti toate spre mântuire, unde să muncească, ce să muncească şi cum să muncească. Dă-le lor, Doamne, spor în toată lucrarea cea bună şi îi întăreşte în credinţă, ca să Te mărturisească printr-o vieţuire curată până în ultima zi a vieţii lor. Amin.

(Din: Când şi cum începem să-i vorbim copilului despre Dumnezeu, Editura De Suflet, Bucureşti, 2011)

Rugăciunile copiilor pentru părinţi

Doamne, Dumnezeul nostru, Tu, Care împuterniceşti florile şi verdeaţa de pe tot pământul cu căldura soarelui Tău şi sufletul omenesc cu căldura iubirii Tale; Tu, Cel ce toate le-ai zidit de bunăvoia Ta în cer şi pe pământ şi pe toate le păstrezi prin dragoste şi milă, revarsă, mult-îndurate Doamne, peste sufletul meu cel slab şi umilit care se închină Ţie, bunătatea şi darul Tău şi iubire şi milă peste părinţii mei, peste mai-marii mei şi peste toţi aceia care se ostenesc pentru mine şi care m-au ajutat cu sfatul şi bunătatea lor. Fă din sufletul meu un soare călduros pentru sufletul lor, ca fiecare din ei să simtă din îndestulare mângâierile şi ajutorul cel venit de la Tine şi revărsat asupra lor prin rugăciunile şi prin dragostea mea fiască.

Îţi vorbeşte, Părinte, inima mea de fiu (fiică), ştiind că Tu cunoşti lăuntrul nostru şi că nu Te vei întoarce de la inima mea, deschisă tuturor acelora pentru care Te rog; dăruieşte-mi, Doamne, înţelepciune, ca să nu uit niciodată, nici în supărări, nici în necazuri şi nici în bucurie, învăţătura Ta, cum că „binecuvântările părinţilor întăresc casele fiilor“ şi iarăşi: „cununa bătrânilor sunt fiii lor şi fala fiilor sunt părinţii lor“. Pentru aceasta, rogu-Te, Doamne, slăvite Împărate şi bunule Părinte, întăreşte-mă să cresc înaintea feţei lor cu temerea de Tine şi cu ruşinea de oameni, pentru ca, prin curăţirea de orice rău, prin împlinirea oricărui bine, prin fuga de orice păcat şi prin setea de orice virtute, viaţa mea să fie spre mântuirea mea şi a lor.

Că Tu eşti, Doamne, Cel ce odinioară ai zis: „Lăsaţi copiii să vină la Mine, că a unora ca aceştia este Împărăţia Cerurilor“ şi Ţi-ai pus dumnezeieştile Tale mâini peste capetele lor şi i-ai binecuvântat. Însuţi Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, trimite din cerul Tău cel preaînalt binecuvântarea Ta peste mine, robul Tău şi ajută-mi să fac bucurie părinţilor mei şi să umblu întru cărările Tale cele sfinte, săvârşind numai ce este bun şi plăcut Ţie, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Doamne, Dumnezeule, rugându-mă Ţie pentru tatăl meu şi pentru mama mea, împlinesc una din cele mai sfinte îndatoriri pe care Tu le-ai pus asupra mea, care este să-i cinstesc şi să-i iubesc din tot sufletul meu şi din toată inima mea. Cea mai dintâi îndatorire a mea faţă de ei este aceea de a mă ruga Ţie, întotdeauna, pentru sănătatea şi fericirea lor şi de a-i ajuta din toate puterile mele.

O, Dumnezeule Îndurate şi Puternice, Care binecuvântezi pe copii pentru părinţii lor şi adesea, în dreapta Ta mânie, îi pedepseşti pentru greşelile lor: primeşte mulţumirea mea umilită, pentru binefacerile, bucuriile şi binecuvântările pe care le reverşi neîncetat asupra lor. Trimite-le, Preabunule, acum şi totdeauna binecuvântările Tale şi le iartă lor greşelile pe care, ca nişte oameni, le vor fi făcut.

Tu îmi porunceşti să respect în ei puterea Ta şi să le fiu recunoscător pentru viaţa pe care mi-ai dat-o prin ei şi pentru toate îngrijirile şi purtarea de grijă pe care au avut-o şi o au pentru mine. Ajută-mi, dar, să urmez poruncile Tale cele sfinte; să le fiu supus, ascultător şi să nu fac nimic care să-i amărască şi să-i întristeze. Răsplăteşte-le, Prea bunule, cu facerile Tale de bine, pentru dragostea şi îngrijirea neadormită de totdeauna ce au pentru mine. Apără-i de toate nenorocirile şi întristările. Dă-le viaţă îndelungată, fericită, liniştită şi cu bună înţelegere. Fă-i pe ei părtaşi binecuvântărilor Sfinţilor Tăi. Înmulţeşte roadele ostenelilor lor. Fă să prisosească peste ei binefacerile Tale şi să sporească în virtuţi şi întru îndestulare, ca să Te binecuvântăm în toate zilele vieţii noastre. Amin.

Rugăciunea copiilor pentru fraţi şi surori

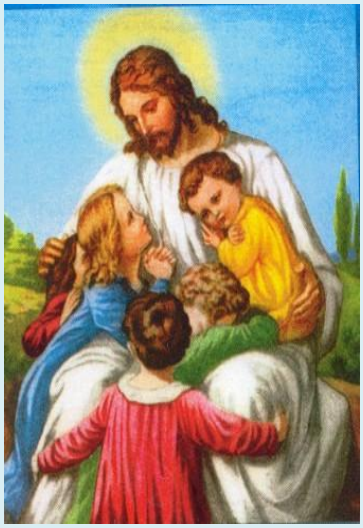

Doamne, Dumnezeul nostru, Ţie mă rog, cu toată umilinţa: ţine pe fraţii mei (sau fratele meu) şi pe surorile (sau sora) mele în sănătate deplină şi împărtăşeşte-le lor darul Tău cel sfânt, ca să umble întotdeauna pe cărările Tale şi să facă întotdeauna cele plăcute Ţie.

Dă-ne, Doamne, ca de acum şi până la capătul vieţii noastre să ne iubim şi să ne cinstim unii pe alţii; căci ce este mai bun şi mai frumos decât a locui fraţii împreună?

Aşa, Doamne, ascultă rugăciunea mea şi Te îndură spre noi. Că bun şi iubitor de oameni eşti şi Ţie slavă Îţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Rugăciunea părinţilor către Sfântul ocrotitor al copilului

Sfinte păzitorule al copilului meu roagă-te Domnului pentru mântuirea lui...

O, Sfinte al lui Dumnezeu (numele), care te-ai arătat vas ales al Duhului Sfânt, tu, care ai fost rânduit de Ziditorul lumii să fii ocrotitor al acestui copil care îţi poartă numele din clipa în care a devenit fiu al Bisericii, luminându-se cu Sfântul Botez! Nu am cuvinte să laud vieţuirea ta cea sfântă, nu mă pricep să-ţi mulţumesc pentru ajutorul pe care i-l dai, dar mărturisesc credinţa mea în puterea ocrotirii tale.

Sfinte, care în chip nevăzut îi eşti pavăză împotriva relelor vrăjmaşului, ascultă şi umila mea cerere. Învaţă-l să iubească rugăciunea, Biserica, să-şi iubească aproapele. Învaţă-l să ducă o viaţă curată şi sfântă. Să-i fii alături în toate clipele vieţii sale, în toate bucuriile şi necazurile.

Să-i fii povăţuitor tainic până la ultima suflare, iar la Înfricoşătoarea Judecată să mijloceşti la Dumnezeu pentru mântuirea lui ca în vecii vecilor să Îl slăvească pe Atotputernicul Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este cea mai puternică ajutătoare a mamelor care se roagă pentru copiii lor, întrucât Maica Domnului cunoaşte durerea şi iubirea pe care o mamă le poate simţi pentru copilul ei.

Maica Domnului a suferit cel mai mult atunci când Fiul ei a fost răstignit şi este ocrotitoarea copiilor şi sprijinitoarea mamelor.

Acatistul Maicii Domnului, Povăţuitoarea copiilor

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1
O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară care ai ascultat de atâtea ori dumnezeieştile învăţături pe care le-a propovăduit Preaiubitul tău Fiu, ajută-i pe toţi părinţii binecredincioşi, ca şi pe toţi cei care au grijă de creşterea sufletească şi trupească a copiilor, să priceapă cuvintele pline de putere ale Sfintei Scripturi, ca să se poată ruga Ţie: ***Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!***

Icosul 1
Nu poate limba omenească să spună cuvinte mai minunate decât cele pe care le-a rostit Fiul Tău, cuvinte care strălucesc ca nişte făclii pe paginile Evangheliei. Ca să îndrăgească aceste cuvinte, o, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-i cu harul tău pe copii şi pe cei care se roagă Ţie pentru ei:
Povăţuieşte copiii, să fie săraci cu duhul, că a lor să fie Împărăţia Cerurilor;
Povăţuieşte copiii, să fie flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aşa se vor sătura;
Povăţuieşte copiii, să fie blânzi, că aşa vor moşteni pământul;
Povăţuieşte copiii, să fie milostivi, că aşa se vor milui;
Povăţuieşte copiii, să fie curaţi cu inima, că aşa Îl vor vedea pe Dumnezeu;
Povăţuieşte copiii, să fie făcători de pace, că aşa fii ai lui Dumnezeu se vor chema;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 2
Minunate sunt lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu şi minunate sunt virtuţile pe care le dobândesc credincioşii, virtuţi pe care le cerem şi pentru părinţii şi pentru copiii care Îi înalţă lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 2

Tu, Fecioară, sălaş al virtuţilor şi ocrotitoare a celor ce duc lupta cea grea cu patimile şi cu diavolii, ascultă rugăciunile noastre, ale celor ce ne rugăm Ţie:
Povăţuieşte copiii, să iubească cele bune şi toate virtuţile creştineşti;
Povăţuieşte copiii, să împlinească cu smerenie poruncile Domnului;
Povăţuieşte copiii, hrănindu-i cu laptele înţelepciunii dumnezeieşti;
Povăţuieşte copiii, să asculte îndrumările bune pe care le primesc;
Povăţuieşte copiii, să fie înţelepţi ca şerpii şi blânzi ca porumbeii;
Povăţuieşte copiii, să vadă în toţi oamenii chipul lui Dumnezeu;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 3

Mulţi copii au rămas orfani şi nu are cine să le arate dragostea părintească. Ia-i în ocrotirea Ta, încălzind inimile celor din jurul lor pentru a-i creşte cu dragostea pe care numai Tu le-o poţi insufla, pentru ca ei să Îi cânte lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 3

Pentru toţi copiii orfani sau părăsiţi de părinţi, care plâng după dragostea părintească, răbdând foame, sete şi frig şi pe care vrăjmaşul diavol i-a întinat cu nenumărate patimi, ca şi pentru copiii noştri, ne rugăm Ţie, Preasfântă Maică, ştiind cât de puternică este ocrotirea Ta:
Povăţuieşte copiii, să caute dragostea la Cel ce este Dragoste;
Povăţuieşte copiii, să înţeleagă că Părintele Ceresc este adevăratul lor Părinte;
Povăţuieşte copiii, tămăduindu-le rănile şi mângâindu-le prea multele dureri;
Povăţuieşte copiii, trimiţând o rază de lumină peste sufletele lor suferinde;
Povăţuieşte copiii, alinându-le tristeţea şi dăruindu-le să cunoască bucuria;
Povăţuieşte copiii, că să afle calea mântuirii;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 4

“Femeie, iată fiul Tău!”, ţi-a zis de pe cruce Mântuitorul, arătând spre Sfântul Apostol Ioan, ucenicul iubit, dar şi spre fiecare din creştinii care, lupta cea bună ducând, nu se lasă biruiţi, ci Îi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Să se bucure credincioşii şi să se veselească şi nimeni să nu le stea împotrivă, ştiind că mare ajutor au de la Maica Domnului nostru, Maica rugăciunii şi a evlaviei, care ascultă cu îndurare cererile înălţate din adâncul inimii:
Povăţuieşte copiii, să-ţi cânte "Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu Tine!";
Povăţuieşte copiii, aducându-i la cunoştinţa minunilor Tale;
Povăţuieşte copiii, vădindu-te Maică a lor şi a celor ce te laudă;
Povăţuieşte copiii, să Îl iubească pe Hristos, Mântuitorul lumii;
Povăţuieşte copiii, să facă voia Fiului Tău şi Dumnezeului nostru;
Povăţuieşte copiii, crescându-i ca pe nişte fii ai Părintelui Ceresc;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 5

De Tine se bucură toată făptura, cerul şi pământul, îngerii şi sfinţii care stau împrejurul Tău şi îi ocrotesc pe aleşii Tăi, fiindu-le zid de apărare împotriva celor ce îi împiedică să Îi cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

În această lume, în care ispititorul ne aduce înainte chipuri ale fărădelegii, mare nevoie avem de chipurile celor plăcuţi lui Dumnezeu care au mers pe calea cea îngustă şi au primit răsplata mult dorită şi noi, ştiind aceasta, Te rugăm:
Povăţuieşte copiii, cu Sfinţii cei din veac, care s-au învrednicit a vedea slava lui Dumnezeu;
Povăţuieşte copiii, cu soborul Apostolilor care au răspândit Evanghelia până la marginile pământului;
Povăţuieşte copiii, cu Sfinţii Ierarhi care dascăli ai dreptei credinţe au fost şi minuni au săvârşit;
Povăţuieşte copiii, cu cetele Mucenicilor care prin botezul sângelui au luat cununa nemuririi;
Povăţuieşte copiii, cu Sfinţii Preacuvioşi care prin nevoinţă îngeri în trup s-au arătat;
Povăţuieşte copiii, cu toţi Sfinţii la care alergăm pentru rugăciune şi ajutor;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 6

Cine nu va înţelege frumuseţea Bisericii? Cine va voi să se afle în afara ei, văzând lumina pe care o răspândeşte? Numai cei ce aleg întunericul, întunecaţi de mândrie diavolească şi nu vor să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

De mare dar s-au învrednicit la Botez copiii care au devenit mădulare ale Bisericii prin unirea cu Hristos. Sfântă Fecioară Maria, Maică a Domnului, ca să-i înveţi să nu se lipsească de binefacerile acestui dar, ne rugăm Ţie aşa:

Povăţuieşte copiii, să rămână până la sfârşitul vieţii în dreapta credinţă;

Povăţuieşte copiii, ca vieţuind în ea, roade bineplăcute lui Dumnezeu să aducă;

Povăţuieşte copiii, să iubească slujbele Sfintei Biserici şi să nu se lipsească de dulceaţa lor;

Povăţuieşte copiii, să citească Sfintele Scripturi şi cărţile de folos duhovnicesc;

Povăţuieşte copiii, să respingă sfaturile mincinoase ale necredincioşilor;

Povăţuieşte copiii, să stea tari împotriva învăţăturilor urâte lui Dumnezeu;

Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 7

O, Preasfântă Fecioară, roagă-L pe Iubitorul de oameni Dumnezeu să trimită peste copii darurile Duhului Sfânt: duhul înţelepciunii, duhul înţelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoştinţei, duhul temerii de Dumnezeu şi duhul bunei credinţe, ca să te cinstească şi să cânte împreună cu noi: ***Aliluia!***

Icosul 7

Având poruncă şi putere de la Dumnezeu să ducem o viaţă de sfinţenie şi înţelegând aceasta ca pe o chemare de căpătâi, îndrăznim a ne ruga ţie:

Povăţuieşte copiii, să primească darurile Mângâietorului;

Povăţuieşte copiii, ca în tot locul să împlinească voia Fiului lui Dumnezeu;

Povăţuieşte copiii, să urce în fiecare zi pe scara virtuţii;

Povăţuieşte copiii, să se arate vrednici să fie număraţi în ceata aleşilor Tăi;

Povăţuieşte copiii, ca din tinereţe să se gândească la moarte, pentru a gusta adevărata viaţă;

Povăţuieşte copiii, ca prin rugăciune şi purtarea crucii să se sfinţească;

Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 8

Mulţi dintre cei care şi-au pus nădejdea în puterile lor şi nu în Dumnezeu, au căzut în patimi şi şi-au întinat sufletele, dar noi, nădăjduind în ajutorul Tău, ne rugăm Ţie să păzeşti curăţia copiilor, ca să cânte lui Dumnezeu până la sfârşitul vieţii: ***Aliluia!***

Icosul 8

Ştiind că vrăjmaşul diavol nu conteneşte a căuta să-i rupă pe oameni de trăirea duhovnicească, încercând să spurce până şi curăţia sufletească a copiilor asupra cărora stă binecuvântarea lui Dumnezeu, te rugăm, o, Maică a lui Dumnezeu:
Povăţuieşte copiii, cum să trăiască pentru ca la Înfricoşătoarea Judecată să fie izbăviţi de veşnicele chinuri;
Povăţuieşte copiii, să deosebească ce este bine de ce este rău în faţa lui Dumnezeu;
Povăţuieşte copiii, să urască păcatul şi toată fărădelegea;
Povăţuieşte copiii, să se ferească de necuratele şi ucigătoarele patimi;
Povăţuieşte copiii, să fie prea înţelepţi împotriva meşteşugirilor diavoleşti;
Povăţuieşte copiii, să privegheze şi să se roage ca să nu cadă în ispită;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 9

Ştiind că mare bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăieşte, ne rugăm Ţie, Maică Preasfântă, degrabă să-i ridici cu milostivirea Ta pe copiii care din lucrarea vrăjmaşului vor aluneca în păcat, ca să Îi cânte lui Dumnezeu cu zdrobire de inimă: ***Aliluia!***

Icosul 9

Prea mult a suferit fiul risipitor când, lepădându-se de tatăl său şi-a risipit viaţa departe de casa sa şi mult s-a veselit când a fost primit înapoi cu braţele deschise. Te rugăm, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ca ori de câte ori vor cădea în păcat să îi ridici pe copiii pentru care cădem la milostivirea Ta:
Povăţuieşte copiii, ca în tot locul să se ferească de cursele vrăjmaşului;
Povăţuieşte copiii, că de vor cădea în ispite, fără şovăială să se ridice;
Povăţuieşte copiii, că de se vor rătăci, fără zăbovire să se întoarcă la Dumnezeu;
Povăţuieşte copiii, că de se vor întina, prin botezul lacrimilor de pocăinţă să-şi curăţească sufletele;
Povăţuieşte copiii, ca prin spovedanie curată să ia dezlegare de păcate;
Povăţuieşte copiii, ca după fiecare poticnire să pună iarăşi început bun mântuirii;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 10

Nu poate mintea omenească să priceapă cu uşurinţă pentru ce Dumnezeu îngăduie încercarea copiilor prin boală şi suferinţă. Pentru aceasta, avându-te pe tine grabnică ajutătoare, alergăm la tine şi te rugăm să le alini suferinţele cu darul tău, ca să nu uite a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Dumnezeu, Cel ce rânduieşte toate spre mântuirea oamenilor şi nimic nu se întâmplă fără voia Sa, îngăduie ca bolile să întunece bucuria copiilor şi să o preschimbe în întristare, iar noi, cunoscând că nu este încercare în care să nu-ţi poţi arăta puterea, Maică Preamilostivă, strigăm către tine:

Povăţuieşte copiii, să primească încercările cu nădejde în Dumnezeu;

Povăţuieşte copiii, să ceară vindecarea de la Doctorul sufletelor şi al trupurilor;

Povăţuieşte copiii, să poarte fără cârtire crucea bolii, dacă aceasta e voia lui Dumnezeu;

Povăţuieşte copiii, cum să dobândească cununa răbdării;

Povăţuieşte copiii, să nu se lase biruiţi de deznădejde;

Povăţuieşte copiii, să nădăjduiască în mila Părintelui Ceresc;

Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 11

Nepricepuţi şi lipsiţi de darul povăţuirii ştiindu-ne, ne îndreptăm inimile spre tine, Preasfântă Fecioară, ca luminaţi de tine să-i învăţăm pe copii să ducă o viaţă curată şi sfântă, o viaţă în care să se vadă lucrarea lui Dumnezeu, ca să cântăm cântarea de slavă: ***Aliluia!***

Icosul 11

Nu dorim pentru copii doar bunătăţile degrab trecătoare ale lumii acesteia, ci mai ales bunătăţile cele duhovniceşti, care nu se vor lua de la ei pentru aceasta ne rugăm ţie:

Povăţuieşte copiii, să-L iubească pe Dumnezeu ca pe Părintele lor;

Povăţuieşte copiii, să-i iubească pe oameni ca pe fraţii lor;

Povăţuieşte copiii, să închine Domnului fiecare zi a vieţii lor;

Povăţuieşte copiii, să mărturisească prin fapte bune dreapta credinţă;

Povăţuieşte copiii, să fie temple vii ale Duhului Sfânt;

Povăţuieşte copiii, ca lumina lor să lumineze înaintea oamenilor astfel încât aceştia să se îndrepte spre Dumnezeu;

Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 12

Deşartă este lumea aceasta, cu toate plăcerile ei cele amăgitoare şi deşarte sunt gândurile celor care nu însetează după Împărăţia cea veşnică, după Raiul unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, în care au ajuns cei care au cântat cu umilinţă: ***Aliluia!***

Icosul 12
Maică iubitoare de fii, care străluceşti cu putere lângă tronul Fiului tău, mijloceşte pentru toţi copiii care nu au fost botezaţi, ca să primească lumina Naşterii celei de Sus, iar cei care au primit-o să trăiască o viaţă de evlavie, pentru ca să le fie deschisă poarta spre Împărăţia Cerurilor:
Povăţuieşte copiii, să dorească moştenirea vieţii veşnice;
Povăţuieşte copiii, să meargă pe calea cea strâmtă a poruncilor spre Ierusalimul cel Ceresc;
Povăţuieşte copiii, să caute bucuria celor scrişi în Cartea Vieţii;
Povăţuieşte copiii, să păzească cuvântul lui Dumnezeu, ca să fie părtaşi fericirii Raiului;
Povăţuieşte copiii, să se nevoiască pentru dobândirea mântuirii;
Povăţuieşte copiii, să ducă o viaţă aleasă pentru a pregusta bunătăţile vieţii veşnice;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care Te-ai arătat făcătoare de minuni pentru a-i ajuta pe cei ce au alergat la Tine, acoperă-i cu Sfântul Tău Acoperământ pe copiii pentru care ne rugăm să meargă pe calea mântuirii, ca să cântăm împreună cu Sfinţii: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Nu poate limba omenească să spună cuvinte mai minunate decât cele pe care le-a rostit Fiul Tău, cuvinte care strălucesc ca nişte făclii pe paginile Evangheliei. Ca să îndrăgească aceste cuvinte, o, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-i cu harul tău pe copii şi pe cei care se roagă Ţie pentru ei:
Povăţuieşte copiii, să fie săraci cu duhul, că a lor să fie Împărăţia Cerurilor;
Povăţuieşte copiii, să fie flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aşa se vor sătura;
Povăţuieşte copiii, să fie blânzi, că aşa vor moşteni pământul;
Povăţuieşte copiii, să fie milostivi, că aşa se vor milui;
Povăţuieşte copiii, să fie curaţi cu inima, că aşa Îl vor vedea pe Dumnezeu;
Povăţuieşte copiii, să fie făcători de pace, că aşa fii ai lui Dumnezeu se vor chema;
Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul 1

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară care ai ascultat de atâtea ori dumnezeieştile învăţături pe care le-a propovăduit Preaiubitul tău Fiu, ajută-i pe toţi părinţii binecredincioşi, ca şi pe toţi cei care au grijă de creşterea sufletească şi trupească a copiilor, să priceapă cuvintele pline de putere ale Sfintei Scripturi, ca să se poată ruga Ţie: ***Povăţuieşte copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!***

Rugăciune către Maica Domnului, mama tuturor credincioşilor

O, fericită şi prea blândă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Marie, nemărginit ocean de bunătate, fiică a Marelui Rege, Regina Îngerilor, Mama tuturor credincioşilor, mă arunc în braţele îndurării Tale, încredinţându-ţi astăzi şi pentru toate zilele vieţii mele trupul şi sufletul meu, toate faptele, gândurile, dorinţele, cuvintele şi hotărârile mele, viaţa mea întreagă şi clipa din urmă, pentru ca, prin rugăciunile tale, toate să fie îndreptate spre bine, după voinţa prea iubitului tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos.

Fii pentru mine, Preasfânta mea Stăpână, ajutor şi mângâiere în faţa vicleniilor şi curselor străvechiului vrăjmaş şi al tuturor duşmanilor mei.

Binevoieşte a-mi dobândi de la Fiul tău iubit, Domnul nostru IisusHristos, harul de a mă împotrivi cu tărie ispitelor lumii, ale trupului şi ale celui viclean şi rău şi de a păstra necontenit hotărârea fermă de a mă feri de păcat şi de a rămâne statornic în slujirea ta şi a Fiului tău prea iubit.

Te mai implor, Preasfânta mea Stăpână, să-mi dobândeşti adevărata ascultare şi smerenie a inimii. Să recunosc sincer că sunt un biet păcătos slab, o făptură care nu este în stare să facă binele şi nici măcar să reziste la necontenitele atacuri ale duşmanului, fără harul şi ajutorul Creatorului meu şi fără sfintele tale rugăciuni.

Dobândeşte-mi, te rog, prea blânda mea Stăpână, o statornică puritate a sufletului şi a simţurilor, ca să pot sluji în curăţia inimii şi a trupului pe Fiul tău prea iubit şi pe tine.

Dobândeşte-mi de la Fiul tău sărăcia de bunăvoie, împreună cu răbdarea şi liniştea sufletească, aşa încât să-mi pot îndeplini îndatoririle stării mele şi să pot lucra la mântuirea mea şi a aproapelui meu.

Prea blândă Stăpână, te rog dobândeşte-mi dragoste adevărată; să-L iubesc pe Fiul tău prea sfânt Domnul nostru Iisus Hristos, din toată inima şi după El, pe tine, mai presus de toate; să-L iubesc pe aproapele pentru Dumnezeu şi în Dumnezeu şi astfel să mă bucur de binele lui, să mă întristez de răul lui, să nu dispreţuiesc şi să nu judec cu temeritate pe nimeni şi să nu mă socotesc mai presus de nimeni.

Regina Cerului, fă ca inima mea să fie mereu pătrunsă şi de frică şi de iubire pentru Fiul tău prea bun. Să aduc pururi mulţumire pentru binefacerile nemărginite cu care am fost copleşit, nu pentru meritele mele, ci din bunătatea Lui; să-mi mărturisesc sincer păcatele şi să fac cu adevărat pocăinţă pentru ele, ca să mă învrednicesc de harul şi de îndurarea Lui.

Te mai rog şi ca, la sfârşitul vieţii, tu, Mamă neasemuită, poarta Cerului şi mijlocitoarea păcătoşilor, să nu îngădui ca eu, nevrednicul tău slujitor, să mă abat de la sfânta credinţă; vino atunci cu toată iubirea şi cu toată îndurarea ta să mă ajuţi şi să mă aperi de duhurile rele. Să-mi pun speranţa în patima slăvită a Fiului tău binecuvântat şi în mijlocirea ta şi nimic să nu-mi poată smulge această speranţă.

Dobândeşte-mi de la Fiul tău iertarea păcatelor. Dă-mi să mor în iubirea ta şi a Lui şi călăuzeşte-mă pe drumul mântuirii veşnice.

Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Maica îndurării şi a milostivirii

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Maica îndurării şi a milostivirii, către tine cădem noi smeriţii şi păcătoşii plecând genunchii trupului nostru celui împovărat de grijile acestui veac înşelător şi cu lacrimi, cu inimă înfrântă te rugăm să ai milă de noi, încredinţându-ţi fiecare clipă a vieţii noastre.

Când, pentru prima dată, după zămislire, inima noastră bate, Maică Preacurată, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când primul glas va străpunge văzduhul, prevestind prin naştere ceasul morţii şi ochii noştri pentru prima dată vor vedea lumina zilei, Maică Preacurată, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când picioarele noastre vor face primii paşi în viaţă pe cărarea spinoasă, Maică Preacurată, călăuzeşte-ne şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când călătorind vom cădea, împiedicându-ne de cursele puse în cale de vrăjmaşul mântuirii noastre sau ne vom abate de la cărarea cea strâmtă, ascultând glasurile ispititoare, Maică Preacurată, ridică-ne, îndreptându-ne şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când norii negri vor acoperi Soarele sufletului nostru, încercând să ne arunce în deznădejde şi şoapte înşelătoare se vor strecura în cuget, că nu suntem auziţi şi zadarnică este credinţa noastră, Maică Preacurată, străpunge negura cu lumina ta mângâietoare şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când vom cădea sub povara crucii, părându-ne calea anevoioasă, iar mărăcinii vor zgâria picioarele noastre şi rănile sângerânde ne vor opri, Maică Preacurată, îmbărbătează-ne, arătându-ne calea pe care a mers iubitul tău Fiu şi suferinţele Lui cele multe şi roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când îngerul va vesti sfârşitul călătoriei noastre şi coasa morţii va despărţi sufletul de trup, Maică Preacurată, fii lângă noi în ceasul înfricoşat al despărţirii şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când sufletul nostru îşi va lua rămas bun de la viaţa aceasta, îndreptându-se spre dreapta Judecată, dând răspuns straşnicilor vameşi pentru faptele săvârşite, Maică Preacurată, nu ne părăsi în clipa cea înfricoşată, ci acoperă-ne cu Sfântul tău acoperământ de urgia lor infernală şi te roagă Fiului Tău şi Dumnezeu pentru noi.

Când, ruşinaţi vom sta înaintea Dreptului Judecător, pentru răspuns de faptele săvârşite şi conştiinţa noastră ne va osândi, Maică Preacurată, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu, să facă hotărâre milostivă pentru noi.

Dar, până atunci, Măicuţă sfântă, dă-ne har şi putere să vieţuim după voia lui Dumnezeu, slăvindu-L pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, în veci. Amin.

(Rugăciune din Acatistul Maicii Domnului la icoana făcătoare de minuni din Crasna)

Maica Domnului - Măicuţa mea…

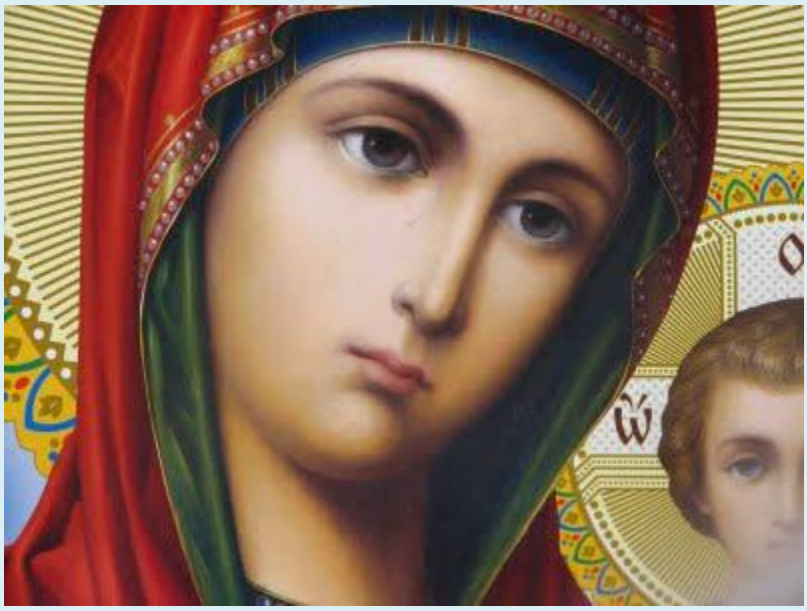

Gânduri multe mă împresoară…şi sufletul mi-e greu, mă apasă neîncetat. Suspin şi mă gândesc mult la Tine, lucrez şi îmi aduc aminte de Tine, mă doare şi îmi aduc aminte de chipul Tău şi de fiecare dată când greşesc, mi-e ruşine şi încerc să mă ridic. Şi îmi este dor de Tine, mă simt mereu neputincios şi întunecat la minte, simt cum ispitele mă cuprind şi când strig la tine, o adiere se aşterne în suflet. În adâncul meu simt o căldură şi ochii mi se înmoaie şi aş vrea să nu mă laşi Măicuţa mea niciodată.

Cum aş putea să mă comport mai bine şi mai frumos? De ce mereu greşesc? Îmi este greu să lupt mereu cu patimi, dar ştiu că orice voi suferi este spre binele meu. Ştiu că atunci eu la Tine mă întorc şi de fiecare dată te strig.

Dacă fraţii mei mă ceartă, este pentru binele meu, eu trebuie să văd unde greşesc. Nu am răbdare deloc cu mine, vreau să nu mai judec, să nu mă mai enervez din orice lucru mărunt şi să mă gândesc că oamenii toţi sunt sensibili, au suflete şi suferinţe…

Şi îmi este tare greu şi simt că fără Tine, eu nu pot…şi te rog Măicuţa mea, ceea ce eu greşesc, fraţii mei să nu facă. Să fie ei luminaţi şi puternici în credinţa Lui Hristos. Să fie ei iubitori şi înţelegători cu mine, să-mi arate unde greşesc. Nu vreau minuni, vreau să-mi văd păcatele mele şi să mă desprind uşor de ele.

Măicuţa mea, în fiecare zi cer multe, unele poate nici nu-mi sunt folositoare, altele le cer pentru că lumea asta mă tulbură, parcă ne convinge pe toţi să credem că sunt lucruri indispensabile…şi îmi este ruşine că lucruri folositoare sufletului prea rar îţi cer…

Şi mă desprind aşa greu…iar vine vrăjmaşul şi mă ispiteşte şi eu mă necăjesc tare….

Ajută-ne Măicuţa mea, acoperă-ne cu Preasfânt Acoperământul Tău şi fie ca toţi cei care se gândesc la Tine şi se roagă Ţie, să găsească alinare la Tine şi îmbrăţişare!

Nicolae Veselin

Părintele Arsenie Papacioc - Maica lui Dumnezeu este Maica mea

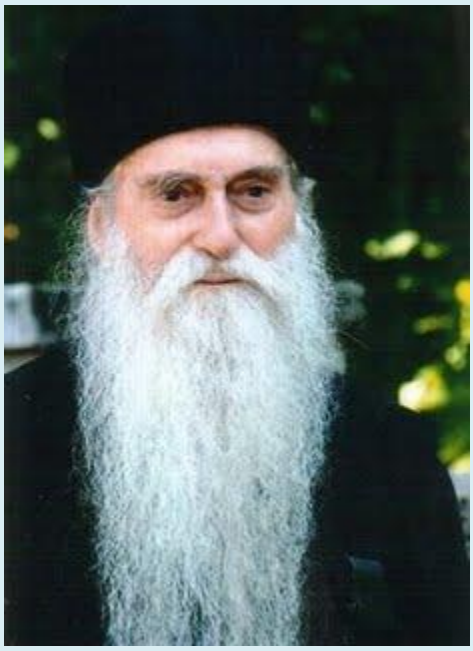

“Nu aş vrea să fiu înger ca să vorbesc despre Maica Domnului. Vreau să vorbesc ca om slab, să pot simţi adevărat dragostea şi mila Maicii Domnului.

Maica Domnului se simte, cred, mai bine printre oameni necăjiţi, slabi şi prigoniţi în orice fel, decât s-ar simţi înconjurată de îngeri. Maica Domnului jertfeşte mereu, suferă mereu şi cred că se luptă chiar şi cu dreptatea divină apărând pe neputincioşii care o cer în ajutor. Iubeşte peste închipuire de mult şi fără de alegere şi pe cei ce sunt răi şi chiar şi pe cei nepăsători.

Nici un păcătos, oricât de mare ar fi, să nu se piardă, dacă Maica Domnului îl apără.

O, fericită încredere! O, scăpare sigură! ***Maica lui Dumnezeu este Maica mea.*** Cu câtă siguranţă aşadar trebuie să nădăjduim, dacă mântuirea noastră atârnă de voinţa unui Frate atât de bun şi a unei Mame atât de îndurătoare!

„O, ce fericire este a muri în mijlocul atâtor îngeri! (se zice despre călugări). Ah, nu este timp de odihnă chiar acum când se apropie sfârşitul vieţii mele!” ***Maica Domnului ne iubeşte mult. Ea vede în noi preţul morţii lui Iisus Hristos. Maica Domnului ne doreşte lucruri mai mari decât ne dorim noi înşine.***

Ea se arată cu inima largă chiar şi faţă de aceia care, fie din nepăsare sau din

nerecunoştinţă, aleargă rar la dânsa. Dar cu cât mai generoasă nu va fi ea cu aceia care neîncetat îi cerşesc ajutorul? Aceştia nu numai că sunt iubiţi mult, dar chiar sunt slujiţi de dânsa.

Maica Domnului ne răpeşte inimile. Aş vrea să am toate inimile sfinţilor şi ale îngerilor pentru a iubi pe Maica Domnului. Şi oricât ar iubi-o cu toată puterea lor îngerii cerului şi pământului, cu toată sfinţenia lor, nu vor ajunge să o iubească cât îi iubeşte ea.

Un păcătos a spus Maicii Domnului: „Arată-te că-mi eşti mamă", iar ea îi răspunse: „Arată-te şi tu că-mi eşti fiu". Prin păcatele noastre supărăm pe Maica Domnului care ne este mamă. Haideţi să-i arătăm şi noi că-i suntem fii!

Sfântul Siluan Athonitul - Despre Maica Domnului

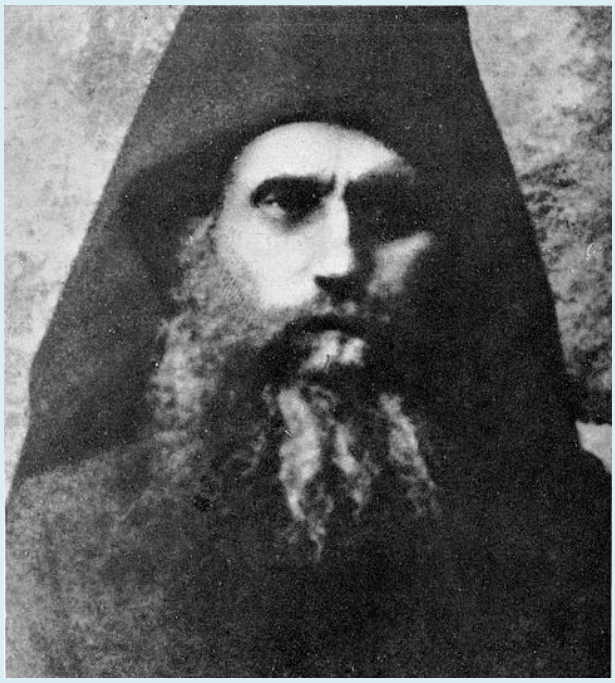

Când sufletul e în iubirea lui Dumnezeu, cât de bune, cât de plăcute şi vesele sunt atunci toate. Dar, chiar şi în iubirea lui Dumnezeu sunt întristări şi cu cât e mai mare iubirea, cu atât mai mari sunt şi întristările. ***Maica Domnului n-a păcătuit niciodată, nici măcar cu un singur gând, nici n-a pierdut vreodată harul, dar şi în ea au fost mari întristări; iar când stătea lângă cruce, atunci întristarea ei a fost nemăsurată ca oceanul, şi chinurile sufletului ei au fost neasemănat mai mari decât chinurile lui Adam la izgonirea din Rai, pentru că şi iubirea ei era neasemănat mai mare decât iubirea lui Adam în Rai. Şi dacă a rămas în viaţă, e numai pentru că a întărit-o puterea Domnului, fiindcă Domnul a vrut ca ea să vadă învierea Lui şi, după înălţarea Lui, să rămână pe pământ spre mângâiere şi bucurie apostolilor şi noului popor creştin.***

Noi nu ajungem la deplinătatea iubirii Maicii Domnului şi de aceea nu putem înţelege pe deplin întristarea ei. Iubirea ei era desăvârşită. Ea iubea nemăsurat de mult pe Dumnezeul şi Fiul ei, dar iubea cu o mare iubire şi norodul. ***Şi ce n-a trăit ea atunci când oamenii pe care-i iubea atât de mult şi a căror mântuire o dorea până la capăt, au răstignit pe Fiul ei preaiubit?***

Nu putem pricepe aceasta, pentru că în noi iubirea de Dumnezeu şi de oameni e mică.

Aşa cum iubirea Maicii Domnului e nemăsurată şi neînţeleasă, aşa şi întristarea ei e nemăsurată şi neînţeleasă pentru noi.

- *O, Fecioară Preacurată, Maica lui Dumnezeu, spune-ne nouă, copiilor tăi, cum iubeai pe Fiul şi Dumnezeul tău când trăiai pe pământ?*
- *Cum se veselea duhul tău de Dumnezeu, Mântuitorul tău [Le 1, 47]?*
- *Cum priveai faţa Lui preafrumoasă cu gândul că El este Cel pe Căruia îi slujesc cu frică şi dragoste toate puterile cereşti?*
- *Spune-ne, ce simţea sufletul tău când ţineai în braţele tale Pruncul minunat?*
- *Cum L-ai crescut?*
- *Care au fost durerile sufletului tău când, împreună cu Iosif, L-ai căutat vreme de trei zile în Ierusalim?*
- *Ce chinuri ai trăit atunci când Domnul a fost dat spre răstignire şi a murit pe cruce?*
- *Spune-ne, care a fost bucuria ta la înviere şi cum tânjea sufletul tău după înălţarea Domnului?*

Sufletele noastre sunt atrase să cunoască viaţa ta împreună cu Domnul pe pământ, dar tu n-ai vrut să aşterni aceasta în scris şi ai învăluit în tăcere taina ta.

Multe minuni şi mile am văzut de la Domnul şi de la Maica Domnului şi nu pot să dau nimic în schimb pentru această iubire.

Ce aş putea da Preasfintei noastre Stăpâne pentru că nu s-a scârbit de mine în păcat, ci m-a cercetat şi luminat cu milostivire? N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc din cuvântul ei cel plin de har, şi mintea mea se bucură şi sufletul meu este atras spre ea cu atâta iubire, că şi numai chemarea numelui ei e dulce inimii.(…)

Într-o zi, pe când eram un tânăr frate sub ascultare, mă rugam înaintea icoanei Maicii Domnului şi rugăciunea lui Iisus a intrat în inima mea şi a început să se rostească de la sine. Într-o zi ascultam în biserică o citire din prorocul Isaia, iar la cuvintele: "***Spălaţi-vă şi vă veţi curăţi***" (Îs 1, 16), ***mi-a venit gândul: "Poate că Maica Domnului a păcătuit vreodată, chiar şi numai cu gândul". Şi, lucru uimitor, în inima mea, deodată cu rugăciunea, un glas mi-a spus lămurit "Maica Domnului n-a păcătuit niciodată, nici măcar cu gândul". Astfel, Duhul Sfânt a dat mărturie în inima mea curăţia ei. Dar în timpul vieţii ei pământeşti şi în ea a fost o oarecare nedeplinătate şi unele greşeli, dar fără de păcat. Se vede aceasta din Evanghelie atunci când, întorcându-se de la Ierusalim, nu ştia unde era Fiul ei şi L-a căutat împreună cu Iosif vreme de trei zile*** [Lc 2, 44-46).

Sufletul meu se înfricoşează şi se cutremură când se gândeşte la slava Maicii lui Dumnezeu. Mintea mea este slabă şi inima mea e săracă şi neputincioasă, dar sufletul meu se bucură şi e atras să scrie despre ea măcar un cuvânt. Sufletul meu se înspăimântă de o asemenea îndrăzneală, dar iubirea mă împinge să nu ascund recunoştinţa mea faţă de milostivirea ei.

Maica Domnului nu şi-a aşternut în scris gândurile, nici iubirea ei pentru Dumnezeul şi Fiul ei, nici durerile sufletului ei în vremea răstignirii, pentru că nu le-am fi putut nicicum înţelege, căci iubirea Ei pentru Dumnezeu e mai puternică şi mai arzătoare decât iubirea serafimilor şi a heruvimilor, şi toate puterile cereşti ale îngerilor şi arhanghelilor sunt mute de uimire în faţa ei.

Chiar dacă viaţa Maicii Domnului e ca învăluită într-o tăcere sfântă, Bisericii noastre Ortodoxe Domnul i-a dat să cunoască că iubirea ei îmbrăţişează întreaga lume şi că, în Duhul Sfânt, ea vede toate noroadele de pe pământ şi, asemenea Fiului ei, îi este milă de toţi şi miluieşte pe toţi.

Ah, dacă am şti cum iubeşte Preasfânta pe toţi cei ce păzesc poruncile lui Hristos şi cât îi este de milă şi se întristează pentru cei ce nu se îndreaptă. Am simţit acest lucru pe mine însumi. Nu mint, spun adevărul înaintea feţei lui Dumnezeu, pe Care sufletul meu Îl cunoaşte: cu duhul am cunoscut-o pe Preacurata Fecioară. N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc pe ea şi iubirea ei pentru noi. Dacă n-ar fi fost milostivirea ei, aş fi pierit de mult, dar ea a vrut să mă cerceteze şi să mă lumineze să nu mai păcătuiesc. Ea mi-a spus: "Nu-i frumos pentru Mine să mă uit la tine să văd ce faci!" Cuvintele ei erau plăcute, liniştite şi blânde, şi ele au lucrat asupra sufletului meu. Au trecut de atunci mai mult de patruzeci de ani, dar sufletul meu n-a putut uita aceste cuvinte dulci şi nu ştiu ce i-aş putea da în schimb eu, păcătosul, pentru dragostea ei faţă de mine, necuratul, şi cum voi mulţumi bunei şi milostivei Maici a Domnului.

Cu adevărat, ea este Ocrotitoarea noastră la Dumnezeu şi chiar şi numai numele ei bucură sufletul. Or, tot cerul şi tot pământul se bucură de iubirea ei. Lucru minunat şi neînţeles. **Ea viază în ceruri şi vede neîncetat slava lui Dumnezeu, dar nu ne uită nici pe noi, sărmanii, şi acoperă cu milostivirea ei tot pământul şi toate noroadele.**

Şi pe această Preacurată Maică a Sa Domnul ne-a dat-o nouă. Ea este bucuria şi nădejdea noastră. Ea este Maica noastră după duh şi, ca om, e aproape de noi după fire şi tot sufletul creştinesc e atras spre ea cu iubire".

(fragment din Sfântul Siluan Athonitul – "Între iadul deznădejdii şi iadul smereniei")

Istorioară – Purtarea de grijă a Maicii Domnului

Era în ajunul sărbătorii Bunei Vestiri, 24 martie 1942, în Drama, Grecia. Ocupaţia străină era bulgară. Lipsurile, bolile şi foamea luaseră proporţii înspăimântătoare şi moartea secera în fiecare zi mici şi mari, dar în special copii.

Printre locuitorii Dramei se afla şi o văduvă cu cinci copii. De mâncare nu aveau, decât puţin ulei şi un ciur de mălai. În acea dimineaţă femeia se gândea că a doua zi, de Bunavestire, avea mâncare mult mai puţină pentru copii: 100 de grame de mălai şi un deget de ulei.

Deodată, privirea ei s-a îndreptat spre candela stinsă, care era agăţată înaintea icoanei Maicii Domnului şi atunci a încolţit în sufletul ei întrebarea: *să păstreze uleiul pentru copiii ei flămânzi sau pentru candela de la icoană?* Hotărâtă, însă, şi-a făcut cruce şi a zis către Maica Domnului: "*Prea Curată Fecioară, eu îţi voi aprinde candela căci mare este sărbătoarea de mâine pentru credinţa noastră, tu, însă, te rog ai grijă de hrana copiilor mei!"*

A luat puţin ulei şi a aprins candela. Lumina slabă a luminat casa sărăcăcioasă, iar inima ei s-a umplut de pace. Aceasta a însoţit-o la rugăciunea de seara şi în somnul ei din acea noapte.

A doua zi după Sfânta Liturghie, văduva a deschis dulapul ca să ia puţinul mălai şi a rămas fără glas! *Vasul în care se afla uleiul era plin ochi iar alături erau doi săcuţi plini cu macaroane şi mălai!* S-a închinat femeia de mai multe ori, preamărind şi mulţumind lui Dumnezeu şi Maicii Domnului pentru această minune pe care n-a spus-o nimănui.

Timp de doi ani de zile nici uleiul n-a scăzut, nici mălaiul nu s-a sfârşit, cu toate că erau şase guri la masă, le schimbau cu alte alimente şi făceau milostenie pe ascuns.

Dar şi candela a rămas de atunci aprinsă zi şi noapte dând mărturie cu lumina ei nestinsă despre credinţa acestei femei binecuvântate.

(din "Explicarea Dumnezeieştii Liturghii", de Stefanos Anagnostopoulos

O mamă adevărată

Evdochia este o tânără plină de viaţă şi cu o mare credinţă în Dumnezeu. Ne-am cunoscut într-un spital, unde a intervenit pentru un părinte cu care fusesem. Odată, mergând la familia ei, am stat mai mult de vorbă cu ea, şi, printre altele, mi-a povestit cu lacrimi în ochi prin ce trecuse cu puţin timp înainte.

„Eram în anul trei la medicină şi vorbeam cu un băiat pe care-l chema Teodosie, fiul unui director de spital. Într-una din zile, după ce fusesem la o petrecere şi eram doar eu cu el, a insistat să facem dragoste, deoarece, zicea el, şi aşa o să ne căsătorim peste puţin timp. La început l-am refuzat, dar apoi, după mai multe insistenţe, am cedat. Nu avusesem de-a face până atunci cu bărbaţi. S-a întâmplat o singură dată. Nu m-am gândit nici o clipă că aş putea rămâne însărcinată. Nu după mult timp am început să mă simt rău. Am făcut un control şi mi s-a spus că sunt însărcinată. Am început să plâng şi m-am dus la Teodosie ca să-i spun. Atunci el a scos bani din buzunar şi mi-a spus: «Du-te şi fă avort!» Fără să stau mult pe gânduri, i-am spus că dacă am făcut un păcat, nu mai vreau să-l fac şi pe al doilea. El a insistat, zicând că vrea să-şi continue studiile şi că nu va recunoaşte că e al lui. Mi-am dat seama că nu are rost să mai lungesc vorba şi m-am întors plângând acasă. Când au auzit părinţii, au vrut să mă alunge de acasă, zicând că i-am făcut de ruşine. Nimeni nu dorea să mă sprijinească în momentele acelea. Eram aproape

distrusă. Până la urmă, părinţii m-au acceptat, dar numai cu condiţia ca, după ce se naşte, să dau copilul la cineva spre adopţie.

Am mai mers o perioadă la şcoală până să închei anul trei, apoi, în ultimele luni de sarcină am plecat cu mama la Atena, unde părinţii au cumpărat o garsonieră ca să pot sta până se năştea copilul. Mama şi-a luat concediu şi a stat cu mine. Când a venit timpul să nasc, m-am dus la spital, iar doctorul cu care vorbisem mă şi întinsese pe masă ca să-mi facă cezariană. Le-am spus la toţi că vreau să nasc normal şi am fugit de acolo. Toţi mi-au zis că sunt nebună. I-am lăsat vorbind singuri şi am plecat de acolo. În cele din urmă, m-am dus la alt doctor şi am născut normal. Mi-am văzut copilul doar câteva minute după naştere, apoi l-a luat familia aceea care voia să-l înfieze. Acele câteva clipe mi-au fost de ajuns; am simţit că nu mai pot trăi fără el. După lege, trebuia să am timp de gândire o săptămână, în care aveam dreptul să mă răzgândesc şi să-mi iau copilul înapoi. Dar acea familie mi-a dat timp de gândire doar trei zile, zicându-mi că după aceea nu mai am drepturi asupra copilului. A doua zi am luat avionul şi am venit la Tesalonic, dar nu puteam accepta ideea că trebuie să mă despart de copil pentru totdeauna. Eram ca nebună. După ce am coborât din avion, am luat primul avion care mergea înapoi la Atena.

Când am ajuns, m-am dus direct la familia căreia îi dădusem copilul. Fără prea multe cuvinte, mi-am luat copilul în braţe şi i-am lăsat fără grai. Când am ajuns acasă la părinţi, a început calvarul. Tata nu a fost de acord cu ideea de a rămâne cu copilul acasă şi m-a trimis la oamenii care voiau să-l înfieze. Atunci, ca să-l mai îmbunez, i-am zis că am pe altcineva la Tesalonic care vrea să-l înfieze. Fără să mai aştepte alte cuvinte, mi-a zis să urc cu copilul în maşină şi să mergem la omul acela. Nu mai ştiam ce să fac; mă rugam, plângeam.

Când am trecut pe lângă o biserică, l-am rugat să oprească puţin. Am luat copilul în braţe şi m-am dus la icoana Maicii Domnului, şi, îngenunchind, i-am zis: «Preasfânta mea, ţie îţi dăruiesc acest copilaş. Tu ştii că nu pot trăi fără el. Te rog să ai grijă de el şi să întorci inima tatălui meu ca să nu-l alunge».

Apoi am pus copilul în faţa sfintelor icoane şi m-am rugat mult timp, plângând în hohote. Între timp, tatăl meu se întâlnise cu preotul bisericii şi îi povestise tot necazul, iar preotul l-a sfătuit după cum îl luminase pe el Dumnezeu şi Preasfânta Sa Maică.

După vreo oră de plâns, am lut copilul în braţe şi am ieşit afară. Tata mă aştepta şi părea liniştit. Când am ajuns lângă el, mi-a zis: «Ştii ce m-am gândit, Evi, că dacă vrei aşa de mult să păstrezi copilul, eu nu te mai silesc să-l dai».

Atunci am început să plâng de bucurie, am strâns copilul în braţe şi i-am spus tatei să întoarcă maşina şi să mergem acasă. Maica Domnului şi-a făcut datoria şi mi-a ascultat rugăciunea. Mi se părea că merg la Rai şi nu la iad, cum aveam impresia cu câteva clipe înainte. Rudele şi ceilalţi, care au văzut copilul, ştiau de la părinţii mei că mama l-a născut, nu eu".

În clipele în care Evdochia îmi povestea aceste lucruri minunate, copilul se juca în jurul nostru; avea deja un an. Era un copil frumos şi cuminte, bucuria familiei.

„De când a intrat în casă, a readus viaţa, a continuat Evdochia. A devenit slăbiciunea bunicului, care la naştere voia să-l alunge. De multe ori îi vedeam jucându-se şi rostogolindu-se pe jos, de credeai că sunt de aceeaşi vârstă".

Îmi spunea acest bunic: „Părinte, nu cred că aş putea trăi fără acest copil; el este viaţa mea, el m-a întinerit şi m-a învăţat să trăiesc". Iar bunica îl adoarme întotdeauna cântând Paraclisul Maicii Domnului. La botez a fost numit Panaghioti, care vine de la Panaghia şi înseamnă «Preasfânta». Evdochia şi-a continuat studiile, iar acum este căsătorită şi are al doilea copil.

Iată un model de mamă, care şi-a pus sufletul pentru copilul ei.

(Extras din cartea - Monah Pimen Vlad - Poveştiri duhovniceşti)

Bucură-te, Cea plină de har, Domnul este cu tine şi prin tine împreună cu noi!

Sfântul Înger păzitor

Materiale despre Sfinţii Îngeraşi păzitori:
https://independent.academia.edu/emystea/Sf-%C3%8Engera%C5%9Fii-p%C4%83zitori

***

Îngerul păzitor se da fiecărui copil la Sfântul Botez. Menirea Îngerului este de a-l păzi pe om de primejdii, de a-l mângâia în necazurile vieţii şi de a-l îndemna prin gând la toată faptă bună.

De aceea, copiii sunt învăţaţi adesea, să se roage Îngerului păzitor, care îi ocroteşte în fiecare clipă.

Acatistul Îngerului păzitor

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Sfinte Îngere, cel ce eşti ales de Domnul Dumnezeu spre paza sufletului meu, eu, nevrednicul, îndrăznesc să-ţi aduc cântări de laudă, iar tu, ca cel ce ai îndrăzneală către Împăratul Cerului, apără-mă de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi, izbăveşte-mă de toate nevoile şi necazurile, ca să strig ţie: ***Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!***

Icosul 1

Sfinte Îngere, cel ce eşti trimis din ceruri ca să mă păzeşti şi să mă călăuzeşti în toată viaţa mea, cad înaintea ta şi mă rog: tu însuţi mă călăuzeşte şi mă înţelepteşte ca să încep a-ţi aduce din toată inima, cu toată dragostea şi osârdia, aceste cântări de laudă:
Bucură-te, Îngere al lui Dumnezeu, înainte-stătătorul meu în faţa Presfintei Treimi;
Bucură-te, slugă cerească a Domnului celui ce împărăţeşte peste toată făptura;
Bucură-te,împreună-vieţuitorule cu slugile Lui cele înţelegătoare şi nematerialnice;
Bucură-te, cel ce faci pururea voia Stăpânului;
Bucură-te, cel ce ai primit de la Dumnezeu poruncă şi putere ca să păzeşti sufletul meu;
Bucură-te, cel ce niciodată nu te depărtezi de mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce pururea petreci cu mine, nevrednicul;
Bucură-te, cel ce mă păzeşti în toate căile mele;
Bucură-te, cel ce îmi călăuzeşti paşii spre Sfintele Biserici;
Bucură-te, cel ce mă fereşti de toată răutatea;
Bucură-te, cel ce mi-ai fost dat de Dumnezeu ca păzitor pe căile vieţii mele;
Bucură-te, îndrumătorul vieţii mele cel prea bun;

Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 2-lea

Văzând Domnul, Iubitorul de oameni că după greşeala strămoşului nostru Adam, toţi oamenii sunt lesne înclinaţi spre păcat, a trimis din negrăita Sa milă în tot pământul pe sfinţii Săi îngeri şi fiecărui om i-a rânduit câte un înger păzitor. Împlinind aşadar porunca Stăpânului lor, sfinţii îngeri întotdeauna sunt gata să ne ajute nouă, celor ce cântăm lui Dumnezeu cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Sfinte Îngere, mijloceşte între cele de Sus să mi se lumineze mintea, să cunosc care este voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută şi desăvârşită şi inima mea o îndreptează ca să săvârşesc cu osârdie fapte bune, iar pe tine, păzitorul meu, neîncetat să te laud cu grairi ca acestea:

Bucură-te, cel ce înflăcărezi inima mea cu dragostea de Dumnezeu, Făcătorul meu;
Bucură-te, cel ce mă îndemni ca toată ziua şi tot ceasul să le petrec în rugăciuni, cereri şi mulţumiri;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti casa sufletului meu cu frica de Dumnezeu, ca o strajă credincioasă;
Bucură-te, cel ce îndreptezi toate gândurile mele către Mântuitorul care s-a răstignit pentru păcatele mele şi ale lumii;
Bucură-te, cel ce răsădeşti în mine pomenirea chinurilor şi a morţii Sale de pe Cruce;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să mă feresc de păcate prin aducere-aminte de patimile Domnului;
Bucură-te, cel ce mă povăţuieşti să cer de Sus umbrirea harului Sfântului Duh;
Bucură-te, cel ce mă încredinţezi că Mângaietorul caută cu mai multă milă la cei blânzi şi smeriţi cu inima;
Bucură-te, cel ce peste tot mă îngrădeşti cu gândurile la Dumnezeu Cel ce este pretutindenea;
Bucură-te, cel ce înfăţişezi înaintea ochilor minţii mele pe Atoatevăzătorul;
Bucură-te, cel ce mângâi inima mea cu mila Lui pentru păcătoşii care se pocăiesc;
Bucură-te, cel ce înfricoşezi sufletul meu cu dreapta Judecată faţă de cei ce sunt împietriţi şi nepocăiţi;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 3-lea

Îngerul meu păzitor, cere pentru mine puterea harului dumnezeiesc, întru care să umblu neabătut şi fără poticneală pe mântuitoarea cale a poruncilor lui Hristos, iar

cu inima şi cu gura să slăvesc neîncetat Preasfântul Nume al Dumnezeului nostru şi să cânt Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având-te pe tine, acoperământ ales de Dumnezeu, ca pe o rază luminoasă care luminezi întunericul sufletului meu şi risipeşti bezna necunoştinţei inimii mele, căzând cu umilinţă mă rog să-mi curăţeşti toate simţirile cele întunecate de patimi ca să nu mai rătăcesc în întunericul păcatului şi prea luminatei tale lumini să-i cânt aşa:

Bucură-te, steaua Luminii fără de apus, răsărită din dumnezeirea cea în Trei Lumini şi care pururea mă luminează;

Bucură-te, rază prea luminoasă, care luminezi ochii inimii mele, cei întunecaţi de păcate;

Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă îndreptezi pe calea cea adevărată, pe mine, care rătăcesc în întunericul fărădelegilor;

Bucură-te, cel ce îmi pui înainte poruncile Domnului ca pe o oglindă pentru toată viaţa mea;

Bucură-te, cel ce îmi aşezi legea Domnului ca pe sfeşnic pentru picioarele mele şi ca pe o lumină pentu cărările mele;

Bucură-te, cel ce mă înveţi să ascult cuvintele Evangheliei lui Hristos cu multă dulceaţă;

Bucură-te, cel ce mă îndemni să cred cu neîndoire toată învăţătura dumnezeiescului meu învăţător şi domn;

Bucură-te, cel ce mă întăreşti în supunerea faţă de rânduiala Sfintei Biserici;

Bucură-te, cel ce mă îndemni să mă supun pravilelor şi predaniilor Sfinţilor Apostoli şi Părinţi;

Bucură-te, cel ce mă întăreşti în mărturisirea sfintei credinţe ortodoxe;

Bucură-te, cel ce pentru această mărturisire credinţezi până şi la moarte să merg;

Bucură-te, cel ce mă opreşti să fiu în legătură cu ereticii şi cu cei ce s-au lepădat de adevărata Biserică;

Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 4-lea

Furtuna dezlănţuită pe marea vieţii îmi sfărâmă corabia duhovnicească cu grijile lumeşti, pacea sărmanului meu suflet se înviforează; unde voi dobândi limanul cel liniştit al mântuirii? La tine, după Dumnezeu şi Preasfânta Fecioară, îmi pun nădejdea, Îngerul meu păzitor, ce te-am dobândit de la Domnul ca pe un înţelept cârmaci în furtunile de gând care mă tulbură. Cu mulţumire dar, cânt Dumnezeului meu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzindu-te şi văzându-te pe tine, dumnezeiescule Înger, păzitorul meu cel puternic, duhurile răutăţii de sub cer nu cutează să se apropie de prea curata ta lumină şi să săvârşească nelegiuirile lor pierzătoare de suflet. Pentru aceasta, cu smerenie te rog să nu te depărtezi de la mine din pricina nelegiuirilor mele, ci pururea mă fereşte de vânările şi de cursele celui viclean, pe mine, care cu umilinţă grăiesc:

Bucură-te, cel ce cu puternicul acoperământ al aripilor tale mă aperi şi mă acoperi;
Bucură-te, că pururea stai lângă mine cu sabia ta cea de foc;
Bucură-te, cel ce împotriva prinţului întunericului în luptă mă ajuţi;
Bucură-te, cel ce mă întăreşti să-i biruiesc pe slujitorii lui cei răi şi vicleni;
Bucură-te, cel ce izgoneşti de la mine demonii pierzători de suflete, ca pe nişte vulpi viclene;
Bucură-te, care tai năvălirile lor cele în chip de fiare ce se pornesc asupra minţii şi a inimii mele;
Bucură-te, cel ce mă ajuţi să spovedesc păcatele mele cele multe;
Bucură-te, cel ce dezrădăcinezi din inima mea mândria, ura, ca pe cele ce sunt fiicele lor;
Bucură-te, cel ce alungi din gândurile mele zavistia şi pomenirea de rău;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să mă îngrădesc cu semnul Sfintei Cruci spre alungarea gândurilor celor rele;
Bucură-te, cel ce mă întăreşti să calc fără de frică peste aspidă şi peste vasilisc;
Bucură-te, cel ce ai nebiruită armă împotriva vrăjmaşilor mei;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 5-lea

Îndrăznesc să te asemăn, păzitorul meu, cu steaua luminoasă ce alerga călăuzindu-i pe magii din vechime la închinarea adevăratului Dumnezeu când Mântuitorul lumii S-a născut în Betleem; iar tu, cu petrecerea ta cea nedespărţită de mine şi purtătoare de lumină, îmi arăţi calea cea dreaptă care duce spre Împărăţia Cerească, pentru ca acolo să mă învrednicesc să cânt împreună cu cetele cereşti, slavă Împăratului Slavei, Celui mai înainte de veci: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzându-mă stăpânit de întunericul morţii şi acoperit de norul întunecat al patimilor, păzitorul sfânt al sufletului meu, nu mă părăsi, ci urmează îndelung-răbdării Mântuitorului meu, mai aşteaptă, trezindu-mă la pocăinţă până când ochii mei vor vărsa izvoare de lacrimi spre spălarea necurăţiilor mele sufleteşti. Pentru aceasta cu smerenie te rog şi grăiesc:

Bucură-te, cel ce pururea aduci lui Dumnezeu rugăciunile tale, pentru mine, păcătosul, ca pe o tămâie de bun miros;
Bucură-te, cel ce pururea mijloceşti înaintea Făcătorului meu, ca să mă mântuiască;
Bucură-te, cel ce cu starea ta de faţă înlături mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra mea;
Bucură-te, cel ce ceri de la Preamilostivul Dumnezeu să dea iertare tuturor faptelor mele celor rele;
Bucură-te, cel ce milostiveşti bunătatea Lui, ca să nu mă piardă cu fărădelegile mele;
Bucură-te, cel ce te rogi neîncetat Răscumpărătorului meu, ca să-mi dea vreme de îndreptare;
Bucură-te, cel ce mă trezeşti să-mi petrec toate zilele mele în pocăinţă;
Bucură-te, cel ce îmi insufli dorinţa ca pururea să mă căiesc în faţa Domnului de toate fărădelegile mele;
Bucură-te, cel ce mă înţelepţeşti ca să mă cercetez în toată vremea şi să-mi mărturisesc păcatele;
Bucură-te, cel ce sădeşti în inima mea zdrobire şi mâhnire pentru că l-am mâniat pe bunul meu Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi plâng viaţa mea cea ticăloasă şi întinată;
Bucură-te, mijlocitor luminos şi netăcut al mântuirii mele;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 6-lea

Propovăduiesc cu glas mare, Îngerul meu păzitor, grija ta de totdeauna pentru mine, păcătosul, în grijile şi năpăstuirile mele, care în această lume cu multă gâlceavă îmi tulbură pacea sufletească, apari ca un grabnic mângâietor, înţelepţindu-mă că toate acestea nu sunt trimise de la Înţeleptul Ziditor decât ca o doctorie pentru neputinţele mele sufleteşti şi învăţându-mă să-I cânt binefăcătorului Doctor Ceresc: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Când trezit de necurmatele povăţuiri, Sfinte Îngere, în sufletul meu întunecat de necazuri şi deznădăjduire din pricina multelor mele păcate, străluceşte lumina mângâierii harice şi inima mea se umple de veselie şi de bucurie, atunci îndrăznesc să strig ca vameşul către înduratul Dumnezeu, ca să fie milostiv şi să-mi ierte greşalele mele; nu înceta, dar, povăţuitorul meu, înţelepţindu-mă şi întărindu-mă, pe mine, cel ce te chem:
Bucură-te, cel ce mă ajuţi să port jugul cel bun al mântuitoarei răbdări cu iubire;
Bucură-te, cel ce cu dragoste mă întăreşti cu nădejdea în Domnul Dumnezeu, în toate nevoile şi relele întâmplări;

Bucură-te, că mă înveţi să înving cu bărbăţie necazurile şi bolile;
Bucură-te, că alungi din inima mea orice mâhnire şi deznădejde;
Bucură-te, cel ce mă trezeşti la luptă împotriva vrăjmaşilor care vor să mă prindă în mreaja deznădejdii;
Bucură-te, cel ce mă încredinţezi să mă încred cuvintelor Sfântului Apostol Pavel, cum că toţi cei ce voiesc să trăiască cu evlavie vor fi prigoniţi;
Bucură-te, cel ce îmi insufli ca să primesc jugul răbdării şi al pătimirii pe care l-au purtat proorocii şi apostolii;
Bucură-te, cel ce îmi arăţi spre mângâiere cetele mucenicilor şi ale mărturisitorilor ce s-au nevoit pentru Hristos, până la vărsarea sângelui lor;
Bucură-te, cel ce îmi înfăţişezi pururea înaintea ochilor mei chinurile Domnului şi Mântuitorului nostru;
Bucură-te, cel ce îmi îndulceşti inima cu nădejdea răsplătirilor viitoare;
Bucură-te, cel ce dai viaţă sufletului meu, aşteptând veşnicile bunătăţi pline de bucurii;
Bucură-te, cel ce eşti întodeauna bunul meu mângâietor;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 7-lea

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, preamilostivul meu Ziditor te-a trimis pe tine, îngerul Său, ca pe un bun păzitor în toată viaţa mea, pentru ca peste tot să mă ajuţi cu sfintele tale rugăciuni, să mă acoperi împotriva curselor diavoleşti şi să mă pregăteşti ca prin fapte bune să intru cu fecioarele cele înţelepte în cămara cea cerească de Dumnezeu înfrumuseţată cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Domnul şi Stăpânul meu arată mie, nevrednicul şi celui mai păcătos dintre robii Săi, o bunătate nouă, căci, trecând cu vederea păcatele mele cele grele şi grozave, nu m-a pierdut pentru fărădelegile mele nici până în ziua şi ceasul de faţă, ci, fiind îndelung-răbdător cu mine, aşteaptă cu milostivire întoarcerea şi pocăinţa mea, din toată inima. Cred, bunul meu păzitor, că numai cu mijlocirea ta cea de totdeauna în faţa lui Dumnezeu pentru mine sunt păzit până acum, pentru aceea, nevoindu-mă cu dragoste, pe tine te chem:
Bucură-te, cel ce mă fereşti de înecarea desăvârşită în marea vieţii celei înviforate;
Bucură-te, cel ce mă răpeşti din prăpastia nelegiuirilor mele, cu ajutorul mâinilor tale;
Bucură-te, cel ce scuturi de pe mine somnul cel păcătos al trândăvirii celei vătămătoare de suflet;
Bucură-te, cel ce luminezi cu strălucirea ta mintea mea cea întunecată cu neîngrijirea;

Bucură-te, cel ce mă ajuţi să-mi aprind cu rugăciunile inima cea rece, care-i gata să se stingă;
Bucură-te, cel ce pururea mă ridici la slavoslovirile lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce întocmeşti glasul meu ca prin cântări de laudă, cu vrednicie şi dreptate să laud pe Făcătorul tuturor;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să proslăvesc pe Domnul meu nu numai cu buzele, ci şi cu inima;
Bucură-te, cel ce mă trezeşti spre împlinirea voii Lui celei prea sfinte;
Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă desprind cu lepădarea de sine şi cu părăsirea voilor mele cele rele;
Bucură-te, cel ce voieşti cu toată sinceritatea să dobândesc simplitatea porumbelului şi blândeţea mielului;
Bucură-te, cel ce mijloceşti să mi se dăruiască nerăutatea copiilor şi judecata sănătoasă a bătrânilor;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 8-lea

Străin şi călător sunt eu pe acest pământ, viaţa mea e degrab trecătoare, iar eu, ticălosul, niciodată nu mă gândesc în mintea mea la moartea cea fără de veste, nici nu cuget la înfricoşătoarea Judecată la care voi sta înaintea Dreptului Judecător şi voi da răspuns pentru fiecare faptă şi pentru orice cuvânt. De aceea, te rog pe tine, păzitorul sufletului meu, trezeşte-mă degrabă din somnul păcatului, ca să nu mă prindă ceasul morţii neîndreptat, ci să mă învrednicesc a cere de la Atotţiitorul, Atotputernicul şi Milostivul Dumnezeu iertarea pentru fărădelegile mele şi să-I cânt cu glas de bucurie: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Când Domnul şi Ziditorul meu va însemna ziua trecerii mele din viaţa aceasta, tu, bunul meu păzitor, văzând mai înainte chinurile grozave, pregătite pentru duhurile răutăţii şi pentru păcătoşii nepocăiţi, care mă aşteaptă şi pe mine, acoperă-mă cu aripile milostivirii tale, cum işi acoperă vulturul puii săi, iar când va fi să iasă duhul meu din mine, să te văd stând aproape de mine, izgonind pe cumpliţii vrăjmaşi. Drept aceea, cu umilinţă mă rog, zicând acestea:
Bucură-te, cel ce pui în faţa ochilor minţii mele ceasul amar şi grozav al morţii;
Bucură-te, cel ce pururea îmi aduci aminte de ceasul acela pe care nimeni nu-l cunoaşte;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să mă uit la fiecare zi ca la cea mai de pe urmă zi a vieţii mele;
Bucură-te, cel ce mă pregăteşti în toată vremea pentru ieşirea într-o altă lume;
Bucură-te, cel ce naşti în mine umilinţă sufletească şi zdrobirea inimii;

Bucură-te, cel ce pururea doreşti ca până la sfârşitul vieţii mele să mă pocăiesc;
Bucură-te, cel ce mă opreşti să iubesc lumea şi cele ale sale;
Bucură-te, că mă ajuţi să dobândesc bunătăţile nepieritoare;
Bucură-te, cel ce mă ajuţi să dezrădăcinez din inima mea patima iubirii bogăţiei celei pieritoare;
Bucură-te, cel ce îmi arăţi că toate bunătăţile pământului sunt vremelnice şi trecătoare;
Bucură-te, cel ce mă înţelepţeşti să văd că toată frumuseţea acestei lumi este asemenea florilor câmpului;
Bucură-te, cel ce nu mă laşi să caut slava omenească ce trece ca umbra;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 9-lea

Tot păcatul am desăvârşit şi toată viaţa mea în deşertăciuni s-a scurs, iar acum de sfârşit m-am apropiat. Doboară dar pe cei ce se îndreaptă asupra mea, pe cei ce caută să mă arunce în adâncul iadului. Pentru aceasta te rog, bunul meu păzitor, fii mie apărător, când voi trece vămile cele cumplite şi povăţuieşte-mă neprimejduit până la porţile Împărăţiei Cerurilor, unde feţele îngereşti cu bucurie ies în întâmpinare cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Nici o limbă frumos grăitoare nu poate spune, Sfinte Îngere, păzitorul meu, câte bucurii minunate ai făcut pentru mine în toată viaţa mea; primind sufletul meu din scăldătoarea Sfântului Botez m-ai păzit; în pruncie m-ai învăţat şi m-ai înţelepţit; în copilărie m-ai ferit de alunecările spre păcat, în tinereţe m-ai povăţuit, când am ajuns la vârsta bărbăţiei, mustrându-mă şi mângâindu-mă şi peste tot ajutându-mă pe calea mântuirii m-ai îndreptat. Pentru aceasta, cu mulţumire strig ţie:
Bucură-te, cel ce niciodată nu mă lipseşti de ajutorul şi de apărărea ta;
Bucură-te, cel ce trezindu-mă din somn mă îndemni să mă nevoiesc spre a-I mulţumi lui Dumnezeu, Cel ce întăreşte puterile mele;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să sfinţesc cu rugăciunea orice început al zilei;
Bucură-te, cel ce îngădui să încep a lucra cu îndrăzneală, fără să înalţ o rugăciune către Atotbunul Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce te grijeşti să nimiceşti din inima mea nădejdea în puterile mele;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să rostesc cu limba, să zic cu gura şi să ţin minte neîncetat numele Predulcelui nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, cel ce îmi insufli să vestesc cu limba cele trebuitoare, ca şi cele de folos;
Bucură-te, cel ce îmi înfrânezi limba de la deşarta vorbire, de la multa vorbire, dar mai ales de la cuvinte de hulă;

Bucură-te, cel ce pururea petreci împreună cu mine ori de mănânc, ori de beau, ori de fac alt lucru oarecare;
Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă deprinzi cu înfrânarea de la mâncare şi de la băutură;
Bucură-te, cel ce mă păzeşti pe mine în vremea somnului şi alungi pe vrăjmaşul care vrea să mă ispitească cu visurile de noapte;
Bucură-te, cel ce mă reţii de la pătimaşa iscodire şi sădeşti în ochii mei ruşinea cea feciorească;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 10-lea
Cel ce ai venit să mântuieşti pe toţi oamenii, Preabunul meu Domn Iisus, mă rog cu umilinţă, iartă-mi cu milostivirea Ta răutăţile mele cele nenumărate, fiind plecat spre aceasta de multele rugăciuni ale slujitorului Tău nematerialnic pe care mi l-ai dat din pruncie ca un iubitor de oameni spre paza mea, ca să fiu vrednic a intra în cămara slavei Tale şi să cânt cu duhurile drepţilor: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Pururea îmi apari, Sfinte Îngere, ca un zid puternic împotriva vrăjmaşilor mei celor răi care caută pierirea mea cea veşnică şi care-mi slăbănogesc sufletul cu trândăvia şi cu uitarea de sine; te rog dar, păzitorul meu, să mă învredniceşti cu mijlocirea ta, în vremea ieşirii sufletului meu din trup, să fiu părtaş preacuratului Trup şi preascumpului Sânge al Mântuitorului meu, pentru ca, întărindu-mă cu Hrana nepieritoare şi cu Băutura dătătoare de viaţă, să trec fără frică în cealaltă lume, lăudându-te pe tine, binefăcătorul meu:
Bucură-te, că mă izbăveşti de năzuinţa spre plăceri îmbietoare şi-mi pui în faţă ruşinea fecioarelor;
Bucură-te, că ţi s-a dat stăpânire şi putere să întorci înapoi pornirile şi năvălirile dracilor ce se aruncă asupra mea;
Bucură-te, că ai primit de la Dumnezeu putere să biruieşti pe nevăzuţii mei vrăjmaşi;
Bucură-te, că poţi să mă izbăveşti de orice răutate şi din toate cursele diavoleşti;
Bucură-te, că izgoneşti de la mine cumplitele năvăliri ale stăpânitorului acestei lumi şi eşti povăţuitorul şi călăuzitorul meu nedespărţit;
Bucură-te, că stând tu de faţă, nu mă voi înfricoşa în ceasul morţii de întunecatele feţe ale duhurilor răutăţii;
Bucură-te, că, păzit fiind de tine, nădăjduiesc să trec neprimejduit vămile văzduhului;
Bucură-te, că, întărit de ajutorul tău, am nădejde să nu fiu oprit în afara porţilor Raiului, atât dorit de mine;

Bucură-te, că stai înaintea lui Dumnezeu cu rugăciune pentru mine ca să nu fiu aruncat în întunericul cel mai dinafară;
Bucură-te, că pururea îmi insufli să cer mila Domnului cu lacrimi de pocăinţă, ca să mă izbăvească de focul iadului;
Bucură-te, că mă îndemni să mă rog zi şi noapte ca să nu fiu trimis să fiu chinuit de demoni;
Bucură-te, că mă întăreşti în dreapta credinţă şi mă fereşti de rătăcire;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 11-lea
Ştiu, Sfinte Îngere, păzitorul meu, că această cântare, pe care ţi-o aduc din osârdia mea, nu este de ajuns spre a-mi arăta mulţumirea din toată inima pentru câte ai făcut cu mine până acum, dar încă mă rog să îndupleci milostivirea lui Dumnezeu să mă izbăvească la înfricoşătoarea Judecată de partea cea de-a stânga şi să mă învrednicească să-I cânt Lui cu toţi sfinţii: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Candela mi s-a stins, nu am undelemn de fapte bune cu care să o pot aprinde, unde dar voi alerga eu, ticălosul, îngreunat de somnul păcatului, când mă va ajunge pe neaşteptate ceasul morţii. Să nu aud şi eu ca fecioarele cele nebune glasul înfricoşător al Mirelui: Nu te cunosc! Ajută-mă dar, neadormitul meu păzitor, ca să-mi umplu vasul sufletului meu cu untdelemnul faptelor bune, iar mai vârtos cu milostenia şi smerenia. Iar acum, primeşte această cântare de la mine:
Bucură-te, cel ce pururea mă inspiri să-L am în mintea mea numai pe Domnul Iisus;
Bucură-te, cel ce înviezi în inima mea porunca dragostei pentru Domnul meu cel Preabun;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-L iubesc pe aproapele meu cu o adevărată dragoste plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce mă înveţi ca pe semenii mei nu numai cu limba sau cuvântul, ci şi cu fapta şi cu adevărul să-i iubesc;
Bucură-te, cel ce sădeşti în mine dorinţa de a-i ajuta în toate nevoile;
Bucură-te, cel ce mă povăţuieşti să-i mângâi pe cei necăjiţi şi să-i apăr pe cei asupriţi;
Bucură-te, cel ce-mi pleci inima să împart săracilor din avuţiile mele;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să fiu gata să-mi pun şi sufletul pentru prietenii mei, potrivit poruncii Mântuitorului;
Bucură-te, cel ce-mi închizi ochii ca să nu văd greşalele fratelui meu;
Bucură-te, cel ce nu îngădui să osândesc pe aproapele meu care alunecă spre păcat;
Bucură-te, cel ce eşti floare a Împărăţiei Cerurilor;

Bucură-te, cel ce eşti blândeţea care alungă frica;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 12-lea

Ţi s-a dat har de la Atotputernicul Dumnezeu, Sfinte Îngere, acoperişul meu, să mă păzeşti în toate căile mele, să nu se lovească piciorul meu de vreo piatră de poticnire, până când mă voi înfăţişa înaintea Lui Hristos-Dumnezeu pe Care cu netăcute glasuri toate puterile cereşti îi laudă cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Laud milostivirea ta cea vrednică de mirare şi pogorământul tău cel mare, cela ce eşti minte repede mişcătoare şi slugă nematerialnică a Domnului; cel ce nu te îngreţoşezi de păcatele mele urât mirositoare şi nu încetezi să aduci pentru mine nevrednicul, sfintele tale rugăciuni către Preasfântul Dumnezeu, Cel ce este în Trei Ipostasuri, ca să nu pier în veci, ci să moştenesc Împărăţia Cerească. Binevoieşte dar să primeşti, din sufleteştile mele vistierii, cântările de laudă ce le aduc ţie:
Bucură-te, cel ce mă îndepărtezi de păcate prin aducerea-aminte de înfricoşătoarea judecată a Lui Dumnezeu ce va să fie;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi pregătesc sufletul ca pe o mireasă întru întâmpinarea Preafumosului Mire Hristos;
Bucură-te, cel ce de-a pururea doreşti să mă întocmeşti ca pe o vrednică cămară de nuntă;
Bucură-te, cel ce neîncetat mă înveţi să-mi aprind candela sufletului meu, ca împreună cu fecioarele cele înţelepte şi cu sufletele drepţilor să intru în locaşul bucuriei;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi spăl îmbrăcămintea mea cea murdară de păcate;
Bucură-te, cel ce mă ajuţi să mă îmbrac în veşmântul neprihănirii şi al curăţeniei;
Bucură-te, cel ce mijloceşti la înfricoşătoarea Judecată a lui Hristos să mă învrednicesc să stau de-a dreapta Sa;
Bucură-te, cel ce implori bunăvoinţa lui Dumnezeu ca să mă numere cu ceata aleşilor Săi;
Bucură-te, cel ce îndemni şi pe vieţuitorii cerului ce sunt împreună cu tine, să se roage Domnului, ca să mă sălăşluiască împreună cu ei în Împărăţia Sa;
Bucură-te, păzitorul meu cel bun şi treaz;
Bucură-te, cel ce eşti bun înainte-stătător, un cald folositor şi rugător pentru mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce după Dumnezeu şi după Preasfânta Fecioară eşti puternica mea nădejde;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, lumină preaslăvită şi înţelegătoare, Îngere ai lui Dumnezeu, primeşte această cântare de mulţumire şi de cerere, iar când va fi să mă scol din pământ ca să stau la Judecată, arată-ţi milostivirea asupra mea, a păcătosului, să stai langă mine, plin de linişte şi de bucurie, luând de la mine frica cu nădejdea mântuirii, ca să mă învrednicesc să cânt împreună cu tine în lăcaşurile Raiului, în vecii vecilor Împăratului Slavei, Celui mai înainte de veci: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icosul 1
Sfinte Îngere, cel ce eşti trimis din ceruri ca să mă păzeşti şi să mă călăuzeşti în toată viaţa mea, cad înaintea ta şi mă rog: tu însuţi mă călăuzeşte şi mă înţelepteşte ca să încep a-ţi aduce din toată inima, cu toată dragostea şi osârdia, aceste cântări de laudă:
Bucură-te, Îngere al lui Dumnezeu, înainte-stătătorul meu în faţa Presfintei Treimi;
Bucură-te, slugă cerească a Domnului celui ce împărăţeşte peste toată făptura;
Bucură-te,împreună-vieţuitorule cu slugile Lui cele înţelegătoare şi nematerialnice;
Bucură-te, cel ce faci pururea voia Stăpânului;
Bucură-te, cel ce ai primit de la Dumnezeu poruncă şi putere ca să păzeşti sufletul meu;
Bucură-te, cel ce niciodată nu te depărtezi de mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce pururea petreci cu mine, nevrednicul;
Bucură-te, cel ce mă păzeşti în toate căile mele;
Bucură-te, cel ce îmi călăuzeşti paşii spre Sfintele Biserici;
Bucură-te, cel ce mă fereşti de toată răutatea;
Bucură-te, cel ce mi-ai fost dat de Dumnezeu ca păzitor pe căile vieţii mele;
Bucură-te, îndrumătorul vieţii mele cel prea bun;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul 1
Sfinte Îngere, cel ce eşti ales de Domnul Dumnezeu spre paza sufletului meu, eu, nevrednicul, îndrăznesc să-ţi aduc cântări de laudă, iar tu, ca cel ce ai îndrăzneală către Împăratul Cerului, apără-mă de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi, izbăveşte-mă de toate nevoile şi necazurile, ca să strig ţie: ***Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!***
După aceasta se zice această:

Rugăciune

O, Sfinte Îngere, păzitorul şi acoperitorul meu cel bun! Cu inimă zdrobită şi cu suflet îndurerat stau înaintea ta şi mă rog: auzi-mă pe mine, păcătosul rob al lui Dumnezeu, care am plâns mult şi cu lacrimi amare strig: să nu pomeneşti fărădelegile şi nedreptăţile cu care eu, ticălosul, te mânii în toată ziua şi în tot ceasul, săvârşind fapte murdare în faţa Ziditorului meu Dumnezeu. Fii mie milostiv şi nu te depărta de mine, spurcatul, până va veni vremea sfârşitului meu.

Trezeşte-mă din somnul păcatului şi ajută-mă cu rugăciunile tale să-mi petrec fără prihană cealaltă vreme a vieţii mele şi să fac roade vrednice de pocăinţă, păzeşte-mă de căderile în păcate de moarte, ca să nu pier în deznădejde şi să nu se bucure vrăjmaşul de pierzarea mea.

Ştiu cu adevărat şi cu gura mărturisesc că nu este nimeni ca tine, sfinte Îngere, prieten şi înainte-stătător, apărător şi biruitor.

Stând în faţa Prestolului dumnezeiesc, roagă-te pentru mine, netrebnicul şi decât toţi mai păcătosul, ca să nu-mi ia sufletul în ziua când nu mă aştept şi în ceasul când săvârşesc cele rele.
Ci stai înainte, rugând pe Preamilostivul Dumnezeu şi Domn să-mi ierte păcatele pe care le-am făcut în viaţa mea cu fapta, cu cuvântul şi cu toate simţurile mele şi cu judecăţile pe care le ştie să mă mântuiască; să mă pedepsească aici după

negrăita Sa milă, dar să nu mă vădească la dreapta Judecată şi să nu mă dea chinurilor veşnice.

Să mă învrednicească să duc roadă de multă pocăinţă, ca să primesc cu vrednicie Dumnezeiasca Împărtăşanie. Pentru aceasta mai vârtos mă rog şi un asemenea dar cu toată osârdia doresc.

Iar în înfricoşatul ceas al morţii să fii lângă mine, bunul meu păzitor, alungându-i pe întunecaţii demoni care vor veni să înfricoşeze cutremuratul meu suflet. Apără-mă de cursele lor când va fi să trec prin vămile văzduhului pentru ca, păzit de tine, fără durere să ajung în Raiul, cel dorit de mine, unde feţele Sfinţilor şi ale Cereştilor Puteri laudă Preacinstitul şi Preaslăvitul Nume în Treime mărit a lui Dumnezeu, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Căruia I se cuvine cinstea şi închinăciunea în vecii vecilor. Amin!

Ierom. Ghelasie Gheorghe: Acatistul Sfântului Înger Păzitor

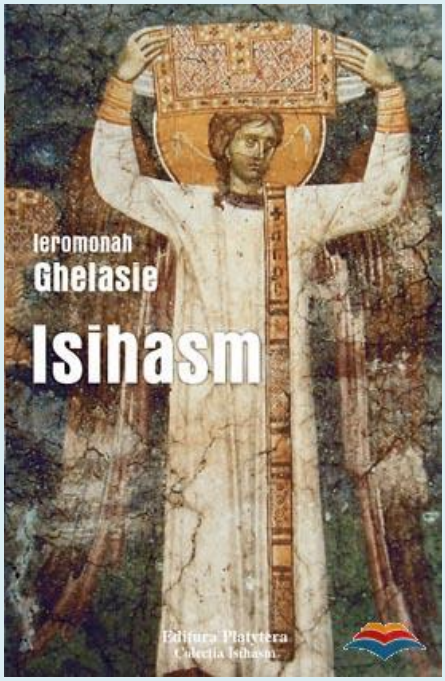

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1
Chipului îngeresc îi aducem cinstirea cuvenită, prin tine Îngerul păzitor, care cobori din cele de sus la noi cele de jos, ca Cerul şi Pământul să se întâlnească şi aşa să cântăm: ***Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!***

Icos 1
Cerul este chipul îngeresc şi Pământul este chipul omenesc, care în chipul Lui Hristos se unesc şi aşa toată Zidirea cu Făcătorul Însuşi vorbeşte.
Sfinte Îngere, la naşterea mea tu m-ai ales;
Sfinte Îngere, la naşterea mea tu m-ai cerut Domnului;
Sfinte Îngere, tu m-ai câştigat să-ţi fiu ascultător;
Sfinte Îngere, cu tăria ta cerească m-ai împuternicit;
Sfinte Îngere, cu iubirea ta m-ai îmbrăcat;
Sfinte Îngere, în braţele tale m-ai luat din mâinile lui Dumnezeu;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 2
Din pântecele mamei mi-ai purtat de grijă şi mereu mi-ai vorbit în taină de cele de Sus şi de atunci eu ştiu de cântarea cu tine de: ***Aliluia!***

Icos 2
Atât de multe m-ai învăţat şi venit în viaţă, tu ca pe un copil m-ai crescut, să cunosc şi eu pe Ziditorul a toate.
Sfinte Îngere, ştiai că în viaţa mea voi păcătui;
Sfinte Îngere, credeai însă şi în întoarcerea mea;
Sfinte Îngere, iubire ce nu se împuţinează de nimic;
Sfinte Îngere, râvnitor să mă câştigi şi pe mine Domnului;

Sfinte Îngere, neobosit de a mă scoate din cele rele;
Sfinte Îngere, ocrotitor în orice clipă;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 3
Cum tu, cel mai luminos ca Soarele, vii la mine cel pământesc şi întunecat?... O, iubire de Cer, se cuvine şi eu să cânt cu iubire: ***Aliluia!***

Icos 3
O, prea răbdătorule Sfinte Îngere, care nu te scârbeşti de puţinătatea minţii, de nesimţirea inimii şi de toate patimile şi neputinţele mele.
Sfinte Îngere, milă cerească pe Pământ;
Sfinte Îngere, răbdare de sus fără margini;
Sfinte Îngere, credinţă neclintită a mântuirii mele;
Sfinte Îngere, nădejde în îndreptarea omului;
Sfinte Îngere, rugător pentru iertarea păcatelor;
Sfinte Îngere, ajutătorul cel mai sigur;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 4
Mare dar sunteţi noi Îngerii pentru noi, oamenii, că datorită păcatului cu grele înşelări suntem pândiţi la orice pas şi prin voi acestea se risipesc, ca să putem cânta: ***Aliluia!***

Icos 4
Ajută-mă şi pe mine, Sfinte Îngere păzitor, să nu rămân în patimile mele şi roagă-te Preabunului Dumnezeu să-mi fie îndurător.
Sfinte Îngere, ce zi şi noapte mă păzeşti;
Sfinte Îngere, ce eşti martor la toate ale mele;
Sfinte Îngere, ce adesea te întristezi de mine;
Sfinte Îngere, ce-ţi acoperi ochii la stricăciunea mea;
Sfinte Îngere, ce-mi suporţi neruşinările;
Sfinte Îngere, ce nu mă lepezi de la faţa ta;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 5
Mereu mă îndemni să devin un adevărat credincios, să-mi fac ascultarea şi datoria cu toată sinceritatea, să-mi las toate vicleşugurile şi răutăţile, ca să cânt: ***Aliluia!***

Icos 5

O, Sfântul meu Înger, cum ai vrea să mă vezi cu chipul adevărat pe care mi l-a dat Dumnezeu şi cum te-ai bucura să fiu şi eu un următor ţie!
Sfinte Îngere, mulţumesc pentru iubirea ta cerească;
Sfinte Îngere, credinţa ta că şi eu mă voi mântui mă arde;
Sfinte Îngere, aşteptarea ta că mă voi îndrepta mă doare;
Sfinte Îngere, iertarea ta mă copleşeşte;
Sfinte Îngere, cu adevărat mă văd prin tine;
Sfinte Înger, îmi dau seama cine sunt;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 6
Zilele trec şi mă apropii de mormânt şi îmi văd „goliciunea“ vieţii mele şi mă înspăimântez, tu, Sfântul meu Înger, fiind încurajarea mea prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icos 6
Lumea veşniciei este „foc şi ardere” şi ce voi rămâne eu cel stricăcios? Sfinte Îngere, fii cu mine mereu.
Sfinte Îngere, ce mă fac eu că nu am împlinirea vieţii;
Sfinte Îngere, cum să rămân fără rod;
Sfinte Îngere, cum să trec în veşnicie fără „haina nemuririi“;
Sfinte Îngere, mă îngrozesc că nu voi fi primit;
Sfinte Îngere, mă cutremur de dreapta Judecată;
Sfinte Îngere, mă ruşinez amarnic;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 7
O, Sfântul meu Înger, din mâinile lui Dumnezeu m-ai luat, la Dumnezeu să mă duci, ca unul ce ai îndrăzneală, prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icos 7
Dacă Tu, Sfântul meu Înger, mă „îmbraci“ cu chipul tău, aşa voi putea şi eu să trec „hotarul mântuitor“.
Sfinte Îngere, să nu te întorci fără mine la Cer;
Sfinte Îngere, să nu mă laşi în locul celor pierduţi;
Sfinte Îngere, roagă-te mai mult ca oricând pentru mine;
Sfinte Îngere, cere lui Dumnezeu iertarea mea;
Sfinte Îngere, prin sfinţenia Ta să-mi împlinesc drumul vieţii;
Sfinte Îngere, prin iubirea ta ajung la liman;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 8 (se repetă de 3 ori).
O, Sfântul meu Înger păzitor, iubirea coborâtă din Cer, ridică-mă şi pe mine cel pământesc la Împărăţia lui Dumnezeu, aşa cum este ultima împlinire, ca şi eu să cânt: ***Aliluia!***

Se citesc iarăşi:

Icos 1
Cerul este chipul îngeresc şi Pământul este chipul omenesc, care în chipul Lui Hristos se unesc şi aşa toată Zidirea cu Făcătorul Însuşi vorbeşte.
Sfinte Îngere, la naşterea mea tu m-ai ales;
Sfinte Îngere, la naşterea mea tu m-ai cerut Domnului;
Sfinte Îngere, tu m-ai câştigat să-ţi fiu ascultător;
Sfinte Îngere, cu tăria ta cerească m-ai împuternicit;
Sfinte Îngere, cu iubirea ta m-ai îmbrăcat;
Sfinte Îngere, în braţele tale m-ai luat din mâinile lui Dumnezeu;
Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!

Condac 1
Chipului îngeresc îi aducem cinstirea cuvenită, prin tine Îngerul păzitor, care cobori din cele de sus la noi cele de jos, ca Cerul şi Pământul să se întâlnească şi aşa să cântăm: ***Sfinte Înger păzitor, bucuria duhovnicească!***

(Se citeşte individual ca pravilă, zilnic sau cel puţin o dată pe săptămână).

(text apărut în volumul Ierom. Ghelasie, "Isihasm", ed. Platytera, Bucureşti, 2007, pp. 119-123).

Canonul de rugăciune către Îngerul păzitor al vieţii omului

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142:
Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi

calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Cântarea întâi

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit şi folositorul şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, Dumnezeiescule Îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpânitor.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, Cuvinte, pus-ai pe Sfinţii Îngeri îndreptători şi luminaţi povăţuitori oamenilor, care ne povăţuiesc pe noi la frica Ta.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea împâclită a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule şi folositorule şi păzitorul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Potop cu tină şi întuneric de gânduri ruşinoase întru mine izvorăsc, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tu eşti, Stăpână, linişte şi adăpostire celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Fiinţă am de amestec de pământ, de tină şi ţărână; pentru aceasta, de pământ m-am lipit. Ci – o, folositorul meu! – şi îndreptătorul şi izbăvitorul meu, întoarce pofta mea către cele cereşti.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc şi te scârbesc şi te întărât şi să voieşti a sta departe, pe tine, apărătorul meu, te silesc.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Supus sunt grijii şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce vezi nevăzută faţa lui Dumnezeu, Care şade în Ceruri şi Se uită pe pământ cu gândul, şi-l face pe el de se cutremură, pe Dânsul roagă-L să mă mântuiesc, Sfinte Îngere.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Minte şi cuget şi cuvânt, darul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu lucruri bune să Îl cinstesc. Iar eu, cu patimile darul ocărând, pe Dătătorul am defăimat: Stăpână, mântuieşte-mă.

Sedealna, glas 4. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Păzitorul sufletului meu şi al trupului, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumnezeiescule Îngere, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, prea sfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu – şi puterea mea; Tu – Dumnezeul meu; Tu – bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Neaducându-mi aminte de Înfricoşata Judecată, Mântuitorule, la care am să stau înainte să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvântul, nici luând în minte moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat. Îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Cu de-adinsul toată răutatea am plinit din tinereţe şi nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înţelepţindu-mă şi luminându-mă şi întărindu-mă.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Urmând îndelungii-răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu – Care a venit să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie şi nu face silă – şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare să petreci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus m-a primit cu milostivire şi m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta dar al Lui, te scârbesc încă şi pe tine, Îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat cu Împărăţie care nu cade şi S-a îmbrăcat – precum Psalmistul grăieşte – din tine, Maica lui Dumnezeu, întru prea-frumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moartea şi a surpat împărăţia ei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Pe tine păzitor câştigându-te, împreună petrecător şi împreună vorbitor, păzindu-mă, Sfinte Îngere, cu mine călătorind, împreună locuind şi cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi să iau, nerecunoscător fiind?

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Cu multă îndrăznire stând înaintea Scaunului Atotstăpânitorului şi împrejur dănţuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutăţile mele cele multe.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Muncile şi caznele care mă aşteaptă mai-nainte, Sfinte Îngere, văzându-le tu – şi împietrirea mea şi nebunia şi orbirea – şi făcându-ţi-se milă, suspini şi te tânguieşti şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau şi mai puţin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine şi să te veseleşti şi să săltezi, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi munţii cu aşezământul cunoştinţei, Cel ce numără mulţimea stelelor şi picăturile de rouă şi schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Păzindu-mă şi oştindu-te împrejurul meu şi întorcând înapoi pornirile dracilor şi năvălirile lor cele în chipul fiarelor şi gonindu-le de la mine pururea, nu înceta, păzitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Cel ce eşti mir prea-scump şi cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfârşit; ci nedepărtat păzitor fii mie pururea, că şi soarele trecând peste locurile cele întinate, nu se întinează.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Pe Cel ce a acoperit cu ape prin Cuvânt pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folositorul meu, să-mi dea dar izvorâtor de lacrimi, ca să se curăţească inima mea cu acelea şi să vadă pe Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără materie, stând înaintea Celui curat şi fără materie şi câştigând multă îndrăznire spre Dânsul şi apropiere, pe Acela roagă-L cu de-adinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înfruntarea şi ruşinea să acopere feţele vrăjmaşilor cele întunecate, ruşinoase şi întinate, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit şi să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate şi prea sfinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti mai sfântă decât Sfinţii Îngeri şi mai presus de Heruvimi şi de Serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condac, glas 2. **Podobie:** Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel prea ales, fii petrecând pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor şi îndreptându-mă la cărările cele Dumnezeieşti, spre viaţa cea nestricată, rogu-mă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***
Mulţimile tâlharilor celor nevăzuţi ce cad împrejur asupra mea, care caută să tragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi gonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Cînd va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osândească pe mine, cel osândit de conştiinţă mai înainte de Judecata aceea, nu mă uita, povăţuitorul meu, pe mine, robul tău.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina tată şi ţărâna strămoş, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată şi în sus la frumuseţea cerului.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Ca acela ce eşti frumos prin frumuseţea dulce, plăcut şi cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu veselă faţă şi cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru milostivirea milei şi pentru multă mulţimea iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale, când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale dracilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti poartă cerească şi uşă de mântuire şi scară înţelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit; cu îndurările tale, Curată, Împărăţiei Cerurilor învredniceşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu şi, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul, tineri, bine-L cuvântaţi; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor şi povăţuitor şi ajutător şi apărător, Preasfinte Îngere. Pentru aceasta, nu înceta, rogu-mă, povăţuindu-mă şi îndreptându-mă şi învăţându-mă să fac cele cuvioase şi să-mi luminezi mintea, până ce mă vei pune înaintea lui Hristos mântuit.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Când se vor pune Scaunele şi Cărţile se vor deschide şi Cel vechi dezile va şedea şi oamenii se vor judeca şi Îngerii vor sta înainte şi pământul se va clătina şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Acum în chip nevăzut mă înconjură, ca nişte albine fagurele, urâtorii de Dumnezeu şi pierzătorii diavoli, ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vulpi viclene şi ca nişte mâncători de cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum îşi acoperă vulturul puii săi.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet până la picioare; ca, îmbrăcându-mă în haina mai albă decât zăpada a pocăinţei, să întru în cămara lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Casă lui Hristos fiind inima mea, cu patimile viaţă de fiinţe necuvântătoare am urmat. Ci mă întăreşte, ajutătorul sufletului meu, curăţeşte viaţa mea, tămâiaz-o şi stropeşte-o cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăţie, ca să fie iarăşi casă cu bun miros lui Hristos.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorul şi păzitorul meu şi folositorul şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la Judecată înfricoşatul glas al trâmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii, luând de la mine frica.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu nemărginirea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ţi aduc ţie; că bunurile mele nicicum nu-ţi trebuie, ca aceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, Ceea ce eşti plină de dar.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd, stând luminat şi blând, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, când va ieşi din mine cu anevoie duhul meu şi gonind pe amarii vrăjmaşi, care caută să mă apuce.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele Dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, Sfinte Îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine; ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosinţa şi acoperământul tău.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

În toată viaţa mea întru multă deşertăciune alergând, de sfârşit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător şi apărător nebiruit, când voi trece vămile stăpânitorului lumii celui cumplit.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Greşelile minţii mele, rătăcirile, jefuirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor necurate şi spurcate, a le întoarce întru gânduri bune nu înceta, ajutătorul meu şi întru cugete curate, roditoare de focul umilinţei.

Stih: ***Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.***

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milostivirea Ta mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele, cu rugăciunile Dumnezeieşti ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă şi apărătorule; fă rugăciune de obşte la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători cetele Îngerilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înalţă fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult slăvit se măreşte cu credinţă şi se slăveşte.

Stihirile aceluiaşi, glas 2. **Podobie:** Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, cinstitule de Dumnezeu Îngere.

Învredniceşte-mă şi pe mine să dobândesc Împărăţia cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lumină a doua tu eşti, după Dumnezeu, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd şi eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpâna Îngerilor şi a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Sfântul Înger păzitor, a Sfântului Macarie cel mare

Sfinte Îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăţia mea; nu da loc diavolului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mâna mea cea ticăloasă şi proastă şi mă îndreptează la calea mântuirii.

Aşa, Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos şi a trupului, iartă-mi toate cu câte te-am mâhnit în toate zilele vieţii mele şi orice am greşit întru această zi.

Acoperă-mă întru această noapte şi mă păzeşte de toată ispita şi cursa potrivnicului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu.

Şi te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătăţii Sale. Amin.

Şi Otpustul cel mic.

(facerea lui Ioan Mavropos, monahul)

Arhimandritul Tihon Şevkunov - “Nesfinţii sfinţi”: O cateheză vie despre îngerul păzitor

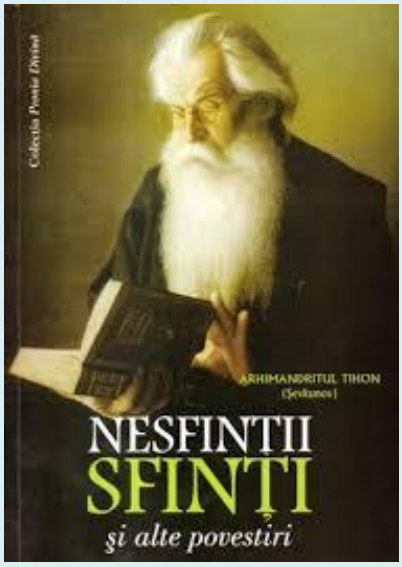

Îngerii păzitori nu numai că ne insuflă gânduri bune pentru veşnica mântuire, ei ne apără realmente în împrejurările vieţii. Cuvântul „păzitor” nu este deloc o alegorie, ci experienţa preţioasă a multor generaţii de creştini. Nu în zadar Biserica ne învaţă, spre exemplu, în rugăciunile pentru cei ce călătoresc, să Îi cerem Domnului deosebită purtare de grijă a îngerului păzitor. Când avem nevoie de deosebită purtare de grijă a lui Dumnezeu, dacă nu în călătoriile pline uneori de primejdii neprevăzute?

Cu vreo treisprezece ani în urmă, am fost la mănăstirea Pecerska din Pskov cu enoriaşul nostru, Nicolae Sergheevici Leonov, profesor universitar de istorie, general-locotenent al serviciului de informaţii, cu care mulţi ani de zile am participat la realizarea emisiunii de televiziune „Russkii dom”. Acolo, Nicolae Sergheevici a făcut pentru prima dată cunoştinţă cu părintele Ioan (Krestiankin), care nu numai că i-a produs o impresie deosebită, dar, precum însuşi Leonov a mărturisit, l-a ajutat foarte mult cu rugăciunile sale.

Nicolae Sergheevici în anii aceia doar intrase în viaţa Bisericii şi avea multe întrebări. M-a rugat îndeosebi să-i explic învăţătura Bisericii despre lumea îngerilor, despre îngerii păzitori. Eu m-am străduit destul de mult, dar, cu toată delicateţea lui Nicolae Sergheevici, am simţit că era dezamăgit de explicaţiile mele neiscusite. Îmi era ruşine dar nu-mi rămânea decât să-mi pun nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu.

Era vara. De la Mănăstirea Pecerska la Moscova an plecat dis de dimineaţă, conduşi de părintele Ioan. Drumul era lung şi înainte de plecare i-am rugat pe mecanicii de la garajul mănăstirii să inspecteze maşina şi să toarne ulei la motor.

Şi am luat-o la goană pe drumul pustiu. În timp ce conduceam, ascultam cu atenţie povestirea lui Nicolae Sergheevici despre una dintre lungile lui deplasări. Nicolae Sergheevici făgăduise mai demult să-mi povestească despre aceea ce i se întâmplase în acea deplasare. În toată viaţa mea nu am întâlnit un povestitor mai interesant ca Nicolae Sergheevici. Întotdeauna îl asculţi ţinându-ţi răsuflarea. Şi aşa a fost şi de data aceasta.

Dar, deodată, mi s-a năzărit un gând ciudat, că tocmai atunci, în clipa aceea, ni se va întâmpla ceva ieşit din comun. Maşina mergea în ritmul ei obişnuit şi nimic, nici aparatele, nici mersul regulat al automobilului, nici mirosurile din maşină nu dădeau semnale de alarmă. Cu toate acestea, mă simţeam din ce în ce mai îngrijorat.

— Nicolae Sergheevici, se pare că se întâmplă ceva cu maşina, am spus eu, hotărându-mă să-l întrerup pe tovarăşul meu de drum.

Leonov, care era un şofer foarte priceput, cu mulţi ani de experienţă, ascultând şi el cu atenţie motorul, m-a încredinţat că totul era în ordine. Cu toate acestea, neliniştea mea inexplicabilă nu trecea, ci, dimpotrivă, sporea cu fiecare secundă.

— Probabil că trebuie să ne oprim, am spus eu într-un sfârşit.

Nicolae Sergheevici Leonov a examinat iarăşi cu atenţie aparatele. A ascultat atent zgomotul motorului şi uitându-se mirat la mine, a repetat iarăşi că din punctul lui de vedere nu aveam de ce să ne alarmăm. Totuşi, când i-am spus a treia oară, complet tulburat că trebuia să ne oprim, Nicolae Sergheevici a fost de acord.

Doar ce am frânat şi de sub capota maşinii au început să iasă rotocoale de fum negru.

Am sărit amândoi din maşină. Am deschis capota şi din motor au izbucnit flăcări. Nicolae Sergheevici şi-a luat sacoul de pe scaunul din spate al maşinii şi a început să stingă cu el focul. Când fumul s-a împrăştiat, ne-am dat seama care era problema. Mecanicii de la mănăstire turnaseră ulei la motor, dar uitaseră să închidă capacul, care se afla deja lângă acumulator. Uleiul cursese prin deschizătură tot drumul peste motorul încins, dar, din pricina vitezei mari, fumul şi mirosul treceau

pe sub roţile maşinii şi noi, având geamurile închise, nu simţeam nimic. Încă un kilometru sau doi de mers şi totul s-ar fi terminat tragic.

După ce am readus maşina la o stare normală de funcţionare, întorcându-ne încet la mănăstire, l-am întrebat pe Nicolae Sergheevici dacă mai avea nevoie şi de alte explicaţii cu privire la îngerii păzitori şi participarea lor la soarta noastră. Nicolae Sergheevici mi-a răspuns că pentru ziua aceea fusese de ajuns şi că-şi însuşise pe deplin acea lecţie de dogmatică.

(din: Arhimandritul Tihon, Nesfinţii Sfinţi şi alte povestiri, Editura Egumeniţa, 2013)

Îngerul păzitor

Uşa se deschide şi în cameră intră un bărbat înalt, cu ochi pătrunzători şi chip plăcut, chip peste care, însă, s-a aşternut oboseala survenită în urma orelor istovitoare de la locul de muncă.

Frumoasa sa soţie pregătea cina de seară în curata şi micuţa bucătărioară, în timp ce bărbatul se odihnea, recăpătându-şi astfel puţină odihnă; somnul nu se lasă aşteptat.

A trecut o oră de când adormise când, o frumuseţe de copil în vârstă de cinci ani cu ochişori angelici în care dansa o sclipire sublimă şi cu un zâmbet dulce şi suav pe care numai o fiinţă inocentă îl poate avea, intră grăbit în cameră, strigând cu putere:

- Tăticule, tăticule!

Abia dezmeticindu-se, bărbatul îşi priveşte copilaşul vesel şi emoţionat, rostind cu greutate din cauza trezirii bruşte:

- Ce s-a întâmplat, voinicule?

Emoţia care îi încerca sufletul curat îl împiedică să dea un răspuns imediat.

- Tăticule... tăticule...

Clipeşte de două ori şi după ce trage aer în piept, îşi continuă ideea.

- Am văzut un înger.

Tatăl zâmbeşte duios, privindu-l cu iubire.

- Vrei să zici că ai visat un înger.

- Nu, nu... am văzut un înger! Sunt sigur. Când m-am trezit, l-am văzut lângă patul meu; era atât de frumos, iar haina parcă îi era ţesută cu fire din raze de soare. Zâmbetul lui era minunat, iar ochii exprimau o iubire uite atât de mare.

Copilaşul îşi întinde cât poate de tare braţele micuţe, încercând să arate măreţia iubirii pe care o citise în ochii angelici. Am încercat să îl ating, dar a făcut un pas în spate şi mi-a făcut cu mâna aşa cum îmi faci tu sau mama când nu am voie să fac ceva.

"Ce imaginaţie bogată are copilul meu. Nu ar trebui să îl mai las să se uite la desene atât de mult timp."

- Vino, ştrengarule. Te duc în cameră.

Îl ridică în braţe şi îi sărută obrăjorul alb. Băieţelul credea că tăticul lui vrea să vadă îngerul şi se grăbeşte să îi zică:

- Tăticule, nu vei vedea îngerul.

- Nu? De ce?

- Pentru că a dispărut. Şi-a deschis aripile şi după aceea nu l-am mai văzut.

Ajung în pragul uşii. În cameră era destul de întuneric, doar slaba lumină a felinarului din faţa ferestrei conferindu-i camerei o palidă strălucire.

Bărbatului îi vine în minte gândul să aprindă lumina, dar nu ascultă de el şi prin întuneric, îşi pune copilaşul în pat.

- Dormi, băiatul meu. În curând va fi gata cina, iar tu trebuie să fii odihnit pentru că, după masă, ne vom juca aşa cum îţi place ţie.

- Bine, tăticule.

După ce îi mângâie chipul micuţ şi frumos, tatăl se îndreaptă spre uşă dar, fiind întuneric, nu observă jucăria ce se odihnea pe covor şi călcând pe ea, o durere ascuţită îl cuprinde.

„ Ah, trebuia să-mi ascult gândul.”

Şchiopătând, ajunge în cameră; întinzându-se pe pat, se gândeşte la cuvintele spuse de fiul lui.

"Hm... a văzut un înger. Cu timpul va uita de acest vis.”

În interiorul lui parcă aude cum cineva îi şopteşte: "nu a fost un vis.”

"Doar n-a văzut îngerul aievea. Nu există îngeri.”

Îndată îi vine în minte un răspuns:

- Când erai copil, credeai în îngeri.

Bărbatul îşi scutură capul, încercând să scape de gândurile sale. Nu ştia de ce i-a venit acest gând în minte... avea impresia că cineva îi şoptea la ureche aceste cuvinte.

Dacă ar fi putut vedea cu ochii sufletului...

Se ridică şi încercând să îşi găsească o ocupaţie pentru a nu mai fi singur cu gândurile sale, răsfoieşte nişte dosare. Găseşte un dosar vechi care îi atrage îndată atenţia. Deschizându-l, cade pe covor o scrisoare.

Bărbatul râde încet, recunoscându-şi scrisul. În urmă cu mulţi ani, pe când era un băieţel năzdrăvan, i-a scris o scrisoare îngerului păzitor, cuvinte pe care acum le-a regăsit.

Ridicând scrisoarea, începe să citească:

"Îngerului meu păzitor.

Îngeraşule, azi nu am reuşit să îţi simt prezenţa lângă mine, aşa cum o simţeam până acum. Ştiu că eşti ocupat să mă păzeşti, dar tare mult mi-aş dori să te simt aproape mereu. Mi-ar plăcea să îmi vorbeşti mai des prin gânduri, iar eu să te ascult cu mai multă atenţie, nu cum am făcut zilele trecute când mi-ai şoptit să fiu cuminte, dar nu am fost, iar acum sunt pedepsit. Cred că te-am supărat... ieri am întrebat-o pe mama dacă ascultă de îngerul ei păzitor şi a râs. Oare de ce a râs?

Nu ştiu unde să trimit această scrisoare, dar o voi lăsa lângă icoana aceea frumoasă cu un înger păzitor care are grijă de o fetiţă şi sunt sigur că o vei citi. Iartă-mă pentru că te-am supărat şi te rog, nu mă părăsi niciodată."

Lacrimi calde cad pe obrazul aspru, iar sufletul a fost cuprins de o duioşie pe care nu o mai simţise de mult timp. Îl impresiona inocenţa pe care a avut-o, îl impresiona puternic dragostea pentru îngerul păzitor care se pierduse de-a lungul anilor, odată cu maturizarea. Plângea în timp ce citea acele cuvinte, plângea pentru curăţia sufletului după care acum tânjea, plângea pentru ceea ce a fost cândva, dar, deodată, inima îi tresare... simţea din nou o prezenţă cunoscută şi dragă pe care crezuse că a pierdut-o definitiv, dar acum a regăsit-o.

- Ai venit, te simt aproape de mine. Rosti, înduioşat şi cu cutremur.

Îngerul păzitor era lângă el, atingându-l pe umăr şi privindu-l fericit. Tatăl nu îl vedea, dar inima lui simţea că acea prezenţă era îngerul său iubit.

"Mereu am fost lângă tine, doar că ai uitat să îţi asculţi inima" îi şopteşte blândul înger.

Copilul şi îngeraşii

Povestioară religioasă pentru copii şi pentru cei ce au rămas copii

Pe vremea aceea, de demult, în care florile erau mari-mari, aproape cât casa, iar musculiţele doar cât grăuntele de mac, pe când era mereu ziuă de vară şi soare, iar în loc de ploaie, plantelor le erau de ajuns boabele de rouă...

S-a întâmplat un lucru foarte rar şi ciudat, care nu se mai întâmplase niciodată: un copilaş a început să plângă. Şi plângea, şi plângea... în hohote. S-au speriat mai întâi firele de iarbă. Ele au trimis micuţele gâze să anunţe întreaga făptură de noutatea tristă.

Florile şi-au desfăcut toate petalele de uimire. Iar în aer plutea întrebarea: „De ce oare?" Din floare-n floare şi din gâză-n gâză, vestea a circulat repede, până când a

ajuns la urechiuşele îngeraşilor. Iute, ei au zburat până în poienița unde copilul se zguduia de plâns.

- Ei, gata, opreşte-te puţin, trebuie să ne spui ce s-a întâmplat, ca să te ajutăm! grăi blând unul dintre îngeraşi.

- Orice ar fi, noi găsim rezolvarea! îi spuse altul.

Copilul privi la îngeraşi prin perdeaua de lacrimi. Se linişti treptat, pentru că îngerii erau atâta de frumoşi!

- Acum ne poţi spune despre ce e vorba? îl întrebară, curioşi, toţi îngeraşii.

- Mdaa, rosti încet copilul. Am visat urât. Asta-i tot. E primul meu vis urât. Mi-e frică de vis şi de ce am visat.

- Ce-ai visat? săriră iar, cu toţii.

- Am visat un alt copil, care semăna cu mine. Parcă eram tot eu sau fratele meu geamăn. Deşi eu n-am nici un frate geamăn. Aşa. Şi...

Copilul începu iar să scâncească.
- Poate e prea dureros ca micuţul să-şi amintească acum de vis..., discutară îngerii între ei.

- Nu, chiar vreau să vă povestesc, ca să îmi explicaţi..., continuă copilul. Şi copilul acela era tot în acest loc frumos, ca şi mine, numai că nu-i plăcea să se joace cu fluturii, nici să admire florile... ba nici măcar să râdă.

- Era un copil trist? interveni un îngeraş.

- Nu, nu era trist. Era ... rău. Avea o faţă aşa..., că mă speria. Prindea musculiţele şi le omora. Jumulea florile de petale. Iar fluturii, sărăcuţii - le smulgea aripile. Şi după ce făcea toate acestea, râdea, râdea foarte urât, atât de urât încât frunzele pădurii se zburleau de groază. De-aia plâng... De mila fluturaşilor, şi a florilor, şi a gâzelor... Şi de mila acelui copil rău... Şi mi-e frică... Nu cumva aşa mă voi face eu? Aşa, urât, schimonosit şi rău? De ce? De ce am visat aşa urât?

Copilul se puse iarăşi pe bocit. Dar îngeraşii îl înconjurară, îl mângâiară cu aripile lor şi îl liniştiră.

- Uite ce e, luă cuvântul unul dintre ei. Noi o să ţinem un sfat, aici, în poieniţă. Tu, între timp, o să te joci numărând toate culorile florilor de aici. La sfârşit, o să-ţi dăm un răspuns, cât mai adevărat. Ce zici?

- De acord. Dar să nu staţi mult, se însenină copilul.

Îngerii se aşezară pe fotolii de crini. Deşi nu era prea cald - acolo niciodată nu era prea cald - ei îşi legănau aripile ca pe nişte evantaie uriaşe, uşor îngrijoraţi.

- Ce să fie aceasta? Un semn? Un semnal? zise unul dintre ei.

- Să-l vestească cineva şi pe Arhanghelul Mihail, ca şi pe Stăpânul nostru, şi pe Împărăteasa! zise altul. Dacă vreţi, mă duc chiar eu.

- Du-te, ce mai stai! îl îndemnară ceilalţi, în cor.

Mai iute decât vântul şi decât gândul, îngerul zbură spre înălţimi. Fotoliul său, un crin imens, galben, îşi închise petalele, spunând că-i păstrează locul îngerului, până la întoarcere.

- Oare şi copilăria se va rupe de Rai? Zâmbetul de copil să devină rânjet? Mi se pare imposibil, continuă sfatul unul dintre îngerii rămaşi.

- Crezi că nu? Lupta oamenilor e mare. De la păcatul acela, de demult, orice a devenit posibil în lumea lor. Şi cu cât trece timpul, cu atât lupta e preluată mai mult de copii. Ei mai reuşesc să aducă Raiul pe pământ. Dacă nici ei nu vor mai lupta... Atunci ce va fi?

- Dar de ce copilul a plâns? Eu nu înţeleg, de ce a plâns? punctă alt îngeraş.

- Eu ştiu de ce a plâns. Pentru că el nu vrea să fie rău, ci vrea să lupte. De aceea a plâns, răspunse cuviincios un serafim.

- Dar ceva trebuie să facem, ca să ajutăm pe toţi oamenii, şi în primul rând pe copii! Să ne gândim cum i-am putea ajuta. Şi să aşteptăm, de asemenea, răspunsul solului nostru, care ar trebui să vină.

- Ah, uite-l! exclamară îngerii.

Deodată apăru în mijlocul poieniţei o lumină strălucitoare, fără a fi supărătoare. Înăuntrul luminii era Împărăteasa îngerilor, Preacurata Fecioară Maria. Solul era umil, în urma ei, însoţit de Arhanghelul Mihail şi de alţi îngeri.

Copilul se opri din număratul culorilor de flori.

- Am ajuns la 99! grăi el, venind bucuros spre Împărătească.

- Mai ai multe de numărat. Dar lasă asta, vino, ca să-ţi spunem o mare taină, îl chemă Preacurata, cu vocea lină.

De emoţie, toate florile din poieniţă leşinară. Îngerii erau gata să cadă de pe fotoliile lor. Doar crinul regal, ceremonios, îşi întinse petalele catifelate, oferindu-le drept tron Împărătesei. Firele de iarbă îngenunchează şi ele.

Împărăteasa se aşeză pe tron. Îngerii veniră în faţa ei, ordonaţi şi cuminţi. Băieţelul se aşeză pe o cochilie de melc, lângă tronul Maicii Domnului. Aceasta grăi către copil şi către toţi:

- Visul acesta nu a fost întâmplător. Este posibil, într-adevăr, ca şi copii, chiar dacă ar trebui să fie nevinovaţi, să ajungă... altfel, caricaturi de copii, răutăcioşi.
Copilaşul nostru ne-a arătat însă că nu ar vrea să fie astfel... şi nici noi n-am vrea să se ajungă la aşa ceva. De aceea, iată ce avem cu toţii de făcut şi iată spre ce trebuie să-i îndemnăm pe oamenii mari:

- rugăciune cu tot sufletul, pentru toţi oamenii;

- vorbele noastre, ale tuturor, să fie în slujba adevărului, blândeţii şi păcii;
- cântecele care răsună în lume să înalţe sufletele spre Dumnezeu, prin armonia sunetelor, vocilor, prin profunzimea cuvintelor lor...
- faptele bune să prisosească pe tot pământul, fiind gonită invidia, necinstea şi ura...

- Dar, Măicuţă, ce să facem cu oamenii care nu vor aşa..., care sunt indiferenţi sau răi? îndrăzni un înger.

- Să-i câştigăm treptat, prin răbdare şi bunătate. Să nu-i respingem. Să nu-i judecăm. Nu suntem noi mai presus de Judecătorul tuturor, de Domnul nostru.

La auzul acestor cuvinte, îngerii se plecară adânc, iar florile se lipiră şi mai mult de pământ. Copilul îşi făcu semnul crucii, respectuos.

- Deci visul meu nu a fost un simplu vis? mai spuse el.

- Nicidecum. Dumnezeu, Creatorul şi Stăpânul nostru, va găsi o cale prin care să scape copiii şi pe toţi cei care vor vrea de urâciunea răutăţii, de rânjetul întristător al biruinţei răului şi să-i ducă la veşnica frumuseţe a Raiului.

- Aşa să fie, Măicuţă! aplaudă copilul.

- Amin. Aşa să fie, consfinţiră îngeraşii. Ei începură să-i cânte Preacuratei Născătoare de Dumnezeu rugăciunea „Cuvine-se cu adevărat". Copilul li se alătură. Florile îndrăzniră să-şi ridice capul şi să-şi legene petalele, în semn de preacinstire. Se simţeau onorate de vizita neaşteptată.

Pe locul unde plânsese copilul se înălţase o floare nouă, ca un ghiocel multicolor, şi anume: Floarea lacrimilor nevinovate. La sfârşitul cântării, Maica Domnului rupse acea floare şi o luă cu sine, plecând împreună cu îngeraşii.

Copilul se sui în spatele unui fluture şi încercă să-i urmărească. După câteva fâlfâituri, fluturele obosi şi plană pe un trandafir. Copilul urmări zborul luminos al îngerilor şi goni din minte amintirea visului urât. Trecuse.

M-a atins un înger

M-a atins un înger simt că m-a atins
Lacrima să-mi şteargă Doamne L-ai trimis

Tu ştii Doamne-n ascuns ce se întâmplă
Şi toate-n taină veşnic le pătrunzi

Atunci când nu m-aştept eşti lângă mine
Sub a ta umbră Doamne mă ascunzi

În rugă Doamne îmi aştern fiinţa
Şi vreau ca-n toate un cuvânt să-mi spui

Când cerurile se deschid în slavă
Cu sfinţii tăi în ceruri Tu mă sui

De voi zidi Doamne-n pustiu altare
Şi-acolo dreapta Ta mă va păzi

Lovi-vei stânci să îmi dai alinare
Din apa proaspătă ce va ţâşni

Cu foc din cer să îmi aprinzi tu jertfa

Mâna din ceruri Doamne să îmi dai

Aceasta-i ruga mea ce se înalţă
Spre cerul Tău de pe al meu altar

Şi-un înger ai trimis atunci din ceruri
Să-mi ia la Tine toată jertfa mea.

Îngeraşii şi joaca de-a oamenii

Doi îngeraşi s-au gândit să se joace de-a oamenii.

- “Uite cum facem” - a spus cel care avea mai multă experienţă cu pământenii, “ne aşezăm la distanţă unul de celălalt. Tu mă chemi la tine, dar eu nu vin. Şi din cauza asta ne certăm un picuţ, aşa, la fel ca oamenii. Vrei?”
– “Bine”, a încuviinţat cel de-al doilea.

– “Îngeraşule …”, zise rugător primul, “hai la mine”.
Celălalt îngeraş veni cât putu el de repede lângă prietenul său, cu faţa strălucind de zâmbet.
– “Aaa, nu, nu aşa! Eu te chem, dar tu nu vii. Ai înţeles?”
– “Da”, spuse iar al doilea îngeraş.

Dar cum auzi “Îngeraşule, hai la mine”, cum se duse ţintă lângă amicul său şi îl îmbrăţişă. Acesta îl mai instrui o dată:
– “Eu te strig, dar tu te ţii tare şi nu vii. Bine? Îngeraşule …”

Nici un răspuns.
– “Îngeraşule, vino, te rog, la mine …”
În sfârşit, hotărât să nu se mai lase convins, cel de-al doilea îngeraş spuse:
– “Nu vin!”
– “Bine, atunci vin eu la tine”, îl linişti primul îngeraş pe prietenul său, mergând într-un suflet lângă acesta şi îmbrăţişându-l cu multă afecţiune...

RUGACIUNE CATRE INGERUL PAZITOR

Bucură-te, Sfinte Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Sfântul Stelian Paflagonul - ocrotitorul copiilor şi a celor nevoiaşi (26 noiembrie)

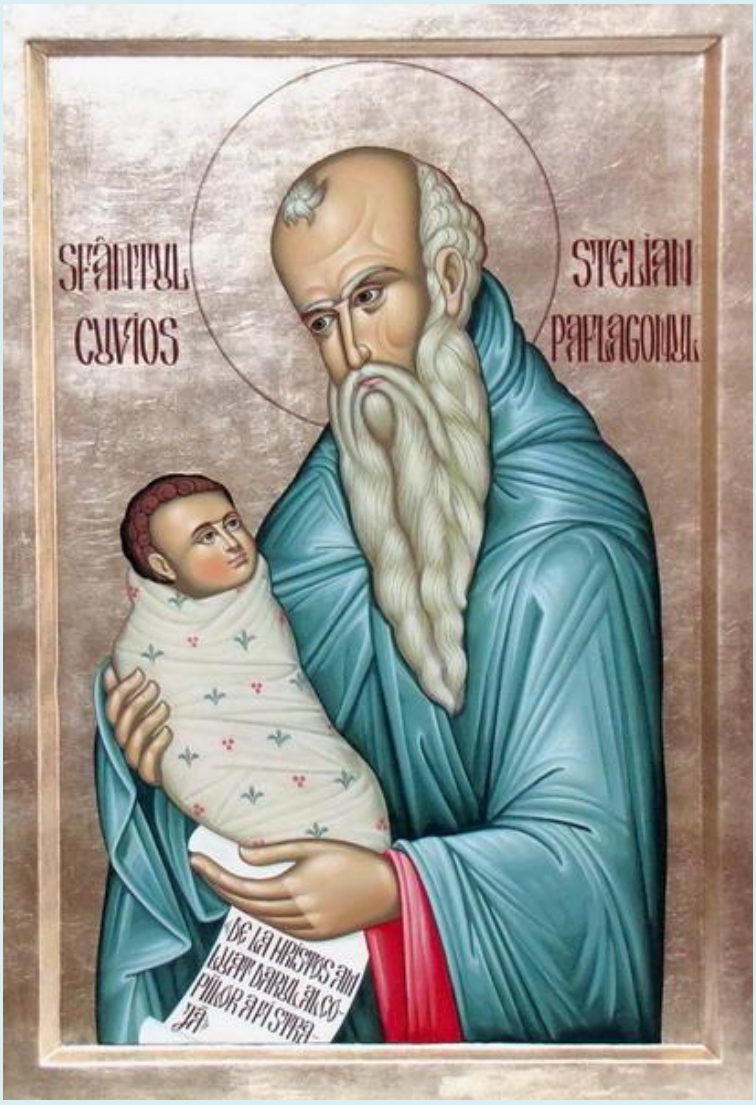

Sfântul Stelian este sărbătorit pe 26 noiembrie şi este cunoscut ca un mare ocrotitor al copiilor. Acest sfânt s-a născut în Turcia de azi, în secolul al-VI-lea, într-o familie bogată.

De la o vârstă fragedă, Sfântul Stelian şi-a închinat viaţa Domnului Iisus Hristos, preferând să ajute oamenii aflaţi în nevoie şi să se roage alături de pustnici.

Într-una din călătoriile sale, a întâlnit un copil bolnav şi aşezându-şi mâna peste el, copilul s-a însănătoşit.

Vestea acestei vindecări s-a răspândit în toate împrejurimile şi o mulţime de oameni suferinzi, de la copii până la bătrâni veneau să ceară ajutorul şi rugăciunile Sfântului.

Sfântul Stelian se ocupa şi de educaţia copiilor, încredinţaţi lui pentru acest scop, de familii din toate categoriile sociale.

De asemenea, prin rugăciunile Sfântului Stelian, multe femei care nu puteau avea copii, au primit darul naşterii de prunci.

Sfântul Stelian a murit de bătrâneţe, după o viaţă închinată ajutorării copiilor şi tuturor celor aflaţi în suferinţe.

Acatistul Sfântului Stelian Paflagonul

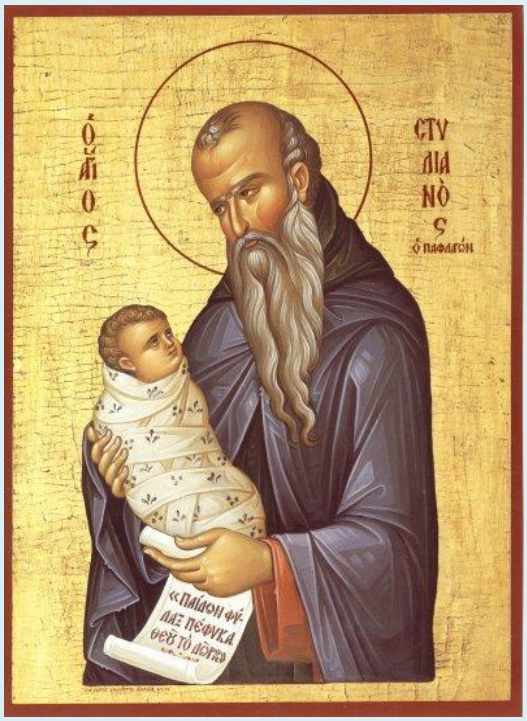

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi Icoasele

Condacul 1

Iubite al lui Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule al nostru, cuvioase părinte, slăvind pe Dumnezeu, cel ce te-a sfinţit pe tine din sânul maicii tale, cele de laudă aducem ţie. Din toate nevoile scapă-ne pe noi, cei ce grăim către tine: ***Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine dintru început ca să prea măreşti cu viaţa ta îngerească numele Sfintei Treimi şi lepădând purtarea de grijă a lumii, ca o rază prea luminoasă a Soarelui dreptăţii strălucind viaţa ta, noi privind prea cinstitele tale nevoinţe, cu smerenie şi cu bucurie zicem unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii sfinte;
Bucură-te, stâlpul cel puternic al Paflagoniei;
Bucură-te, rugătorul cel mare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei şi al iubirii;
Bucură-te, chipul cel blând al smereniei;
Bucură-te, mângâierea credincioşilor;
Bucură-te, îndreptătorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, lauda cea curată a credincioşilor;
Bucură-te, îngrădirea cea lină a pustnicilor;

Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 2

Văzându-te pe tine Dumnezeu a fi sămânţă sfântă şi aleasă, de la sânul maicii tale te-a sfinţit pe tine, şi vas al Sfântului Duh te-a arătat. Îndreptându-ţi viaţa spre însingurare, cu Sfânta Cruce pe care ai purtat-o până la sfârşitul vieţii, ai însemnat dragostea cea mare pentru noi a lui Hristos-Dumnezeu, căruia Îi aduci cântare: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelegere cerească s-a dăruit ţie, părinte Stelian, că din tinereţile tale necontenit ai cugetat la cele înalte şi împărţind averea ta la săraci ai aflat adăpostire peştera întunecată, pe care luminând-o cu sfintele tale rugăciuni, auzi de la noi unele ca acestea:

Bucură-te, lauda cea vestită a pământului Paflagoniei;
Bucură-te, strălucirea monahilor cea dorită;
Bucură-te, floarea cuvioşiei de Dumnezeu împodobită;
Bucură-te, frumuseţea sfinţilor cea strălucită;
Bucură-te, cel ce pentru Domnul Hristos lumea ai părăsit;
Bucură-te, cel ce în peşteră ai locuit;
Bucură-te, că din tinereţe lui Dumnezeu ai urmat;
Bucură-te, că în viaţă fiind, de trup te-ai depărtat;
Bucură-te, cel ce până la moarte cu Crucea Domnului ai biruit;
Bucură-te, cel ce numai pe Hristos în tot locul şi în tot chipul ai slujit;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 3

Spre tine nădăjduind, de multe boli sufleteşti şi trupeşti ne-ai tămăduit şi ne-ai ferit de primejdii şi necazuri pe noi cei care ne rugăm ţie. Năzuind la tine cu lacrimi cerem să duci la tronul Celui Preaînalt rugăciunile celor ce slăvesc pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având osârdie spre lupta vieţii monahiceşti şi iubind sihăstria, într-o peşteră luminată doar de dragostea lui Dumnezeu ţi-ai făcut chilie şi acolo hrană de la înger ai primit sfârşindu-ţi viaţa cea bine plăcută lui Dumnezeu în nevoinţe, în post şi în rugăciune. Iar noi, minunându-ne de ostenelile tale cele sfinte, aducem aceste cântări:

Bucură-te, cel ce de cele pieritoare te-ai lepădat;
Bucură-te, că de Împărăţia cerească cu dorul inimii ai fost legat;

Bucură-te, că pe Hristos Domnul cu toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce mintea şi inima prin rugăciune întru Domnul le-ai întărit;
Bucură-te, înţelepte al înţelepţilor luminător;
Bucură-te, cald binevestitor al bucuriei cereşti;
Bucură-te, izvorul de viaţă purtător al pustiei;
Bucură-te, glasul cel puternic risipitor al trândăviei;
Bucură-te, grabnicule mângâietor al necazurilor şi al durerilor sufleteşti;
Bucură-te, grabnicule tămăduitor al suferinţelor trupeşti;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 4

Viforul ispitelor celor rele alungând, ai trecut calea cea strâmtă şi cu suferinţe de multe feluri purtând jugul lui Hristos, jugul tăcerii şi al privegherii de multe nopţi cu darul lui Dumnezeu te-ai suit pe calea desăvârşirii, învrednicindu-te ca împreună cu îngerii să slăveşti pe Dumnezeu cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzind şi văzând viaţa ta cea curată şi sfântă, cuvioase părinte Steliane, toată ceata monahilor din ţara Paflagoniei s-a minunat şi s-a întrecut în a te lăuda pe tine; iar noi, credincioşii cu credinţă şi bucurie grăim aşa:
Bucură-te, cel ce la înălţimea sfinţeniei ai ajuns;
Bucură-te, crin ales cu bună mireasmă al pustiei;
Bucură-te, cel ce eşti a cerului minune şi vas de cinste al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, ostaşule al lui Hristos cu daruri cereşti înarmat;
Bucură-te, înainte rugător al nostru la tronul marelui Împărat;
Bucură-te, sluga bună a Domnului cel spre bine folositor;
Bucură-te, ostenitorule prea plăcut al lui Dumnezeu;
Bucură-te, sprijinitorul nostru cel tare şi grabnic ajutător;
Bucură-te, că lui Hristos Domnul cu smerenie ai slujit;
Bucură-te, că ai întărit pe credincioşi în rugăciunile lor
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 5

Năpraznică moarte a pruncilor ai contenit, Sfinte Stelian, punându-i în afară de primejdie şi de moarte prin chemarea numelui tău şi prin zugrăvirea icoanei tale; şi atunci maicile cele mâhnite s-au bucurat de vederea fiilor lor şi au slăvit pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 5

Mâhnirea maicilor în bucurie ai prefăcut, Sfinte Stelian, dând lor naştere de prunci buni şi ridicând din boli pe cei bolnavi cu rugăciuniie tale, ca cel ce ai în tine sălăşluirea harului dumnezeiesc; pentru aceasta noi credincioşii, cunoscând faptele tale cele minunate şi sfinte, cântăm către tine aşa:
Bucură-te, cela ce cu blândeţea ai depărtat duhul cel rău;
Bucură-te, că ai mângâiat pe maicile mâhnite de boala fiilor lor;
Bucură-te, că ai ridicat din boli pe mulţi prunci;
Bucură-te, că prin aceasta ocrotitor al copiilor te-ai arătat;
Bucură-te, că la tine copiii neîncetat au alergat;
Bucură-te, că lucrător al dragostei lui Dumnezeu te-ai arătat prin faptele tale;
Bucură-te, liniştirea celor înfricoşaţi;
Bucură-te, pururea ajutător al familiilor noastre;
Bucură-te, pururea ocrotitor al pruncilor;
Bucură-te, pustnice, înarmat cu daruri cereşti;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 6
Ţinutul Paflagoniei laudă şi astăzi luptele şi nevoinţele tale, Sfinte Stelian, că locurile cele neumblate ale pustiei, cu rugăciunile tale le-ai umplut de bună mireasmă, ca un alt Ilie Tesviteanul, odrasla pustiei arătându-te; pentru aceasta, laudă aducem lui Dumnezeu şi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 6
Ca un luceafăr strălucind, întunericul necredinţei ai risipit, şi cu numele tău cel sfinţit pe mulţi din umbra păcatului la lumina mântuirii i-ai ridicat; pentru aceasta şi darul de a face minuni de la Domnul ai primit. Pentru ale tale osteneli şi daruri duhovniceşti cântăm către tine aşa:
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu prea luminat;
Bucură-te, locaş prea înfrumuseţat al Sfântului Duh;
Bucură-te, prin care se împodobesc cuvioşii;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioşii;
Bucură-te, că ai gustat dulceaţa Raiului, aflându-te în trup stricăcios;
Bucură-te, că te-ai îndulcit de pâinea vieţii;
Bucură-te, că te-ai adăpat cu apa vieţii;
Bucură-te, că ne-ai arătat nouă calea la cer;
Bucură-te, focule care arzi taberele demonilor;
Bucură-te, mângâierea celor întristaţi;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 7

Toată firea omenească s-a minunat de viaţa ta cea însingurată, cuvioase Stelian, îmbrăcat fiind în haina smereniei celei adevărate şi de la Domnul învrednicindu-te de mari daruri; pentru aceea, împreună cu tine slăvim pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 7

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor prin tine, cuvioase părinte, prin tine care toată viaţa pentru Domnul Hristos în pustie ai petrecut, cu smerenie gândind spre cele înalte şi cu rugăciunea izvor de daruri îmbelşugând. Iar noi, cei întunecaţi cu grijile şi patimile, cu umilinţă lăudăm dragostea ta cea curată şi sfântă pentru Dumnezeu şi cu bucurie cântăm către tine aşa:
Bucură-te, trandafir înmiresmat cu mirosul cel de taină;
Bucură-te, izvor nesecat de bunătate;
Bucură-te, rugător fierbinte pentru cei cuprinşi de patimi;
Bucură-te, păstorul nostru cel prea bun;
Bucură-te, părintele nostru cel milostiv şi blând;
Bucură-te, vindecătorul suferinţelor noastre;
Bucură-te, călăuzitorul vieţii noastre;
Bucură-te, mângâietorul sufletelor întristate;
Bucură-te, liniştitorul sufletelor tulburate;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi în păcat;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 8

În trup fiind tu încă toţi s-au bucurat de îngerească ta viaţă, iar acum, în slăvile cereşti fiind, înaintea Împăratului Hristos stând, nu ne uita pe noi cei ce săvârşim pomenirea ta; ci te roagă pentru noi, cerând pentru noi iertare de păcate şi împărtăşire de veşnicele bunătăţi, ca să cântăm împreună cu tine în veci: ***Aliluia!***

Icosul 8

Văzându-te pe tine vas ales al Sfântului Duh, din locuri îndepărtate la tine au alergat mulţimile de credincioşi, şi de la tine au cerut ajutor; cărora vindecări revărsând, auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, rugătorule spre mântuire al celor ce te cinstesc;
Bucură-te, tămăduirea celor bolnavi şi a celor suferinzi;
Bucură-te, cel ce ai biruit cu rugăciunea săgeţile vrăjmaşului;
Bucură-te, că Dumnezeu a sălăşluit în inima ta curată;
Bucură-te, că nevoinţele tale pe îngeri au veselit;
Bucură-te, că prin ele pe diavol ai biruit;
Bucură-te, că ai izbăvit pe credincioşi de vrăjmaşi cu rugăciuniie tale;

Bucură-te, stâlpul cel drept al monahilor;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te rogi necontenit pentru toţi către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 9

Când ai ajuns la sfârşitul ostenelilor tale cele mântuitoare, cuvioase Stelian, ţi-ai încredinţat sufletul tău curat în mâinile lui Dumnezeu; iar sfinţii îngeri l-au purtat la tronul cel mai presus de ceruri cântând cântare de laudă către Dumnezeu, care este minunat întru sfinţii Lui: ***Aliluia!***

Icosul 9

Înţelepţii cei bine vorbitori nu pot lăuda cum se cuvine puterea dragostei tale către Dumnezeu, că ai miluit cu rugăciunea şi cu fapta, arătându-te: bună călăuzire celor rătăciţi, bolnavilor tămăduire, maicilor rămase fără de prunci mângâiere; iar noi, bucurându-ne de darul acesta minunat dat ţie, cu mulţumire cântăm:
Bucură-te, că din lume în pustie te-ai ascuns ca pe Dumnezeu să-L lauzi;
Bucură-te, că şi acum nu încetezi a te ruga pentru noi;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a dat ţie darul facerii de minuni;
Bucură-te, că pe maicile mâhnite de moartea pruncilor cu rodire iarăşi le-ai mângâiat;
Bucură-te, că te-ai arătat tămăduitor de multe patimi;
Bucură-te, doctor grabnic tămăduitor;
Bucură-te, ajutătorul nostru cel fierbinte;
Bucură-te, cel ce aperi pe prunci de boli;
Bucură-te, mare folositor al celor ce-ţi poartă numele;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce te cinstesc pe tine;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 10

Având îndrăzneală către Hristos, Dumnezeul nostru, pe acesta roagă-L, Sfinte Stelian, pentru noi cei ce săvârşim cu dragoste pomenirea ta, prea slăvind pe Dumnezeu şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul 10

Cu smerenie ne închinăm lui Dumnezeu şi cu credinţă sărutăm sfântă icoana ta, cuvioase părinte Stelian; şi sufletul nostru şi trupul nostru primesc ajutor şi izbăvire de patimi, de ispite şi de primejdii; pentru aceasta te lăudăm cântând:
Bucură-te, mirul cel bun mirositor al lui Hristos;
Bucură-te, că ale tale rugăciuni sunt bine primite;

Bucură-te, că prin ele credincioşii primesc har;
Bucură-te, cel ce biruieşti ispitele de tot felul;
Bucură-te, cel ce doreşti mântuire sufletelor noastre;
Bucură-te, curăţitorule de patimi al trupurilor noastre;
Bucură-te, ocrotitorul celor din primejdii;
Bucură-te, că tu ne eşti apărător la Judecată;
Bucură-te, cel ce prin împărtăşire eşti fiu al lui Dumnezeu
Bucură-te, înălţarea credincioşilor spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 11

Cuvioase părinte Stelian, tu care toată viaţa te-ai arătat împlinitor al poruncilor Domnului, dă-ne şi nouă ajutor ca să fim lucrători poruncilor Sale şi moştenitori ai Împărăţiei cerurilor făcându-ne, să cântăm împreună cu tine în veci: ***Aliluia!***

Icosul 11

Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm în biserica Domnului şi să ne rugăm cuviosului Stelian, pe care, cinstindu-l cu cântări duhovniceşti şi cu făclii aprinse, să cântăm aşa:
Bucură-te, înger de trup purtător;
Bucură-te, omule cu îngerii vorbitor;
Bucură-te, că viaţa toată Domnului o ai închinat;
Bucură-te, că prin aceasta slugă bună a Domnului te-ai arătat;
Bucură-te, că tu cununa nemuririi de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că fericirea cerească cu toţi sfinţii ai moştenit;
Bucură-te, că de acolo pe noi ne priveghezi;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale pe noi ne întăreşti;
Bucură-te, că şi acum la ajutorul tău alergăm;
Bucură-te, învăţătorul tinerilor şi sprijinitorul bătrânilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 12

Lăudând proslăvirea ta te fericim toţi credincioşii, ***cuvioase părinte Stelian, lauda Bisericii şi podoaba monahilor; roagă pe Milostivul Dumnezeu să ocrotească Biserica şi pe credincioşii robii Săi de toată reaua întâmplare; ocroteşte casele noastre cu căldura rugăciunilor tale ca împreună să cântăm cântare sfântă***: ***Aliluia!***

Icosul 12

Ca un trandafir neveştejit cu bună mireasmă a darului lui Dumnezeu ai umplut, cuvioase părinte, marginile lumii; umple de bună mireasmă duhovnicească pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta şi ţi-au alcătuit laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce cu iubirea ta pe credincioşi ai luminat;
Bucură-te, cel ce cu dar dumnezeiesc pe bolnavi ai vindecat;
Bucură-te, izvor nesecat al laudei celei sfinte;
Bucură-te, desfătarea celor minunate şi negrăite;
Bucură-te, alinarea cea dulce a pruncilor celor iubiţi;
Bucură-te, că pe toţi îi mângâi, făcându-i fericiţi;
Bucură-te, că toţi primim îndemnurile tale;
Bucură-te, că toţi urmându-ţi pilda vieţii ne mântuim;
Bucură-te, mângâierea celor ce cer la tine ajutor;
Bucură-te, sprijin şi sfânt ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 13 (de trei ori)
O, prea fericite, sfinte şi făcătorule de minuni părinte Stelian, primind această puţină rugăciune ce se înalţă întru lauda ta, mijloceşte la Bunul Dumnezeu pentru noi cei ce te cinstim pe tine, iertare de păcate să ne dăruiască, sănătate nouă şi copiilor noştri, pace lumii şi linişte caselor noastre, ale celor ce slăvim pe Dumnezeu şi cântăm: ***Aliluia !***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine dintru început ca să prea măreşti cu viaţa ta îngerească numele Sfintei Treimi şi lepădând purtarea de grijă a lumii, ca o rază prea luminoasă a Soarelui dreptăţii strălucind viaţa ta, noi privind prea cinstitele tale nevoinţe, cu smerenie şi cu bucurie zicem unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii sfinte;
Bucură-te, stâlpul cel puternic al Paflagoniei;
Bucură-te, rugătorul cel mare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei şi al iubirii;
Bucură-te, chipul cel blând al smereniei;
Bucură-te, mângâierea credincioşilor;
Bucură-te, îndreptătorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, lauda cea curată a credincioşilor;
Bucură-te, îngrădirea cea lină a pustnicilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 1

Iubite al lui Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule al nostru, cuvioase părinte, slăvind pe Dumnezeu, cel ce te-a sfinţit pe tine din sânul maicii tale, cele de laudă aducem ţie. Din toate nevoile scapă-ne pe noi, cei ce grăim către tine: ***Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!***

Apoi se zice această:

Rugăciune

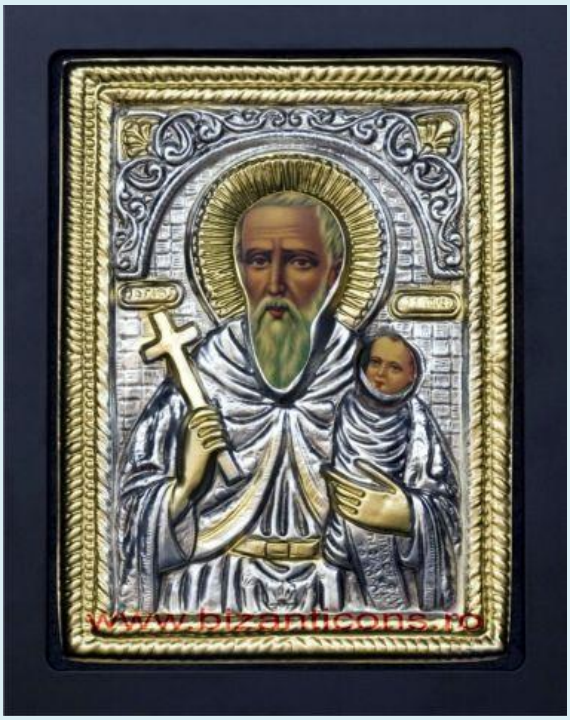

Cuvioase părinte Stelian, sprijinitorul şi călăuzitorul în rugăciunile noastre, patimile trupeşti biruind şi împreună cu îngerii locuind, priveşti neîncetat mărirea cea gătită sfinţilor, de lumină cerească umplându-te. Acum, în mărirea cerească vieţuind şi înaintea Împăratului Hristos stând, nu uita pe credincioşii care cu îndrăzneală înalţă rugăciuni şi cer sprijinul tău.

Cel ce de la sânul maicii tale ai fost sfinţit, şi vas ales al Duhului Sfânt te-ai arătat, luând sub ocrotirea ta pe mame şi pe copii, ferindu-i de întristare şi de boală, arată-te grabnic vindecător al suferinţelor şi al bolilor sufleteşti şi trupeşti ale celor ce te laudă pe tine.

Cel ce din pustiul Paflagoniei ai făcut loc de prea mărire a Sfintei Treimi, fă şi din pustiul inimilor noastre ţarină bine plăcută a harului dumnezeiesc, în care

să înflorească crinii cei mântuitori ai credinţei şi să se înmulţească roadele sfinţitoare ale faptelor bune;

Ocroteşte cu rugăciunile tale familiile şi pe copiii noştri, cerând de la Milostivul Dumnezeu iertare de păcate, sănătate şi mântuire, ca prin tine şi împreună cu tine să lăudăm numele cel sfânt al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

***

Sfântul Stelian este considerat protector al pruncilor şi al familiei creştine în general. ***Viaţa sa de rugăciune şi râvna duhovnicească l-au învrednicit de darul facerii de minuni, vindecându-i mai ales pe copiii chinuiţi de diferite boli.***

S-a născut la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia Mică (pe teritoriul Turciei de astăzi). Provenind dintr-o familie săracă, Stelian a fost nevoit să-şi câştige singur existenţa. Însă ceva în adâncul sufletului îl îndemna să se retragă din lume şi să-i slujească lui Dumnezeu, cel care nu-l părăsise niciodată la nevoie.

Nu e lipsit de importanţă faptul că Sfântul Stelian a trăit în „secolul de aur" al creştinismului, caracterizat, printre altele, de încetarea persecuţiilor, de sistematizarea adevărurilor de credinţă şi de o viaţă ascetică înfloritoare. Cu toate că singurătatea îl atrăgea, Stelian nu s-a îndepărtat întru totul de societate, datorită dragostei lui pentru semeni, preferând să fie printre ei spre a-i ajuta şi abia apoi să se întoarcă în chilia sa, pentru a se odihni.
Într-o noapte, în timp ce se ruga, Stelian a simţit prezenţa lui Dumnezeu şi a fost copleşit de slava Duhului Sfânt. Nu se ştie exact ce s-a întâmplat atunci în chilia lui, însă cert este faptul că în ziua următoare chipul său iradia de o bucurie profundă şi era copleşit de o linişte sufletească pe care n-o mai cunoscuse până atunci.

Totul avea să se desluşească atunci când Stelian a întâlnit un copil bolnav, pe care încerca să-l consoleze, ca de obicei, iar când şi-a pus mâna peste creştetul copilului, a simţit puterea lui Dumnezeu trecând prin mâna sa. Copilul şi-a revenit imediat şi de atunci înainte, Sfântul Stelian simţea orice suferinţă sufletească de la mare distanţă.

În scurt timp, chilia lui a devenit un adevărat loc de pelerinaj pentru bolnavi şi suferinzi, dintre care mulţi se însănătoşeau, nu numai prin puterea mâinii sale, ci şi prin credinţa lor puternică, fără de care ar fi rămas fără nici o speranţă de vindecare.

Deşi nu studiase la şcoli înalte, Stelian s-a dovedit a fi şi un învăţător erudit. Se spune că multe familii îşi încredinţau copiii lui Stelian spre a fi călăuziţi către Dumnezeu. Şi probabil că acesta a constituit primul centru social, unde mamele îşi puteau lăsa copiii, în timp ce se ocupau de alte treburi casnice.

Astfel, ***Sfântul Stelian avea să devină patronul spiritual al nou-născuţilor şi al familiei în general. Grija pentru copii se reflecta mereu pe chipul său vesel. Întotdeauna era binevoitor şi plin de dragoste faţă de semeni. Aşa l-au ajuns bătrâneţile pe Sfântul Stelian, care a trecut la Domnul într-o linişte sufletească deosebită, dându-i slavă lui Dumnezeu pentru toate.***

Biserica Ortodoxă îl pomeneşte în calendar la 26 noiembrie.

Sfinte moaşte ale Sfântului Stelian

În Bucureşti:

- **Biserica "Sfântul Stelian-Lucaci"** (Str. Logofăt Udrişte, lângă Poliţia Rutieră): unde se află din anul 1736, fiind dăruite acestei biserici de către Mitropolitul Ştefan al Ţării Româneşti, ctitorul acesteia. În ziua de pomenire a Sfântului, racla este scoasă în curtea sau pridvorul bisericii, spre închinare credincioşilor

- **Mânăstirea “Sfântul Nicolae – Mihai Vodă”** de lângă Metrou Izvor, Springtime Izvor, Str. Sapienţei, Nr. 4;

- **Biserica “Icoanei”**, din Str. Icoanei.

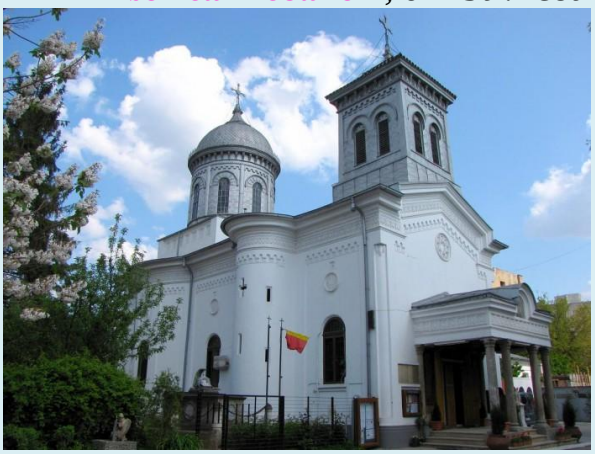

În România:

- **Catedrala Episcopală "Sfântul Sava Gotul" din Buzău,** jud. Buzău (str. Unirii);
- **Biserica „Sfântul Nicolae şi Sfântul Alexandru – Centru",** Oltenița, jud. Călăraşi;
- **Catedrala Episcopiei din Constanța** – lângă Cazinou;
- **Mănăstirea Căldăruşani,** com. Gruiu, jud. Ilfov.

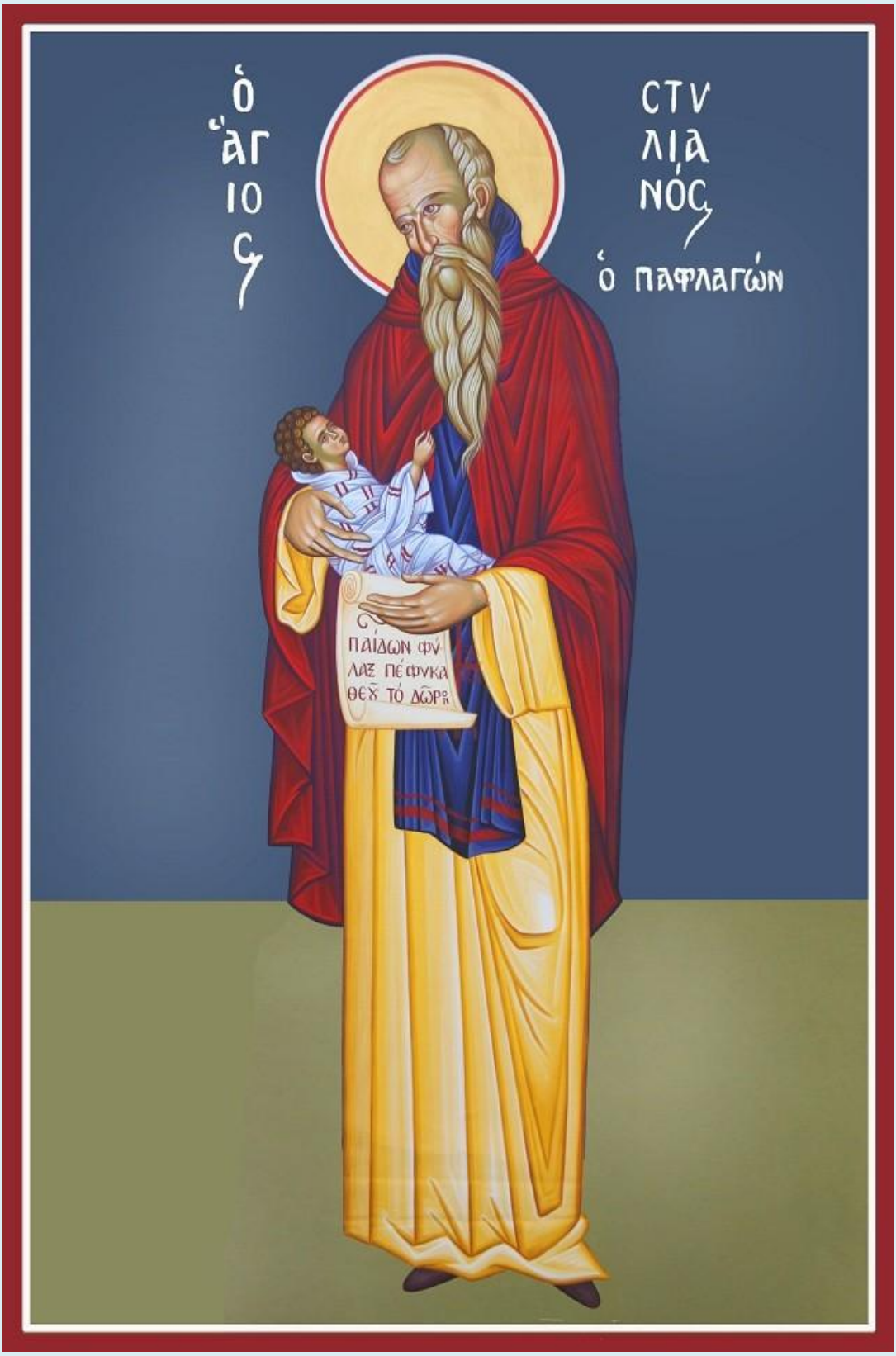

Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Sfântul ierarh Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei (6 decembrie, 9 mai şi pe 29 iulie)

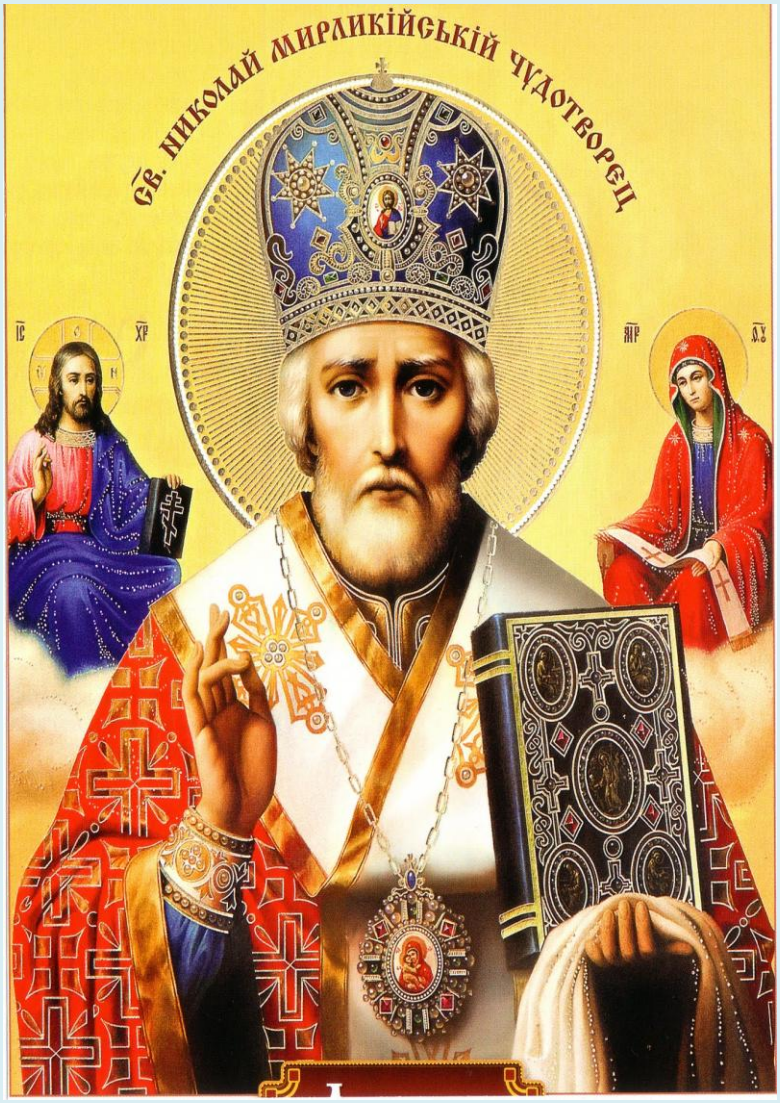

Materiale despre Sfântul ierarh Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Nicolae-din-Mira-Lichiei

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+ierarh+Nicolae

****

Sfântul Nicolae, sărbătorit pe 6 decembrie, a fost arhiepiscop într-o regiune din Turcia de azi, în secolul al-IV-lea. Sfântul Nicolae este ocrotitorul copiilor şi al tinerilor.

Sfântul Nicolae s-a născut într-o familie înstărită şi credincioasă, dar a rămas orfan de timpuriu. Rămânând singur, Sfântul a împărţit săracilor averea moştenită de la părinţi şi a mers în Ţara Sfântă, dorind să vadă locurile sfinţite de viaţă pământească a Mântuitorului.

Din averea moştenită de la părinţi, Sfântul a dăruit pe ascuns, o mulţime de galbeni unui tată ce avea trei fete şi era foarte sărac.

Minunile Sfântului Nicolae, revărsate asupra copiilor şi asupra tuturor celor aflaţi în grele încercări, sunt ca un izvor nesecat până în zilele noastre.

Biserica face prăznuirea Sfântului Nicolae pe 6 decembrie, precum şi la 9 mai (mutarea Moaştelor sale) şi pe 29 iulie (data naşterii sale).

Acatistul Sfântului ierarh Nicolae

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Tropar: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. ***Părinte ierarhe Nicolae, roagă-L pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.***

***

Condac 1

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea şi mie celui nevrednic şi mai mult decât toţi păcătos, dăruieşte-mi ca să-ţi aduc ţie cântare, părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozeşte-mă din toate necazurile ca să cânt ţie: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!***

Icos 1

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrab ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânşii. Pentru aceea ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică, iar eu cu dânşii grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:
Bucură-te, capul cel sfinţit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor;
Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 2
Pe pământ, al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; ci acela a mustrat pe Irod, săvârşitorul fărădelegii, iar tu ai ruşinat pe Arie cel orbit cu eresul şi toată lumea ai voit să o curăţeşti de învăţăturile lui cele nedrepte, şi turma ta a o lumina, ca un părinte şi învăţător. Pentru aceea cântăm lui Dumnezeu:***Aliluia!***

Icos 2
Vrând dimineaţa, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legaţi din temniţă la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis şi îngro-zindu-l pe el, ai zis: nimic să nu faci bărbaţilor acestora, că nevinovaţi sunt spre tăiere; pentru aceea şi noi cu dânşii grăim ţie, Nicolae mărite:
Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiţi;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforaţi;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povăţuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăţia săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneţilor;

Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor şi bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 3
Am auzit, Nicolae, de minunile tale şi m-am spăimântat, că de bucurie şi de frică fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: ***Aliluia!***

Icos 3
Arhanghelii cu îngerii se minunează, părinte, de credinţa ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioşi spre tine au nădejde. Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic, grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:
Bucură-te, cel ce împreună locuitor eşti cu îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce eşti slujiitor asemenea lui Grigorie Teologul în preoţie;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dânşii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porţi o credinţă cu dânşii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureţi lumea de mulţimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumne-zeu în Biserică;
Bucură-te, că ruşinând pe Arie înşelătorul la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 4
O, mare făcătorule de minuni Nicolae, deşi pe fecioarele acelea vrea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icos 4
Ca să arăţi a ta mare milostivire către cei săraci, prea fericite, bătrânului noaptea întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el şi pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea auzi de la toţi:

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, primirea mai înainte a cunoştinţei Lui;
Bucură-te, dătătorule al bunătăţilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana şi bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmpuţinată celor lipsiţi;
Bucură-te, bogăţie de Dumnezeu dăruită celor ce vieţuiesc în lipsă pe pământ;
Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare a celor necăjiţi;
Bucură-te, că eşti blând ascultător celor neputincioşi;
Bucură-te, dulceaţă a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 5

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ţi aducă dar, a fost răpit de agareni şi l-au dat pe el ostaşii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinţii lui, deşi erau întristaţi, însă n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni şi, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai pus pe el înaintea lor şi, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: ***Aliluia!***

Icos 5

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira a stat înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de părinţii lui l-ai izbăvit pe el din mâinile lui în acel ceas; pentru aceea cu dânşii grăim ţie, Nicolae, ca unui bun păstor:
Bucură-te, ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creştinătăţii;
Bucură-te, cel ce porţi nume de biruinţă;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovniceşti;
Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioşilor;
Bucură-te, prădarea păgânătăţii;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarţi tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioşi bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgoneşti dintre noi pe slujitorii cei diavoleşti;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 6

Minunată s-a arătat naşterea ta, Nicolae, credincios fiind tu pe pământ, din vre-mea naşterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept şi de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea şi acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6

De împresurările diavoleşti izbăveşte pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulţimea zeilor celor păgâni; pentru accea şi acum dăruieşte vindecări neputinţelor noastre, ierarhe, ca să te lăudăm pe tine zicând:
Bucură-te, Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, prea cuvioase;
Bucură-te, prea fericite;
Bucură-te, cel ce eşti cu nume mare;
Bucură-te, prea mărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învăţătorul înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciţi;
Bucură-te, că altceva nu ştim să grăim fără numai: bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 7

Având vicleană cunoştinţă Arie a început a învăţa eresurile cele fără de Dumnezeu şi a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prea lăudate, degrab alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui şi ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie această putere: ***Aliluia!***

Icos 7

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai ruşinat a lui fără de Dumnezeu învăţătură şi ca pe al doilea Iuda surpându-l l-ai lăsat. Pentru aceea şi noi grăim ţie neîncetat:
Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare ierarh al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbiţa Sfintei Treimi;

Bucură-te, că ai stricat trâmbiţa eresurilor lui Arie;
Bucură-te, zicea ţie Constantin;
Bucură-te, a grăit ţie Avlavie;
Bucură-te, a adus ţie tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 8

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri şi năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce după Dumnezeu, spre tine cu credinţă şi-au pus nădejdea, cântând: ***Aliluia!***

Icos 8

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Nicolae, că turma Lui păzeşti de lupii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, şi nouă celor ce suntem învăluiţi de gânduri şi de lucruri viclene, dă-ne mână de ajutor, părinte, ca să te lăudăm pe tine zicând:
Bucură-te, Nicolae prea lăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salţi;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veseleşti;
Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujeşti Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruieşti bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roşeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 9

Nu pricepem de unde vom începe a-ţi aduce laudă, părinte. Care cântare îţi vom cânta? Sau cu ce cununi te vom încununa ? Că, de ne vom aduce aminte de voievozi, ne minunăm; de Vasile, ne mirăm; despre fecioarele acelea, nu ne pricepem ce să grăim; de toţi numai ne minunăm şi împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie cele prea mărite, laudă Îi trimitem, cântând cântarea: ***Aliluia!***

Icos 9

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, părinte, de la masa învăţăturii dumnezeieşti, ca pe un urât, l-ai lepădat; iar pe noi cu firimiturile Ortodoxiei ne miluieşti, ca să cântăm ţie:

Bucură-te, Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuţită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, omorârea celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumb;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursa prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legaţi slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocşilor;
Bucură-te, că legi gurile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 10

Auzit-am pe Vasile acela grăind şi înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, părinte; şi minunându-ne, am prea mărit puterea ta cea dată ţie de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine şi pentru toţi te rogi lui Dumnezeu şi Stăpânului cântând: ***Aliluia!***

Icos 10

Izbăveşte-ne, părinte, cu rugăciunile tale, ca şi pe Vasile acela. Auzi-ne, prea cuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legaţi. Dă-ne mână de ajutor, Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiţi în mare, ca să grăiesc ţie acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoţiei;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptăţii;
Bucură-te, întunecătorul nedreptăţii;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;

Bucură-te, că ai afundat pe satana, ca plumbul în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult-luminos;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 11

Tu eşti păstorul cel bun, Nicolae, că pe turma ta o povăţuieşti către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul Raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea, împreună cu tine, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

Pom al Raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-ne nouă sub umbra acelora totdeauna a ne umbri ca să grăim ţie:
Bucură-te, vieţuitorule în locaşul Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavoleşti;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, mitropolite;
Bucură-te, că ai ruşinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulţimii popoarelor pământeşti;
Bucură-te, rana mulţimii diavolilor;
Bucură-te, părinte şi învăţătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai ruşinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntele, înfrumuseţându-le cu înţelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat căruntele lui Arie cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învăţat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 12

Înţelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit l-ai ruşinat, şi mintea ta a stricat mulţimea zeilor; mântuieşte şi sufletele noastre cele rătăcite şi ne învaţă a cânta cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12

Cu inima ne-am spăimântat, cu sufletul ne-am tulburat, cu limba nu pricepem ce să grăim, fără numai acestea:
Bucură-te, cel ce eşti mai mare între preoţi;
Bucură-te, cel ce eşti întâistătător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună şezătorule pe scaun cu apostolii;
Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;

Bucură-te, cel ce ai surpat înălţările gândurilor celor diavoleşti ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;
Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi;
Bucură-te, bun cârmuitor al corăbiei celei duhovniceşti;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfârşit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 13 (de trei ori.)
O, prea minunate părinte Nicolae, plâng şi alerg către al tău sprijin, aducând ţie acum această puţină rugăciune, ca să ne izbăveşti de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, ierarhe prea lăudate, şi ne învredniceşte veşnicei Împărăţii, ca dimpreună cu tine să cântăm cântarea lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icos 1
Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrab ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânşii. Pentru aceea ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică, iar eu cu dânşii grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:
Bucură-te, capul cel sfinţit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor;
Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condac 1

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea şi mie celui nevrednic şi mai mult decât toţi păcătos, dăruieşte-mi ca să-ţi aduc ţie cântare, părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozeşte-mă din toate necazurile ca să cânt ţie: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!***

Apoi:

Rugăciune către Sfântul ierarh Nicolae

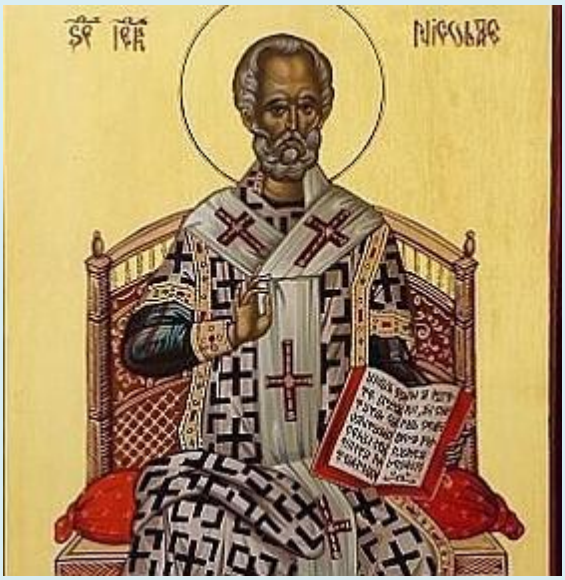

O, prea bunule părinte Nicolae, păstorul şi învăţătorul celor ce aleargă cu cre-dinţă către a ta folosire şi cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguieşte degrab a le ajuta.

Izbăveşte turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, şi toate părţile creş-tineşti le ocroteşte şi le păzeşte prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală şi de moarte grabnică.

Şi precum ai miluit pe cei trei bărbaţi care şedeau în temniţă şi i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului şi de tăierea sabiei, aşa ne miluieşte şi pe noi cei ce cu mintea, cu cuvântul şi cu lucrul suntem întru întunericul păcatelor şi ne izbăveşte de mânia lui Dumnezeu şi de chinul cel veşnic ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila şi cu harul lui Hristos, Dumnezeu să ne dea viaţă lină şi fără de păcat, ca să vieţuim în veacul acesta, şi de partea stării de-a stânga să ne izbă-vească, şi în partea de-a dreapta, împreună cu toţi sfinţii, să ne învrednicească. Amin.

***

Cei mai mulţi sfinţi sunt ai "oamenilor mari", care le înţeleg măreţiile. Sfântul Nicolae este şi al "oamenilor mici" şi, prin aceasta, al tuturor. La el se gândesc toţi cei care-l aşteaptă ca aducător de daruri.

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, de când a propovăduit în Mira Lichiei - unde a fost episcop - s-a impus în conştiinţa credincioşilor contemporani cu el şi a rămas contemporan cu toate generaţiile de credincioşi.

- *A câştigat cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate.*
- *A fost sărac pentru că n-a vrut să fie bogat, a fost sărac pentru că i-a ajutat pe cei săraci. I-a ajutat din prisosul lui pe semeni, pentru că a ştiut că prin milostenia sa se apropie de Cel Ce a spus: "**Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.**"*
- *A fost doritor de înmulţirea binelui şi a bucuriei şi a intervenit pentru ajutorarea celor ce erau să piară în păcat.*

E firesc să ne întrebăm: ***Oare, dacă Sfântul Nicolae - care, după numele său înseamnă "Biruitor de popoare" - ar fi în vremea noastră şi ar birui răutăţile din sufletul nostru şi gândurile cele rele din mintea noastră cu mijlocirile sale sfinte, dacă ar fi, deci, contemporanul nostru, oare ce ne-ar îndemna el mai mult să facem?***

Fără îndoială că, fiind el milostiv, ne-ar îndemna să fim milostivi, fiind dătător de daruri, ne-ar îndemna s-avem şi noi ceva de dat. De dat Mântuitorului prin fraţii săi cei mici. Să avem şi noi ceva de oferit Domnului Nostru Iisus Hristos, din ceea ce am agonisit noi prin munca noastră cinstită.

Ne-ar îndemna să avem ceva, dar nu pentru noi, ci să avem pentru alţii, pentru fraţii noştri care au trebuinţă de ajutorul nostru. ***Să facem în aşa fel încât ceea ce la noi este de prisos să fie de ajutor celor care au lipsă.***

Sfântul Nicolae cel milostiv ne-ar îndemna să fim ca el. ***Sfântul Nicolae cel dătător de daruri ne-ar îndemna să fim şi noi oferitori de daruri.*** Şi să facem aceasta cu inima curată, cu dorinţa de a împlini lipsurile celor lipsiţi. Să o facem cu inimă de părinte, de frate, de fiu, de prieten, cu inimă care aduce mulţumire, aduce seninătate.

Pentru că, zice Isaac Sirul, atunci când oferi ceva, cuiva, veselia feţei tale să fie mai mare decât darul pe care-l oferi. Dacă am putea face şi noi aşa, sigur s-ar bucura şi Nicolae, a cărui sfântă pomenire o facem astăzi.

Căci el ne e apropiat de suflet şi-l putem cinsti numai dacă suntem şi noi milostivi şi buni şi iertători şi îndurători cum a fost el, sau cum putem fi noi, la măsurile noastre, îndrumaţi de el.

Să spunem, deci, împreună: "***Cu mila ta, Sfinte, sfinţilor te-ai arătat, că Evanghelia lui Hristos, primind-o, cuvioase, ţi-ai pus sufletul pentru poporul tău, mântuit-ai pe cei nevinovaţi din moarte, pentru aceştia te-ai sfinţit ca un mare tăinuitor al darului lui Dumnezeu***".

Sfinte Nicolae, roagă-te Domnului pentru noi. Amin!

(Pr. Teofil Părăian - Acela care ne înmulţeşte bucuria ...)

Sfinte moaşte ale Sfântului Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei în România şi în lume

În Bucureşti:

- Biserica “Sf. Gheorghe nou”, din Piaţa Sf. Gheorghe, Bd. Brătianu 27 – Km 0;

- Biserica Mănăstirii “Plumbuita”, Str. Plumbuita, Nr. 58, aflată la 3 staţii de la Bucur Obor, pe Sos. Colentina – Lacul Plumbuita;
- Mânăstirea “Sf. Nicolae – Mihai Vodă”, de lângă Metrou Izvor, Springtime Izvor, Str. Sapienţei, Nr. 4;
- Biserica “Sf. Nicolae – Rusă, a Studenţilor”, de la Universitate, Str. Ion Ghica, Nr. 9;
- Biserica “Sf. Nicolae şi Sf. Parascheva – Sf. Vineri Nouă”, pe Bd. “N. Titulescu”, Nr. 157-159, de lângă staţia de metrou “Gara Basarab”;
- Biserica „Adormirea Maicii Domnului-Sapienţei”, Str. Sapienţei, Nr. 9;
- Biserica „Sf. Nicolae – Negustori”, str. Teodor Ştefănescu, Nr. 5;
- Biserica “Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena – Bariera Vergului” sau “Parcul Călăraşi” (Piaţa Eudoxiu Hurmuzachi – Piaţa Muncii, la intersecţia

Şoselei Mihai Bravu cu Bulevardul Basarabia, lângă Metrou "Piaţa Muncii");

- Biserica "Sfinţii Doctori Cosma şi Damian" din cadrul Spitalului Fundeni (Sos. Fundeni, Nr. 258, capătul troleibuzului 66);
- Biserica "Sf Nicolae – Militari" (Str. Aleea Politehnicii, Nr. 7, în apropierea Pasajului Lujerului);
- Biserica "Sf Vineri – Cartier Pajură" (Str. Băiculeşti, Nr. 27; staţia "Hotel Parc" pe traseul autobuzelor 331, 148, 149 şi capătul liniilor de troleu 65, 86).

În România:

- Biserica „Sf. Nicolae", Sireţi

Bucureşti, biserica “Sf. Gheorghe Nou”, Mâna dreaptă a Sf. Nicolae adusă aici de către Mihai Viteazul, de unde s-a dăruit un fragment Mănăstirii Sireți

- Capela “Sf. Ierarh Calinic de la Cernica” de la Centrul Eparhial din Curtea de Argeş [sau rânduită spre închinare la Mioveni, jud. Argeş (15 km de la Piteşti), către bisericile “Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel” şi “Sfinţii Trei Ierarhi”. [?]];
- Mănăstirea Aninoasa, com. Aninoasa, jud. Argeş;
- Biserica Spitalului Judeţean din Suceava, jud. Suceava;

- Mănăstirea Sihăstria, Com. Pipirig, jud. Neamţ;
- Mănăstirea „Sf. Tecla”, com. Predeşti, jud. Dolj (la 11 km de Craiova);
- Mănăstirea Brâncoveni, comună Brâncoveni, jud. Olt (lângă Slatina);
- Biserica „Sf. Nicolae” din Năvodari, jud. Constanţa;
- Mănăstirea Saon, com. Niculiţel, jud. Tulcea [?];
- Biserica „Înălţarea Domnului / Sf. Nicolae – Hipodrom” din Sibiu, jud. Sibiu;
- Mănăstirea Săraca, Şemlacu Mic, com. Gătaia, jud. Timiş;
- Biserica “Înălţarea Domnului”, Ploieşti Vest (o casetă ce conţine fragmente din roca altarului Bisericii „Sf. Nicolae” din Mira Lichiei, unde a fost episcop Sf. Nicolae);
- Mănăstirea Pissiota (Crivina), com. Poienarii Burchii, jud. Prahova;
- Schitul “Sf. Maria Cricov – Jercălăi”, com. Jercălăi, jud. Prahova (lângă Urlaţi);
- Mănăstirea Turnu – Prahova, sat Târgşoru Vechi, nr. 1, jud. Prahova;
- Biserica “Sf. Arhangheli – Fotăcheşti” din Videle, jud. Teleorman;
- Schitul “Sf. Ioan Rusul”, com. Slobozia, jud. Giurgiu (5 km de Giurgiu).

Icoane făcătoare de minuni ale Sf Nicolae:

În Bucureşti:

- Biserica “Sf. Nicolae – Blănari”, Universitate, Str. Blănari 16;
- Mănăstirea Mărcuţa, din Sos. Pantelimon, vizavi de Şpiţ. „Sf. Pantelimon”, Str. Mănăstirii Mărcuţa – fostă Genţianei;
- Mănăstirea „Sf. Antim Ivireanul”, Bucureşti , str. Antim 29, în muzeul mănăstirii.

În România:

- Mănăstirea Cernica, Com. Cernica, jud. Ilfov, în Biserica „Sf. Nicolae”, de pe insulă;
- Mănăstirea “Sf. Pantelimon”, Com. Siliştea-Gumeşti, jud. Teleorman, lângă Roşiorii de Vede;
- Biserica Satului Bitina, Com. Moviliţa, jud. Ialomiţa (lângă Urziceni);

- Mănăstirea Predeal, jud. Braşov ;
- Mănăstirea Almaş, Sat Almaş, Com. Gârcina, jud. Neamţ;
- Mănăstirea Lepşa, Com. Tulnici, jud. Vrancea;
- Mănăstirea Căluiu, sat Călui, com. Oboga, jud. Olt;
- Mănăstirea Comana, comuna Comana, jud. Giurgiu;
- Biserica din comuna Melineşti, jud. Dolj [?];
- Biserica „Sf. Nicolae”, com. Valea Seacă, jud. Iaşi [sau jud. Bacău?].
- Mănăstirea Celic Dere – com. Frecăţei,jud.Tulcea .

Mănăstirea Celic Dere – Sfântul Nicolae

Moaştele Sfântului Nicolae au fost aduse în anul 1087, de la Mira la Bari în Sudul Italiei. Se mai află părticele din moaştele Sfântului Nicolae în diverse locuri de pe planetă.

Liturghie în Catedrala din Mira Lichiei, unde a liturghisit şi Sf. Ierarh Nicolae

Mira Lichiei, mormântul unde s-au odihnit moaştele Sf. Nicolae până la mutarea lor la Bari

Bari, cripta ce adăposteşte Moaştele Sf. Ierarh Nicolae

Locul, unde se odihnesc moaştele ierarhului - Oraşul Bari, Italia

Mutarea moaştelor Sfântului Ierarh Nicolae, sec. XVII, Polonia.

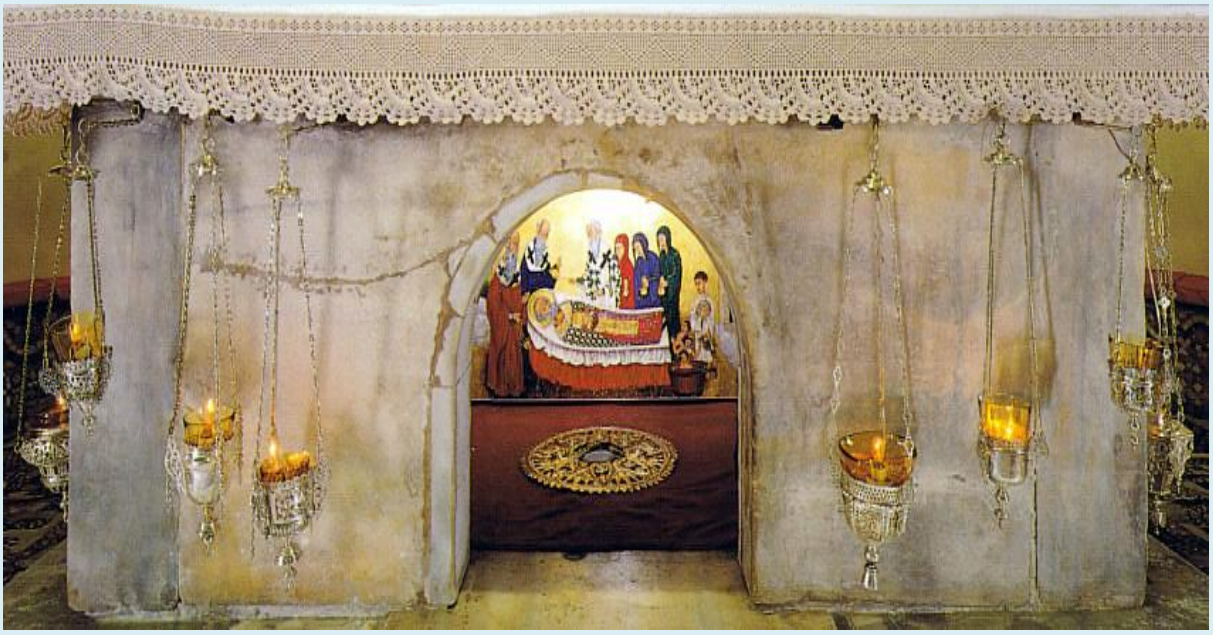

Saint Nicholas tomb, crypt, Basilica di San Nicola, Bari, Italy

Altar over reliquary, Chiesa di San Nicoló, the Lido of Venice, Italy

Monastery of St. Marienstern, Panschwitz-Kuckau, Germany
Saint holding a tooth Prague, ca 1300

Sint-Niklaaskerk, Sint-Niklaas, Belgium

Gift to Minsk from Fribourg,

Dom Ss. Stephanus & Sixtus, Halberstadt, Germany

Basilique Saint Nicolas - Saint-Nicolas-de-Port

Basilique Saint Nicolas - Saint-Nicolas-de-Port

Basilique Saint Nicolas - Saint-Nicolas-de-Port

Abteikirche St. Nikolaus, Brauweiler, Germany

Abteikirche St. Nikolaus, Brauweiler, Germany

Bari, Italy: Basilica di San Nicola

Napierville, Quebec, Canada

Nikolauskapelle, Worms Cathedral, Germany

New reliquary, 1990 - Worms Cathedral, Germany

Antalya

The Holy Relics of St. Nicholas the Wonderworker, treasured by the Holy Monastery of St. Nicholas, Andros, Greece

Câteva minuni contemporane ale Sfântul ierarh Nicolae extrase din: “Viaţa şi minunile Sfântului Nicolae. carte pentru copii, părinţi şi bunici”

Ştiu că mă va ajuta

Aveam 11 ani când am primit Taina Sfântului Botez. Puţin timp după aceea, mama s-a îmbolnăvit. Medicii i-au pus diagnosticul şi au decis să fie operată. Ar fi fost a treia operaţie şi viaţa mamei era în pericol. Eu înţelegeam toate acestea, pentru că o vizitam la spital în fiecare zi. ***Nu se ştia dacă va supravieţui… îmi amintesc acea senzaţie de pustiu în casă. Auzisem despre Sfântul Nicolae Făcătorul de minuni şi înţelegeam că ne poate ajuta doar o minune.***

În ziua în care tata a dus-o pe mama la spital, eu am rămas singură în casă. Mi-amintesc că am plâns toată ziua şi, în genunchi, mă rugam Sfântului Nicolae. Ştiam că ne va ajuta, pentru că nu mai aveam altă speranţă. Cred că de atunci nu m-am mai rugat atât de sincer. Probabil că aşa se roagă doar copiii.

Câteva ore s-au scurs pe neobservate. Şi minunea s-a întâmplat! Părinţii mei s-au întors acasă veseli. ***Se întâmplase ceva de necrezut: analizele noi au infirmat diagnosticul şi nu mai era nevoie de operaţie. Medicii nu încetau să se minuneze. De atunci, am credinţa fermă că Sfântul Nicolae Făcătorul de minuni nu mă va părăsi niciodată.***

Şapte ani mai târziu, m-am îmbolnăvit eu. La început, boala semăna cu o bronşită, însă starea mi se înrăutăţea din ce în ce mai mult. Începusem să scuip sânge, un simptom destul de periculos. Rezultatele analizelor au indicat în mod clar că e vorba de tuberculoză. Pentru confirmarea diagnosticului am fost însă internată în spital. Trebuie să vă spun că ai mei se aflau deja în spital cu acelaşi diagnostic. ***Nu venea nimeni să ne viziteze, însă ştiam că cineva se roagă pentru noi. Cu mine era icoana Sfântului Nicolae Făcătorul de minuni.***
Într-o zi, medicul mi-a spus că a doua zi urma să mai fac o analiză, de rezultatul căreia depindea dacă voi mai rămâne în spital un an sau voi fi externată. ***Seara m-am rugat mult în faţa icoanei Sfântului Nicolae, deşi nu mai era aceeaşi rugăciune curată ca şi în copilărie. Însă eu continuam să cred într-o minune şi toată speranţa mea era doar în Dumnezeu. Îl rugam pe Sfântul Ierarh Nicolae să se milostivească spre mine, păcătoasa, şi să mă vindece.***

La un moment dat, am simţit că el m-a auzit. În suflet mi se aşternuse liniştea şi uşurarea. Am adormit ţinând în mâini iconiţa – era singura nădejde de ajutor pe care o mai aveam.

Dimineaţa, rezultatul analizei a arătat că plămânii mei erau sănătoşi. Medicii se minunau şi voiau să scrie chiar şi un articol despre acest caz. Toţi au ajuns la concluzia că eu şi părinţii mei am avut o infecţie necunoscută, asemănătoare cu tuberculoza. Toată familia a fost externată. ***Ştiu că m-a salvat o minune, pe care***

eu nu o meritam. În minte îmi răsunau cuvintele Mântuitorului: "De acum să nu mai păcătuieşti, ca să nu-ţi fie ceva mai rău".**(Ioan 5,14)** ***şi mi se făcea frică…***

Nu de mult s-a îmbolnăvit din nou mama. Având în vedere că suportase câteva operaţii, eram conştienţi de faptul că viaţa ei atârna de un fir de aţă. Din nou eram stăpâniţi de frică şi de disperare. Am început să mă rog, de data aceasta împreună cu tata. ***Însă cât de mult se deosebea rugăciunea noastră de cea din copilărie! În loc de rugăciune, era un murmur continuu: „Pentru ce?" Dar se pare că aveam pentru ce.*** Lacrimi de disperare mă înăbuşeau. Dar înţelegeam că doar cu lacrimi şi durere nu o voi putea ajuta pe mama. Numai acest gând mă mai susţinea în rugăciune**.** ***Împreună cu tata, ne rugam Sfântului Nicolae şi Maicii Domnului, citeam canoane pentru cea bolnavă, îi rugam pe cei apropiaţi să se roage pentru ea. Iconiţa mea ajunsese deasupra patului de spital. Doar o minune ne mai putea salva şi ea nu a întârziat să vină.***

Îi mulţumeam din inimă Domnului, Preasfintei Sale Maici şi Sfântului Nicolae. Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Din cele trăite am înţeles un lucru: ***oricât de mult ne-am lupta noi pentru sănătate, pentru succes, pentru iubire, Dumnezeu ni le poate lua în orice clipă sau, dimpotrivă, ni le poate da.*** Nici un om nu are puterea de a-şi conduce viaţa după voia sa, însă, dacă va cere ceva de la Dumnezeu cu credinţă, El îl va auzi.

Daria, 18 ani, oraşul Sankt-Petersburg, Rusia

O învăţătură de folos

În anul 1993, terminam clasa a IX-a şi trebuia să susţin examen la biologie. Învăţam atât de mult, încât am făcut o criză de nervi: am strigat la mama şi am ieşit din casă. Ca unul care şi-a pierdut minţile, mă grăbeam să ies din oraş. În jurul meu era doar pădure, iar eu continuam să merg, fără să conştientizez ceea ce fac. ***Tot în acelaşi moment, mama se ruga cu lacrimi fierbinţi lui Dumnezeu şi Sfântului Nicolae Făcătorul de minuni – ajutătorul călătorilor şi ocrotitorul rătăciţilor şi***

al celor aflaţi în primejdie. În momentul când a rostit rugăciunea, o putere nevăzută m-a oprit. Ceaţa s-a risipit din faţa ochilor mei. M-am îngrozit de ceea ce am făcut şi îmi părea foarte rău. ***Pe drumul pustiu mi-a ieşit în cale un motociclist, care m-a dus până acasă. După aceea, mult timp i-am cerut iertare mamei pentru fapta mea.***

Serghie, oraşul Mirnâi, Rusia

Mirul tămăduitor

Când fiul meu nu împlinise încă doi ani, a avut o puternică intoxicaţie alimentară. Soţia m-a sunat la serviciu şi mi-a spus de starea lui gravă. Avea febră mare, care continua să crească. Medicul trebuia să vină abia după-amiază şi, dacă starea copilului nu se ameliora, trebuia chemată urgent salvarea. Am venit repede acasă. ***Copilul era culcat în pat, cu ochii aţintiţi spre tavan. Nu recunoştea pe nimeni. Când i-am atins capul, inima mi-a îngheţat pe loc: fontanela era deschisă ca la un nou născut. Soţia mea era în stare de şoc. Rostea neîncetat „Născătoare de Dumnezeu” şi îşi punea toată speranţa doar în Unul Dumnezeu.***

Eu m-am repezit spre icoane, am îngenuncheat în faţa lor şi am început să mă rog fierbinte. Apoi am venit lângă copil şi, cu mâna pe burta lui, rosteam Tatăl nostru. Am hotărât să nu chemăm deocamdată Salvarea. Când a venit medicul, copilul se simţea deja mult mai bine, febra îi scăzuse. ***Medicul a spus că nu era nevoie să îl ducem la spital, ci doar să îi dăm medicamentele prescrise de el. După ce a plecat, eu am uns fruntea şi burta copilului cu ulei sfinţit de la racla Sfântului Nicolae.*** Aceasta s-a întâmplat într-o joi – ziua pomenirii Sfântului. Băiatul a adormit, iar soţia a alergat la farmacie după medicamente. ***Peste o oră, copilul s-a trezit. Zâmbea. Nu mai avea febră, iar fontanela era închisă. S-a însănătoşit fără să mai ia nici un medicament. Când s-a trezit, l-am întrebat:***

- *A venit cineva la tine în somn?*
- *Da! mi-a răspuns el.*

Iată cât de grabnic Sfântul Nicolae a răspuns cererii noastre şi ne-a vindecat copilul.

Serghei, oraşul Samara, Rusia

Te lăudăm pe tine, Sfinte Nicolae, căci familiilor care cu nădejde aleargă la minunatul tău ajutor, prin mijlocirile tale către Mântuitorul Hristos le rânduieşti viaţă paşnică, binecuvântare şi izbăvire din ispitele şi împrejurările cele grele ale vieţii.

Fotografia

Serghie şi Olga s-au cununat în Samara, în biserica Sfintelor Elpis, Pistis, Agapi şi mama lor, Sofia, unde era paroh părintele Vitali Kalaşnikov. ***A doua zi după cununie, tânărul căsătorit a venit la biserică şi i-a arătat preotului o fotografie făcută în timpul cununiei, cu un aparat Polaroid. În partea stângă a fotografiei se vedeau clar contururile unei fiinţe omeneşti. După cum mărturiseşte părintele Vitali, cel din fotografie avea înfăţişarea Sfântului Nicolae. Când au mers cu fotografia şi au comparat-o cu chipul Sfântului Nicolae zugrăvit în biserică, au constatat că chipurile sunt identice, numai că în fotografie Sfântul Nicolae ţinea în mâna stângă Evanghelia, iar în cea dreaptă Sfântul Potir.***
În fotografie, chipul Sfântului Nicolae părea că plutea în văzduh, vizavi de peretele unde încă înainte de revoluţie era o sobă. Când, după zece ani, s-a reconstruit biserica, zidarii au tencuit peretele care nu avea nici o pictură. Curioşi, slujitorii bisericii, au hotărât să verifice dacă nu cumva a fost vreo coincidenţă. Ei au fotografiat acelaşi loc unde se arătase chipul Sfântului. Spre minunarea lor, pe fotografiile lor au văzut aceeaşi imagine: Sfântul Nicolae ţinând în mâini Evanghelia şi Sfântul Potir.

Părintele Vitali a căutat în arhiva bisericii şi a aflat că această biserică a fost sfinţită în anul 1898 şi că, pe lângă hramul Sfintelor Elpis, Pistis, Agapi şi mama lor, Sofia, avea şi hramul Sfântului Nicolae.

După această minunată întâmplare, enoriaşii s-au adresat conducerii eparhiale, ca biserica să redobândească şi vechiul hram, lucru care s-a aprobat.

Părintele Vitali a mai mărturisit:
- A mai fost o minune. Când s-a înălţat turla bisericii, chiar deasupra ei, pe cer, a apărut o urmă ca a unui avion cu reacţie, în chipul unei cruci cu opt colţuri, îndreptată spre răsărit.

Andrei Polânski, oraşul Samara, Rusia

Casa neîncuiată

O femeie s-a dus în pelerinaj la o mănăstire şi abia la sfârşitul zilei şi-a amintit că lăsase uşa casei descuiată. Casa era la capătul oraşului Kirov şi, în afară de ea, nu mai locuia nimeni acolo. Ce să facă? Toţi o sfătuiau să se întoarcă. Însă ea le-a spus:
- *Nu, nu mă voi întoarce, facă-se voia Domnului.*
Şi, rugându-se Sfântului Nicolae, şi-a continuat drumul. Peste o săptămână, s-a întors acasă. Uşa era larg deschisă. A înţeles că înăuntru era cineva. S-a oprit speriată în prag. ***Intrând în casă, a venit înaintea ei un bărbat tânăr, care s-a aruncat la picioarele ei.***
- *Lasă-mă să plec, striga el, în numele lui Dumnezeu, lasă-mă să plec! Îţi întorc tot ce-am luat, numai lasă-mă să plec!*
- Uşa este deschisă, pleacă!
- Nu pot! Bătrânul nu mă lasă.
- Care bătrân?
- Unul… aşa mic de statură. Eu am intrat în casa ta, am golit frigiderul, am mai luat câte ceva, uite, nici nu le-am atins şi am dat să ies, dar în uşă stătea el. Nu scotea un cuvânt. Mi s-a făcut frică! Am încercat să ies noaptea – el tot acolo stătea. Dacă vrei, poţi să mă duci la miliţie!
- Ia uite ce-ţi mai trece prin cap! Pleacă! Nu ai dat foc casei şi îţi mulţumesc pentru asta!
- Mi-e frică de bătrân.
Femeia s-a rugat Sfântului Nicolae şi apoi l-a slobozit pe hoţ. Dacă femeia l-a iertat, l-a iertat şi Sfântul Nicolae.

O credincioasă din oraşul Suzdal, Rusia

Istoria unui hippy

Am călătorit mult cu autostopul, iar bani bineînţeles că nu aveam. Mi se întâmpla să fiu pe drum şi iarna, seara, târziu. Uneori se întâmpla ca ore în şir să nu treacă nici o maşină sau nu voia nici una să oprească. ***Atunci când îngheţam prea tare şi îmi dădeam seama că s-ar putea să petrec o seară sub cerul liber, într-un loc pustiu sau chiar în zăpadă, începeam să mă rog Sfântului Nicolae Făcătorul de minuni. Nu treceau nici douăzeci de minute şi apărea o maşină, care întotdeauna se oprea. Deşi mă aflam doar pe calea care duce la Dumnezeu, înţelegeam totuşi că nu este bine să abuzez de ajutorul Lui şi mă rugam cu frică doar atunci când era strict necesar. Şi Sfântul mă ajuta de fiecare dată, iar aceasta m-a întărit şi mai mult în credinţă şi m-a apropiat de Biserică.***

O lecţie la început de drum

Când în oraşul Kaliningrad s-a târnosit o biserică nouă în cinstea Mântuitorului Hristos, eu m-am dus la prima slujbă. La pangar, atenţia mi-a fost atrasă de o icoană a Sfântului Nicolae. Tot drumul spre casă, mă încălzea sentimentul de evlavie pentru noua icoană. ***Când însă am intrat cu ea în casă, fiica mea a luat icoana în mâini şi imediat a dat-o la o parte cu dispreţ, spunând:***
- De ce ai mai cumpărat-o? Şi aşa ai prea multe icoane şi mai spui că nu ai bani nici măcar pentru pâine!

Cu durere în suflet, i-am răspuns:
- Eu nu-ţi impun să crezi. Dar despre Dumnezeu şi icoane te rog să nu vorbeşti niciodată urât. Nu judeca ceea ce nu ştii.

Câteva ore mai târziu, maşina în care se afla ea a avut un accident. Dintre pasagerii celor două maşini care s-au ciocnit, doar ea a avut de suferit. Ceilalţi s-au ales numai cu o sperietură, pe când fiica mea avea o fractură de bazin, o puternică comoţie cerebrală, răni la cap, la faţă, la mâini şi la picioare. ***I-am spus că toate acestea i-au fost date ca o lecţie pentru atitudinea ei neserioasă faţă de icoane şi credinţă. M-am rugat Sfântului Nicolae pentru iertarea şi însănătoşirea ei. În prezent, fiica mea este sănătoasă şi a început să creadă în Dumnezeu.***

Liuba Nikitina, oraşul Kaliningrad, Rusia

Două scrisori

Mă numesc Tatiana Ilina şi sunt din oraşul Sankt-Petersburg. ***Întâmplarea pe care am să v-o povestesc în continuare s-a petrecut pe când soţul meu lucra la un magazin particular de pâine. Eu rămăsesem fără serviciu şi o duceam foarte greu.*** Fiica mea, împreună cu familia ei, se mutase în Vorkuta. ***Din ultimii bani, m-a sunat ca să-mi spună că viaţa lor se afla în pragul unor mari hotărâri şi că despre toate acestea îmi scrisese mai mult în două scrisori. Atât a apucat să-mi spună şi convorbirea s-a întrerupt.*** Vă puteţi da seama câte griji îmi făceam pentru ea şi cu câtă nerăbdare aşteptam aceste scrisori! Şi iată că a sosit şi ziua când le-am primit.

Tocmai îi duceam soţului de mâncare la serviciu şi, fără să le deschid, le-am pus în buzunarul paltonului. Când m-am întors, am constatat că scrisorile lipseau. Probabil că le-am pierdut pe drum, m-am gândit. Am alergat înapoi, controlând fiecare centimetru, dar scrisorile nu erau de găsit. ***Am venit acasă, am căzut în genunchi şi, cu lacrimi în ochi, l-am rugat pe Sfântul Nicolae să mă***

ajute. Îi spuneam, printre lacrimi, că ele erau de la nefericitul meu copil şi că îmi sunt mai de preţ decât banii.

Deodată, sufletul mi-a fost cuprins de linişte, de parcă aş fi şi primit răspuns la cererea mea. A doua zi, am găsit în cutia poştală două scrisori. Nu ştiu cine a fost cel ce a adus scrisorile, dar ştiu că aceasta s-a făcut prin purtarea de grijă a Sfântului Nicolae. Dar milostivirea sa faţă de noi nu s-a oprit aici.

Seara, soţul meu s-a întors de la serviciu. Era palid. Primise o bancnotă de 50000 de ruble, şi dăduse pâinea şi restul. S-a dovedit apoi că bancnota era falsă. Pe atunci această sumă era aproape cât salariul lui de vânzător în magazin. Bietul de el, în drum spre casă se tot frământa cum să-mi dea această veste, căci urma să flămânzim mult timp, iar eu mă luptam din toate puterile să economisesc fiecare bănuţ. Dar ***eram atât de fericită de ajutorul pe care mi l-a dat Sfântul Nicolae în aflarea scrisorilor, încât restul aproape că nu mai avea importanţă. Nu m-am supărat deloc pe soţul meu, ci, dimpotrivă, ne-am rugat împreună Sfântului Nicolae, i-am mulţumit pentru redobândirea scrisorilor şi l-am rugat să ne ajute să ne izbăvim de necazul şi paguba ce ni le va pricinui acea bancnotă falsă.***

Ajutorul nu s-a lăsat aşteptat, pentru că a doua zi patronul l-a iertat pe soţul meu şi nu i-a reţinut nici un ban din salariu. Şi cu adevărat acest lucru a fost o minune, pentru că acel patron era un om foarte zgârcit şi nu ierta nimănui nici o greşeală.

Acestea au fost două încercări ale credinţei noastre şi slavă Domnului, El ne-a dat putere să mergem mai departe. Fie binecu vântat Sfântul Nicolae cel grabnic ajutător!

Tatiana Ilina, oraşul Sankt-Petersburg, Rusia

Pierzând curăţia cea de la Botez, ne arătăm asemenea unor făpturi slăbănogite şi întunecate, dar tu, Părinte Nicolae, ridică-ne pe noi, cei lipsiţi de vlagă, şi curăţindu-ne, ne luminează mintea ca să putem pricepe căile pocăinţei şi să ne facem lucrători întru Adevăr ai dumnezeieştilor porunci.

Sfântul Nicolae îl ajută pe micuţul Nicolae

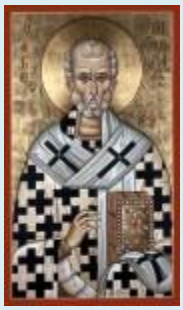

Fiul meu a avut mari probleme de sănătate încă de la naştere, pentru că s-a născut mai înainte de vreme. În mod normal, un copil născut înainte de vreme nu poate respira singur, ci trebuie să i se facă respiraţie artificială. ***Fiul meu s-a născut într-o zi de pomenire a Sfântului Nicolae. El a început să respire singur. Medicii susţineau că s-a întâmplat o minune. A respirat singur 24 de ore, până când s-a eliberat primul aparat de respiraţie artificială din spital. Atunci medicii mi-au spus să fiu pregătită pentru orice. Eu continuam să mă rog.*** Au urmat zece zile de reanimare în spitalul pentru copii, apoi copilul a avut o hemoragie cerebrală, plămânii lui erau slabi, avea greutate mică… ***Am înţeles că toate acestea sunt încercări de la Dumnezeu. Credinţa mea s-a întărit. Soţul meu a început să creadă şi el în Dumnezeu şi s-a botezat. În spital, am reuşit să botezăm copilul cu numele Nicolae. Iar peste puţin timp, copilul s-a însănătoşit şi noi am fost externaţi.***

La ieşirea din spital, medicii ne spuneau că el poate rămâne invalid şi că poate să sufere mai târziu de multe boli cronice. ***Peste o lună, în orăşelul nostru a fost adusă icoana Sfântului Nicolae Făcătorul de minuni, copie de pe cea care se află la moaştele Sfântului de la Catedrala Hristos Mântuitorul. Ne-am dus să ne închinăm la ea împreună cu copilul.***

El primeşte Sfintele Taine cu o evlavie neobişnuită pentru un copil, iar în faţa icoanelor devine foarte serios. Iată, au trecut câţiva ani, iar el continuă să fie sănătos şi cuminte. Îi mulţumim Sfântului pentru toate cele pe care ni le-a dăruit, îi mulţumim şi pentru ocrotirea sa pe care o simţim din plin până astăzi.

Sfinte Părinte Nicolae, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi, cei care avem trebuinţă de ajutorul tău!

Iulia, oraşul Ekaterinburg, Rusia

Cel mai bun angajator

Am rămas fără serviciu. Producţia unei uzine la care am lucrat aproape 16 ani s-a oprit. Câştigam bani prin diverse locuri, cum şi unde puteam, iar ca să mă angajez în specializarea mea nu era nici o nădejde. ***Situaţia în familie era critică. Părintele de la biserică, aflând de situaţia mea, m-a sfătuit să mă rog Sfântului Nicolae şi să citesc zilnic acatistul său. I-am urmat sfatul şi am început să citesc în fiecare dimineaţă şi seară acatistul Sfântului.***

Peste câteva zile, am fost anunţat că eram aşteptat să fiu angajat conform specializării mele. Interesant este faptul că la întreprinderea la care am început să lucrez era ordinul să nu fie angajaţi oameni „de pe stradă”. ***După ce şeful meu mi-a semnat cererea de angajare, mă tot întreba:***
- Cine este cel care ţi-a mijlocit angajarea?
Iată, de această minune m-am învrednicit eu, nevrednicul, din partea Sfântului Nicolae.

Alexei Popov, oraşul Volgograd, Rusia

O durere de măsea

La mine acasă se păstrează câteva picături de ***ulei sfinţit, pe care l-am primit de la biserică după Sfântul Maslu săvârşit în ziua pomenirii Sfântului Nicolae.*** S-a întâmplat ca odată mama să se afle în vizită la mine. O durea cumplit o măsea. Eu am dus-o la policlinică, unde i-au scos-o. Însă peste puţin timp, mama a făcut febră

mare, obrazul i s-a înroşit şi i s-a umflat. ***Suferea mult, iar eu nu o puteam ajuta cu nimic. La acea oră târzie, policlinica era deja închisă.***

Mi-am îndreptat instinctiv privirea spre icoane. În minte mi-au răsunat cuvintele din Evanghelie: „După credinţa voastră fie vouă” (Matei 9,29). Am privit sticluţa cu ulei sfinţit şi am început să mă rog Sfântului Nicolae, Făcătorul de minuni. Am luat sticluţa în mână şi am uns cu ulei obrajii mamei, făcând semnul crucii pe ei şi rostind:
- În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.
În văzul întregii familii, mama a început să se simtă din ce în ce mai bine: roşeaţa şi umflătura au dispărut, iar febra a scăzut. Cu toţii ne-am bucurat. I-am propus mamei, de câteva ori, să citească, drept mulţumire pentru vindecarea minunată, Acatistul Sfântului Nicolae. Ea însă a refuzat, susţinând că nu fusese decât o simplă întâmplare. Tot în aceeaşi seară durerea i-a revenit.

Irina, din oraşul Samara, Rusia

(extrase din: “Viaţa şi minunile Sfântului Nicolae. carte pentru copii, părinţi şi bunici”,Editura Sophia, Bucureşti, 2006)

Lidia Stăniloae – În Rai se ţine seama de ceea ce ai dăruit pe Pământ

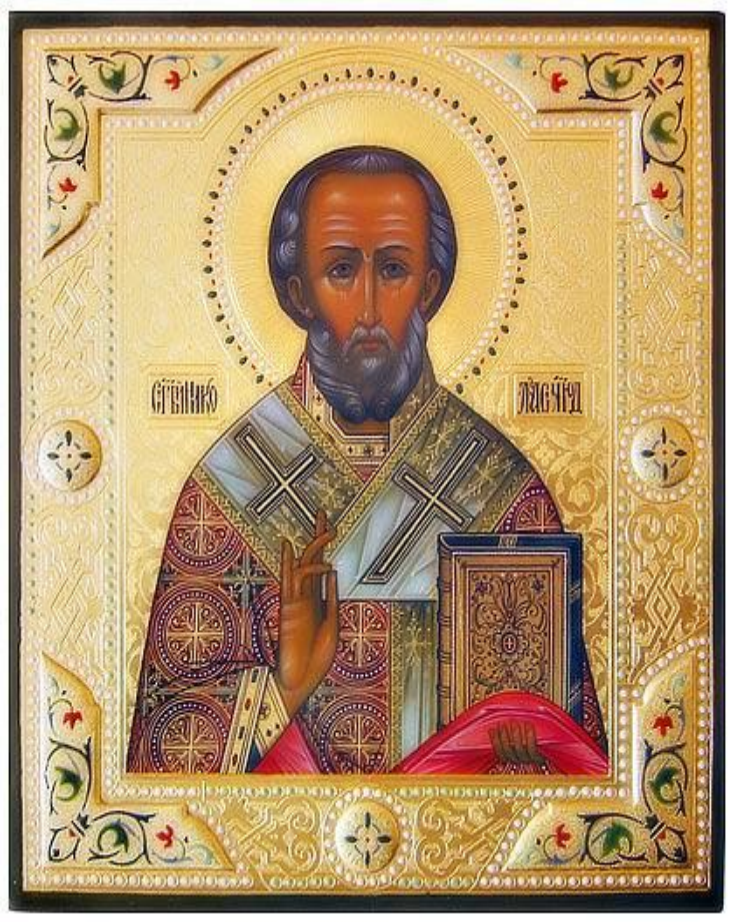

Într-o scurtă istorioară, Tolstoi vorbeşte despre ***un om foarte bogat, care avea tot ce-şi poate dori cineva: un palat somptuos, caleaşcă aurită, mulţime de slujitori care-i citeau în ochi orice dorinţă. Şi iată că, apropiindu-i-se ziua morţii, bogătaşul ar fi dorit să ia cu el măcar o parte din toate acestea. Se gândea că, odată ajuns pe lumea cealaltă, ar putea poate să plătească, numai ca să i se îngăduie să aibă cu sine ceea ce îi făcea viaţa atât de plăcută pe pământ. Atunci i s-a arătat un înger şi i-a spus: „Nu ştii că în rai nu poţi plăti decât cu cele pe care le-ai dăruit pe pământ?“. Şi bogătaşul s-a întristat, pentru că nu dăruise nimănui nimic.***

Minunile Sfântului Nicolae

Gândindu-ne la viaţa Sfântului Mare Ierarh Nicolae, ne amintim de această povestire: În rai se ţine seama de ceea ce ai dăruit pe pământ! Toată viaţa sa, el

a dăruit, înţelegând că aceasta este taina vieţii după moarte. A dărui nu numai cele materiale, ci şi ajutorul de care ceilalţi au nevoie.

- *Hirotonit la nouăsprezece ani preot, a devenit stareţ la mânăstirea din Sion.*
- *A fost aruncat în temniţă în timpul prigoanei împăraţilor Diocleţian şi Maximian, fiind eliberat după urcarea pe tron a împăratului Constantin.*
- *La moartea părinţilor săi, într-o epidemie de ciumă, a dăruit săracilor toată averea moştenită.*
- *A devenit episcop în Patara, apoi la Myra şi a participat la Sinodul de la Niceea în anul 325, unde l-a înfruntat cu mare asprime pe Arie.*

Numele său e legat de nenumărate binefaceri.

- ✓ *Pe toate icoanele se pot vedea cele trei fete pe care tatăl lor voia să le împingă la prostituţie, pentru că nu avea bani pentru zestre. Sfântul Nicolae le-a înzestrat, ferindu-le de o asemenea soartă. Se spune că le-a aruncat bani în casă pe fereastră, în timpul nopţii, ca să nu se ştie cine a făcut binefacerea…*
- ✓ *A salvat de la moarte trei bărbaţi bănuiţi pe nedrept, cerându-i împăratului să-i scoată din temniţă.*
- ✓ *S-a arătat pe puntea unei corăbii ameninţate să se scufunde în furtună, potolind-o şi aducând corabia în port.*
- ✓ *A readus la viaţă trei tineri pe care un măcelar îi tăiase în bucăţi.*
- ✓ *Când oraşul Myra a fost cuprins de foamete, a făcut ca o parte din încărcătura de grâne de pe corăbiile destinate împăratului să rămână pe loc şi a împărţit-o localnicilor, astfel ca să aibă cu ce se hrăni şi să ajungă şi pentru însămânţat. De pe corăbiile trimise n-a lipsit însă nimic din grâul care trebuia să ajungă la împărăţie!*

Şi multe alte minuni, binefaceri, vindecări miraculoase, de care este legat numele său, săvârşite înainte şi după moartea sa. (De altfel, în limba greacă acesta înseamnă „Biruitorul“).

Până astăzi a rămas în amintirea creştinătăţii ca mare ajutător în nevoi şi necazuri. Până astăzi el este pentru copii Moş Nicolae, un moşneag bun care-i cunoaşte pe fiecare, dăruindu-le bucurie, daruri şi strălucirea unor încântătoare amintiri ale vârstei inocenţei şi duioşiei.

„Mamă, ar trebui să-mi curăţ ghetele!“

Ajunul zilei de 6 decembrie, o noapte minunată şi misterioasă a copilăriei noastre! Ne străduiam să nu adormim, să-l vedem pe Moşul intrând în odaie şi făcându-şi de lucru la ghetuţele noastre care aşteptau, emoţionate şi ele, la fereastră. Venea pe geam? Pe uşă? Intra prin perete? Cobora din icoana din care ne privea, uneori mustrător, alte ori blând, ca un bunic blajin şi iubitor? Da, şi asta era posibil. Totul era posibil în acea noapte miraculoasă la care ne gândeam cu emoţie. Fără să mai aşteptăm să ne trimită mama, ne curăţam cu sârg încălţările, dând dovadă de o neobişnuită iniţiativă: „Mamă, ar trebui să-mi curăţ ghetele!“ Mama zâmbea şi aproba, fără alte comentarii. Ştia ea ce ştia… Singura întrebare care se punea: oare vine? Oare nu-i supărat de isprăvile noastre şi nu meritǎm să ne aducă daruri? Nu numai darurile în sine ne bucurau. Le mai primeam şi altă dată. Dar nu aveau acelaşi farmec. Faptul că Moşul ştia că existăm, că aici în această casă există nişte copii, chiar noi, că ne cunoştea numele, iată într-adevăr miracolul cel mare. Ştiam că ştie. Doar era sfânt. Era explicaţia pe care ne-o dăduse tata, şi nu ne îndoiam de ea. Sfântul Nicolae ştia totul, cum ne cheamă, ce facem, cum ne purtăm. Ne dăruia nu numai daruri, dar strălucirea misterului, care învăluie în aura sa existenţa concretă, persoana fiecăruia, diferită de toate celelalte. Bineînţeles, nu ne gândeam atât de departe. Copil fiind, nu reflectezi la sensurile vieţii. Dar pe undeva ştiam că ne cunoaşte. Că fiecare din noi era o existenţă aparte. Aşa cum ne spunea tata când răsfoiam împreună Biblia pictată a lui Gustave Doré şi ne explica fiecare ilustraţie…

Mai târziu am înţeles că, instinctiv, şi în copilărie aveam nevoie de certitudinea, pe care o simţim explicit la maturitate, de a nu fi doar un număr într-o listă de numere, o entitate repetabilă, chiar şi sub altă formă, într-un soi de existenţă amorfă, pasivă, impersonală, care revine mereu, eroarea tragică a unei pseudo-existenţe. A fi tu însuţi, unic, inimitabil, personalitate definitivă în faţa Domnului şi nu o peregrinare într-o serie de existenţe fade, care nu se deosebesc între ele, care nu spun nimic, un haos minuscul aflat într-un alt haos mai mare, fără sens, fără ţintă, fără culoare. Căci fiii Săi nu pot să fie decât unici, într-o relaţie reciprocă, biunivocă, în care primim şi dăm totul.

El a ales pe unii dintre slujitorii Săi binecuvântaţi, pe Sfântul Nicolae şi pe alţi sfinţi, pentru ca să ne dăruiască certitudinea că suntem cu adevărat fiii Săi, pe care ne iubeşte, aşteptând să ne străduim a dobândi, prin cele ce le înfăptuim aici, cele pe care ni le-a rânduit în viaţa cea veşnică, cea nepieritoare, în strălucirea tronului dumnezeiesc.

(Sursa: Ziarul Lumina)

Bucură-te, Sfinte ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Sfântul mare mucenic Efrem cel nou, Grecia - grabnic ajutător şi mare făcător de minuni (1384 - 1426) (3 ianuarie şi 5 mai)

Materiale despre Sfântul mare mucenic Efrem cel nou:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Efrem-cel-nou

https://archive.org/details/@steaemy?query=Efrem+cel+nou

***

Sfântul părinte şi mare mucenic Efrem cel nou, cel care împarte daruri la toată lumea, mesager al iubirii dumnezeieşti, un al doilea înger păzitor şi doctor fără de arginţi, grabnic ajutător întru toate nevoile, grabnicul vindecător de orice boală, tămăduitor al sufletelor şi al trupurilor, salvatorul din multe necazuri şi primejdii, ocrotitor al celor dependenţi de droguri, al celor cuprinşi de depresie şi al celor

deznădăjduiţi este pomenit pe 5 mai (moartea mucenicească) şi 3 ianuarie (aflarea cinstitelor sale moaşte).

Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel nou

(protector al copiilor şi mare făcător de minuni)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Să se bucure credincioşii şi să se veselească, mulţumindu-i lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaşte ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulţime de minuni şi se arată mulţime de tămăduiri, şi să îi cânte într-un glas robului Său: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!***

Icos 1

Văzut-a stareţa Macaria cerească procesiune în care sfintele moaşte erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câţi bolnavi au scăpat de suferinţele lor prin rugăciunile tale? Sau câţi copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câţi oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveştejită;
Bucură-te, că sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;
Bucură-te, că aflarea sfintelor tale moaşte a adus bucurie creştinilor;
Bucură-te, că din icoanele tale izvorăsc lacrimi şi mir;
Bucură-te, că prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;
Bucură-te, că s-au înălţat multe biserici şi paraclise cu hramul tău;
Bucură-te, nădejde a celor înviforaţi de deznădejde şi de necredinţă;
Bucură-te, că te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaştele Sfântului Ioan Rusul;
Bucură-te, că ea a cunoscut că sfinţii împreună lucrează spre folosul oamenilor;

Bucură-te, că le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;
Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;
Bucură-te, că vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 2

"Ieşi afară, Lazăre, prietene iubit", a auzit în vis bolnava glasul tău, ca oarecând Lazăr din Evanghelie glasul Mântuitorului, şi după ce s-a tămăduit, văzând chipul tău zugrăvit în icoană, te-a recunoscut cu bucurie. Şi, dând mărturie despre ajutorul tău, i-a îndemnat pe oameni să Îi cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Te-ai arătat mamei copilului bolnav, zicându-i: ***"Sunt Efrem. Tot timpul mă gândesc la tine".*** O, de ne-am învrednici şi noi de un asemenea dar ceresc... Ştiind că mare este iubirea pe care o arăţi celor credincioşi, îndrăznind să te rugăm să porţi de grijă şi sufletelor noastre şi zicem către tine:
Bucură-te, că urmând Sfântului Efrem Sirul te-ai făcut alăută duhovnicească;
Bucură-te, vrednic ucenic al Mântuitorului Hristos, biruitorul morţii;
Bucură-te, propovăduitorule al credinţei în înviere;
Bucură-te, că pomenirea ta o prăznuim cu mare cinste;
Bucură-te, dar făcut de Dumnezeu poporului credincios;
Bucură-te, că ai defăimat credinţa agarenilor şi L-ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te, că prin răbdarea ta, te-ai arătat mai puternic decât prigonitorii tăi;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte sunt mărturie a sfinţeniei tale;
Bucură-te, că racla ta este propovăduitoare a vieţii veşnice;
Bucură-te, că ne călăuzeşti spre învierea duhovnicească;
Bucură-te, sabie ascuţită care taie spinii păcatelor care ne apasă;
Bucură-te, foc care arde pleava din ţarina sufletelor noastre;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 3

Am aflat de tânăra pe care ai chemat-o în chip minunat la mănăstirea ta, ca să se închine la sfintele tale moaşte şi să o binecuvântezi, şi ştim că ai vindecat-o de boala ei după ce a stăruit în rugăciune către tine. Iar noi suspinăm după cerescul tău ajutor, sfinte, vrând să trăim şi noi acoperiţi de binecuvântarea ta, ca să Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Te-ai arătat în vis femeii care s-a rugat ţie pentru a scăpa de cancer şi i-ai spus: ***"De acum înainte voi fi ocrotitorul tău"***, şi ea s-a întărit în credinţă. Fii de acum înainte şi ocrotitorul nostru, sfinte, şi ajută-ne pe noi şi pe toţi creştinii, pe toţi ierarhii şi preoţii, pe toţi monahii şi mirenii, pe părinţi şi pe copii să cunoască darul dat ţie de la Dumnezeu, ca să îţi aducă laude ca acestea:
Bucură-te, că L-ai iubit pe Hristos şi El ţi-a dat darul iubirii jertfelnice;
Bucură-te, chemare tainică a pelerinilor spre mănăstirea ta;
Bucură-te, că de multe ori te-ai arătat în chip minunat celor ce aveau nevoie de ajutor;
Bucură-te, că ne înveţi să nu căutăm iubire de la oameni, ci de la Dumnezeu;
Bucură-te, că sufletul tău este plin de iubire dumnezeiască pentru noi;
Bucură-te, că de la tine învăţăm să lepădăm voia noastră cea rea;
Bucură-te, cel ce alungi dezbinarea dintre credincioşi;
Bucură-te, că ne înveţi să preţuim iubirea pentru aproapele mai mult decât dreptatea;
Bucură-te, că îi binecuvântezi pe cei care îşi împlinesc făgăduinţele cucernice;
Bucură-te, mângâietorule al celor neputincioşi şi neajutoraţi;
Bucură-te, stavilă împotriva celor care vor să facă rău;
Bucură-te, că prin chemarea numelui tău, arătările drăceşti se risipesc;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 4

Femeia care îţi ceruse o cruce pe care să o poată duce a primit crucea naşterii celui de-al doilea prunc, deşi vreme de opt ani pântecele ei fusese sterp. Şi ea, îndemnându-i pe soţi să aducă pe lume copii şi să îi crească spre slava lui Dumnezu, fără să se teamă de greutăţi, I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Şapte ani s-a rugat Domnului, tânăra Sofia pentru a-i face un copil soţului ei şi sufletul ei se umpluse de deznădejde, dar, rugându-se ţie ai ajutat-o. Şi când, după naştere, pruncul s-a îmbolnăvit, doctorii au spus că va muri, însă mama a răspuns cu nădejde că pruncul nu va păţi nimic rău, căci este copilul promis de tine. Şi nu ai ruşinat credinţa ei, ci ai ruşinat ştiinţa doctorilor, căci pruncul s-a vindecat şi mama ţi-a cântat unele ca acestea:
Bucură-te, doctor trimis de Dumnezeu la căpătâiul celor bolnavi;
Bucură-te, că femeia care ţi-a cerut o cruce pe care să o poată duce a mai adus pe lume un copil;
Bucură-te, că îi ajuţi pe cei căsătoriţi să lepede frica de a avea copii;
Bucură-te, că îi înveţi să caute voia lui Dumnezeu şi să se lepede de voia lor;

Bucură-te, că pe copilul care îşi unsese picioarele cu ulei de la mănăstirea ta l-ai ferit de moarte năprasnică;
Bucură-te, că pe pruncul despre care doctorii au spus că va orbi şi va avea mintea tulburată l-ai însănătoşit;
Bucură-te, că vindeci nu numai trupurile, ci şi minţile bolnave;
Bucură-te, că îi faci pe doctorii neiscusiţi mai pricepuţi decât pe doctorii cu nume mare;
Bucură-te, cel ce primeşti rugăciunile bolnavilor şi ale doctorilor;
Bucură-te, că îi cercetezi pe cei mistuiţi de fierbinţeala bolii;
Bucură-te, că prin lucrarea ta, se biruieşte rânduiala firii;
Bucură-te, leac ceresc care alungi orice boală şi durere;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 5
Mult s-au întristat părinţii lui Eftimie când copilul a început să nu îi mai recunoască, să îi muşte şi să îi lovească şi îmbolnăvindu-se din ce în ce mai rău, doctorii au mărturisit că nu se pricep să îl ajute. Dar după ce rudele lui s-au rugat ţie, te-ai arătat de trei ori în camera de spital şi boala a început să se stingă, până ce copilul s-a tămăduit şi toţi I-au cântat lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icos 5
Când puţin credincioşii doctori au spus că pruncul purtat în pântece de preoteasa părintelui Mihail are mari probleme de sănătate şi i-au ispitit pe părinţi să se învoiască la păcatul prunc-uciderii, preotul a zis: "Vom fi răsplătiţi dacă Dumnezeu va lăsa să ducem o cruce aşa de grea cum ne-a spus doctorul". Dar, pentru rugăciunea lor, i-ai ajutat şi copilul s-a născut sănătos, iar mai apoi a primit la botez numele tău şi preotul ţi-a adus împreună cu preoteasa laude ca acestea:
Bucură-te, floare a Raiului care înmiresmezi casele creştinilor;
Bucură-te, că părintele Mihail a cunoscut puterea rugăciunilor tale;
Bucură-te, că preoteasa lui a propovăduit minunile tale;
Bucură-te, că te rogi pentru noi să primim întărire în credinţă;
Bucură-te, că ne îndrumi să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de doctori;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale copiii care erau pe patul de moarte s-au tămăduit;
Bucură-te, că îi fereşti de moarte năprasnică pe cei care ne rugăm ţie;
Bucură-te, liman al sufletelor îngenuncheate de suferinţă;
Bucură-te, cel ce ştergi ochii înlăcrimaţi ai părinţilor ispitiţi de deznădejde;
Bucură-te, cel ce alungi demonii din copiii îndrăciţi;
Bucură-te, că la tine caută uşurare cei chinuiţi de duhurile necurate;
Bucură-te, fierbinte rugător pentru neamul creştinesc;

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 6

"Nu acum, mamă, alţi copii, ci îngrijeşte-te doar de noi", au spus într-un glas cei 6 copii care au auzit-o pe mama lor promiţându-ţi că dacă se va vindeca de boala ei va mai face un copil şi îi va pune numele tău. Dar femeia, primind ajutorul cerut, nu a ascultat de cuvintele egoiste ale copiilor, ci de glasul conştiinţei, şi şi-a ţinut făgăduinţa, lăudându-L pe Dumnezeu şi zicând: ***Aliluia!***

Icos 6

Zece prunci muriseră în pântecele femeii ce purta numele Evangheliei, unul murise după naştere şi doar unul singur rămăsese în viaţă şi, când femeia a zămislit din nou, doctorii i-au cerut să renunţe la prunc. Dar ea şi-a pus nădejdea în Dumnezeu şi în rugăciunile tale, răbdând prigonirile bărbatului ei care o sfătuia să se împovăreze cu păcatul prunc-uciderii. Răbdarea i-a fost încununată şi a adus pe lume o fetiţă, pentru care minune te lăudăm zicând:

Bucură-te, că biruind ispitele, femeia a adus pruncul pe lume;
Bucură-te, cel ce ajuţi mamele în vremea sarcinii şi în vremea naşterii;
Bucură-te, că fereşti mamele credincioase de păcatul prunc-uciderii;
Bucură-te, că ocrotite de tine, ele Îl ascultă pe Dumnezeu şi nu pe doctorii cu inimile împietrite;
Bucură-te, că dai putere mamelor să stea împotriva soţilor necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai dezlegat pântecele cele neroditoare;
Bucură-te, că ai vindecat trupurile bolnave ale femeilor care nu mai puteau avea copii;
Bucură-te, că pe femeile care nu vor să facă copii le întorci la pocăinţă;
Bucură-te, văzând mulţimea de copii care au venit pe lume păziţi de tine;
Bucură-te, că doctorii au rămas fără glas văzând că ai arătat cu putinţă cele cu neputinţă;
Bucură-te, că ai ascultat rugăciunile copiilor care nu voiau să fie singuri la părinţi;
Bucură-te, că pe pruncii cărora părinţii au vrut să le pună numele tău îi ocroteşti;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 7

Mult s-a rugat lui Dumnezeu, Atena pentru mama ei muribundă şi aceasta te-a văzut făgăduindu-i că se va vindeca. "Este o adevărată înviere din morţi", a spus directorul spitalului, şi pentru că femeii îi apăruseră plămâni noi şi sănătoşi, cu toţii I-au cântat lui Dumnezeu cu credinţă: ***Aliluia!***

Icos 7

Te-ai arătat în vis fetiţei Ecaterina, stând lângă ea atunci când tatăl ei ţi se ruga, făcând mătănii. Şi ea a priceput cât de mare este folosul copiilor care sunt ocrotiţi de rugăciunile părinţilor lor. ***Iar noi, rugându-te să ai grijă de toţi copiii care fac parte din Biserica lui Hristos, te lăudăm aşa:***
Bucură-te, reazem al copiilor pentru rugăciunile părinţilor lor;
Bucură-te, că ai urmat Sfântului Stelian în grija arătată copiilor;
Bucură-te, glas care indemni tinerii să meargă pe calea Bisericii;
Bucură-te, că te-ai arătat tânărului care voia să se sinucidă;
Bucură-te, că l-ai ajutat să înţeleagă cât de mare era povara păcatelor lui;
Bucură-te, că ducându-l la casa sa, l-ai trezit din beţia păcatelor;
Bucură-te, că ajutat de tine, a lăsat patima băuturii şi lanţurile drogurilor;
Bucură-te, înger păzitor care aduci liniştea în sufletele tulburate;
Bucură-te, că prin arătarea ta, ai salvat viaţa tinerei femei care voia să îşi pună capăt zilelor;
Bucură-te, că îi ajuţi pe tineri să îşi găsească un rost în viaţă;
Bucură-te, că goneşti lenevia cea ucigătoare de suflet;
Bucură-te, că pentru rugăciunile copiilor credincioşi, îi ocroteşti pe părinţii lor;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 8
"Cel mai de preţ ajutor pentru copil este Sfânta Împărtăşanie", i-a spus femeii al cărui prunc venise pe lume prin mijlocirea sa. ***Trezeşte, sfinte, râvna în toţi părinţii credincioşi ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viaţa veşnică, şi ca să înalţe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!***

Icos 8
Venind o fetiţă nouă la orfelinatul aflat în grija mănăstirii tale, s-a mirat văzând cum ceilalţi copii se pregăteau de spovedanie, scriindu-şi greşelile pe hârtie pentru a nu uita să le mărturisească. Însă mirarea ei s-a stins când i-ai apărut în vis şi i-ai cerut să meargă şi ea la spovedanie, pentru care lucru îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că ascultând povaţa ta, fata a început să se spovedească;
Bucură-te, că ea a devenit mărturisitoare a minunilor tale;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai îndreptat spre scaunul de spovedanie;
Bucură-te, că şi de la copii primeşti laude aduse din prinosul inimii;
Bucură-te, pecete a sfinţeniei pusă pe inimile celor care se roagă ţie;
Bucură-te, că îi înveţi pe copii să se pregătească să primească Sfânta Împărtăşanie;
Bucură-te, dascăl al rugăciunii pentru cei care te cinstesc;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale, copiii devin mici apostoli ai dreptei credinţe;
Bucură-te, rugătorule pentru tinerii neascultători şi puţin credincioşi;

Bucură-te, că pe tineri îi aduci la înţelepciunea celor bătrâni;
Bucură-te, cel ce îi înveţi pe părinţi să îşi crească fiii aproape de Biserică;
Bucură-te, comoară de mult preţ ascunsă în vistieria inimilor noastre;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 9

Tinerei care se rugase ţie să poată întemeia o familie i-ai spus în vis: ***"Te voi ajuta să fii alături de cel pe care îl vrei".*** Şi cuvântul tău s-a adeverit, căci tânărul la care ţinea a cerut-o şi a luat-o de soţie. ***Ajută-i, sfinte, pe toţi tinerii care vor să pornească pe calea familiei să facă alegerea cea mai bună, pentru ca nunta lor să fie binecuvântată de Dumnezeu şi în toate zilele vieţii lor să Îi cânte: Aliluia!***

Icos 9

Fiind alungată de soţul ei şi de părinţii nemilostivi, mult a lăcrimat Maria, necăjindu-se că fiul ei creşte departe de tatăl său dar, după ce ea s-a rugat să îi ajuţi, a doua zi soţul şi-a înţeles greşeala şi a rugat-o să se întoarcă acasă. Văzând grabnicul tău ajutor, ne rugăm ţie să alungi dezbinarea şi tulburarea din toate familiile creştine, îndemnându-i pe toţi să te laude împreună cu noi;
Bucură-te, că aduci pacea în casele în care diavolul a adus dezbinare;
Bucură-te, că îi întorci la familiile lor pe cei pe care patimile i-au robit;
Bucură-te, că înmoi inimile împietrite şi îi întorci tulburarea în linişte;
Bucură-te, aflătorule al lucrurilor pierdute;
Bucură-te, că celor nedreptăţiţi le-ai vădit dreptatea în faţa judecătorilor;
Bucură-te, că ridici ocara celor defăimaţi pe nedrept;
Bucură-te, că pe oamenii care nu aveau unde să muncească i-ai îndrumat cu folos;
Bucură-te, odihnă a celor istoviţi din pricina lucrului peste măsură;
Bucură-te, cel ce ne înveţi dreapta socoteală;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat printre musafirii din casa creştinului credincios;
Bucură-te, pridvor pentru cei ce stau departe de lumina Sfântului Botez;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 10

Mult s-a ostenit să lucreze spre slava lui Dumnezeu iconarul cărturar Fotie, în casa căruia s-a zugrăvit prima ta icoană, sfinte. Şi, fiind încununat pentru că şi-a înmulţit talanţii, la sfârşitul vieţii sale i-ai luat sufletul la cer, pe care lucru văzându-l, evlavioasa lui soţie I-a cântat lui Dumnezu: ***Aliluia!***

Icos 10

"Ascultă, copila mea, o voi lua cu mine pe mama ta, dar nu te teme. Este voia lui Dumnezeu şi uite ce loc minunat i-am pregătit", i-ai spus Anulei, arătându-i fru-

museţile Raiului. "Nu te lăsa pradă durerii, căci eu voi fi mereu alături de tine şi te voi ocroti", a auzit ea făgăduinţa ta, şi sufletul ei s-a liniştit. ***Iar noi te rugăm să fii aproape de toţi copiii orfani*** şi zicem către tine unele ca acestea:
Bucură-te, că nu laşi pe nimeni fără ajutor în vremea necazurilor;
Bucură-te, că pe copiii orfani îi sprijini;
Bucură-te, că îi ajuţi să aleagă binele şi să se ferească de păcat;
Bucură-te, dăruitorule al celor de trebuinţă;
Bucură-te, chivernisitorule al celor de folos;
Bucură-te, păzitorule al curăţiei tinerilor;
Bucură-te, părinte, icoană a virtuţilor zugrăvită în sufletele noastre;
Bucură-te, că ai defăimat îmbuibarea şi ai lăudat înfrânarea;
Bucură-te, că alungi frica morţii de la cei care se roagă ţie;
Bucură-te, că pe creştini îi pregăteşti pentru întâlnirea cu Dreptul Judecător;
Bucură-te, că în ceasul morţii vii lângă cei care ţi-au cerut să le fii ocrotitor;
Bucură-te, că păstrăm în sufletele noastre cuvintele şi minunile tale;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 11

"Îmi era cu neputinţă să mă întâlnesc cu sufletul ei pângărit", ai spus despre femeia care voia să primească ajutorul tău fără a se lepăda de fărădelegile ei şi de diavolul pe care îl slujea prin păcate. Şi, izgonindu-l pe diavol, ai îndepărtat-o de la tine pe femeie, că nu voia să îşi curăţească sufletul prin pocăinţă şi să Îi cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

O femeie vindecată de tine a visat că voia să se închine sfintelor tale moaşte, dar diavolul i-a stat împotrivă, spunându-i că e păcătoasă. "Tocmai pentru că sunt păcătoasă voi merge să mă închin Sfântului Efrem, chiar dacă ar trebui să mor", a spus ea, vrând să îşi trăiască viaţa acoperită de ajutorul tău. Pentru care noi, luând pildă din râvna ei, ne rugăm aşa:
Bucură-te, că prin rugăciunile tale, sporeşte râvna noastră pentru sfinţenie;
Bucură-te, că păcătoşilor care se pocăiesc le dai ceea ce le este de folos;
Bucură-te, că pe păcătoşii care nu leapădă păcatele îi mustri cu asprime;
Bucură-te, veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaşte;
Bucură-te, jertfă bine primită de Dumnezeu în Altarul ceresc;
Bucură-te, risipitorule al uneltirilor celor viclene;
Bucură-te, că pe cărturarii cei iubitori de slavă îi ruşinezi;
Bucură-te, cel ce nu primeşti laudele celor făţarnici;
Bucură-te, că stai împotriva diavolilor care ne împiedică să facem faptele credinţei;
Bucură-te, că îi îndepărtezi cu sabia rugăciunii de la cei ce se roagă ţie;

Bucură-te, duşman al mândriei, al lăcomiei şi al minciunii;
Bucură-te, pildă de răbdare, de credinţă şi de nevoinţă;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 12
"Merită să suferim şi noi puţin din iubire pentru Hristos", i-ai spus maicii care se lupta cu o ispită şi i-ai arătat semnele pătimirii tale mucenicești. ***Şi noi avem nevoie de întărirea ta, sfinte, că valurile acestei vieţi s-au ridicat asupra noastră şi suntem apăsaţi de deznădejde.Ajută-ne să trecem de încercările care ne împovărează, ca să Îi putem cânta lui Dumnezu: Aliluia!***

Icos 12
"Cum m-ai chemat, am sosit!", i-ai spus femeii care te rugase să îi tămăduieşti fiul, şi i-ai plinit cererea. ***Şi noi te chemăm, sfinte, ajută-ne, nu ne lăsa, ajută-ne, că mare nevoie avem de ajutorul tău, robule al lui Dumnezeu***, şi pentru aceasta te lăudăm aşa:
Bucură-te, apărătorule al predaniilor Sfinţilor părinţi;
Bucură-te, că faptele tale ne-au învăţat mai mult decât cuvintele;
Bucură-te, că episcopul care se îndoia de sfinţenia ta şi-a înţeles greşeala;
Bucură-te, piatră de poticnire pentru clericii nevrednici;
Bucură-te, că îi povăţuieşti să lepede păcatele şi să meargă pe calea sfinţeniei;
Bucură-te, că la vreme de necaz, vii degrabă în ajutorul nostru;
Bucură-te, că îi fereşti de hoţi şi de tâlharii văzuţi şi nevăzuţi pe cei ce duc crucea nevoinţelor;
Bucură-te că cel care a furat o parte din sfintele tale moaşte a adus-o înapoi la mănăstire;
Bucură-te, mustrătorule al creştinilor iubitori de păcat;
Bucură-te, împreună călătorule cu pelerinii evlavioşi;
Bucură-te, că răbdând chinurile prigonitorilor, ne-ai învăţat să nu ne temem de suferinţă;
Bucură-te, că îi răsplăteşti pe cei care se ostenesc să ajungă la sfintele tale moaşte;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 13 (de trei ori)
O, mult pătimitorule şi mare mucenice Efrem, cel ce te-ai arătat în chip minunat şi ai dat mărturie despre iubirea pe care o ai faţă de noi, cei nemulţumitori, care ne rugăm să facem voia lui Dumnezeu, dar trăim după voia noastră cea pătimaşă, arată şi acum ajutorul tău tuturor celor care te cheamă în rugăciune şi tuturor celor pentru care ne rugăm ţie, ca, punând început bun mântuirii, să Îi mulţumim Dumnezeului celui în Treime lăudat, cântând: ***Aliluia!***

Apoi se zice:

Icos 1

Văzut-a stareţa Macaria cerească procesiune în care sfintele moaşte erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câţi bolnavi au scăpat de suferinţele lor prin rugăciunile tale? Sau câţi copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câţi oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, că mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveştejită;
Bucură-te, că sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;
Bucură-te, că aflarea sfintelor tale moaşte a adus bucurie creştinilor;
Bucură-te, că din icoanele tale izvorăsc lacrimi şi mir;
Bucură-te, că prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;
Bucură-te, că s-au înălţat multe biserici şi paraclise cu hramul tău;
Bucură-te, nădejde a celor înviforaţi de deznădejde şi de necredinţă;
Bucură-te, că te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaştele Sfântului Ioan Rusul;
Bucură-te, că ea a cunoscut că sfinţii împreună lucrează spre folosul oamenilor;
Bucură-te, că le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;
Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;
Bucură-te, că vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 1

Să se bucure credincioşii şi să se veselească, mulţumindu-i lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaşte ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulţime de minuni şi se arată mulţime de tămăduiri, şi să îi cânte într-un glas robului Său: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!***

(Extras din cărticica: Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic - Viaţa, paraclisul, acatiste şi rugăciuni)

Rugăciunea părinţilor pentru copiii lor

Sfinte Efrem, ocrotitorul al părinţilor binecredincioşi şi ai copiilor lor, auzi rugăciunea noastră şi sârguieşte-te să ne vii în ajutor. Ne rugăm ţie, sfinte, pentru copiii noştri. Ocroteşte-i prin rugăciunile tale, fii lor povăţuitor pe calea adevărului şi fereşte-i de toată ispita şi necazul. Fii lor călăuză pe marea cea învolburată a vieţii acesteia. Fii lor dascăl înţelept, învaţă-i să aleagă cele bune şi să se ferească de cele rele.

Roagă-te pentru ei Iubitorule de oameni, Dumnezeu să le dăruiască sănătate sufletească şi trupească şi minte luminată. Tu, cel ce te-ai arătat fetiţei pe care ai îndemnat-o să se spovedească, îndeamnă-i şi pe copiii noştri să meargă pe calea spovedaniei. Tu ne-ai învăţat că Sfânta Împărtăşanie este cel mai mare ajutor pentru copii, pentru aceasta ajută-i pe aceştia să trăiască o viaţă curată, pentru a primi fără osândă Sfintele Taine.

Ne rugăm ţie, Sfinte Efrem, pentru toţi copiii credincioşi, pentru duhovnicii şi părinţii lor, fereşte-i de prieteniile pierzătoare de suflet, fereşte-i de uneltirile celui viclean. Ajută-i, sfinte, să ducă o viaţă bine plăcută lui Dumnezeu şi să fie pilde de credinţă şi evlavie pentru cei din jurul lor. Ca lucrând cele de folos şi simţind ocrotirea ta, să îţi mulţumească în fiecare zi a vieţii lor şi pe Dumnezeu să Îl laude în tot ceasul, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea părinţilor care nu pot avea copii

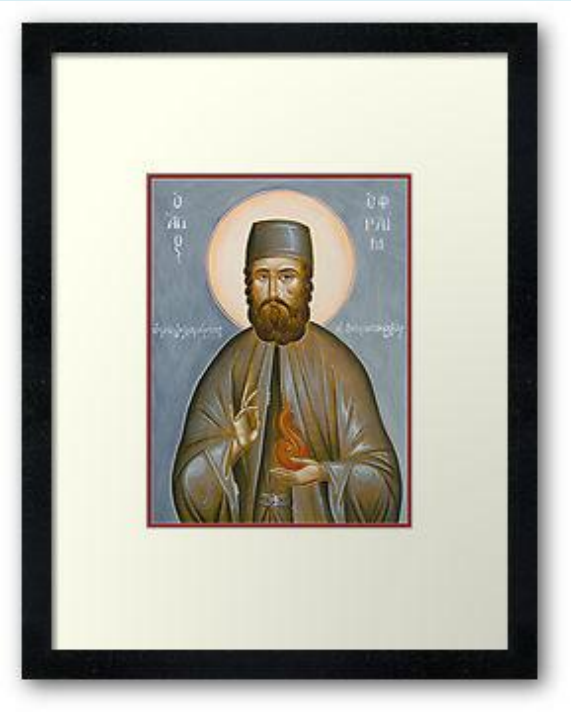

O, sfinte Efrem, grabnic ajutătorule, al celor ce se roagă ţie, primind puţină noastră rugăciune, vino în ajutorul nostru. Întristată este inima noastră că nu ne-am învrednicit a aduce pe lume fii şi fiice.

Am auzit de nevoinţa şi rugăciunea Sfântului Ioachim, care fusese defăimat de arhiereu din pricină că nu avea urmaşi. Am auzit şi de durerea Sfintei Ana, femeia sa, care se ruga: "Vai mie, celei lipsite! Că eu singură sunt mai păcătoasă între fiicele lui Israel! Eu singură mai defăimată decât toate, între femei. Toate îşi poartă rodul pântecelui pe mâinile lor, toate de fiii lor se mângâie, iar eu sunt străină de acea mângâiere. Vai mie, Doamne! Eu, păcătoasa, singură am sărăcit de facerea de roade. Tu, Cel ce ai dat Sarei la bătrâneţe fiu pe Isaac, Tu, Cel ce ai deschis pântecele Anei, mama lui Samuil, proorocul Tău, caută acum spre mine şi ascultă rugăciunile mele! Ştii ocara nerodirii, deci singur să-mi dezlegi durerea inimii mele şi să deschizi jgheaburile pântecelui şi pe cea neroditoare să o arăţi roditoare" .

Ştim că rugăciunile lor au fost ascultate, că Sfânta Ana a zămislit pe Fecioara Maria, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Sfinte Mare Mucenice Efrem, noi nu avem nici credinţa şi nici răbdarea Sfinţilor Ioachim şi Ana, dar avem nădejde în ajutorul rugăciunilor tale. Mare este darul

naşterii de prunci şi mult se bucură părinţii de copiii lor. Dar, din pricina păcatelor noastre, noi suntem lipsiţi de această bucurie. Ştim că multe femei, care erau apăsate de felurite boli, şi cărora doctorii le spuseseră că pântecele lor va rămâne sterp, s-au rugat ţie şi au primit ceea ce ceruseră.

Cine poate spune veselia lor, când au văzut pruncii veniţi pe lume după rugăciuni fără număr? Sau cine poate spune veselia bărbaţilor care, deşi aflaseră de la doctori că nu vor putea avea copii, au crezut mai mult în sprijinul tău decât în ştiinţa acelora?

Şi noi credem că ne poţi ajuta, chiar dacă răbdarea noastră s-a împuţinat şi credinţa noastră este puţină.

"Dă-le lor pântece sterp şi sâni fără lapte", le-a blestemat proorocul Osea pe femeile israeliţilor care au părăsit legea lui Dumnezeu. Să nu cadă şi peste noi pedeapsa dumnezeiască, ci, ştiindu-ne păcatele, să ne curăţim sufletele prin pocăinţă.

Roagă-te pentru noi, Sfinte Efrem, ca, îndreptându-ne viaţa, să primim şi bucuria de a avea copii. Şi, dacă îi vom avea, să îi creştem în dreapta credinţă, fiindu-le pildă de vieţuire creştinească. Iar dacă, din pricini neştiute de noi, Dumnezeu ne va lăsa lipsiţi de acest dar, roagă-te să mergem pe calea rugăciunii, pe calea cea îngustă care duce la Împărăţia Cerurilor.

Întăreşte-ne, sfinte, ca în viaţa să nu căutăm voia noastră, ci voia dumnezeiască, şi în tot locul să Îi aducem laudă Dumnezeului celui iubitor de oameni, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune de mulţumire pentru binefacerile primite de la Sfântul Efrem cel nou

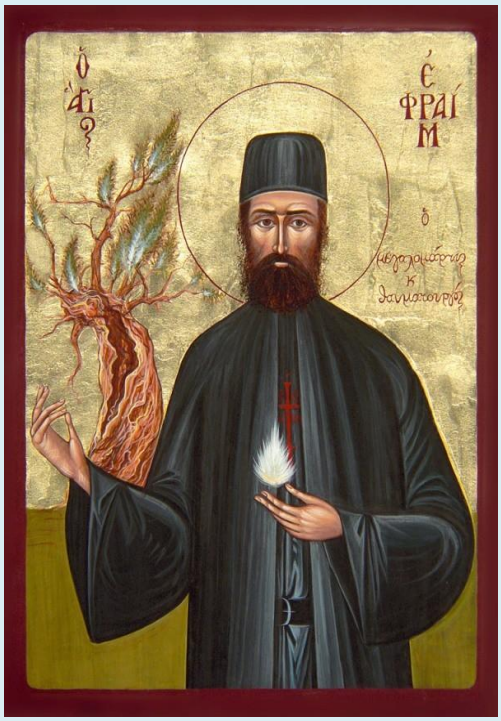

O, prea blândule Părinte Efrem, niciunul dintre cei care se încred întru tine nu rămâne fără de răspuns, căci mila ta degrab ne cuprinde întru toate nevoile, prin faptă adeverind tuturor că eşti grabnic ajutător şi arătându-te ca pe un izvor nesecat ce ne adapă cu veşnica milostivire a Preasfintei şi de viaţă Făcătoarei Treimi.

Minunata mireasmă a sfinţeniei tale ne învăluie pe toţi cei care ne apropiem de tine cu credinţă, iar darul tău neîncetat face să sporească în inimile noastre puterea nădejdii celei sfinte.

Fă-te împreună călător cu noi în această viaţă pământească, ajutându-ne întru împlinirea evangheliceştilor porunci, căci multe şi neştiute sunt căile acestei vieţi şi felurită e mulţimea întâmplărilor care ne întâmpină; însă fiind povăţuiţi de lumina ta cea strălucitoare, cu grăbire dobândim putere să ne ridicăm din lunecările noastre în păcat.

Ajută-ne ca prin harul tău să biruim şi noi lucrarea cea de-a stânga a slavei deşarte şi a întristării celei rele şi, făcându-ne roditori întru smerenie, să cunoaştem strălucirea nevoinţelor tale şi să pricepem că întru adevăr eşti minte îndumnezeită, împodobită cu roua cereştii cunoştinţe.

Fie ca bunătatea ta cea plină de lumină să cuprindă sufletele şi trupurile noastre, iar darul tău cel tămăduitor să vindece în chip minunat bolile şi mâhnirile noastre cele de multe feluri.

Cu această nădejde şi bucurie în inimi, cu umilinţă alergăm către tine şi mulţumindu-ţi pentru toate binefacerile şi tămăduirile tale, îţi grăim: Bucură-te, potir îmbelşugat al bunelor dăruiri dumnezeieşti; bucură-te, comoară dăruită nouă de dreapta cea puternică a Părintelui Ceresc; bucură-te, curăţie străluminată împletită cu podoaba sângelui mucenicesc!

(Fragmente din ”Sfântul Efrem cel nou. Viaţa, acatistele, paraclisul, rugăciuni la felurite trebuinţe”, Editura Sophia)

Moaştele Sfântului Efrem cel nou

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

Minuni ale Sfântului Efrem cel nou

Sfinte părinte Efrem te rugăm ai grijă de toţi copiii care fac parte din Biserica lui Hristos şi trezeşte râvna în toţi părinţii credincioşi ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi ca să înalţe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

“Familia ortodoxă”: Îl consider pe Sfântul Efrem ca un tată ocrotitor

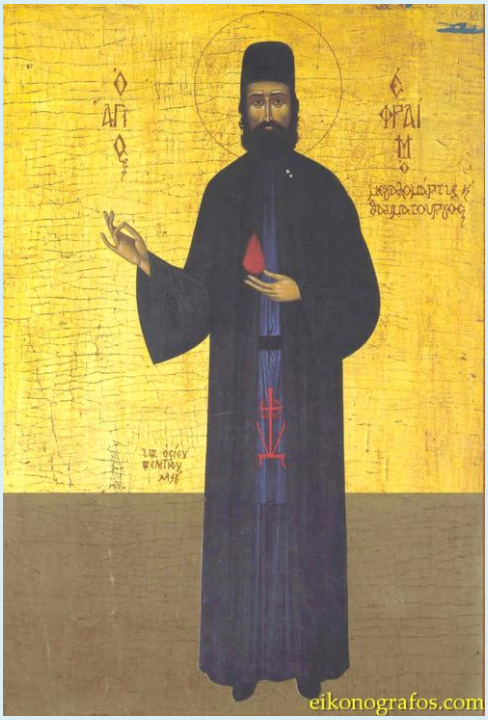

Sfântul Efrem a sosit la noi în casă printr-o carte, “Noi minuni ale Sfântului Efrem - minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi”. Această carte m-a impresionat de la început. Am început să o citesc parcă fără oprire şi tot aşteptam să se întâmple ceva (voiam să mi se arate şi mie în vis, să-mi îndeplinească şi mie cam tot ce voiam - fără să mă gândesc că eu, poate, nu merit). Am citit şi Acatistul care era la sfârşitul cărţii, chiar de mai multe ori la rând, dar, spre dezamăgirea mea, nu s-a întâmplat nimic deosebit, aşa că am început să uit şi să mă iau cu alte treburi.

Şi aşa a trecut o perioadă de timp, până când, într-o zi de Duminică, la biserică m-am întâlnit cu o cunoştinţă care, văzând cartea cu Sfântul Efrem la pangar, mi-a zis că sfântul a ajutat-o şi voia să meargă în Grecia să se închine la sfintele lui moaşte. Bineînţeles că mi-am reamintit de sfânt şi am început să-i citesc din nou Acatistul şi de data aceasta, de câte ori ajungeam la cuvintele “Veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaşte”, îmi venea în minte: “Eu nu pot ajunge niciodată acolo!”. Toate acestea s-au întâmplat în anul 2008, cred, pe la începutul verii. Spre sfârşitul lunii octombrie, cunoştinţa mea a reuşit să ajungă la Nea Makri şi mi-a adus de acolo o icoană cu Sfântul Efrem, aghiazmă şi ulei de la candela sfântului. De când am primit această icoană, parcă totul s-a schimbat! Îl simţeam tot timpul cu mine şi parcă aveam mai multă siguranţă în ceea ce făceam, mă simţeam ocrotită…

În anul 2009, de Crăciun, fiul meu cel mic m-a anunţat că s-a hotărât să se căsătorească. Nunta a avut loc în iulie 2010. A fost o nuntă frumoasă, am avut bucuria de a veni la slujba Înalt-preasfinţitul Casian şi mai mulţi preoţi. A fost ceva înălţător. Am fost foarte bucuroşi că pe copiii noştri i-a binecuvântat ierarhul locului, binecuvântare care sunt sigură că i-a ajutat în încercarea prin care aveau să treacă. Eu citeam în continuare Acatistul sfântului, dar nu zilnic. Pe 1 septembrie 2010, tinerii căsătoriţi ne-au dat vestea că vor avea un copil. Erau foarte bucuroşi. La ecograf, doamna doctor le-a spus că va fi băiat şi că se va naşte între 2 şi 6 mai. Atunci m-am gândit că ar fi frumos să-i pună numele Efrem, cu atât mai mult cu cât avea să se nască în prejma sărbătorii sfântului – 5 mai. I-am spus fiului meu, tatăl copilului şi bineînţeles a zis că va vorbi şi cu soţia lui şi vor hotărî împreună.

“Sfântul Efrem a intervenit de fiecare dată…”

Dar în luna ianuarie 2011, doctoriţa le spuse că se observă în cutia craniană a pruncului existenţa unui chist, li s-a sugerat ideea de a-l avorta, dar nu au fost de acord, spunând că ce le va da Dumnezeu, aceea vor duce. Până să aflăm de această problemă, deja soţul meu se hotărâse să citească şi el, timp de patruzeci de zile, Acatistul sfântului. Atunci ne-am pus nădejdea în ajutorul Sfântului Efrem, despre care citisem că ajutase mulţi copii bolnavi, şi am înţeles că sfântul va avea un rol foarte important şi în cazul nostru. De fapt, sfântul deja se implicase în viaţa tinerei familii odată cu nunta lor, când aparatul de filmat a surprins ca primă imagine icoana sfântului primită din Grecia… Pe mine mă frământă gândul cum aş putea să trimit un pomelnic la mănăstirea de la Nea Makri, pentru ajutorul acestui prunc. Şi atunci, copiii s-au hotărât să mergem personal, lucru care mi se părea foarte, foarte greu - ceva irealizabil pentru mine. Şi totuşi, după Bunavestire din anul 2011 am plecat şi cu ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului şi al Sfântului Efrem am ajuns în Grecia.

Fiind plecaţi pentru prima dată, ne-a fost foarte greu, dar tot sfântul a mijlocit pentru noi şi am întâlnit doi preoţi români stabiliţi acolo, care ne-au îndrumat şi ne-au ajutat să ne închinăm la moaştele mai multor sfinţi (Sfântul Dimitrie Izvorâtorul de Mir, Sfânta Anisia, Sfântul Vasilie Mărturisitorul, Cuvioasa Theodora din Tesalonic, Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina, în Thessalonic şi împrejurimi). Apoi am ajuns şi la Nea Makri, unde pot spune că am simţit ce nu am simţit, poate, niciodată: multă linişte sufletească şi multă speranţă. Am luat aghiazmă şi ulei de la candela sfântului. Am uitat să spun că înainte de plecare comandasem unui pictor icoana Sfântului Efrem, pe care am luat-o cu noi şi am atins-o de racla sfântului.

După aceea am mers pe insula Eghina şi ne-am rugat şi la Sfântul Nectarie, iar la finalul pelerinajului am fost şi la Sfântul Ioan Rusul. Şi aşa, plini de bucurie, ne-am întors acasă întăriţi sufleteşte, i-am dat mamei pruncului, care nu a putut să ne însoţească în pelerinaj din cauza sarcinii înaintate, ulei şi aghiazmă, după care ne-a mărturisit că acum poate suporta mai uşor orice ar urma. Şi aşa s-au încheiat cele nouă luni, s-a născut acest prunc pe 4 mai 2011, în ajun de ziua Sfântului. Nu a avut dureri mari, a născut uşor un copil aparent sănătos - Efrem Ciprian. A doua zi, copilului i s-a făcut ecografie şi s-a constatat existenţa chistului, iar medicii s-au hotărât că peste şase săptămâni să mai facă alt control. Dar Sfântul Efrem nu ne-a lăsat - şi se revine asupra deciziei, se fac analize, şi rezultatul este trimis unui medic neurochirurg, considerat a fi cel mai bun din România. Acesta spune că poate să îi dea un rezultat concret doar după ce va face un RMN.

Auzind recomandarea pentru RMN, doctoriţa neonatolog le-a spus părinţilor că trebuie să fie pregătiţi pentru orice, adică este posibil copilul să nu mai iasă viu de acolo. Cred că vă închipuiţi prin ce au trecut aceşti părinţi – nu sunt cuvinte, când vine o aşa veste din partea unui medic… Aşa că ne-am hotărât să botezăm copilul înainte de examenul RMN. Atunci micul Efrem a fost externat şi l-am botezat în biserica Sfânta Ecaterina din Bucureşti. Copilul nu dădea nici un semn că ar fi bolnav, doar când şi când se îneca, asemenea unui copil mic ce nu-şi poate coordona respiraţia cu înghiţitul.

La o săptămână, am făcut o programare la un centru de RMN. Acum nu mai era nici o problemă şi s-a rezolvat fără nici un incident. Dar Sfântul Efrem a fost prezent şi acum, nu ne-a lăsat. Au arătat clişeul la primul neurochirurg, iar acesta a zis că ar trebui să îl mai vadă peste trei luni, că nu este nimic grav. Apoi, au mers şi la cel de-al doilea medic neurochirurg, la fel au primit răspunsul — că nu este de operat, să mai aşteptăm, într-adevăr, am mai aşteptat, dar nu atât cât ne-au spus medicii, ci cât a îngăduit Dumnezeu prin rugăciunile Sfântului Efrem: doar o săptămână, pentru că au trimis rezultatul RMN-ului în Italia, la mama fetei, care lucrase acolo şi acum aştepta să se întoarcă acasă. Ea a dus aceste analize la o clinică de pediatrie, secţia de neurochirurgie, la doctorul care era de gardă. Acesta, când a privit clişeul (acelaşi clişeu pe care l-au văzut şi medicii din România), a zis clar că acest copil va muri în scurt timp, deoarece chistul este amplasat pe centrii respiraţiei şi se va sufoca. Deci, nu era treaba de lăsat peste trei luni. Lucru foarte adevărat, pentru că şi eu observasem ca pruncul se îneca când respira. Medicul din Italia i-a spus că trebuie operat de urgenţă, iar operaţia va costa foarte mult – cam în jur de 200.000 de euro, în afară de cazare, care costă 1.500 de euro pe zi, iar spitalizarea putea fi de treizeci de zile sau mai mult, nu era nimic sigur. Foarte mult pentru noi, de fapt imposibil de strâns această sumă.

Şi aici a intervenit Sfântul Efrem, ca de fiecare dată

Când am aflat de sumă, am început să plâng şi i-am spus sfântului: „Sfinte Efrem, ai grijă de el, că şi tu eşti ocrotitorul lui de la Botez! Noi nu avem aceşti bani, nu avem cum să facem rost de aşa sumă mare…”. Era singurul mod de a rezolva această mare problemă. Părinţii copilului nu aveau nici unul salariu, nu aveau nici un venit. Aşa că singurul nostru ajutor era Sfântul Efrem. Şi, într-adevăr, nu a întârziat prea mult. La numai două ore, acelaşi medic i-a spus să aducem copilul în regim de urgenţă. Nu este o minune? O minune mare!

“…a început să plângă, întinzând mânuţele spre icoană”

Am plecat cu maşina, fiindcă medicul ne-a interzis să facem deplasarea cu avionul, deoarece era riscant pentru copil, aşa că exact când micul Efrem împlinea o lună, noi ieşeam din ţară. Nu ştiu dacă vă imaginaţi, să mergi cu un copil aşa de mic la un drum aşa de lung! Dar sunt convinsă că datorită sfântului care ne-a însoţit permanent, copilul s-a comportat minunat pe tot parcursul (douăzeci şi şapte de ore de mers continuu). A fost internat în regim de urgenţă şi, pe data de 23 iunie 2011, a fost operat de o echipă de doctori. La operaţie a participat şi directorul spitalului, care operează doar cazurile foarte grave. Operaţia a durat de la ora 8 până la ora 16. Chistul fiind amplasat pe toţi centrii nervoşi, nu a putut fi extirpat în totalitate. În urma intervenţiei chirurgicale, medicii au declarat că ceea ce a mai rămas nu ar trebui să mai crească. După trei luni, în urma controlului, medicii au constatat că, într-adevăr, chistul nu a mai evoluat, ci a stagnat. La vârsta de opt luni, la sărbătoarea Naşterii Domnului, i-am dat icoana Sfântului Efrem în mânuţe, pe care a atins-o de trei ori cu fruntea şi apoi a sărutat-o, după care a început să se joace cu ea. De câte ori vedea o icoană, se bucura, râdea, întindea mânuţele spre ea. Vreau să spun că făcea deosebirea între icoană şi tablou, la acesta din urmă nu avea nici o reacţie.

La un an după operaţie, au mers din nou pentru controlul medical şi rezultatul a fost surprinzător pentru medici, care au exclamat:

“Este o minune ce s-a întâmplat cu acest copil!”.

Chistul se resorbise în cea mai mare parte. Ne rugam Sfântului Efrem să îl aibă în grijă şi la următorul control, de la finele lunii mai 2013. Aş vrea să mai spun că făgăduisem sfântului că, dacă va fi bine, vom merge cu pruncul, când va împlini un an, la Nea Makri. Şi aşa am făcut. Dar nu am cuvinte şi nu am cum să mă exprim la felul cum a reacţionat acest copil în vârstă de un an după ce l-am aşezat pe racla

cu sfintele moaşte, unde a stat aproximativ un sfert de oră foarte liniştit. Când l-am coborât, săruta şi lipea fruntea de raclă de la un capăt la altul. Apoi l-am dus şi la icoana Sfântului Efrem de pe catapeteasmă, în faţa căreia râdea şi se bucura, iar când am vrut să plecăm, a început să plângă, întinzând mânuţele spre icoană. Atâta bucurie pe el, şi efectiv nu voia să plece de acolo! Nu mai spun că a rezistat foarte bine şi pe drum, atât el, cât şi mămica lui, care la vremea aceea era însărcinată, aşteptând al doilea copil, care avea să fie o fetiţă - Maria Efremia, acum având şase luni.

Ţin să menţionez că de la Botez şi până am plecat în Italia, copilul a fost împărtăşit în fiecare zi cu Sfintele Taine, aşa cum îi sfătuieşte Sfântul Efrem pe părinţi în minunile sale. De asemenea, a fost împărtăşit şi pe când se afla internat în spital, şi după aceea săptămânal. Sfânta Împărtăşanie şi rugăciunile sfântului l-au salvat.

Eu, personal, îl consider pe Sfântul Efrem ca un tată ocrotitor, tot timpul îl simt lângă mine şi cum mă ajută de foarte multe ori.

Îi mulţumesc bunului Dumnezeu şi Măicuţei Domnului şi Sfântului Efrem, Sfântului Nectarie, Sfântului Ioan Rusul, Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina, Sfântului Dimitrie Izvorâtorul de Mir, Sfântului Mina, Sfântului Nicolae, Sfântului Ciprian, Sfântului Dimitrie Basarabov, Sfântului Spiridon şi tuturor sfinţilor lui Dumnezeu pe care i-am chemat în ajutor.

Camelia, Galaţi

(din revista "Familia ortodoxă", nr. 5 (52)/2013)

Sfântul mare mucenic Efrem cel nou - Binevesteşte despre dragostea lui Dumnezeu

De ce plângi? Opreşte-te din plâns şi ascultă ce-ţi voi spune! Eu sunt Sfântul Efrem. Dragostea pe care tu o cauţi - dragostea cea adevărată o are numai Dumnezeu. El o dă tuturor făpturilor Sale, care îl iubesc pe Dânsul şi pe care şi El le iubeşte. Acum am venit ca să-ţi binevestesc despre dragostea lui Dumnezeu pentru tine. Atunci când ai această dragoste, nu trebuie să ţi fie frică de nimic, nici măcar de moarte! Dragostea lui Dumnezeu poate să te izbăvească şi să te ferească de necazuri şi de boli. Ea te poate păzi întocmai ca un zid, pe care nu-l va dărâma nici un om.

Să fii cu multă luare aminte, până în ultima zi a vieţii tale, ca să nu schimbi dragostea lui Dumnezeu pe iubirea omenească.

(Sfântul mare mucenic şi cuvios Efrem cel nou- Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre)

Sfântul Efrem cel nou a salvat din comă datorată supradozei de droguri

Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri (Grecia) - este cunoscut în toată lumea atât ca mare tămăduitor, grabnic ajutător în toate nevoile, cât mai ales că salvator al celor deznădăjduiţi - mai ales al celor care vor să se sinucidă - şi ocrotitor al celor dependenţi de droguri.

Acţiunea binefăcătoare a marelui mucenic din Nea Makri s-a răsfrânt şi asupra unui tânăr american, care, în anii '90, se afla într-o situaţie disperată: consuma din abundenţă droguri, nu avea viaţă de familie stabilă, nici educaţie religioasă şi se îndrepta astfel către o grabnică nenorocire.

Acestui tânăr i s-a arătat într-o noapte necuratul (adică diavolul) în chipul unui om bătrân şi urât, şi i-a spus:
-Eu sunt prietenul tău şi vreau să ne întâlnim ca să mă cunoşti.

Necuratul l-a sfătuit apoi pe bietul tânăr să se urce la volanul maşinii sale şi să conducă cât poate de repede pe un anumit drum, până la o întorsătură situată la marginea unei răpi adânci. Tânărul a făcut întocmai, dar, când a ajuns aproape de râpă, a reuşit să apese frână în ultima clipă, evitând astfel prăbuşirea. Apoi s-a întors acasă tremurând de spaimă.

Două nopţi mai târziu, bătrânul cel hidos - care era de fapt necuratul - i s-a arătat din nou şi, înverşunat şi plin de mânie, i-a poruncit:
-Sunt foarte dezamăgit că nu ne-am întâlnit. Urcă-te din nou la volan şi să conduci cât poţi de repede, dar de data aceasta să nu mai frânezi.

În mod ciudat, tânărul s-a simţit silit să facă ceea ce i s-a cerut. Urcându-se din nou la volan, tânărul s-a dus cu viteză maximă drept în râpă. Deşi maşina sa a fost distrusă, tânărul a scăpat în mod miraculos, doar cu nişte zgârieturi şi contuzii şi cu un şoc puternic.

La câteva săptămâni după ce a ieşit din spital, necuratul i s-a arată din nou în chipul bătrânului hidos şi i-a spus:
-Sunt supărat pe tine că nu ţi-ai ţinut promisiunea. La noapte însă ne vom întâlni sigur! Pune în seringă o doză dublă de drog.

Tânărul s-a simţit iarăşi nevoit să asculte porunca şi a intrat astfel în comă, datorită supradozei. Fiind dus la spital, medicii i-au spus familiei că este posibil să nu supravieţuiască, şi, chiar dacă va supravieţui, va fi într-o stare de semi-conştienţă. Nu i s-a acordat nici o şansă de însănătoşire.

În ciuda pronosticului nefericit dat de medici, după două săptămâni tânărul s-a trezit pe deplin conştient şi le-a mărturisit celor din jur că văzuse un om care semăna foarte tare cu un monah luminos.

Acest om venise la el şi îi spusese:
-M-am rugat pentru tine... Dumnezeu ţi-a mai dat o şansă. Vei trăi, dar trebuie să-ţi îndrepţi viaţa. Vei merge în Grecia să vizitezi locul unde se odihnesc oasele mele, pentru a-I mulţumi lui Dumnezeu că ai fost salvat. Numele meu este Efrem.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi

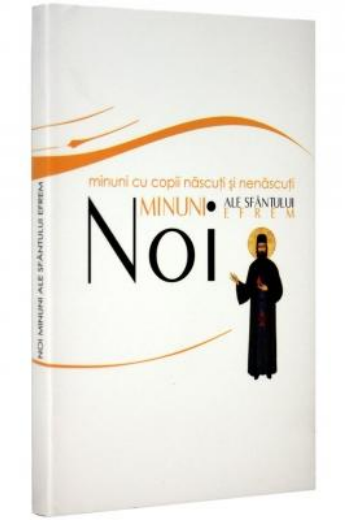

„Îţi mulţumesc”

Auzisem multe despre tine şi despre minunile făcute de la oamenii din insulă. Eu, însă, sfântul meu Efrem, te-am cunoscut în nişte nopţi reci ale lui martie când după un examen de rutină am fost nevoită, spre totala mea surprindere, să aştept rezultatele unei biopsii, dacă am sau nu cancer.

Nu aveam pe atunci icoana ta. Numai o carte, dintre cele ce istorisesc minunile tale şi poartă chipul tău pe copertă. Am ţinut în braţe cartea cu minunile tale în toate acele nopţi reci ce păreau că nu se mai sfârşesc. Şi te rugam, sfinte, te rugam cu toată puterea sufletului meu să mă ajuţi. Într-o după-amiază de vineri a sunat telefonul. Am bănuit că nu putea fi altcineva decât doctorul. „Katerina, nu ai nimic din ceea ce ne-am temut”, mi-a spus.

Numai tu ştii, Sfinte Efrem, ce-am simţit în acele clipe. La tine am venit mai apoi să sărut preacinstitele tale moaşte şi ca să îţi mulţumesc. Păzeşte familia mea şi pe toată lumea. Întinde-ţi mâinile tale şi ne apără de tot răul.

Îţi mulţumesc din adâncul sufletului pentru minunea ce mi-ai făcut-o mie păcătoasei. Ajută-mă ca să îţi construiesc un proschinitar ca să afle despre tine şi să ţi se închine cât mai multă lume în insula noastră.

Ajută-ne totdeauna,
Ecaterina Benetou, Chios

L-am dus cu maşina pe sfânt

„Binecuvântaţi, Maică!” Aşa îşi începe istorisirea S.K., în iulie 1996, la un an după o neobişnuită întâmplare, cerându-şi scuze pentru că întârziase atâta de mult cu relatarea întâmplării.

În vara anului 1995, călătorind de la părinţii ei către propria locuinţă din afara oraşului, pe la ora două noaptea, la cotitura de la Kifisia spre Dioniso a văzut un călugăr care i-a făcut semn cu mâna să îl ia. A oprit şi l-a întrebat unde merge. Acesta i-a răspuns că la Nea Macri. Femeia i-a spuse să urce.

Era un călugăr tânăr, brunet, cu o barbă lungă, neagră. Ducea cu el nişte obiecte care păreau nişte scânduri, pe care le-a aşezat în spate. I-a spus că de mult aştepta să îl ia cineva. Femeia s-a mirat cum, văzându-l în rasă, nu se găsise nimeni să îl ia până atunci.

Călugărul i-a spus că merge la Mănăstirea Sfântului Efrem. Întrebat fiind dacă aparţine acelei mănăstiri, a răspuns însă negativ.

Femeia scrie în continuare că auzise de Mănăstirea Nea Macri şi că îşi propusese să meargă într-o zi acolo.

Călătorul i-a povestit în continuare că merge periodic la acea mănăstire pentru a se odihni şi S.K. înţelese că acesta găsea acolo găzduire. Când femeia a spus că nu fusese niciodată acolo, a auzit că acea mănăstire era un loc unde se întâmplau lucruri minunate, că trebuie să meargă neapărat şi că Sfântul Efrem este făcător de minuni. Femeia şi-a întrebat tovarăşul de drum de ce mănăstire aparţine. A primit răspunsul că nu aparţine de nici o mănăstire. Au discutat multe lucruri, călugărul fiind când vesel, când înciudat, când înfuriat în legătură cu cele discutate.

Ceea ce îi atrăsese în mod deosebit atenţia a fost faptul că atunci când fusese vorba despre boli călugărul îi spusese că el avea leac pentru toate bolile sau pentru majoritatea, ceva de genul acesta. Acest lucru şi-l aducea bine aminte femeia, deoarece fusese repetat cel puţin de două ori. S.K. se întrebă cum de oare putea avea un singur om atâtea reţete gândindu-se, desigur, la lucruri medicale.

Cam pe la mijlocul drumului călugărul şi-a desfăcut rasa şi a scos la iveală o cruce mare de lemn, pe care i-a întins-o şoferiţei ca să o sărute. După ce a făcut acest lucru femeia îi arătă şi ea micuţa cruciuliţă de lemn ce o avea de la o mănăstire din Creta.

Când au ajuns în apropiere de localitatea Nea Macri, şoferiţa a fost condusă pe nişte drumuri lăturalnice, de ţară, şi au ajuns în sfârşit la mănăstire. Călugărul i-a mulţumit politicos şi a rugat-o să coboare pentru a îi arăta Mănăstirea Sfântului Efrem, care avea, după cum spunea, atâtea şi atâtea lucruri vrednice de văzut. Femeia i-a răspuns că se grăbeşte şi, văzând că se insistă, i-a repetat că avusese de gând să vină şi că va face neapărat o vizită aici.

Într-adevăr, după câteva zile a sosit împreună cu familia. Când a intrat înăuntru şi l-a văzut pe sfânt în icoană s-a cutremurat... Era acelaşi cu călugărul pe care îl luase în maşină! Îi spuse soţului şi acesta a întrebat o călugăriţă dacă existau şi călugări la acea mănăstire. A primit răspunsul ferm că acolo erau doar călugăriţe. Insistând, bărbatul a întrebat dacă erau găzduiţi călugări. Răspunsul a fost negativ. Aceleaşi întrebări au fost puse de mai multe ori, mai multor călugăriţe şi în alte dăţi. De fiecare dată au primit însă acelaşi răspuns.

De atunci femeia a revenit de mai multe ori la Nea Macri, la marele mucenic al lui Hristos, Efrem, să i se închine şi să îl roage să le fie protector.

Sfântul nu a întârziat să le vină în ajutor, ajutând-o pe mama soţului să îşi revină repede cu bine de pe urma unei grele intervenţii chirurgicale. La rugăciunile fierbinţi ale soţului, acesta l-a visat pe sfânt că intra în casa mamei sale şi că se îndrepta către camera unde aceasta zăcea. După câteva zile totul a revenit la normal şi mama şi-a revenit complet.

„Terminând scrisoarea, laud numele marelui mucenic Efrem, care mi s-a înfăţişat mie, păcătoasei ca un călugăr simplu, pentru a deveni călăuzitor şi protector al familiei mele în momentele grele ale vieţii.”

Bucură-te, Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, floare a Raiului care înmiresmezi casele creştinilor!

Sfântul Ioan Rusul, ales mărturisitor a lui Hristos, grabnic ajutător şi făcător de minuni (27 mai)

Materiale despre Sfântul Ioan Rusul:
https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Ioan-Rusul

***

Sfântul Ioan Rusul este prăznuit pe 27 mai şi este cunoscut ca ocrotitor al copiilor bolnavi, al tinerilor şi al mamelor cu prunci.

Sfântul s-a născut în Rusia la sfârşitul secolului al-XVII-lea şi a fost luat prizonier în Asia Mică, în urma unei lupte între tătari şi ruşi.

Din pricina credinţei sale, tânărul Ioan era batjocorit şi lovit, ţinut în grajd cu vitele.

Cu timpul, stăpânul său văzând blândeţea, dragostea, hărnicia şi minunile pe care le făcea Sfântul Ioan în casa lui şi-a schimbat purtarea faţă de el.

Acatistul Sfântului Ioan Rusul

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul: Cel ce te-a chemat pe tine de pe pământ la lumea cea cerească ţine şi după moarte, neschimbat trupul tău, sfinte. Căci tu în Asia ai fost dus prizonier şi acolo te-ai unit cu Hristos, Ioane. Deci pe Acela roagă-L să mântuiască sufle-tele noastre.

***

Condacul 1
Veniţi, credincioşilor, să-l lăudăm pe cel care, rob fiind, a stăpânit peste patimi! Veniţi să-l lăudăm pe cel în care S-a oglindit Răsăritul Răsăriturilor! Celui care din Rusia a fost adus, ca să împartă lumii întregi binecuvântările lui Dumnezeu, să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!***

Icosul 1
Hrănitu-te-ai din tinereţe cu lumina adevărului, o, prea minunatule Ioane, sor-bind dulceaţa învăţăturilor dumnezeieşti. Ai urmat cuvântul Celui ce a zis: **"*Ci-ne crede în Mine, să-şi ia crucea şi să-mi urmeze Mie*",** şi pentru aceasta noi te lăudăm:
Bucură-te, podoabă a Bisericii sobornicești, Mireasa lui Hristos;
Bucură-te, masă duhovnicească a celor doritori de curăţie;
Bucură-te, odraslă sfântă a pământului rusesc trimisă la tainic apostolat;
Bucură-te, moştenitor al înfrânării cuvioşilor Antonie şi Teodosie de la Pecer-ska;
Bucură-te, că ai crescut într-o familie bine credincioasă;
Bucură-te, că ai luptat împotriva turcilor hulitori ai lui Hristos;
Bucură-te, că nu te-ai biruit de deznădejde când ai primit crucea robiei;

Bucură-te, că întărit fiind de Dumnezeu ai răbdat bătăi nenumărate;
Bucură-te, că scuipările nu au întinat frumuseţea ta lăuntrică;
Bucură-te, piatră de care s-au sfărâmat sfaturile cele nelegiuite ale chinuitorilor;
Bucură-te, că deşi ţi-au ars părul şi pielea capului, nu te-ai plecat lor;
Bucură-te, că ai fost vrednic urmaş al cetelor de mucenici şi muceniţe,
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

"***Cine poate să mă despartă de dragostea Hristosului meu? Ca rob ascult poruncile tale, dar în credinţa mea în Domnul Hristos nu îmi eşti tu stăpân. Îmi amintesc pătimirile Sale şi sunt bucuros să primesc şi eu cele mai cumplite chinuri, dar de al meu Iisus Hristos nu mă lepăd***", i-ai spus stă-pânului turc, cântând în inima ta: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Au părăsit dreapta credinţă cei care s-au temut de suferinţă şi cei iubitori de des-fătări, primind învăţăturile rătăcite ale lui Mahomed, dar tu te-ai arătat ca un nou Ilie, neplecându-ţi genunchii la dumnezeu străin. ***Rugându-te să păzeşti turma lui Hristos de orice înşelare, te cinstim ca pe un părinte al nostru:***
Bucură-te, că nu ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirile tale;
Bucură-te, că ai primit răstignirea voii tale prin loviturile celor ce te prigoneau;
Bucură-te, cel ce unindu-te cu Hristos, te-ai asemănat Lui;
Bucură-te, că deşi ai fost pus să trăieşti între animale, ai vieţuit îngereşte;
Bucură-te, că prin nevoinţele tale grajdul se umplea de bună mireasmă;
Bucură-te, că sfinţindu-l prin rugăciune, nu ai primit să te muţi din el;
Bucură-te, că te împărtăşeai în fiecare săptămână cu Sfintele Taine;
Bucură-te, că ai purtat cu sfială şi smerenie numele Botezătorului;
Bucură-te, că ai purtat în minte şi în inimă pilda sa jertfelnică;
Bucură-te, că fără tulburare din furtuna încercărilor ai ieşit;
Bucură-te, că prin statornicia în credinţă eşti pildă tuturor;
Bucură-te, candelă care ai ars cu untdelemnul răbdării;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Nu numai credincioşii au priceput sfinţenia vieţuirii tale, ci şi închinătorii lui Allah, căci prin rugăciune ai trimis stăpânului tău o farfurie cu mâncare, din Procopie până la Mecca, pe care lucru neputând să-l înţeleagă, toţi au strigat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Nimic nu este cu neputinţă celor ce cred cu tărie că Făcătorul cerului şi al pământului degrabă plineşte rugăciunile lor. Chiar de nu am văzut cu ochii trupeşti, dar cu inima credem că ai făcut şi ceea ce părea cu neputinţă, numai pentru a arăta stăpânului tău şi celor dimpreună cu el puterea Domnului tău. Pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că nu te-ai îndoit în credinţa ta, având nădejde neclintită în Dumne-zeu;
Bucură-te, că de la Procopie la Mecca ai trimis o farfurie cu mâncare;
Bucură-te, că deşi turcii au râs de tine, ai simţit binecuvântare cerească;
Bucură-te, că stăpânul tău întorcându-te acasă a început să te cinstească;
Bucură-te, că până şi cei întunecaţi la minte au priceput sfinţenia ta;
Bucură-te, că la înmormântarea ta au venit chiar şi musulmani şi armeni;
Bucură-te, că din rânduială cerească farfuria aceea este şi astăzi semn al minunii săvârşite de tine;
Bucură-te, că după multe veacuri arătându-te femeii la care se afla farfuria i-ai cerut să o aducă la biserică;
Bucură-te, că cei care cereau semne şi minuni au primit cu prisosinţă;
Bucură-te, că te-ai asemănat proorocilor din Legea cea veche;
Bucură-te, stavilă care opreşti rătăcirile şi izgoneşti lupii de la turma cea cuvântătoare;
Bucură-te, că pe toţi i-ai copleşit prin virtuţile şi minunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Nu a ţinut Dumnezeu lumina ascunsă sub obroc, ci a rânduit ca moaştele tale întregi şi bine mirositoare să fie primite de credincioşi ca o pecete a bine-cuvântării tale. Pentru care şi noi, bucurându-ne cu cei care s-au atins de ele, Îi cântăm Celui care dă adevărata viaţă celor ce cred în El: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Degeaba a încercat vrăjmaşul mântuirii, diavolul, să nimicească prin foc moa-ştele tale, căci trupul tău s-a mişcat în mijlocul flăcărilor ca şi cum nu ar fi cunoscut moartea: Turcii care au văzut aceasta s-au înfricoşat şi au fugit, lăsând în urmă odoarele bisericeşti pe care vroiau să le fure, iar creştinii s-au umplut de mirare, cântându-ţi:
Bucură-te, nou Ilie prin râvna către cele cereşti;
Bucură-te, că la fel cu acela te-ai lăsat mistuit de dragostea sfântă;
Bucură-te, că nu îmbrăcămintea, ci trupul tău ne-ai lăsat nouă ca acoperământ;
Bucură-te, că deasupra mormântului tău a strălucit o lumină cerească;
Bucură-te, că găsind moaştele tale, credincioşii au tresăltat cu duhul;
Bucură-te, că toţi cei ce le sărută, iau binecuvântare;

Bucură-te, că închinându-se lor, găsesc scăpare din frământările lor;
Bucură-te, că ele sunt mărturie că Domnul pe care l-ai slujit este adevăratul Dumnezeu;
Bucură-te, că El a dat viaţă moaştelor tale când au fost aruncate în foc;
Bucură-te, că trupul tău s-a mişcat în mijlocul flăcărilor;
Bucură-te, că a rămas nevătămat, arătând sfinţenia ta;
Bucură-te, că a fost adus în Grecia, pentru a fi martor al minunilor tale;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 5-lea
Cine ştie mulţimea minunilor tale? Cine cunoaşte câtă mulţime de oameni ai ajutat, spre slava Dumnezeului părinţilor noştri? Doar o mică parte din lucrările tale aflând noi, Îi mulţumim Celui ce te-a proslăvit între cei iubiţi ai Săi, şi Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Nou doctor fără de arginţi fiind, urmând Doctorului sufletelor şi al trupurilor, nu ai pregetat să sari în ajutorul bolnavilor care te-au chemat cu credinţă, ci le-ai adus grabnică tămăduire. Iar noi, auzind acestea, te lăudăm aşa:
Bucură-te, cu toţi doctorii fără de plată;
Bucură-te, că nu de la tine, ci de la Domnul ai adus izbăvire din dureri;
Bucură-te, vistierie nesfârşită de tămăduiri;
Bucură-te, că celui paralitic de zece ani i-ai vindecat picioarele;
Bucură-te, că el nu a şovăit a merge la biserica ta să îţi mulţumească;
Bucură-te, că prin mir ai dat sănătate unei femei bolnave;
Bucură-te, de laudele celor cinci copii ai ei;
Bucură-te, că asculţi rugăciunile copiilor pentru părinţii lor;
Bucură-te, că Atanasia a adus bărbatului ei agheasmă şi ulei din candela ta;
Bucură-te, că, ungându-se cu credinţă, acestuia i s-a tămăduit pieptul;
Bucură-te, alinătorul durerilor celor în suferinţă;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 6-lea
Un bolnav din Atena a refuzat să primească ajutorul doctorului, temându-se că îşi va pierde viaţa, dar tu te-ai arătat în vis nepoatei sale, îndemnând-o să-l trimită la acela pentru tămăduire. Auzind că nu i se va întâmpla nimic rău şi că vei ţine chiar tu mâna celui care îl va opera, el a primit cu încredere sfatul tău şi a aflat tămăduirea, pentru care a cântat Domnului cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Vindecând prin harul lui Dumnezeu boli de nevindecat, deşi nu ai învăţat de la oameni meşteşugul doftoricesc, te-ai arătat mai iscusit decât cei ce şi l-au însuşit pe acesta prin ştiinţă lumească. Iar cei ce cunosc puterea ajutorului tău îţi cântă:
Bucură-te, vas de mir neîmpuţinat şi de sănătate izvorâtor;
Bucură-te, venind în sprijinul celor neputincioşi pe care îi bântuieşte deznă-dejdea;
Bucură-te, cel ce prin suferinţele tale ai primit darul de a alina suferinţele celor aflaţi în nevoi;
Bucură-te, că ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei;
Bucură-te, că unui copil i-ai tămăduit picioarele paralizate;
Bucură-te, că mama căreia i-ai vindecat copiii a venit să îţi mulţumească;
Bucură-te, cel ce vindeci copiii încercaţi de boală;
Bucură-te, că părinţii lor aleargă la tine cu nădejde;
Bucură-te, că unei bătrâne gârbove i-ai îndreptat spatele;
Bucură-te, că în chip de doctor te-ai arătat unui medic necredincios;
Bucură-te, că vindecându-se de cancer, acesta a crezut în Dumnezeu;
Bucură-te, că ai izbăvit de o veche suferinţă pe preotul care slujea în biserica ta;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 7-lea

"Sfinte Ioane, mă urăşti? - a întrebat cuprinsă de deznădejde Arhondula, părân-du-i-se că rugăciunile ei pentru a avea urmaşi nu au avut nici un folos. Tu însă i-ai apărut nu după multă vreme şi i-ai spus că sfinţii nu urăsc pe nimeni, şi că voia Domnului era ca ea să se bucure de copii abia după doi ani. Iar ea, după ce a văzut împlinirea cuvintelor tale, I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

De multe ori am crezut că rugăciunile noastre sunt zadarnice, că pentru păcatele noastre faţa Domnului s-a întors de la noi şi ne aşteaptă pierzania, dar la vre-mea cuvenită El a plinit toate cererile noastre cele bune. ***Sfinte Ioane, ajută-ne să simţim în toate zilele vieţii noastre ocrotirea cerească***, ca să îţi putem cânta:
Bucură-te, reazem al celor împovăraţi de greutăţile vieţii;
Bucură-te, că auzi suspinurile şi ştergi lacrimile oamenilor;
Bucură-te, cel ce nu te-ai mâniat pe Arhondula care a cârtit împotriva ta;
Bucură-te, cel ce i-ai spus că sfinţii nu urăsc pe nimeni;
Bucură-te, că deznădejdea care o biruia i-ai schimbat-o în nădejde;
Bucură-te, că la vremea rânduită de Domnul, ea s-a învrednicit să aibă copii;
Bucură-te, că pentru răbdarea ei a fost răsplătită nu doar cu un copil, ci cu mai mulţi;
Bucură-te, că ne-ai întărit evlavia faţă de cei proslăviţi de Dumnezeu;

Bucură-te, podoabă cerească care nu cruţi osteneala pentru a-i sprijini pe oa-meni;
Bucură-te, folositorul cel prea cald al credincioşilor care cred minunilor tale;
Bucură-te, că familia ta este Biserica Mântuitorului;
Bucură-te, că celor ce nu fug de greutăţile vieţii le dai curajul să iasă întăriţi din ele;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Ca o fiară urla Caterina, când era chinuită de diavol, înspăimântându-i pe care o vedeau, dar a alergat fără să se îndoiască la ajutorul tău, şi apărându-i în vis i-ai vestit izbăvirea. Şi noi cădem, sfinte, înaintea ta, rugându-te să îi eliberezi pe toţi cei care sunt robiţi de îngerii căzuţi, ca să cânte împreună cu noi Celui ce a înfrânt puterile întunericului: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cazi înaintea tronului dumnezeirii, Sfinte Ioane, şi mijloceşte pentru toţi cei care suntem ispitiţi de vrăjmaşul diavol ca să primim ajutor în lupta duhov-nicească şi să dobândim tărie în credinţă noi, cei ce te lăudăm:
Bucură-te, că ai gonit pe diavolul care o chinuia pe Caterina;
Bucură-te, că după aceasta, mulţi demonizaţi au fost aduşi la racla ta;
Bucură-te, purtătorule de Duh Sfânt care ai mijlocit tămăduirea lor;
Bucură-te, că prin lacrimi şi nevoinţe i-ai înfricoşat pe diavoli;
Bucură-te, căderea nelegiuţilor vrăjmaşi şi ridicarea celor ce se luptă cu aceştia;
Bucură-te, lanţ care fereci pe făptuitorul celor rele;
Bucură-te, că pe cei care suferă de tulburările minţii îi izbăveşti;
Bucură-te, cel ce având harisma deosebirii vezi lucrarea diavolului;
Bucură-te, că ne povăţuieşti cum să scăpăm din cursele lui viclene;
Bucură-te, că şi în vremurile de pe urmă vei fi călăuză pentru credincioşi;
Bucură-te, că împreună cu tot soborul sfinţilor vei veghea asupra lor;
Bucură-te, cel ce prin suportarea prigonirii ai ajuns pavăză pentru creştinii prigoniţi;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Precum s-a întors fiul cel risipitor la tatăl său, aşa şi tânărul Tanasis care după multe răutăţi a ajuns să îşi lovească mama, prin tainica ta mijlocire s-a întors cuprins de pocăinţă înapoi la dragostea cea firească. La fel i-ai ajutat şi pe alţi tineri care, părăsind căile pierzaniei, i-au cântat Dumnezeului îndurărilor: ***Ali-luia!***

Icosul al 9-lea

Mulţi sunt cei care apucă pe drumuri greşite, iar rudele lor sunt cuprinse de jale. Vino şi întoarce-i la slujirea lui Hristos pe cei care au căzut în păcat, fiind prinşi în cursele vrăjmaşilor şi biruiţi de patimile ucigătoare de suflet, ca să îţi cânte alături de noi:
Bucură-te, rudă duhovnicească a Sfântului Stelian;
Bucură-te, cel ocrotitor al tinerilor fiind, te întristezi de căderile lor;
Bucură-te, mângâiere prea dulce pentru părinţii fiilor risipitori;
Bucură-te, că mama lui Tanasis şi-a văzut dorinţa împlinită;
Bucură-te, că văzându-şi fiul acasă s-a bucurat împreună cu cetele îngereşti;
Bucură-te, că te îngrijeşti ca cei ce s-au pocăit să nu se întoarcă la cele rele;
Bucură-te, că îi linişteşti pe cei care suferă amar pentru căderile celor apropiaţi lor;
Bucură-te, că dai nădejde în mila Celui ce a venit pentru cei păcătoşi;
Bucură-te, că nici o cădere nu poate stăvili rânduiala lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ne înveţi să urâm păcatul, fără a-i judeca pe cei care cad în el;
Bucură-te, cel ce ne ajuţi să ne vindecăm de slăbiciunile noastre ascunse;
Bucură-te, că ne îndemni să ne rugăm unii pentru alţii;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Deşi văduva care fusese lipsită de casă nu ţi-a cerut niciodată ajutorul, plângerea ei a ajuns şi la urechile tale, şi tu nu ai şovăit să o linişteşti, încurajând-o să se ducă la judecată pentru a dobândi ce i se cuvenea. Ştiind că mijlocirea ta este mai tare decât cerbicia judecătorilor iubitori de arginţi, te chemăm şi noi în aju-torul celor nedreptăţiţi, al celor ce Îi cântă Dreptului Judecător: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Arzătoare fiind dragostea ta pentru oameni, nu numai pe cei care au auzit de numele tău îi ajuţi, ci şi pe mulţi din cei greu încercaţi de nevoi. Să nu rămână departe de mila ta cei pe care îi poţi ajuta, ca văzând puterea ta să îţi cânte împreună cu noi:
Bucură-te, că ai ajutat-o pe văduva pe care rudele vroiau să o înşele;
Bucură-te, că ai aşezat-o în casa care i-a rămas moştenire;
Bucură-te, că s-au ruşinat cei care cugetau vicleşuguri cu neruşinare;
Bucură-te, că ai sărit în ajutorul celei rămase fără ajutor de la oameni;
Bucură-te, că pe mulţi alţii i-ai izbăvit din cursele vrăjmaşilor;
Bucură-te, că trăieşti fericirea celor însetaţi de dreptate;
Bucură-te, prigonitorule al celor ce prigonesc;
Bucură-te, luptător destoinic împotriva înşelătoriei, furtişagului şi nedreptăţii;
Bucură-te, cel care răstorni urzelile judecătorilor nevrednici;

Bucură-te, că eşti iscusit judecător şi nu te pot înşela cei ce ţi se roagă cu făţărnicie;
Bucură-te, balanţă a dreptului judecător spre care alergăm în necazuri;
Bucură-te, cel care îi îmbraci pe cei săraci şi îi hrăneşti pe cei flămânzi;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 11-lea
De multe ori uităm să îi prăznuim pe cei de care lumea nu a fost vrednică, pe sfinţii care au strălucit printr-o vieţuire aleasă luminând pământul. Tu, dar, Sfinte Ioane, te bucuri împreună cu ei când cinstim pomenirea voastră şi pentru că v-a rânduit ca apărători ai noştri Îi mulţumim Domnului prin cântarea: ***Ali-luia!***

Icosul al 11-lea
"Aşa sunt uitaţi prietenii?", l-ai întrebat pe bătrânul Nicolae care nu şi-a adus aminte că este praznicul tău, iar el auzind blânda ta mustrare a lăsat toate ca să vină şi să se închine ţie, şi să-ţi cânte împreună cu cei care te iubesc ca pe un ocrotitor al lor:
Bucură-te, că prin pomenirea ta poţi ajuta credincioşilor;
Bucură-te, că prin tine ni s-a arătat că sfinţii nu trec cu vederea prăznuirea lor;
Bucură-te, că prin aceasta am fost îndemnaţi să-I cinstim cu şi mai multă evla-vie;
Bucură-te, că nu te-ai sfiit să-l mustri fără de răutate pe bătrânul Nicolae;
Bucură-te, că auzindu-te el a venit grabnic la moaştele tale;
Bucură-te, că s-au înălţat către tine rugăciunile sale smerite;
Bucură-te, cel ce aştepţi să avem şi noi credinţă curată ca a sa;
Bucură-te, că nu te îndepărtezi nici de cei care nu ştiu să se roage ţie;
Bucură-te, prietenule al celor ce vor să le fii aproape;
Bucură-te, cel ce nevăzut călătoreşti alături de ei pe marea vieţii;
Bucură-te, că ne chemi să cinstim şi noi cum se cuvine pomenirea ta;
Bucură-te, că le dai credincioşilor cele de trebuinţă pentru a veni la biserica ta;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Nu te vom uita, sfinte. Nu vom uita mulţimea minunilor tale prin care a strălucit puterea adevăratului Stăpân. ***Ajută-ne ca până la sfârşitul vieţii noastre să rămânem fii credincioşi ai Sfintei Biserici***, ca să nu încetăm lauda de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Slavă lui Dumnezeu pentru mulţimea de sfinţi care au crescut în Biserica Sa, unde a înflorit şi Sfântul Ioan Rusul! Nespusă

este tresăltarea inimilor noastre când îţi aducem cântări de laudă, Sfinte Ioane, făcătorule de minuni:
Bucură-te, icoană zugrăvită de Împăratul Ceresc spre întărirea credincioşilor;
Bucură-te, temei de împăcare al celor biruiţi de mânie şi răutate;
Bucură-te, bucurie a celor ce află de minunile tale;
Bucură-te, dar dumnezeiesc în vieţile noastre greu încercate de felurite necazuri;
Bucură-te, cel ce cu negrăită dulceaţă îi îndreptezi pe cei nepricepuţi;
Bucură-te, dascălul şi îndrumătorul nostru pe calea virtuţii;
Bucură-te, îndreptătorul celor fără de socoteală;
Bucură-te, totdeauna izbăvitor al celor care te cheamă în primejdii;
Bucură-te, cel ce nu ai cruţat osteneala pentru a face bunătate;
Bucură-te, că ne dai ajutor cu îmbelşugare în toată vremea;
Bucură-te, că ne arăţi nouă milele lui Dumnezeu;
Bucură-te, şi pregăteşte-ne să ne bucurăm împreună cu tine în Rai;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, Sfinte Ioane, vlăstar al Rusiei şi făclie a Bisericii lui Hristos, primeşte acum puţina noastră rugăciune şi nu ne lăsa fără răspuns. Deşi nu avem credinţa celor ce au cerut ajutorul tău şi l-au primit cu îndestulare, credem că ne poţi ajuta şi pe noi, ca să slăvim cu mulţumire numele lui Dumnezeu prin laude şi cântări de: ***Aliluia!***
După aceasta, se zice iarăşi:

Icosul 1
Hrănitu-te-ai din tinereţe cu lumina adevărului, o, prea minunatule Ioane, sor-bind dulceaţa învăţăturilor dumnezeieşti. Ai urmat cuvântul Celui ce a zis: **"*Ci-ne crede în Mine, să-şi ia crucea şi să-mi urmeze Mie*",** şi pentru aceasta noi te lăudăm:
Bucură-te, podoabă a Bisericii sobornicești, Mireasa lui Hristos;
Bucură-te, masă duhovnicească a celor doritori de curăţie;
Bucură-te, odraslă sfântă a pământului rusesc trimisă la tainic apostolat;
Bucură-te, moştenitor al înfrânării cuvioşilor Antonie şi Teodosie de la Pecer-ska;
Bucură-te, că ai crescut într-o familie bine credincioasă;
Bucură-te, că ai luptat împotriva turcilor hulitori ai lui Hristos;
Bucură-te, că nu te-ai biruit de deznădejde când ai primit crucea robiei;
Bucură-te, că întărit fiind de Dumnezeu ai răbdat bătăi nenumărate;
Bucură-te, că scuipările nu au întinat frumuseţea ta lăuntrică;
Bucură-te, piatră de care s-au sfărâmat sfaturile cele nelegiuite ale chinuitorilor;
Bucură-te, că deşi ţi-au ars părul şi pielea capului, nu te-ai plecat lor;
Bucură-te, că ai fost vrednic urmaş al cetelor de mucenici şi muceniţe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 1

Veniţi, credincioşilor, să-l lăudăm pe cel care, rob fiind, a stăpânit peste patimi! Veniţi să-l lăudăm pe cel în care S-a oglindit Răsăritul Răsăriturilor! Celui care din Rusia a fost adus, ca să împartă lumii întregi binecuvântările lui Dumnezeu, să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!***

Rugăciune

O, Sfinte Ioane, întru tot lăudate şi de minuni făcătorule, primeşte această umilă rugăciune de la noi, nevrednicii tăi robi, căci către tine ca la un grabnic folositor alergăm noi, chemându-te cu evlavie: vino, sfinte, şi vezi rănile şi durerile noa-stre. Ia aminte la suspinele noastre, că ştim, sfinte al lui Dumnezeu, că deşi ai pătimit greu pentru dragostea lui Hristos, dar prin vieţuirea ta ai aflat dar de la Dumnezeu, fiindcă ne-am încredinţat că şi după mutarea ta la viaţa cea veşnică cine a năzuit la ajutorul tău şi ţi s-a rugat cu credinţă, nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat şi tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine s-a rugat ţie şi nu l-ai au-zit?

Minunile şi ajutorul tău, sfinte, ne-au făcut şi pe noi, păcătoşii să alergăm la ajutorul tău. Am auzit de minunea pe care ai făcut-o trimiţând prin rugăciune o farfurie de mâncare din Procopie până la Mecca. Am aflat de vindecările tale minunate, de mulţimea de bolnavi care au aflat izbăvire din suferinţele lor. Cre-dem că Dumnezeu te-a proslăvit prin minuni fără de număr. Oare pe noi ne vei lăsa fără ajutor? Să nu fim lepădaţi de la dragostea ta, sfinte, chiar dacă vieţile noastre sunt pline de fărădelegi.

Aducându-ne aminte de mijlocirile tale binecuvântate, credem că tu acelaşi eşti, sfinte, astăzi ca şi atunci, şi că nimeni din cei ce se roagă ţie nu rămâne fără ajutor.

Pentru aceea şi noi, fiind scârbiţi şi în pagube, alergăm la tine cu credinţă şi lacrimi, îngenunchind şi ne rugăm ţie, Sfinte Ioane, să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, celui ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea jertfelnică, ci te-a ascultat şi te-a întărit şi te-a primit în cereştile locaşuri.

Roagă-l să depărteze de la noi dreapta Sa mânie, să apere oraşele, satele şi toată ţara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năprasnice, de cutremur, de boli şi răni aducătoare de moarte, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri şi de război cel dintre noi.

Mijloceşte, Sfinte Ioane, păstoriţilor noştri râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriţilor, înţelepciune în purtare şi învăţătură, cucernicie şi tărie în ispite; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă faţă de supuşi, iar supuşilor îndeplinirea cu sârguinţă a tuturor îndatoririlor lor, ca astfel, în pace şi cu cucernicie, să petrecem veacul acesta.

Să ne învrednicim de împărtăşirea bunătăţilor celor veşnice în Împărăţia Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine cinste şi închinăciune, îm-preună cu Tatăl cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune care se citeşte la vreme de boală

Bucurându-mă de dumnezeiasca mărire la care te-ai înălţat, o, Sfinte Ioane, îndrăznesc să alerg la ajutorul tău pentru tămăduire. Ştiu, părinte, că încercările vin din rânduiala lui Dumnezeu. Ştiu că prin boala trupului sufletul se curăţeşte, şi că

răbdarea este răsplătită de Dumnezeu. Dar de multe ori norii negri ai dez-nădejdii îmi tulbură mintea şi mă depărtează de rugăciune.

De aceea dar, o, sfinte găsesc alinare în cugetarea la vindecările tale minunate. Tu ai tămăduit mulţime de copii spre bucuria părinţilor lor. Tu ai îndreptat spatele bătrânei gârbove, tu ai dat sănătate femeii bolnave, spre bucuria copiilor ei. Tu l-ai vindecat pe bărbatul Atanasiei care s-a uns cu untdelemn din candela ta. Tu ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei şi l-ai tămăduit pe doctorul necredincios.

Ştiind grabnica ta mijlocire, te rog, o, Sfinte Ioane, ia viaţa mea în mâinile tale şi mijloceşte precum ştii mântuirea mea. Dacă voia Domnului este să duc cu răbdare crucea bolii, dă-mi putere şi ajută-mă să nu cârtesc din cauza nepu-tinţelor. Dar dacă Bunul Dumnezeu se va milostivi de mine pentru rugăciunile tale, atunci să mă tămăduieşti fără şovăială, noule doctor fără de arginţi, ca văzând aceasta să-ţi mulţumesc ţie şi să-l laud în vecii vecilor pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor, prin cântarea: Aliluia!

Moaştele Sfântului Ioan Rusul

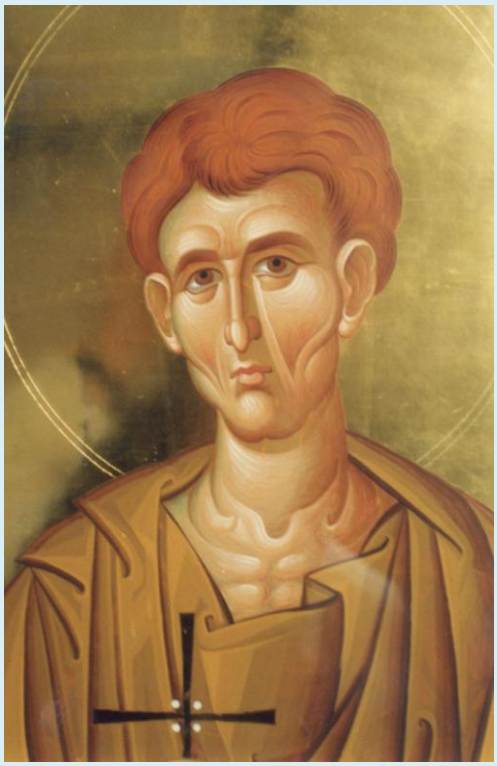

Spre sfârşitul vieţii sale grele Sf. Ioan s-a îmbolnăvit, simţind că i se apropie sfârşitul, a chemat preotul ca să-l împărtăşească dar acestuia i-a fost frică să vină direct cu Sfânta Împărtăşanie în casa musulmanului, aşa că le-a băgat într-un măr şi aşa le-a dus lui Ioan. ***Sfântul Ioan a slăvit pe Dumnezeu, a primit Trupul şi Sângele Domnului şi apoi a răposat, ducându-se la Domnul pe care L-a iubit în 27 mai 1730.*** Când stăpânul său a fost anunţat că a murit Ioan, acesta a chemat preoţii şi le-a dat trupul neînsufleţit pentru a-l îngropa creştineşte. Aproape toţi locuitorii creştini din Prokopion au mers la înmormântare, petrecând trupul sfântului până la cimitirul creştin.

După trei ani şi jumătate preotului i s-a descoperit în mod miraculos că rămăşiţele trupeşti ale sfântului s-au făcut moaşte. La scurt timp, ***moaştele sfântului au fost transferate la biserica Sf. Mucenic Gheorghe şi puse într-o raclă specială.*** Noul sfânt al lui Dumnezeu a început să fie slăvit pentru nenumăratele sale minuni despre care s-a dus vorba până în cele mai îndepărtate oraşe şi sate. ***Credincioşi din toate locurile veneau la Prokopion să se închine sfintelor moaşte ale Sfântului Ioan, primind tămăduire prin rugăciunile lui.*** Pe lângă creştini veneau la el şi armeni şi turci care se rugau sfântului să nu-i dispreţuiască.

În anul 1881 o parte a sfintelor moaşte au fost mutate la Mănăstirea Sf. Mare Mucenic Pantelimon, din Rusia, de către călugării Muntelui Athos, după ce aceştia fuseseră salvaţi de Sfânt în vremea unei călătorii periculoase.

Din cauza deteriorării serioase a vechii biserici unde se aflau sfintele moaşte ale Sfântului Ioan, s-a început construcţia unei noi biserici în anul 1886, cu ajutorul mănăstirii şi a locuitorilor din Prokopion. În 15 august 1898, noua biserică cu hramul Sfântul Ioan Rusul a fost sfinţită de Mitropolitul Ioan al Cezareei, cu binecuvântarea Patriarhului Ecumenic Constantin al V-lea.

În 1924 a avut loc un schimb între populaţia Greciei şi cea a Turciei, adică mulţi musulmani s-au mutat din Grecia şi mulţi creştini s-au mutat din Turcia. Oamenii din Prokopion, mutându-se şi ei pe insula Euboia, au luat cu ei şi o parte din sfintele moaşte ale Sfântului Ioan Rusul.

Timp de câteva zeci de ani moaştele au stat în biserica Sfinţilor Constantin şi Elena din Noul Prokopion de pe insula Euboia, iar în 1951 au fost mutate într-o biserică nouă, cu hramul sfântului. Mii de pelerini s-au adunat acolo din toate părţile Greciei, mai ales de hram, în 27 mai.

Sfântul Ioan este la mare cinste în Muntele Athos, mai ales la mănăstirea rusă a Sfântului Pantelimon.

Călătorii şi cei care duc cu ei lucruri multe pe drum lung, caută ajutorul Sfântului Ioan Rusul, care îi ocroteşte pe aceştia în călătoriile lor.

- Biserica din oraşul Procopie (insula Evia - Grecia) adăposteşte astăzi racla cu sfintele moaşte ce izvorăsc tuturor celor ce aleargă cu credinţă la ajutorul Sfântului, nesecat râu de tămăduiri şi alinări ale suferinţelor celor trupeşti şi sufleteşti.

Moaşte ale Sfântului Ioan Rusul în România:

Bucureşti:

- măsura Sfântului şi un epitrahil ce a acoperit moaştele Sf. Ioan Rusul la Mânăstirea "Sf. Nicolae – Mihai Vodă", de lângă Metrou Izvor, BCR şi Springtime Izvor, Str. Sapienţei, Nr. 4;
- părticele din moaştele Sfântului se află într-o raclă de la Biserica „Acoperământul Maicii Domnului şi Sf. Ioan Rusul – Polizu", din incinta Spitalului Polizu, str. Gheorghe Polizu, Nr. 38-52 (intersecţia Cal. Buzeşti cu str. Polizu, vizavi de McDonald Buzeşti, în spatele Blocului "Generali").

Provincie:

- Schitul "Sf. Ioan Rusul", com. Slobozia, jud. Giurgiu (5 km de Giurgiu); Singura Mănăstire din ţară, închinată Sfântului Ioan Rusul, cu hramul Sfântul Ioan Rusul;
- „Sf Cuv. Xenia şi Sf Ioan Rusul", com. Comana, jud. Giurgiu;
- Schitul rupestru Corbii de Piatră, sat Corbi, jud. Argeş;
- Biserica Spitalului Judeţean din Suceava, jud. Suceava;
- Mănăstirea Sihăstria, Com. Pipirig, jud. Neamţ;
- Biserica Schitului Sihla, comuna Vânători, jud. Neamţ;
- Biserica Memorială Mihai Viteazul „Sf. Siluan Atonitul" din Alba Iulia, jud. Alba;
- Schitul Huta, com. Huta / Finiş, jud. Bihor (lângă Beiuş);
- Mănăstirea "Sf. Nicolae" din localitatea 23 August, jud. Constanţa [fesul Sfântului].

Moastele Sfantului Ioan Rusul

Mănăstirea Sfântul Ioan Rusu - Insula Evia

Mănăstirea Sfântul Ioan Rusu este o mănăstire ortodoxă din Insula Evia, Grecia. ***Biserica mănăstirii adăposteşte, cu mare bucurie, mult cinstitele Moaşte ale Sfântului Ioan Rusu, un sfânt cunoscut şi iubit în întreaga lume, atât pentru nenumăratele lui minuni, cât şi pentru deosebita lui viaţă în Hristos.***

Evia este cea de-a doua mare insulă grecească, după Insula Creta, având o lungime de 175 de kilometri, o lăţime cuprinsă între 6 şi 45 de kilometri şi o suprafaţă totală de 3.660 de kilometri pătraţi. Dintre insulele mediterane estice, doar insulele Cipru şi Creta sunt mai mari decât aceasta. Majoritatea celor ce ajung să păşească pe pământul din Evia întră în insulă prin Chalkida, de unde două poduri oferă acces maşinilor şi pelerinilor. Podul cel vechi se păstrează încă şi astăzi, deşi este folosit noul pod, o construcţie modernă şi viabilă. Din Tesalonic şi din Atena pleacă autobuze spre insula Evia, iar trenul ajunge şi el până în Chalkida.

Mulţi aleg însă călătoria cu vaporul, care ajunge în şapte puncte diferite ale insulei. Din partea nordică a insulei, se poate pleca cu vaporul din porturile Glifa, Arkitsa şi Agios Konstantinos, iar dinspre sud, se pleacă din porturile Agia Marina şi Rafina.

Mănăstirea Sfântul Ioan Rusu din Insula Evia - scurt istoric

Mănăstirea Sfântul Ioan Rusu se afla în localitatea Prokopi, aflată în partea nordică a insulei Evia. Anual, mii de pelerini poposesc lângă Moaştele Sfântului Ioan Rusu, îngenunchind şi rugându-se sfântului, mai ales în data de 27 mai, ziua prăznuirii sale.

Grecii din Antolia, locul unde a vieţuit şi murit Sfântul Ioan, au luat trupul sfântului şi l-au aşezat într-o biserică din Anatolia, Capadocia, până în anul 1920.

Se spune că sfântul era venerat atât de greci, cât şi de turci, armeni, protestanţi şi musulmani, mulţi dintre cinstitorii săi fiind binecuvântaţi cu minuni, vindecări şi ajutor.

Moaştele sfântului Ioan au fost aduse din localitatea Prokopi în Evia de către creştinii refugiaţi din Prokopion - Urgup, regiunea Capadocia, după incidentele ce au cuprins Asia Mică între anii 1922-1924.

În urma războiului greco-turc, schimburile de locuitori, emigrările şi mutările, au dus la mutarea multor greci din Anatolia în Grecia. Astfel, unii dintre refugiaţi au întemeiat localitatea Prokopi, în nordul insulei, aducând atât Moaştele sfântului, cât şi numele localităţii natale.

Pentru mai mulţi ani, acestea au stat în Biserica Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, din localitatea Noul Prokopi, Evia. În anul 1951, Sfintele Moaşte vor fi mutate într-o nouă biserică, închinată Sfântului Ioan Rusu, aici fiind întemeiată şi o mănăstire. Chipul sfântului este închis la culoare, însă neputrezit şi frumos mirositor, acesta fiind acoperit cu o mască de aur.

Mâna cea dreaptă a Sfântului Ioan Rusu se află în Mănăstirea Sfântul Pantelimon - Russikon, Sfântul Munte Athos. Cu binecuvântarea Patriarhului Alexei al II-lea, între anii 2003-2004, în sectorul Kuntsevo, Moscova, va fi ridicată o biserică de lemn închinată sfântului.

Viaţa Sfântului Ioan Rusu (1690 - 1730)

Se crede că Sfântul Ioan Rusu s-a născut în Ucraina, spre sfârşitul secolului al XVII-lea, în jurul anului 1690. Înrolat în armata ţarului Petru I, într-o luptă împotriva otomanilor, tânărul Ioan a fost capturat şi vândut ca sclav. El este dus în Constantinopol, apoi în regiunea Prokopi, aproape de Cezareea Palestinei, în Asia Mică. Astfel, el a ajuns în Anatolia, unde a vieţuit ca slugă la un turc localnic.

Sunt păstrate cuvintele Sfântului Ioan, rostite către stăpânul căruia îi fusese vândut ca rob: ***"Cine poate să mă despartă de dragostea Hristosului meu? Tristeţea sau strâmtoarea, prigoana, goliciunea sau robia? Am convingere, credinţă şi dragoste către Domnul meu Iisus Hristos, unul născut Fiu al lui Dumnezeu şi nimic nu mă va despărţi de dragostea Lui. Ca rob ascult poruncile Tale, în treburile slugărniciei, însă în credinţa mea în Mântuitorul Hristos, nu-mi eşti stăpân."***

Uneori, sfântul reuşea să termine munca zilnică şi să meargă în Biserica Sfântul Gheorghe, spre a participa la privegheri. Stăpânul lui, înţelegând că multe dintre binefacerile primite peste zi, cât şi prosperitatea lui se datorează slugii sale, a ajuns să-l iubească pe sfânt.

Văzându-şi de mai înainte adormirea în Domnul, Sfântul Ioan l-a chemat pe preotul bisericii să-l împărtăşească cu Sfintele Taine. Astfel, ascunzând Tainele într-un măr scobit, preotul a venit în grajd, unde vieţuia sfântul şi l-a împărtăşit.

Sfântul a adormit în Domnul în anul 1730, la o vârstă de aproximativ 40 de ani, trupul său fiind găsit neputrezit peste alţi câţiva ani.

CRESTINORTODOX.RO

O bucăţică din veşmântul Sfântului (a doua poză)

Minuni ale Sfântului Ioan Rusul

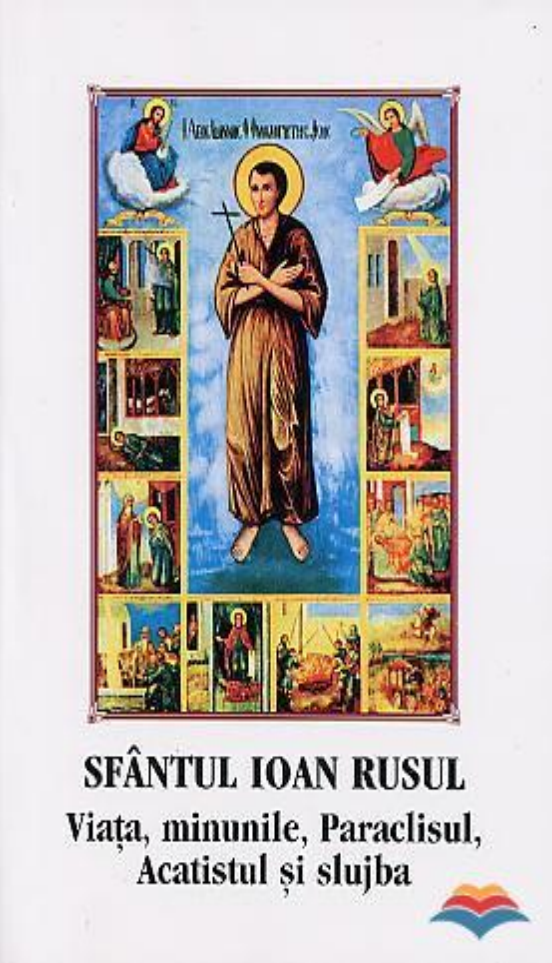

Ca în cartea de religie

Într-unul din cele două spitale pentru copii din Atena, o mamă sta zi şi noapte la căpătâiul copilului său pe care l-au adus urgent din Patra deoarece afecţiunea cronică a acestuia – paralizia membrelor inferioare – s-a agravat în ultimele zile. La spital însă, de ani de zile se aplică permanent tratamentul cunoscut (lipseşte calciul din organismul copilului)…

Într-o după-amiază, când soarele era aproape de apus şi foarte puţine raze mai luminau salonul spitalului, mama şi-a amintit cum mergea la o bisericuţă a Maicii Domnului, pe o înălţime afară din Patra, şi se ruga aprinzând candelele, câteodată cu soţul, câteodată cu copiii… Mintea ei zboară la bisericuţă şi se roagă: ***“Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Maică dulce care şi tu ai suferit, ajută-mi***

copilul. Trimite un sfânt, vezi-l pe sărmanul meu cum se chinuieşte, neputând sta pe picioarele lui. Ajută-l Preasfântă, pe copilaşul meu chinuit”.

– Mamă, ce spui, cu cine vorbeşti?
– Gheorghiţă, copilul mamei, îţi aminteşti cum citeai la religie că Domnul nostru când trăia acolo, în Palestina, deschidea ochii orbilor, ridica pe cei paralizaţi şi-i făcea să meargă, învia morţi? Spune-i Gheorghiţă, că pe tine te ascultă, că tu eşti copil bun, spune-i lui Hristos să te facă bine.

Copilul suferind se uită cu privirea lui nevinovată la mamă, la soarele care apune; priveşte sus şi privirea i se pierde către ceruri. Noaptea următoare Gheorghiţă a văzut în vis un cavaler frumos, călare pe o mândreţe de cal. S-a oprit în faţa lui şi i-a spus:
– Ridică-te, fă un salt şi urcă pe calul meu!
– Dar eu sunt paralizat, nu mă pot ridica şi nu mă pot ţine drept pe picioarele mele.
– Dă-mi mâna, Gheorghiţă, urcă pe calul meu. Eu sunt Sfântul Ioan din Rusia. M-a trimis Domnul să-ţi aduc harul Său şi puterea Lui să te vindeci.

Pe jumătate adormit, copilul se chinuie să se ridice în picioare. Se trezeşte mama şi-l prinde în braţe ca să nu cadă de pe pat.
- Mamă, ţine-mă, Sfântul Ioan din Rusia mi-a spus să mă ridic.

Dimineaţa, asistenta care fusese de serviciu în acea noapte îi spune profesorului doctor că acel copil paralizat din Patra, acum păşeşte. Doctorul vine, îl examinează: loveşte cu ciocănelul genunchii copilului, îi înţeapă picioarele cu acul şi organismul reacţionează exact. Copilul era vindecat. “Mergeţi, le-a spus profesorul, şi Dumnezeu să fie cu voi”.

Lăsaţi copiii şi nu-i opriţi să vină la Mine, că a unora ca aceştia este Împărăţia Cerurilor… De nu vă veţi întoarce şi nu veţi fi precum pruncii, nu veţi intra în Împărăţia Cerurilor. (Matei 19,14;18,3)

Credinţa şi rugăciunile mamelor salvează copiii

Nimeni nu dădea speranţe

Dragoş Matei vine pe lume într-un spital din Bucureşti pe 2 februarie 2005. Din anumite motive suferă un stop cardio-respirator. Situaţia devine critică. A doua zi după naştere, copilul este transferat, împreună cu mama lui, la Maternitatea Polizu. Datorită stării de sănătate, deosebit de gravă, nimeni nu dădea speranţe. Pe 5 februarie are loc botezul de urgenţă. In aceeaşi zi, părinţii şi naşii copilului intră în Capela Maternităţii Polizu şi se roagă la Icoana Sfântului Ioan Rusul, la Racla în care se află o parte din Veşmântul Sfântului. Credinţa în Dumnezeu, puterea pe care a primit-o Sfântul Ioan Rusul de a fi grabnic ajutător, precum şi rugăciunile părinţilor şi naşilor nu rămân fără ecou. Pe 7 februarie, la doar două zile de la rugăciunea adresată Sfântului Ioan Rusul, copilul este sănătos şi dus în cameră cu mămica sa.

Minunea Sfântului Ioan Rusul este relatată cu emoţie şi mulţumiri de către cei care se bucură că au un copil sănătos salvat prin credinţă şi rugăciuni.

Atestarea acestei minuni: părinţii ajută la tipărirea acestei cărţi.

Februarie 2005

Am botezat-o cu numele Ioana

Ştefania, o tânără din localitatea Roşiori, judeţul Ialomiţa, însărcinată în luna a noua, în postul Adormirii Maicii Domnului vine la Capela Maternităţii Polizu, o roagă pe Maica Domnului şi pe Sfântul Ioan Rusul să o ajute să nască un copil sănătos.

Rugămintea ei nu era ca a oricărei femei însărcinate care doreşte să nască uşor şi să aibă un copil sănătos, ci era izvorâtă din temerea, din disperarea pe care i-o provocase diagnosticul, care nu dădea nici o şansă bebeluşului că o să trăiască, iar dacă va trăi, nu va trăi mai mult de câteva zile şi va avea malformaţii.

Starea ei deosebită a remarcat-o părintele Gheorghe Florin Nicolae, care a întrebat-o:
- Crezi în ajutorul lui Iisus sau în diagnosticul medicilor?
Răspunsul n-a întârziat:
- *Cred în Domnul nostru Iisus Hristos, în Minunile Maicii Domnului şi ale Sfântului Ioan Rusul.*
- Dacă aşa crezi, atunci, spovedeşte-te şi împărtăşeşte-te, şi vei primi ajutorul lui Dumnezeu.
Ştefania s-a spovedit, s-a împărtăşit cu trupul şi sângele Domnului Iisus Hristos, a căpătat tăria şi încrederea că nu este singură, că va fi ajutată.

Vineri, 20 august, are loc operaţia de cezariană. Se naşte fetiţă sănătoasă, care trăieşte, spre bucuria părinţilor, a bunicilor şi a întregii familii.

A fost botezată cu numele de Ioana, în cinstea minunii săvârşite de Sfintul Ioan Rusul.
Ştefania îşi creşte fetiţa înconjurată de mila şi iubirea lui Dumnezeu şi a Sfântului Său.

August 2004

Primul trandafir în buchetul vieţii

Suntem o familie din Breaza, judeţul Prahova. O familie fericită. Avem doi copii: Mara-Ioana, de cinci ani şi jumătate, şi George-Mihail, care astăzi împlineşte un an. La această primă aniversare am venit la Bucureşti, la Maternitatea Polizu, unde anul trecut George-Mihail a fost salvat. Dar să depanăm amintirile; pe 5 aprilie 2004 s-a născut la Spitalul din Câmpina băieţelul nostru prin cezariană, cu o greutate de 3,55 kg. La început, totul părea să decurgă normal. Dintr-o dată, apar convulsii. I se fac analize, tratamente, dar s-au dovedit inutile. Fiindu-i din ce în ce mai rău, am cerut transferul de la Spitalul din Câmpina la Maternitatea Polizu, din Bucureşti, unde am stat, cu mari emoţii, zece zile. S-a infirmat diagnosticul din Câmpina şi s-a constatat că face alergie la antibiotice, alergie ereditară de la mamă. Imediat după internare, împreună cu naşii, ne-am rugat în Capela din curtea maternităţii pentru însănătoşirea copilului, pentru salvarea lui. Ne-am rugat la toată Puterea Sfântă şi în special Sfântului Ioan Rusul, am cerut cu smerenie preotului Capelei să ne vină in ajutor cu rugăciunile domniei sale. Minunea n-a întârziat.

Sfântul Ioan Rusul, care este grabnic ajutor, ne-a salvat copilul. Starea lui de bine s-a stabilizat mai ales după ce a fost botezat în capela spitalului, al cărui hram este: Acoperământul Maicii Domnului şi Sfântul Ioan Rusul (27 mai).

Acasă, în continuare, ne-am rugat Sfântului şi i-am adus mulţumiri pentru minunea prin care ne-a salvat copilul…”.

(Din: Preot Gheorghe Nicolae, “Noile Minuni ale Sfântului Ioan Rusul”, Editura ANDREAS Print, Bucureşti, 2006)

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Sfânta Cuvioasă Parascheva (14 octombrie)

Materiale despre Sfânta cuvioasă Parascheva de la Iaşi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Parascheva-de-la-Ia%C5%9Fi

https://archive.org/details/@steaemy?query=Parascheva+de+la+Ia%C5%9Fi

***

Sfânta maică noastră Parascheva, numită „cea nouă", de la Iaşi, „a Moldovei luminătoare" şi lauda întregii Ortodoxii, s-a născut în satul Epivat din Tracia răsăriteană, nu departe de Constantinopol, pe la începutul secolului al Xl-lea, din părinţi bine credincioşi şi de bun neam.

Sfanta Parascheva, iubind mai mult decât orice pe Hristos, la vârsta de aproape 15 ani, a intrat într-o mănăstirea de fecioare din oraşul Ieraclia Pontului. După cinci ani se închină la Mormântul Domnului şi se nevoieşte mai mulţi ani într-o mică mănăstire de călugăriţe pustnice de pe Valea Iordanului.

La vârsta de 25 de ani, luând poruncă de la îngerul Domnului, s-a reîntors în patrie şi s-a nevoit încă doi ani lângă biserica satului natal, Epivat. Pe la jumătatea secolului XI, anul 1050, la vârsta de 27 de ani, Sfânta Parascheva şi-a dat sufletul în mâinile Domnului şi a fost înmormântată aproape de malul mării. Mai târziu, în urma unor minuni la mormântul ei, moaştele cuvioasei Parascheva au fost aflate întregi în pământ şi s-au pus în biserica Sfinţilor apostoli din satul Epivat, spre cinstire şi închinare. Aici au stat sfintele ei moaşte aproape 175 de ani.

În anul 1223, ţarul româno-bulgar Ioan Asan al II-lea (1218-1241) a strămutat moaştele cuvioasei Sfânta Parascheva la Târnovo, capitala Bulgariei, fiind depuse în catedrala cu hramul „Adormirea Maicii Domnului".

La Târnovo au stat moaştele celei numită Sfânta Parascheva 160 de ani. În anul 1393, căzând Bulgaria sub ocupaţia turcilor, sfintele ei moaşte au fost dăruite pentru puţin timp lui Mircea cel bătrân, domnul Ţării Româneşti. După trei ani, turcii le-au dat cneghinei Anghelina a Şerbiei, care le strămută la Belgrad, unde rămân 125 de ani.

În anul 1521, turcii ocupă şi Serbia şi iau din nou ostatice moaştele binefăcătoarei noastre, Sfânta Parascheva, pe care le duc în palatul sultanului din Constantinopol. Apoi, sfintele ei moaşte sunt răscumpărate de la turci de către Patriarhia Ecumenică cu 12.000 de ducaţi de aur şi rămân în Catedrala patriarhală din Fanar timp de 120 de ani. În anul 1641, însă, ajungând Patriarhia de Constantinopol datoare la Poarta otomană cu sume mari de bani, ce reprezentau birul anual impus asupra Bisericii, patriarhul Partenie a dăruit moaştele cuvioasei Sfânta Parascheva, drept recunoştinţă, domnului Moldovei, Vasile Lupu, care a achitat turcilor toate datoriile patriarhilor de Constantinopol şi Ierusalim pe mai mulţi ani.

În anul 1641, la 13 iunie, moaştele prea cuvioasei maicii noastre Sfânta Parascheva au ajuns în Iaşi şi au fost aşezate cu multă cinste în frumoasa biserică atunci zidită, a Mănăstirii Sfinţilor trei Ierarhi. Aici au stat până la 26 decembrie, 1888, când au fost scăpate prin minune de un incendiu. Apoi au fost transferate în noua Catedrală mitropolitană din Iaşi unde se află şi astăzi.

Multe minuni face Sfânta cuvioasă Paraschiva cu tinerii şi cu toţi care se roagă ei cu credinţă.

Acatistul cuvioasei maicii noastre Parascheva

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne

izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

***Apoi:* Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul cuvioasei, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând Crucea, ai urmat lui Hristos şi, lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă maică Parascheva, duhul tău (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Nãscãtoarei-Învierii, același glas

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, care cu moartea pe moarte ai prădat şi Învierea o ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Prea cuvioasei noastre maici, multmilostivei Parascheva, prinos de umilinţă îi aducem noi, nevrednicii păcătoşi, pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi printr-însa, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăţi al Mântuitorului nostru, şi să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!***

Icosul 1

Îngerii din ceruri, cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeştile locaşuri, cu bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; că, femeiesc trup purtând, slab din fire, ai ştiut a birui toate puterile vrăjmaşilor prin buna înţelepciune; pentru aceasta-ţi cântăm:

Bucură-te, înţeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâiere a oamenilor;
Bucură-te, alinare de suferinţe;
Bucură-te, a noastră nădejde neclintită;
Bucură-te, întărire a credincioşilor;
Bucură-te, liman lin şi neînviforat;
Bucură-te, pildă a bunei cucernicii;
Bucură-te, luminare pentru cei nepricepuţi;
Bucură-te, scăpare a celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 2

Aşa răsplăteşte biruinţele Împăratul tuturor, dând dar de minuni şi nestricăciune cuvioasei Parascheva, care mult s-a nevoit. Aşa mâna proniei cea nevăzută întăreşte neamul omenesc, ce îmbrăţişează cu credinţă cele rânduite de ea spre mântuire. Pentru aceasta, să ne depărtăm de nelegiuiri. Până când vom petrece în păcate? Doamne, întăreşte inimile noastre ca să-Ţi cântăm în fapte bune cântarea cea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 2

Prea cinstită fecioară, către tine am năzuit, către tine, care de multe ori şi tu ai luat pe Sfinţi şi pe îngeri în ajutor la pământeştile ispite; fii acum şi pentru noi grabnic folositoare, ceea ce te-ai învrednicit a intra în cămara Mirelui având candela luminoasă, precum ne-a povăţuit Mântuitorul Hristos, şi primeşte cântarea aceasta:
Bucură-te, mărgăritar nepreţuit al vistieriei noastre;
Bucură-te, floare neveştejită a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, temelie neclintită a creştinătăţii;
Bucură-te, a fecioarelor înzestrătoare şi ocrotitoare;
Bucură-te, ascultătoare a preoţilor cucernici;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a străinilor;
Bucură-te, fierbinte mângâietoare a prigoniţilor;
Bucură-te, milostivă sprijinitoare a văduvelor;
Bucură-te, învingătoare a duşmanilor;
Bucură-te, izbăvire a tuturor celor ce te cheamă spre ajutor;
Bucură-te, bună povăţuitoare a sufletelor;
Bucură-te, vindecătoare de răni a trupurilor;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 3
Spre tine pururea nădăjduind, de multe boli şi primejdii s-a izbăvit ţara aceasta, că tu ai preschimbat mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună şi milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; deci, şi acum, când suntem îngroziţi de mari nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, ca, ajutându-ne să scăpăm din primejdie, să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3
Epivata, văzându-te pe tine, lauda pământului ei, răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, cuvioasă maică, mărturisindu-te cu mare cucernicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaştele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut? Pentru aceasta, cântăm:
Bucură-te, luminătoare a Moldovei;
Bucură-te, sprijinitoare a Epivatei;
Bucură-te, învăţătoare a părinţilor tăi;
Bucură-te, ceea ce n-ai agonisit averi pământeşti;
Bucură-te, adunătoare a cereştilor daruri;
Bucură-te, ceea ce n-ai primit haine scumpe;
Bucură-te, cinstitoare a hainei smereniei;
Bucură-te, îndreptătoare a mândriei;
Bucură-te, cinstitoare a fecioriei;
Bucură-te, sprijinitoare a bătrânilor;

Bucură-te, osânditoare a duşmanilor;
Bucură-te, miluitoare a săracilor;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 4

Preacurată Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, primeşte şi ale noastre rugăciuni datorate ţie de noi, nevrednicii, pe care, prin mijlocitoarea noastră sfântă, cuvioasa Parascheva, ţi le aducem spre iertarea păcatelor; şi ne dăruieşte pace şi mare milă de la Fiul tău, căruia Îi cântăm neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 4

Celei ce după vrednicie şi cu credinţă a fost următoare a Cuvântului lui Dumnezeu, celei ce, pentru buna cucernicie, a primit darul vindecărilor şi plată cerească, prin glasul Mântuitorului, care a zis: „Bine, slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău”, îi aducem cântarea aceasta:
Bucură-te, sămânţă nerătăcită;
Bucură-te, trup neobosit;
Bucură-te, hrană duhovnicească;
Bucură-te, aur lămurit;
Bucură-te, foc arzător plevilor;
Bucură-te, pământ de îndestulare;
Bucură-te, rod al pocăinţei;
Bucură-te, alinare a relelor cugetări;
Bucură-te, risipitoare de furtuni;
Bucură-te, aducătoare de belşug;
Bucură-te, dătătoare de mângâieri;
Bucură-te, mijlocitoare a tuturor creştinilor către Domnul;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 5

Obosiţi de truda gândurilor lumeşti, ne-am deşteptat acum noi, ticăloşii, lăcrimând, că nu avem încotro întinde nădejdile după faptele noastre, spre a ne linişti, nefăcând nici un lucru vrednic de mântuire; deci, temându-ne de tăiere ca smochinul neroditor, cădem înaintea ta, Sfântă Parascheva, şi, plângând, strigăm: Arată spre noi milele tale, ca, dimpreună cu tine, să aducem lui Dumnezeu cântarea de mântuire: ***Aliluia!***

Icosul 5

Cine nu te va ferici pe tine, cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli, prin nevoinţele tale, zburdălnicia trupului şi a dobândi mântuirea sufletului, primind din mâna lui

Hristos cununa slavei? Sau cine nu te va cinsti, văzând că prin viteazul tău cuget, ai trecut peste cursele vicleanului cele amăgitoare şi l-ai ruşinat? Pentru aceasta, primeşte şi graiurile noastre:
Bucură-te, turn de biruinţă;
Bucură-te, uşă de mântuire;
Bucură-te, pavăză a credinţei;
Bucură-te, locaş al statorniciei;
Bucură-te, chip al bunătăţilor;
Bucură-te, cea apărată de cinstita Cruce;
Bucură-te, închinătoare a ei vrednică;
Bucură-te, ceea ce, prin al ei ajutor, ai fost izbânditoare;
Bucură-te, ceea ce, prin ea, te-ai făcut lui Hristos următoare;
Bucură-te, a biruinţei frumoasă stâlpare;
Bucură-te, învingătoare a stăpânirii iadului;
Bucură-te, moştenitoare a cereştii slave;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 6
Cum vom cânta cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda măreţia nevoinţelor tale, noi, nevrednicii? Că nici faptele, nici credinţa nu ne apropie de prea cinstitele tale lucrări; dar, mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ţie să ne ajuţi, mijlocind către Dumnezeu să primească şi de la noi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 6
Ne-au cuprins acum dureri ce nu pot fi spuse, nici un ajutor omenesc de la nimeni nu aşteptăm, toţi ne-au părăsit deodată, până şi plăcerile, ce odinioară ne desfătau, acum se luptă cu noi; vai de ticăloşia noastră, nu avem altă nădejde decât mila lui Dumnezeu şi al tău ajutor sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ţie: Grăbeşte a ne asculta, vindecând bolile şi alinând suferinţele, ca să cântăm ţie:
Bucură-te, leac al durerii;
Bucură-te, mână a vindecării;
Bucură-te, casă a ocrotirii;
Bucură-te, rază a mângâierii;
Bucură-te, cort al îndestulării;
Bucură-te, rouă de alinare;
Bucură-te, izbăvitoare de boli;
Bucură-te, scăpare a celor înspăimântaţi;
Bucură-te, izgonire a pagubelor;
Bucură-te, păzitoare neadormită;
Bucură-te, stea luminătoare;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 7

„Doamne, cercetează şi vindecă pe robii Tăi cei cuprinşi de dureri - zice cuvioasa, rugându-se neîncetat - că nu au reazem, nici mângâiere, iar zilele grele sunt.” Deci şi noi, arătându-ne mulţumitori pentru mijlocire, să ne bucurăm şi să cădem înaintea lui Dumnezeu, pocăindu-ne şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul 7

Nelegiuirile noastre şi mulţimea strâmbătăţilor pe care le-am pricinuit aproapelui nostru, astăzi ne osândesc şi nu ştim ce răspuns vom da înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, unde toţi se ridică asupra noastră, învinuindu-ne; tu, însă, o, prea bună maică, ascultă mărturisirea noastră, mijloceşte către Domnul, să schimbe osânda noastră în iertare, spre dobândirea Vieţii veşnice, ca să te prea mărim:
Bucură-te, mijlocitoare a celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, ocrotitoare a celor asupriţi;
Bucură-te, îndreptătoare a judecătorilor răi;
Bucură-te, apărătoare a celor clevetiţi;
Bucură-te, scăpare a celor judecaţi şi osândiţi;
Bucură-te, contenire a patimilor;
Bucură-te, nesprijinitoare a celor ce caută numai folosul lor;
Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor vicleni;
Bucură-te, domolire a celor puternici;
Bucură-te, sprijinitoare a celor slabi;
Bucură-te, stârpitoare a răutăţilor;
Bucură-te, izvorâtoare a milostivirii;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 8

Rugându-ne ţie, maică, ne liniştim, ne veselim şi ne bucurăm; saltă sufletele noastre că nu-şi vor râde de noi vrăjmaşii noştri. Nu ne va părăsi milostivul Dumnezeu până în sfârşit, pentru rugăciunile tale, ci, trimiţând mila Lui asupra poporului, ne vom împărtăşi de bunătăţile Sale şi noi, nevrednicii, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 8

Tuturor vom spune minunile tale, cu un glas vom cânta prăznuirea ta, după datoria obştii care ţi-aduce ca mulţumire: slavă laudei tale, slavă îndelungii răbdări cu care te-ai încununat, nevoindu-te întru credinţă, slavă faptei celei cu statornicie urmată după pilda Iubitorului de oameni:
Bucură-te, mireasă duhovnicească;

Bucură-te, cunună a adevărului;
Bucură-te, toiag al biruinţei;
Bucură-te, slavă a monahilor;
Bucură-te, povăţuitoare a creştinilor;
Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;
Bucură-te, păzitoare a sihaştrilor;
Bucură-te, pomenire peste veacuri;
Bucură-te, propovăduitoare a dreptei credinţe;
Bucură-te, surpătoare a eresurilor;
Bucură-te, dobândire a slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, următoare a Cuvântului ceresc;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 9

Pe sfânta folositoare celor ce sunt întru nevoi, toţi cu bucurie să o lăudăm, pe cinstita Parascheva, că această viaţă nestricăcioasă a luat-o în veci; pentru aceasta, mărire a aflat şi darul de minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9

Rău cugetătorii, prin tine fiind mustraţi, se înspăimântă privind slava lui Dumnezeu, cea dăruită omului depărtat de păcate, în tine luminând şi văzând că astăzi străluceşte taina cea necuprinsă a chipului îndumnezeirii asupra ta, cuvioasă, aducând credincioşilor daruri de vindecări; aceia s-au ruşinat, pocăindu-se, iar noi neam veselit, cântând ţie:
Bucură-te, izbăvitoare a noastră;
Bucură-te, povăţuitoare;
Bucură-te, îndreptătoare;
Bucură-te, izgonitoare de rele;
Bucură-te, aducătoare de bună mireasmă;
Bucură-te, alungătoare a fiarelor sălbatice;
Bucură-te, stârpitoare a insectelor dăunătoare;
Bucură-te, feritoare de năluciri;
Bucură-te, risipitoare de grindină;
Bucură-te, aducătoare de ploi mănoase;
Bucură-te, ceea ce ne dăruieşti belşug de roade bune;
Bucură-te, veselitoare a plugarilor;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 10

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, cuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru ţara aceasta, pe care o păzeşti cu prea curatele tale moaşte, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit de bolile care au venit asupra noastră, pentru păcatele noastre cele multe? Deci, dimpreună cu tine, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zidurile casei părinţilor tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare spre a te opri de la mărimea hotărârii ce ai luat, făgăduindu-te a îmbrăţişa viaţa monahală; pentru aceasta, depărtându-te de toată dezmierdarea şi plăcerile lumeşti, venind de la biserică, haina cea scumpă cu a cerşetorului ai schimbat-o, apoi, la vremea rânduită de Dumnezeu, ai împărţit săracilor averea ta şi ai părăsit casa părintească, spre a sluji lui Hristos. Deci, cu smerenie dobândind cele prea înalte, de la toţi auzi:
Bucură-te, trandafir neatins de viermele trufiei;
Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
Bucură-te, palat al nevinovăţiei;
Bucură-te, scaun al domniilor;
Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;
Bucură-te, ocrotitoare neobosită;
Bucură-te, apărătoare neînfruntată;
Bucură-te, mustrătoare a celor ce ne ispitesc;
Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;
Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;
Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;
Bucură-te, împreună lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 11

Suntem plini de păcate, milostive Doamne, şi se întristează sufletele noastre gândind la judecată, neştiind ce vom face noi, păcătoşii, năpădindu-ne deodată nepreväzutul sfârşit? Milă cerem, Doamne, milă, Hristoase al nostru, că nu avem chip de îndreptare; nu trece cu vederea rugăciunea noastră şi pocăinţa, care în tot ceasul pentru păcate ne-a cuprins, şi primeşte, ca o chezaşă a bunei noastre voinţe şi a temerii de Tine, rugăciunea aceasta, pe lângă care Ţi-aducem mijlocitoare şi pe maica noastră Parascheva, cântând dimpreună: ***Aliluia!***

Icosul 11

Mulţi păcătoşi mai înainte de noi şi-au dobândit mântuirea prin pocăinţă şi smerenie. Cum, dar, ne vom depărta noi de această nădejde? Către tine însă năzuim, cuvioasă maică, şi nu vom fi ruşinaţi, nedepărtându-te de noi, precum de păcătosul

acela, care lângă tine a fost înmormântat, fără a-şi cunoaşte nevrednicia sa, şi pentru care ai cerut, prin vedenie, să i se mute trupul cel întinat de lângă moaştele tale. Deci, ne rugăm: primeşte rugăciunile şi lacrimile noastre, mijlocindu-ne iertare de păcate nouă, celor ce-ţi cântăm:
Bucură-te, smerenie înaltă;
Bucură-te, fecioară neîntinată;
Bucură-te, comoară nedeşertată;
Bucură-te, maică prea lăudată;
Bucură-te, izbăvitoare smerită;
Bucură-te, laudă a celor cinstiţi;
Bucură-te, mângâiere a celor nefericiţi;
Bucură-te, povăţuitoare a celor rătăciţi;
Bucură-te, bună sfătuitoare;
Bucură-te, prea blândă îndreptătoare;
Bucură-te, a sufletelor veselitoare;
Bucură-te, grabnic ajutătoare;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 12
Nespusă este mângâierea noastră, privindu-te, cu noi rămânând, ca un dar al lui Dumnezeu ce s-a trimis ţării acesteia; că, de ce boli am fost cuprinşi şi nu ne-ai vindecat; în care nevoi, şi nu ne-ai bucurat; de câte ori lipsiţi, prigoniţi şi în războaie, şi tu nu ne-ai ajutat nouă, întru totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa? Pentru aceasta, dobândindu-te rugătoare de-a dreapta tronului Slavei, îţi cântăm ţie: Bucură-te!, iar lui Dumnezeu, lauda cea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 12
Izbăveşte-ne pe noi, maică, de toată boala, de toată neputinţa şi de vrăjmaşi; izbăveşte-ne pe noi, maică, de pagube, de lăcuste şi de toată vătămarea; izbăveşte-ne pe noi, maică, de foc, de grindină şi de trăsnete; izbăveşte-ne pe noi, maică, de chinul cel de veci şi de ceasul osândirii şi ne învredniceşte a dobândi, prin rugăciunile tale, starea cea de-a dreapta în ziua judecăţii, spre mântuirea sufletelor noastre, ocrotindu-ne şi hrănindu-ne în pace până la răsuflarea cea mai de pe urmă, ca să-ţi cântăm:
Bucură-te, alăută duhovnicească;
Bucură-te, trâmbiţă apostolească;
Bucură-te, făclie luminoasă;
Bucură-e, rază cerească;
Bucură-te, nădejde a oamenilor;
Bucură-te, izgonire a demonilor;

Bucură-te, tămăduire a rănilor;
Bucură-te, feritoare de răutăţi;
Bucură-te, aducătoare de bunătăţi;
Bucură-te, luminătoare casnică a Moldovei;
Bucură-te, izbăvitoarea lui Vasile voievod şi a altor miluitori;
Bucură-te, sprijinitoare şi a mea, a smeritului păcătos;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 13

Ne închinăm lui Dumnezeu şi cinstim sfintele tale moaşte, cuvioasă maică Parascheva, propovăduind cu mare glas toate minunile tale, pe care le-ai săvârşit prin harul lui Dumnezeu pentru a noastră mântuire; primeşte rugăciunea noastră, sfântă, şi grăbeşte totdeauna a ne ajuta, ca să lăudăm cu bucurie faptele tale şi să aducem slavă lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se rosteşte:

Icosul 1

Îngerii din ceruri, cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeştile locaşuri, cu bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; că, femeiesc trup purtând, slab din fire, ai ştiut a birui toate puterile vrăjmaşilor prin buna înţelepciune; pentru aceasta-ţi cântăm:
Bucură-te, înţeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâiere a oamenilor;
Bucură-te, alinare de suferinţe;
Bucură-te, a noastră nădejde neclintită;
Bucură-te, întărire a credincioşilor;
Bucură-te, liman lin şi neînviforat;
Bucură-te, pildă a bunei cucernicii;
Bucură-te, luminare pentru cei nepricepuţi;
Bucură-te, scăpare a celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

După care se citeşte această:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Tu, cel ce ai zis şi s-a făcut toată făptura, nu întoarce faţa Ta de la noi, păcătoşii, ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică şi înfricoşătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre nenumărate, pe care, în toată ziua, cu nesocotinţă le săvârşim. Noi suntem păcătoşi, netrebnici şi plini de răutate, iar Tu eşti izvorul vieţii şi al milostivirii. Nu ne părăsi, Doamne! Nu trece cu vederea rugăciunea noastră a păcătoşilor, nici nu ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci, pentru că nu suntem vrednici a câştiga milostivirea Ta prin sârguinţa cea de toate zilele, dăruieşte-ne-o Tu, Doamne, ca un îndurat şi multmilostiv, pentru rugăciunile cuvioasei maicii noastre Parascheva.

Încununează viaţa noastră cu sănătate şi lungime de zile ferite de toată răutatea şi ne întăreşte cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca, din adâncul inimilor, cu bucurie să slăvim prea sfântul Tău nume în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Altă rugăciune, către Sfânta cuvioasă Parascheva [1]

Cu umilinţă şi cu evlavie ne plecăm astăzi genunchii înaintea slavei Marelui Dumnezeu, cel ce te-a mărit pe tine, Sfântă cuvioasă maică Parascheva şi smerit prinos de laudă şi de mulţumire Îi aducem, pentru că te-a dăruit nouă fierbinte rugătoare şi puternică ocrotitoare în ceruri. Tu, din tinereţe, pentru iubirea de Hristos ai lăsat şi pe părinţi şi bogăţia şi plăcerile cele trecătoare ale lumii; şi cu multă postire, cu neîncetată priveghere, cu lacrimi şi cu pustniceşti nevoinţe supunându-ţi trupul cel firav, ţi-ai întărit sufletul; şi, aşa, luându-ţi crucea, ai urmat lui Hristos, cu pilda vieţuirii tale învăţându-ne să nu purtăm grijă de ceea ce este trecător, ci de sufletul cel nepieritor.

Ca fecioarele cele înţelepte, cu untdelemnul faptelor bune ţi-ai umplut din belşug candela sufletului tău şi pe Mirele ceresc întru priveghere l-ai întâmpinat. Pentru aceea, în cămara Lui cu vrednicie ai intrat, îndulcindu-te neîncetat cu vederea feţei Lui; iar nouă pe pământ ai binevoit a ne descoperi şi a ne trimite, ca pe un dar ceresc, cinstitele tale moaşte, care aduse fiind pe pământul nostru românesc, prin râvna evlaviosului voievod Vasile, s-au făcut acoperământ ţării acesteia şi izvor nesecat de tămăduiri tuturor celor ce aleargă la tine cu credinţă şi nădejde.

---

[1] *Rugăciune aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1955, cu prilejul generalizării cultului Sfintei cuvioase Parascheva.*

Astfel, ducându-se vestea vredniciilor şi a minunilor tale peste tot pământul ţării noastre, cu dragoste şi cu bucurie te cinstesc pe tine bine credincioşii români de pretutindeni. Drept aceea, şi noi cu mulţumire te lăudăm cuvioasă maică Parascheva, lauda Epivatei şi ocrotitoarea cea bună a Moldovei. Şi, sărutând cu evlavie cinstitele tale moaşte, te rugăm să mijloceşti pentru noi înaintea feţei Ziditorului a toate, ca să ocrotească şi de acum înainte ţara noastră şi întreaga creştinătate drept-slăvitoare, izbăvind-o de tot răul.

Pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste aleargă la ajutorul tău să-i păzească în pace, să le dăruiască sănătate trupului şi sufletului, precum şi întru toate bună sporire. Credinţa cea dreaptă să o întărească, tulburările dezbinării de fraţi să le strice cu puterea Preasfântului Său Duh, războaiele să le îndepărteze şi pacea a toată lumea desăvârşit să o întemeieze.

Iar noi, urmând pilda vieţuirii tale, mult milostivă maică şi neîncetat avându-te pe tine mângâiere în necazuri şi întărire de nădejde, să ajungem toţi la limanul cel mult dorit al mântuirii şi să lăudăm până la suflarea noastră cea de pe urmă pururea cinstită pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu cel mare şi minunat întru Sfinţii Săi, în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul face cădire mică.

Condacul 1

Prea cuvioasei noastre maici, multmilostivei Parascheva, prinos de umilinţă îi aducem noi, nevrednicii păcătoşi, pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi printr-însa, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăţi al Mântuitorului nostru, şi să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: *Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

[Dacă este preot, acesta rosteşte Ectenia întreită, după care face otpustul obişnuit.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!

***

Viața Sfintei cuvioase Parascheva de la Iași

Sfânta cuvioasă Parascheva s-a născut în satul Epivata din Tracia, nu departe de Constantinopol, şi a trăit în prima jumătate a veacului al XI-lea.

Părinţii ei erau oameni evlavioşi şi înstăriţi, care în afară de Sfânta Parascheva, au mai avut un fiu, Eftimie, care avea să fie mai târziu episcop al Maditului şi sfânt ierarh izvorâtor de mir (pomenit la 5 mai).

Tatăl lor, pe nume Nichita, a murit pe când copiii aveau doar câţiva ani, iar mama lor, al cărei nume nu s-a păstrat, s-a îngrijit să le dea o bună creştere, în frica de Dumnezeu şi în deprinderea faptelor bune creştineşti, dar mai ales în deprinderea rugăciunii, a postului şi a milosteniei.

Odată, pe când avea 10 ani, a auzit cuvintele Domnului spuse tânărului bogat: „Mergi, vinde averile tale, apoi vino de urmează Mie!” (cf. Matei 19, 21). Fericita a ascultat aceste cuvinte ca pe o chemare a lui Dumnezeu, sporindu-şi râvna pentru rugăciune, privegheri, milostenie şi nevoinţă.

Nu o dată sfânta a dat săracilor hainele sale cele bune, îmbrăcând hainele ponosite ale acelora, iar odată a dat ca milostenie chiar cruciuliţa de aur pe care o purta la piept, înlocuind-o cu una de lemn. Certată de mama sa, fericita a răspuns că sfânta cruce este semnul dragostei lui Hristos pentru oameni şi a socotit că o poate da milostenie din dragoste faţă de semeni, după porunca lui Hristos.

La vârsta de 15 ani, după trecerea la Domnul a evlavioasei sale mame, ca una ce avea dorinţa de a se retrage din lume şi de a trăi în singurătate, aproape de Domnul, sfânta a înţeles că, pentru ea, a venit vremea să lase toate şi să urmeze Mântuitorului.

Moştenind o mare avere de la părinţi, împreună cu fratele ei, tânăra Parascheva şi-a dăruit săracilor partea ei de moştenire şi a mers la Constantinopol, să se închine moaştelor sfinţilor şi să caute povăţuire duhovnicească.

De acolo a mers la o mănăstire închinată Născătoarei de Dumnezeu, în Heracleea Pontului, unde a rămas vreme de cinci ani, ducând o viaţă aspră, la anii tinereţii ei, după rânduiala monahiilor, apoi a plecat la Ierusalim, ca să se închine Sfintelor Locuri.

Deci, văzând, cu mare mulţumire sufletească, acele Sfinte Locuri binecuvântate de paşii Mântuitorului, a mers cu bucurie în pustia Iordanului şi, aflând o mănăstire de fecioare, a intrat acolo şi cânta necontenit laude lui Dumnezeu, vărsând râuri de lacrimi, că o stăpânea o nesfârşită dragoste de Mirele Hristos şi i se dăruise culmea virtuţilor pustniceşti, smerita cugetare.

Deci, după o vreme, a venit îngerul Domnului şi i-a zis: „Să laşi pustiul şi să te întorci în patria ta, că acolo ţi se cuvine să-ţi dai trupul pământului”. Şi, înţelegând cuvioasa că porunca este de la Dumnezeu şi că viaţa ei este scurtă, a lăsat fără voie pustiul şi, venind în împărătească cetate, Constantinopolul, a intrat în biserica cea prea frumoasă a Sfintei Sofii, apoi în biserica Vlaherne a Născătoarei de Dumnezeu şi a dat laudă lui Dumnezeu, că i-a ajutat să-I slujească Lui cu dreaptă credinţă.
Cuvioasa Parascheva, care avea pe atunci doar 25 de ani, s-a întors în patria sa, aşezându-se, ca o străină, lângă biserica Sfinţilor apostoli din satul Calicratia, sat vecin cu Epivata natală. Şi, vieţuind acolo încă doi ani, rugându-se pentru sine şi pentru toată lumea, şi-a dat obştescul sfârşit în mâinile prea iubitului ei Mire, Hristos cel viu, iar trupul ei a fost îngropat lângă biserică.

Şi, trecând vreme de mulţi ani, un corăbier a fost înmormântat lângă sfântul ei trup, iar cuvioasa s-a arătat în vedenie mai multor credincioşi, cerându-le să scoată din pământ sfintele ei moaşte.

Şi, fiind scoase din mormânt moaştele cele întregi şi bine mirositoare ale sfintei, Dumnezeu le-a proslăvit cu faceri de minuni. Că bolnavii şi îndrăciţii dobândeau tămăduire, atingându-se de sfintele ei moaşte.
În anul 1235, moaştele sfintei au fost luate de împăratul Ioan Asan al II-lea, al românilor şi bulgarilor (1218-1241), şi au fost aşezate cu cinste la Târnovo.

Mai târziu, în anul 1393, au fost strămutate la Belgrad, şi, apoi, în 1521, au fost aduse la Constantinopol, la biserica Patriarhiei.

Aceste moaşte, mai pe urmă, le-a adus voievodul Vasile Lupu (1634-1653) din Constantinopol la Iaşi, în Moldova, la minunata lui ctitorie, Mănăstirea Sfinţilor trei ierarhi, în anul 1641.

Sfintele moaşte au fost dăruite Moldovei de patriarhul Constantinopolului Partenie I (1639-1644), ca recunoştinţă pentru dărnicia domnitorului Vasile Lupu, care plătise toate datoriile Patriarhiei ecumenice.

Astăzi, moaştele Sfintei Parascheva se află în Catedrala mitropolitană din Iaşi. Întrucât Sfânta cuvioasă Parascheva este grabnic ajutătoare şi mult folositoare, credincioşii ortodocşi, mai ales românii, bulgarii, sârbii şi grecii, o cinstesc cu multă evlavie.

Pentru rugăciunile cuvioasei maicii noastre, mult milostivei Parascheva, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Moaştele Sfintei cuvioase Parascheva

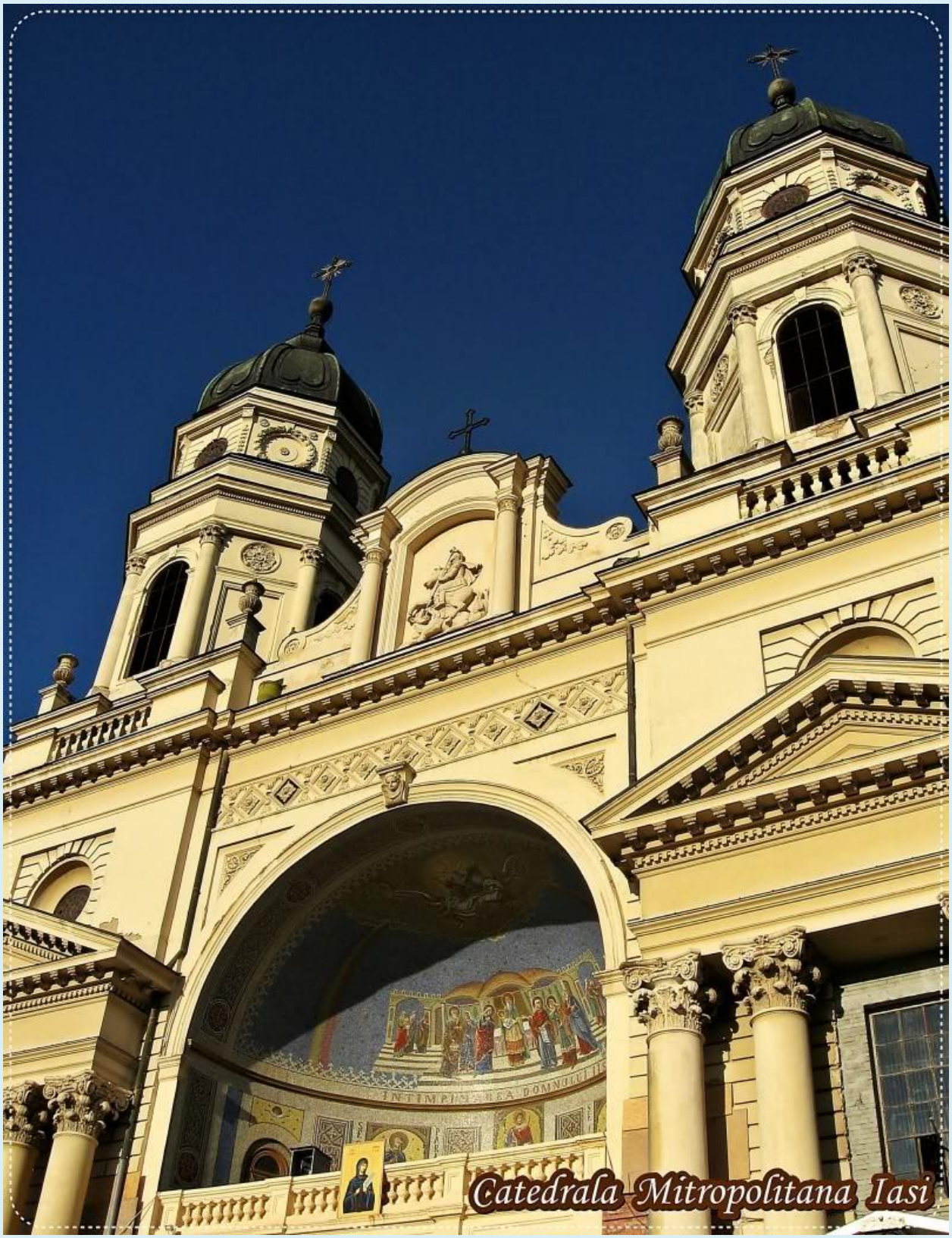

Sf. Cuv. Parascheva

Sf. Cuv. Parascheva

Sfânta Cuvioasa Parascheva

Sfânta
Cuvioasa
Parascheva

Din minunile contemporane ale Sfintei Parascheva

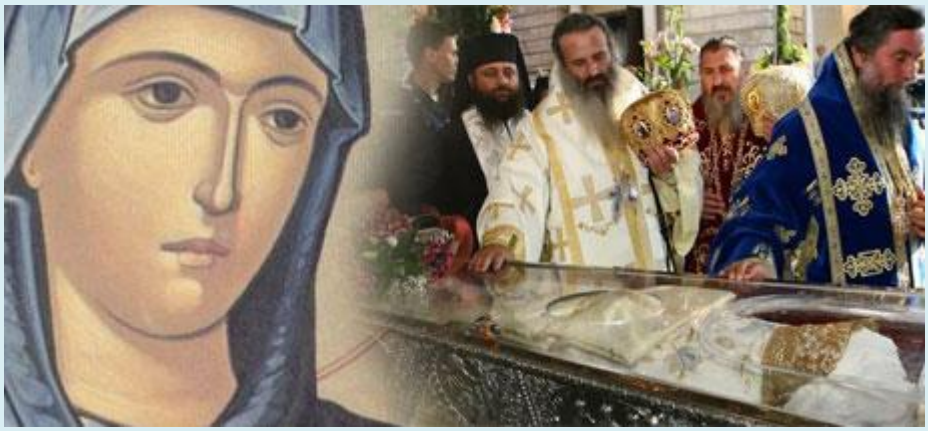

Prin comanda aceea, numai Sfânta ştie cât m-a ajutat

Pentru prima dată am venit acum trei ani. Este al treilea an de când vin la Cuvioasa Parascheva. În primul an când am venit, toată puterea Sfintei m-a ajutat foarte mult. Eram foarte necăjită şi supărată. Când am ajuns acasă, m-am culcat. Am auzit la poartă o voce de bărbat. Mi-a adus o comandă cum nici n-am visat. M-a ajutat mult, enorm, în primul an. Dar, păcătoasă de mine, nu i-am făcut o colivă de mulţumire. Şi cred că este supărată pe mine. O rog din tot sufletul să-i treacă supărarea, pentru că m-a ajutat foarte mult. Aveam probleme mari financiare. Aveam nişte datorii groaznice, groaznice. Am o firmă şi prin comanda aceea, numai Sfânta ştie cât m-a ajutat. Şi-i mulţumesc din tot sufletul meu. Şi toată viaţa am s-o chem în rugăciunile mele. (Puia Carstoiu, 50 ani, Balş, jud. Olt)

O boală psihică nevindecata de medici

În 1996 soţul meu a fost împreună cu copilul, Dacian Gheorghe. Era în clasa a XII-a şi având o boală psihică nevindecată de medici, am fost sfătuită să cercetăm sfintele mănăstiri, să ne rugăm mai mult, pentru că pentru păcatele noastre a ajuns copilul în situaţia asta. Şi deci, cu toate că începuse anul şcolar, el nu putea să frecventeze cursurile, pentru că era sub medicamente şi avea insomnii. Şi a venit cu soţul la moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva. Atunci a fost anul cel fericit, când, alături de moaştele Sfintei Cuvioase Maici Parascheva a fost şi capul Sfântului Andrei. Eu eram la şcoală, deci nu puteam să fiu prezentă alături de copil. Sunt profesoară. Dar peste vară-l însoţeam la mănăstiri, la Sihăstria, peste tot, la Dervent. Peste tot am persistat ani îndelungaţi, pentru că ştiam că Dumnezeu pentru păcatele noastre ne pune la încercare. Şi în acel an vă spun că a avut darul ceresc de a se închina atât moaştelor Cuvioasei Parascheva, cât şi moaştelor

Sfântului Apostol Andrei, cel ce ne-a creştinat pe noi. Noi, de fapt, cu copilul am fost şi la Dervent şi la Peştera Sfântului Andrei. Şi din acel moment copilul nostru nu a mai avut probleme. Şi-a terminat cu bine bacalaureatul, a urmat facultatea, este profesor acum.

Eu sunt nevrednică să-i mulţumesc Cuvioasei Maici şi Maicii Domnului, cărora ne rugăm permanent, pentru darurile cu care ne-a binecuvântat, pentru că copilul nostru este sănătos. Deci, n-a mai avut probleme niciodată şi sperăm, ne rugăm încontinuu, ca cel rău să se depărteze de noi. Pentru că sunt convinsă că mulţi copii care suferă de boli psihice numai prin rugăciune, la Sfintele Masluri, prin multă, multă răbdare, ani întregi (deci, nu a fost aşa uşor, că am mers azi la o mănăstire şi gata, s-a vindecat) mi s-a vindecat. Ani în şir. Din clasa a VII-a, până când a terminat liceul, vă daţi seama, sunt ani îndelungaţi şi nu ne-am pierdut credinţa, speranţa şi aceasta ne-a mântuit.

Un sfat pe care vreau să-l dau mamelor îndurerate, care au asemenea probleme... Chiar dacă, dintr-o greşeală, şi eu m-am dus la un preot cu clarviziune şi am crezut că mântuiesc copilul şi am aflat de unde vine răul... Să nu căutăm să răspundem răului cu rău. Niciodată nu m-am rugat ca răul să se răsfrângă asupra celor care ne-au făcut nouă rău, ci m-am rugat pentru sănătatea noastră, pentru ca să ne izbăvim de păcatele noastre, mila lui Dumnezeu să coboare asupra noastră şi să ne mântuiască.

Şi aşa am ajuns să zicem că suntem o familie care am pus început de pocăinţă. Nu putem să spunem... încă suntem ispitiţi, încă avem multe păcate, dar încercăm să punem început bun. Dar avem încă multe păcate, suntem uscaţi sufleteşte. Ne străduim, aşa, ne străduim... (Elena Feier, Ineu, jud. Arad)

Cuvioasă, tu eşti vie!

(Sfânta Parascheva) mi-a spus când a fost la despărţire (de soţ)... Era înaltă, înaltă, că stăteam la etajul VI şi s-a făcut atât de înaltă, până la etajul VI, blondă, era cu codiţe împletite, aşa. Şi era ca o stafie, aşa.

A venit aievea şi a zis:
- Aleargă! Aleargă după bărbatul tău! Nu-l lăsa! Nu-l lăsa! Nu-l lăsa să plece!

Tot îmi spunea să nu-l las să plece pentru că eu nu-nţelegeam, nu-L cunoşteam bine pe Dumnezeu, nu ştiam ce se petrece cu mine, vedeam minuni într-una, care

se întâmplau cu mine, dar încă nu-L cunoşteam pe Dumnezeu. Numai că atunci când mă culcam, nu mă culcam până când nu-mi făceam semnul sfintei cruci.
[...] La fix, la ora 12, sună cineva. Întreb cine e. A zis: Marian. Cum te cheamă? Nu numele mic. Spune-l pe ăl mare, ca să ştiu.

Băiatul s-a trezit şi a zis:

- De ce îi întrebi pe prietenii mei cum îi cheamă?

Şi i-am dat receptorul de la interfon. Ăla n-a mai răspuns. A plecat. Iar el a venit după mine. Simţeam că mă omoară. A vrut să pună mâna pe icoana Maicii Domnului mare şi n-a putut s-o ia. S-a repezit şi... pe burtă, cu pumnii în stomac, a sărit cu picioarele pe mine, m-a bătut, m-a chinuit... Că al mic fugea de-acasă, ăla nu l-a mai prins... Şi-am zis:

- Rămâi lângă mama!

- Nu pot, mamă, că simt că mă omoară.

Şi dormea la un prieten. După ce m-a chinuit atât de tare zice:

- E, până nu spăl cuţitu-n tine nu mă las!

Şi ajung la bucătărie. Că m-a bătut aşa de tare... Nasul nu mai există. Aici nu mai era nas.

La Sfântul Antonie de la Iezeru, am pus nasu' pe sfintele moaşte. Şi în clipa când am pus şi am zis: "Sfinte, vindecă-mă, că eu nu pot să citesc rugăciuni!". Că puneam vată multă şi... Şi în clipa aia mi s-a lipit nasu'. Mi s-a lipit, gata...

Sunt încercată, încercată peste firea omenească... Poate nici nu trebuia să spun, da' eu din dragoste v-am spus dumneavoastră. Ca astea... Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne slăvească, nu pe noi. Toate chinurile pe care eu le-am spus pe pământ, eu nu mai sunt dincolo luată-n seamă. Zice că zice: Rabdă, rabdă, rabdă, până la sfârşitul vieţii. Aşa cum eu mi-am dus crucea, du-ţi-o şi tu, nu?

[...] Iarăşi s-a întâmplat o minune cu Cuvioasa Parascheva. Era multă lume, acum vreo doi ani. Şi am zis: "Cuvioasă, tare aş vrea să mai intru la tine o dată. Dar nu mai pot, decât cu un demonizat". Şi mă opreşte stareţul de aici de la mănăstire să măturăm prin catedrală. Mătur prin catedrală şi ne duce sus, la balcon.

Şi acolo eu, când o văd pe Cuvioasa, plec genunchii (unde este bătută în mozaic, în icoană) şi-i mulţumesc că m-a ajutat să ajung la Sfânta. Şi deodată, după mine, un tânăr. Şi zice: Să-i mulţumesc şi eu şi să mă ierte că nu pot să mă duc astăzi. Dar eu întorc capul şi zic:

- Da' de ce nu poţi tu să mergi astăzi la Cuvioasa?

- Eu sunt bolnav.

- Ce boală ai?

- A... sunt demonizat.

- Hai cu sora, hai cu sora Maria!

L-am luat de braţ, da' era mai înalt decât mine. Îl cheamă Modest. L-am luat de braţ şi am plecat cu el. (...)

L-am dus la Cuvioasa târâş, pe jos. Când am ajuns la Cuvioasa am zis: "Maica Domnului, numai Tu mă poţi ajuta! Ridică-l!". Când am zis "Ridică-l!", ştiţi cum?! Uite-aşa-ntr-o clipă era ca plopu', sus. Şi am pus mâna pe spatele lui şi s-a dus peste Cuvioasa Paraschiva, aşa şi am zis: "Mulţumeşte!". Şi a făcut crucea dreaptă şi a mulţumit.

Şi eu ce doream?! Vă spun sincer, dorinţa mea era că eu ziceam: "Cuvioasa Parascheva, tare-mi doresc să-ţi pup diadema, coroana". Şi ce credeţi?! Eram mititică şi nu ajungeam pe asta... Şi am pus mâinile şi am sărit sus, pe masă. Mereu spun la toată lumea: Ce curaj! Cum de acel arhiereu care o păzea nu mi-a zis nimic? M-am ridicat, mi-am făcut sfânta cruce şi am zis: "Cuvioasă, îţi mulţumesc, că doream din suflet să-ţi pup diademă." I-am pupat-o, era nouă şi... aşa... şi.. am pus mâna prima dată când am venit. Era moale, moale, moale. "Cuvioasă, tu eşti vie!" îi spuneam. Zic: "Tu m-ai scos din toate încurcăturile."

Şi multe, şi multe... Atâtea bucurii duhovniceşti mi-a dat Dumnezeu, că nu le merit. Nu le merit... Nu merit nici să calc pământu', nici să ridic ochii sus, la cer, câte minuni se întâmplă cu noi pe pământ, să ştiţi... (Maria, Bucureşti)

Altă vindecare minunată

Cam în '94 fetiţa a fost în comă şi era tot aşa, în ajun de Cuvioasa. Şi când am ajuns la Spitalul Sfânta Maria am ajuns noaptea (m-a ajutat cineva şi am ajuns cu maşina) şi aici făcea convulsii, că era intoxicată. Luase nişte pastile, nu ştiu ce-a-nghiţit ea din greşeală (avea cinci ani). Eu eram la cules de struguri.

Şi când am venit noi, tot timpu' ne rugăm (noi suntem credincioşi). Şi era ajunu' Cuvioasei, deci a doua zi era ziua Ei. Şi toată noaptea... când am ajuns, deja făcea convulsii, făcea spasmele alea, cum fac ei, spume la gură şi-mi era frică. Şi-atuncia i-a pus o perfuzie. Deja o legase, că putea să moară. Şi-mi era frică. Şi-am zis: "Doamne, de ce face aşa?". Şi-a zis: "Doamnă, poate să se-ntâmple orice". Şi-atuncia s-a mai liniştit. Tot mă rugam la Cuvioasa. Şi am zis: "Cuvioasa, scap-o Tu, că îţi făgăduiesc că o voi da s-ajungă maică, dac-o vrea".

Să ştiţi că toată noaptea am stat în genunchi, că trebuia s-o păzesc, c-avea perfuzia la cap şi-am păzit-o toată noaptea. Şi şi-a revenit. Deci, a doua zi pe la 4-5 trăgeau clopotele şi plângeam şi-am zis: "Sfânta cât e de aproape şi totuşi atât de departe", că nu puteam s-ajung.

Şi fetiţa când şi-a revenit se uită în tavan, de parcă ar fi văzut ceva; avea o privire fixă. Şi de-atunci, de câte ori vin în Iaşi, orice treabă aş avea, întâi merg la Cuvioasa, mă-nchin şi-mi merge foarte bine. (Mirela Slatina, com. Popeşti, jud. Iaşi)

Să se-aducă o staţie de amplificare

Am fost la mănăstire la Cuvioasa Parascheva un grup de nouă persoane... Şoferul, după ce ne-am închinat, a zis să mergem la mai multe mănăstiri. Eram foarte interesată, că vin din Austria.

Şi ne ducem la mănăstirea Secu şi vine un călugăr foarte în vârstă şi mă întreabă:

- Doamnă, de unde eşti?

- De unde!? Din România!

- Nu, nu, că este ceva...

Şi se ţine după mine, ştiţi cum?! Vă spun, m-am spovedit. Am simţit o spovedanie şi o împărtăşanie ce nu mi s-a-ntâmplat. Şi îmi spune:"Ce rugăminte avem?! Am construit o mănăstire şi am dori pentru această mănăstire să se-aducă o staţie de

amplificare. E o mănăstire foarte mare şi nu se-aude... Vine lume multă. Ajutaţi-mă!". Am zis: "Părinte, eu vin din Austria, da' e scump să cumpăr o staţie de amplificare". Ştiţi ce-mi zice? "Doamnă, eu vă dau binecuvântare. Când ajungeţi în Austria, scrieţi-mi!". Zic: "Bine. Eu vă scriu şi mă interesez". Dar eu ştiam că nu am posibilitate, că e foarte scumpă.

Ce credeţi dumneavoastră? Ajung în Austria, vorbesc cu băiatul, nu se rezolvă. Primesc vinerea, că ţin post, o scrisoare de la părintele. Îmi zice: "Sunt atât de fericit că mi-aţi rezolvat cu staţia!". Dar eu nu i-am scris că rezolv, eu i-am scris că încerc să văd ce pot să fac.

O nelinişte, o supărare... Zic: "Acest călugăr a înţeles că eu îi trimit şi el aşteaptă. Ce mă fac?". Era vineri şi eu eram disperată. Dau telefon la toţi.

Mă rugam într-o biserică catolică, termin rugăciunea şi îi povestesc preotului tot. Zice: "Doamna Maria, staţi liniştită, că la catedrala cealaltă s-a montat o staţie nouă, modernă şi toată staţia e luată jos". Extraordinar! Cine era mai bucuros ca mine?

Mergem cu băiatu', luăm staţia. Zic: "Vreau s-o trimit de Crăciun". După ce-mi trimite părintele scrisoarea zice: "Suntem atât de bucuroşi! Şi hramul mănăstirii e Cuvioasa Parascheva". (Maria, Pleşa Făgăraş, jud. Braşov, acum în Austria)

Singură, se ducea la Sfântu' Gheorghe înapoi...

Este un domn, îl cheamă Corneliu, fecior de preot, a învăţat la Liceul Sadoveanu. Şi în timpul ăla, la Mitropolie se făceau reparaţii, că s-a dărâmat. Şi provizoriu au dus-o pe Sfânta la Sfantu' Gheorghe, aici, în curte. Şi după ce s-au terminat reparaţiile, Corneliu, de care vă spun, şi cu Cotescu, băieţi de preoţi, credincioşi, au luat-o pe Sfânta de la Sfântu' Gheorghe, pe umăr şi o aduceau aicia (în catedrala - n.n.). A doua zi dimineaţă, singură, se ducea la Sfântu' Gheorghe înapoi. Trei zile la rând.

Până n-au venit nişte călugări credincioşi, n-a vrut să stea. Aţi înţeles că ea nu acceptă pe oricine.

Tot el mi-a spus că atunci când era secetă mare o luau pe umeri şi n-ajungeau în Piaţa Unirii (în centrul Iaşiului - n.n.) şi... ploi torenţiale... El mi-a spus.

Cu copiii mei a făcut minune că i-a atras la credinţă. O doamnă disperată a apelat la medici, fără nici un rezultat şi Sfânta Parascheva a vindecat-o de cancer.

Cea pe care o avem noi aici, Sfântă, nu valorează echivalentul ei cu aur sau cu briliante. (Elena Georgică, 78 ani, economista, Iaşi)

Am văzut demonizaţi vindecaţi

Când am fost la raclă, am văzut demonizaţi vindecaţi la Sfânta. Asta e ceea ce am văzut eu cu ochii mei. Şi cum diavolii mărturiseau pe Hristos prin demonizaţi. (Părintele Isidor, Mănăstirea Sfânta Treime, Balş, jud. Olt)

Mi-am dat seama că a fost o minune a Sfintei

Dădeam admiterea la facultate şi era un timp foarte scurt, vreo două săptămâni, până la examen. Şi, practic, nu aveam timp să învăţ toată anatomia sistemului nervos, care era foarte complicată. Şi m-am dus la Sfânta şi m-am rugat cu lacrimi în ochi: "Nu-mi trebuie nimic. Desculţ să fiu, dar să intru la facultate".

Şi într-adevăr, am rugat-o pe Sfânta, dacă-mi dă ceva din sistemul nervos, să-mi dea măduva spinării. Şi unul din subiecte, când am intrat la examen, a fost măduva spinării. Atunci mi-am dat seama că a fost o minune a Sfintei Parascheva. (anonimă, Iaşi)

Ce păcate l-or fi apăsând...

Părintele Onufrie, fiind aici la Mitropolie, s-a dus în faţă. Şi tocmai o băgau în biserica pe Cuvioasa, când un preot a zis: "Părinte, ia-o că o scap. Şi părintele când a luat-o era uşoară ca un fulg. Se gândea dânsul ce păcate l-or fi apăsând pe celălalt de se făcuse atât de grea. (Melania Todirica, Bacău)

A avut un cancer şi a vindecat-o

Ştiu o doamnă care vine în fiecare an la Sfânta pentru că a avut un cancer şi a vindecat-o. Cu credinţa...

Pe 4 august 1950, când m-am născut eu, în curtea bisericii erau foarte mulţi trandafiri. Şi au rămas intacţi. Încolo, tot a bătut gheaţă şi-aici n-a bătut. Ştiu asta de la părinţii mei. (Georgeta Buzdugan, Doroscani, com. Popeşti, jud. Iaşi)

Era... răcnetul de pe lume

Am avut un băiat care, într-o fracţiune de secundă, şi-a scos un ochi. Jucând fotbal, a venit cu ochiul într-un nod de sârmă şi i-a smuls globul ocular. A mers la medic, l-a operat. Era... răcnetul de pe lume... Când am ieşit de la spital răcnea în gura mare. Am zis că altă speranţă şi altă şansă n-am. Hai s-ajungem până la Sfânta.

Şi am ajuns acolo, plângând, lângă racla ei şi rugându-mă, ca orice părinte, pentru copil. Şi i-am spus şi lui: "Pune căpuşorul acolo şi roagă-te ca să dea Dumnezeu să-ţi treacă, să facă minune Sfânta".

Şi... ne-am închinat, am ieşit din sfânta biserică. Şi când am ieşit, pe scări, băiatul dintr-o dată s-a luminat şi zice: "Mamă, nu mă mai doare". Şi nu l-a mai durut nici în ziua de astăzi.

Şi fata mi-a fost bolnavă de stomac şi a vindecat-o. Eu sunt văduvă de 18 ani, dar... minuni mari sunt astea, când ai atâtea necazuri şi treci peste ele. Le vezi. Le simţi. Şi o simţi că este aproape de tine. Este aproape. (Floarea Asavoaie, Cotnari, jud. Iaşi)

Nu m-am mai operat

Aveam un fibrom şi trebuia să mă operez a doua zi. Şi seara am venit la Sfânta pentru prima dată şi a doua zi nu m-am mai operat. Şi am scăpat de operaţie. Dar eu, păcătoasă n-am fost recunoscătoare. Şi Sfânta m-a vindecat. N-am mai avut nimic până-n ziua de astăzi. (Adela, Botoşani)

Locul meu nu mai este aici la tine

Am avut o icoană acasă. Acu' şase ani de zile am luat-o, cu Cuvioasa Parascheva, da' mare, aşa... Şi-am visat sâmbătă noaptea spre duminică cum parcă lăcrama. Şi-am zis: "Da' de ce, Cuvioasa, plângi?". Zice: "Că locul meu nu mai este aici la tine. Du-mă unde s-a făcut biserica asta nouă, aici, la Porcova".
Şi eu acuma, ce să fac? Zic să vorbesc cu părintele nostru, din parohia noastră. Zice să mă duc la protopop. Şi i-am spus: "Părinte, uite, aşa şi-aşa...". Zice: "Mergi s-o duci!". Zic: 'Părinte, eu nu pot să merg s-o duc. V-o donez dumneavoastră s-o duceţi". I-am dat şi un pachet de tămâie.

Zic: "Dacă ea s-o cerut acolo...". Acolo era hramul bisericii şi ei n-aveau icoană. C-acu' se sfinţeşte. Era hramul Sfânta Cuvioasa Parascheva.

Da' părintele o zis aşa: "Mata' ai visat pe Cuvioasa, da' eu am visat pe Mântuitorul Iisus Hristos. Zice, Vezi că va veni cineva să-ţi doneze o icoană. Tot în aceeaşi noapte".

Şi eu am avut multe necazuri, dar Cuvioasa m-a ajutat. Am 40 de ani de când vin la Cuvioasa. (Paulina Ţicău, com. Fălciu, jud. Vaslui)

Nu, că eu de-aicia nu plec!

Anul trecut am venit în autocar de la Galaţi, cu o doamnă, Maria, care s-a operat la mijloc, undeva. A stat şase luni de zile în spital. Verişorul ei a operat-o, fiind medic.

Şi când s-a externat, a zis: "Eu nu vreau să mă duceţi acasă, decât dacă ajung la Cuvioasa Parascheva". Şi şoferul care trebuia s-o ia cu maşina a zis: "Ei, asta-i bună! După ce că-i târziu, unde ne mai întindem?". "Nu, că eu de-aicia nu plec!"

Şi-atunci când s-a dat jos din maşină în faţa Mitropoliei, s-a simţit mai bine şi-a-nceput să meargă. Şi pentru că era Mitropolitul Daniel la slujbă, când a ajuns în faţa sfintelor moaşte, fiind înconjurată de un grup, a zis că nu a stropit-o şi pe dânsa cu aghiazmă. Şi-atunci a strigat şi a zis: "Prea-Sfinţia Voastră, vă rog să mă stropiţi şi pe mine cu sfânta aghiazmă!". Şi când a plecat, a urcat singură-n maşină (acolo unde e operată are o proteză de plastic) şi spunea că atunci când a venit la control, după trei luni de zile, nu a recunoscut-o verişorul ei care a operat-o şi tot o ocolea.

I-a zis: "Eu am crezut c-ai murit, că n-ai mai dat nici un semn de viaţă. Dar ai murit şi-ai înviat". (Tincuta Mandea, Galaţi)

(Dr. Iuliana Bancescu, articol din volumul Creştinismul popular, între teologie şi etnologie, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2007)

Bucură-te, Sfântă cuvioasă Parascheva, mult folositoare!

Sfânta muceniţă Filofteia de la Curtea de Argeş, iubitoare de Dumnezeu
(7 decembrie)

Materiale despre Sfânta muceniţă Filofteia de la Curtea de Argeş:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Filofteia-de-la-Curtea-de-Arge%C5%9F

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2nta+Filofteia+

***

Sfânta muceniţă Filofteia s-a născut în cetatea Târnovo, din părinţi simpli şi ne-învăţaţi. Rămânând orfană de mamă din fragedă copilărie, tânăra fecioară se îndeletnicea cu lucrarea faptelor bune, aşa cum o învăţase mama ei. ***Era nelipsită***

de la biserică, tăcută şi foarte iubitoare de săraci şi de Hristos, acestea fiind bunătăţile duhovniceşti care împodobeau sufletul ei. În inima ei se întipăriseră cuvintele Mântuitorului: „Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui“ (Matei 5, 7), dar mai ales cuvintele pe care le va spune El la dreapta judecată: „Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu şi moşteniţi Împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc, însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau, străin am fost şi M-aţi primit, gol am fost şi M-aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi M-aţi cercetat, în temniţă am fost şi aţi venit la Mine“ (Matei 25, 34-36).

Când avea numai 12 ani, a binevoit Dumnezeu s-o învrednicească pe fericita Filofteia de cununa muceniciei şi de bucuria împărăţiei cereşti. Este una dintre cele mai tinere sfinte din calendarul ortodox, numele Filofteia sau Filoteia este de origine grecească şi înseamnă "iubitoare de Dumnezeu".

Sfintele moaşte ale Sfintei muceniţe Filofteia - fecioara au devenit pentru ţara noastră o binecuvântare a lui Dumnezeu, iar pentru poporul român, izvor nesecat de binefaceri, de 8 veacuri ea ocrotind Curtea de Argeş şi pe credincioşii ortodocşi.

Sfânta Filofteia este considerată ocrotitoarea copiilor şi a tinerilor, şi în special a fetelor, pe care le ajuta să se căsătorească şi să aibă o viaţă liniştită.

Acatistul Sfintei muceniţe Filofteia

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul, glasul al 8-lea: Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, fericită muceniță Filofteia, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătăi suferind, întru necazuri binevoind, pe săraci miluind şi pe flămânzi săturând, ceea ce şi i acum pe cei bolnavi îi tămăduieşti, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, prea bună muceniță, să mântuiască sufletele noastre. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Născătoarei-Învierii, *același glas*

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, care cu moartea pe moarte ai prădat şi Învierea o ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, Milostive,

primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Ceea ce din pruncie jertfã neprihãnitã te-ai adus prin fapta bunã lui Dumnezeu, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoștea pe tine, Filofteia prea fericitã, ceea ce te-ai arãtat podoaba fecioarelor și locuitoarea cãmãrii celei de nuntã, vrednicã ești de laudã. Pentru aceasta cântãm ție: ***Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!***

Icosul 1

Plecând acum genunchii înaintea Fãcãtorului tuturor și mâinile tinzându-le cãtre Cuvântul cel mai înainte de veci, iertare greșelilor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare și pricepere minții noastre, ca sã lãudãm nevoințele și vitejiile fericitei Filofteia și cãtre ea sã grãim cu cãldurã unele ca acestea:

Bucurã-te, Filofteia, cea din rãu tatã nãscutã;
Bucurã-te, cã de mamã credincioasã ai fost crescutã;
Bucurã-te, trandafir rãsãrit din mãrãcine;
Bucurã-te, cã prea bun miros reverși din tine;
Bucurã-te, cã în lume ai fost blândã mielușea;
Bucurã-te, cã a ta mamã cele bune te învãța;
Bucurã-te, pruncã sfântã, cu desãvârșitã minte;
Bucurã-te, cã de micã ai mers pe cãile sfinte;
Bucurã-te, cã în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucurã-te, cã rãbdarea te-a fãcut sã câștigi Raiul;
Bucurã-te, ceea ce ai suferit necazuri multe foarte;
Bucurã-te, cã Domnul te-a prea mãrit dupã moarte;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 2

Mutându-se din viața aceasta vremelnicã bine credincioasa ta mamã, te-a lãsat pe tine plinitoare la toatã lipsa și moștenitoare faptelor ei bune, pe care urmându-le, ai înãlțat lui Dumnezeu neîncetat cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 2

Fricã și cutremur ne cuprinde pe noi, cei întunecați la minte, cã nu ne pricepem de unde vom începe a-ți aduce ție laude, fecioarã, sau care cântare îți vom cânta, sau cu ce cununi te vom încununa; dar îndrãznind, pentru rugãciunile tale cele cãtre Dumnezeu, cu inimã smeritã cântãm ție acestea:

Bucurã-te, odrãslirea cea în Târnovo rãsãritã;
Bucurã-te, cea de Domnul în Rai acum rãsãditã;
Bucurã-te, aurorã cu raze strãlucitoare;
Bucurã-te, stea cereascã ce luminezi ca un soare;

Bucură-te, că în lume te-a hrănit cerească rază;
Bucură-te, că prin tine creștinii se luminează;
Bucură-te, că pe tine te-am câștigat bogăție;
Bucură-te, că povață ne-ai dat cum să urmăm ție;
Bucură-te, că prin tine am primit hrană cerească;
Bucură-te, pilda celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, călăuza sufletelor celor drepte;
Bucură-te, îndreptarul fecioarelor înțelepte;
Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 3

Auzind tu glasul Evangheliei Domnului, care fericește pe cei milostivi, tare l-ai întipărit în inima ta și cu atâta credință l-ai primit și atât de mult l-ai iubit, încât cu înfocată și dumnezeiească râvnă aprinzându-te, cu însutite osteneli și cu mare sârguință ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Multă purtare de grijă ai avut în cugetul tău pentru cei săraci, fericită Filofteia, pentru că râvneai să nu rămână nemiluit nici unul din cei care așteptau de la tine milostenie, nici un flămând să nu se ducă nesăturat, nici un gol neîmbrăcat, nici un mâhnit nemângâiat; pentru care, lăudându-te, cântăm ție acestea:
Bucură-te, comoara milei, cea în veci nedeșertată;
Bucură-te, îmbrăcarea celor goi fără de plată;
Bucură-te, celor flămânzi pâine bună, hrănitoare;
Bucură-te, celor străini casă adăpostitoare;
Bucură-te, izbăvitoare a celor primejduiți;
Bucură-te, alinare a rănii celor scârbiți;
Bucură-te, celor căzuți grabnică sprijinitoare;
Bucură-te, la nevoie fierbinte folositoare;
Bucură-te, feciorie, cu milostenie însoțită;
Bucură-te, tinerețe cu viață îmbunătățită;
Bucură-te, mângâierea celor ce se roagă ție;
Bucură-te, că prin moarte ai rămas pururea vie;
Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 4

Văzându-te pe tine vrăjmașul firii omenești că ai început lucrarea de săvârșire a faptelor bune și mai ales a milosteniei care va fi mult lăudată în ziua Judecății, a socotit să te împiedice ca oarecând pe Eva în Rai, dar n-a putut, întrucât neîncetat tu cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ca viforul s-au pornit asupra ta urâții și necurații diavoli, și ispitiri fără de număr ți-au adus, ca prin mulțimea și greutatea ispitelor să te întoarcă pe tine de la o lucrare ca aceasta. Dar tu, fericită, fiind întemeiată pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului, tare i-ai sfărâmat pe ei; drept aceea, vrednică ești a te cinsti cu acestea:

Bucură-te, fericită, cea de fapte bune plină;
Bucură-te, că prin chinuri te-ai îmbrăcat cu luminã;
Bucură-te, lauda mamei tale iubitoare;
Bucură-te, diademă a înțeleptelor fecioare;
Bucură-te, pruncă sfântă, a Domnului următoare;
Bucură-te, milostivă, cea de săraci iubitoare;
Bucură-te, că pe diavol tu l-ai umplut de rușine;
Bucură-te, că satana a fost biruit de tine;
Bucură-te, că în Hristos ai avut credință tare;
Bucură-te, că răsplată dobândit-ai prin răbdare;
Bucură-te, vitejie, în trup de copil lucratã;
Bucură-te, biruință, de Duhul Sfânt insuflatã;
Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 5

Vifor de urgie mare a pornit tatăl tău cel întunecat la minte și împietrit la inimă, suflând cu îngroziri și cu chinuri asupra ta, fericită Filofteia; dar n-a putut să te clintească, pentru că erai întemeiată pe Piatra credinței, Hristos, pe care tu, prea înțeleaptă fecioară stând, lui Hristos, celui ce te întărea, I-ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Cine dintre pământeni poate să spună cu de-amănuntul chinurile tale câte ai suferit de la tatăl tău cel întunecat la cuget, și de la mama ta vitregă? Şi ce minte poate să priceapă răbdarea ta, întru toate câte ai pătimit? Drept aceea, minunându-ne de viața ta cea mai presus de fire, te lăudăm cu fericiri ca acestea:

Bucură-te, cea de Domnul pentru milă rânduită;
Bucură-te, ceea ce ai fost de tatăl tău chinuită;
Bucură-te, cea adesea crunt biciuită;
Bucură-te, ceea ce pe spate și pe obraz ai fost lovită;
Bucură-te, ceea ce chinuri și bătăi ai îndurat;
Bucură-te, ceea ce toate cu tărie le-ai răbdat;
Bucură-te, ceea ce răni, ca Hristos ai suferit;
Bucură-te, că din cale nimic nu te-a clintit;
Bucură-te, ceea ce cu chip vesel ai pătimit;
Bucură-te, că și viața pentru Domnul ți-ai jertfit;

Bucură-te, că de El ești acum în cer prea măritã;
Bucură-te, că ai primit cununã nevești̦ejitã;
Bucură-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 6

Când tu, prea fericitã Filofteia, împărți̦eai hranã sãracilor, atunci satana a pus în mintea tatãlui tãu gând rãu și ucigaș; cã, pândindu-te pe tine din loc ascuns și vãzându-te hrãnind flãmânzii, îndatã s-a umplut de drãceascã mânie și a zvârlit în tine cu barda plugãreascã; și rãnindu-ți piciorul îndatã ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pe care lãudându-L, ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 6

Înger s-a trimis atunci din cer ca sã lumineze trupul tãu cel fecioresc, mucenița Filofteia; și venind, a stat nevãzut și a început a grãi cãtre tine:
Bucură-te, mucenițã, cea de tatãl tãu ucisã;
Bucură-te, cã dând milã, cãtre Domnul ești trimisã;
Bucură-te, cã rãbdarea te-a suit la înãlți̦ime;
Bucură-te, cã de aproape vezi pe Preasfânta Treime;
Bucură-te, cã de Domnul ești aleasã și primitã;
Bucură-te, cã de El ești în Rai sãlãșluitã;
Bucură-te, cã de-a pururi porți luminatã cununã;
Bucură-te, cã în ceruri stai cu drepții împreunã;
Bucură-te, cã ai parte între sfintele fecioare;
Bucură-te, cã de slavã te-ai fãcut moștenitoare;
Bucură-te, cã în ceruri ești de-a pururi luminatã;
Bucură-te, cã totdeauna de noi ești binecuvântatã;
Bucură-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 7

Zãcând trupul tãu cel curat pe pãmânt și încã sânge din piciorul tãu cel tãiat curgând, cu strãlucire cereascã a fost înconjurat, încât și locul cel dimprejur s-a umplut de luminã; și, aceasta vãzând ticãlosul și ucigașul tãu tatã, cu spaimã înfricoșându-se, a alergat în cetate și a spus cele ce a vãzut, cã nu știa întunecatul sã cânte: ***Aliluia!***

Icosul 7

Alergând fecioarele dimpreunã cu mamele lor la locul unde erai ucisã, ca sã te vadã pe tine, fericitã Filofteia, și vãzând cu ochii lor strãlucirea luminii care te înconjura, minunându-se întru sine, au început a te lãuda, zicând:
Bucură-te, Filofteia, înțeleaptã și prea bunã;

Bucură-te, că ești nouă sorã scumpã și cununã;
Bucură-te, că în ceruri s-a proslãvit al tãu nume;
Bucură-te, că luminã ești fecioarelor în lume;
Bucură-te, că la Domnul ți-a fost inima de micã;
Bucură-te, că iubindu-L, de chinuri nu ți-a fost fricã;
Bucură-te, că spre bine mult ai fost sârguitoare;
Bucură-te, că în toate întreci pe alte fecioare;
Bucură-te, că pe Domnul L-ai câștigat acum Mire;
Bucură-te, că guști de-acum a Raiului îndulcire;
Bucură-te, că în ceruri te avem mijlocitoare;
Bucură-te, că la Domnul ne ești caldã rugãtoare;
Bucură-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 8
Auzind arhiepiscopul Târnovei cele spuse de tatãl tãu, îndatã, cu dregãtorii cetății și cu tot clerul și poporul a venit la tine; și vãzând trupul tãu strãlucind de luminã, cu fricã au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8
Tot orașul Târnovo și satele dimprejur au alergat la locul care strãlucea, Sfântã Filofteia; și vãzând minunea care s-a sãvârșit întru tine, dimpreunã cu arhiepiscopul ți-au adus cântãri, zicând unele ca acestea:
Bucură-te, a cetății Târnovo laudã nestricãcioasã;
Bucură-te, sfânt vlãstar din mamã bine credincioasã;
Bucură-te, crin fraged din grãdina lui Hristos;
Bucură-te, floare albã cu neveștejit miros;
Bucură-te, chip al milei și al dragostei creștine;
Bucură-te, viațã scurtã înveșnicitã prin mult bine;
Bucură-te, cã prin trude ești mutatã între sfinte;
Bucură-te, cã guști Raiul pe care l-ai dorit fierbinte;
Bucură-te, cã acolo ți-ai gãsit pe maica bunã;
Bucură-te, cã te veselești cu aceea împreunã;
Bucură-te, cã podoabã Biserica te câștigã;
Bucură-te, cã tot omul te laudã și îți strigã:
Bucură-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 9
Adunatã fiind toatã mulțimea împrejurul tãu, cu fricã s-au apropiat de tine, vrând sã te ridice de la pãmânt; dar vãzând greutatea cea mai presus de fire a trupului tãu, toți s-au umplut de mirare și cu evlavie au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Înțelegând toți că nu-ți este voia să te ridice de la pământ, cu nedumerire se uitau unii la alții; apoi, luminați fiind de sus, au început să numească toate sfintele locașuri, și văzând că vrei să mergi la biserica din Curtea de Argeș, au început a grăi ție:

Bucură-te, că tu însăți ți-ai hotărât locuința;
Bucură-te, că Dumnezeu ți-a împlinit dorința;
Bucură-te, că departe s-a vestit al tău sfânt nume;
Bucură-te, că viața ta s-a cunoscut în lume;
Bucură-te, fericită, al credinței frumos rod;
Bucură-te, că te cinstește românul voievod;
Bucură-te, că de veacuri ocrotești România;
Bucură-te, că departe ți-ai întins apostolia;
Bucură-te, că poporul vine mereu să te cinstească;
Bucură-te, mult iubitoare de Țara Românească;
Bucură-te, că românii te-au câștigat bogăție;
Bucură-te, că de-a pururi și noi vom cânta ție:
Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 10

Dacă s-a dat de știre că vrei să vii în Țara Românească, domnitorul cu lacrimi de bucurie L-a lăudat pe Dumnezeu și luând mulțime de popor, a alergat la Dunăre întru întâmpinarea ta; și, văzându-te de mulți credincioși petrecută, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Primit-a domnul Țării Românești, cu mare bucurie și evlavie cinstitele și sfintele tale moaște și lăudând pe Dumnezeu, a grăit către tine așa:

Bucură-te, Filofteia, muceniță prea cinstită;
Bucură-te, cea de Hristos țării noastre dăruită;
Bucură-te, voitoarea noastră cea de mult bine;
Bucură-te, că pământul ni s-a luminat prin tine;
Bucură-te, că noi astăzi te primim ca pe un soare;
Bucură-te, că în jur reverși raze mângâietoare;
Bucură-te, că la Argeș ți-ai ales locaș în lume;
Bucură-te, că poporul îți cinstește al tău nume;
Bucură-te, că vei fi podoabă Bisericii veșnic;
Bucură-te, rugătoare și stâlp al ei puternic;
Bucură-te, păzitoare a credinței strămoșești;
Bucură-te, mândră floare a grădinii românești;

Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 11

Făclie purtătoare de lumină te avem pe tine, Sfântă Filofteia, că luminezi toată Biserica din Țara Românească și izvorând bună mireasmă, neîncetat reverși tamaduiri celor ce aleargă cu credință la racla sfintelor tale moaște. Pentru aceasta lui Dumnezeu, celui ce Te-a prea mărit pe tine, cu neîncetate mulțumiri Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Având noi sfintele tale moaște pe pământul românesc ca pe o comoară neprețuită, ne umplem de sfințenie și privind la ele ca la o lumină cerească, întru bucurie cântăm ție acestea:
Bucură-te, că tu însăți ți-ai ales această țară;
Bucură-te, că la Argeș moaștele ți se așezară;
Bucură-te, Filofteia, sfânta noastră bogăție;
Bucură-te, că mari daruri ți-a hărăzit Hristos ție;
Bucură-te, strălucirea credinței celei creștine;
Bucură-te, îndulcirea celor ce vin către tine;
Bucură-te, lecuirea bolilor nenumărate;
Bucură-te, dătătoare de puteri și sănătate;
Bucură-te, rugătoare pentru noi toți cu căldură;
Bucură-te, că prin tine spre noi Domnul se îndură;
Bucură-te, că fiecare primește ajutorul tău neîntârziat;
Bucură-te, că pe nimeni nu-l lași neajutorat;
Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 12

Auzit-am, Sfântă Filofteia, de viața ta cea dumnezeiască, văzut-am și minunile tale și, îndulcindu-ne de binefacerile pe care le arăți nouă în toate zilele, credem și îndrăznirii tale către Dumnezeu. Drept aceea, lui Hristos, celui ce te-a slăvit pe tine, din inimă Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Lăudăm nevoințele tale, fecioară Filofteia, îți cinstim pătimirile, slăvim îndelungă răbdarea ta, fericim sfântul tău sfârșit, cântăm puterea ta cea nebiruită care s-a arătat în trupul tău cel tineresc; și, privind toate ostenelile vieții tale de pe pământ, care te-au prea mărit în cer, unde locuiești acum, te rugăm: Auzi-ne pe noi, cei ce alergăm la racla sfintelor tale moaște, ca, izbăvindu-ne de toată nevoia și Împărăției cerurilor făcându-ne părtași, să te lăudăm pe tine, grăind unele ca acestea:

Bucură-te, cea la Târnovo, în Bulgaria, sfințită;
Bucură-te, cea de Dumnezeu românilor dăruită;
Bucură-te, că acum locuiești, sfântă, la înălțime;
Bucură-te, că în lume săvârșești minuni mulțime;
Bucură-te, că stai veșnic între cetele slăvite;
Bucură-te, că prin tine milă Domnul ne trimite;
Bucură-te, că vezi fața Ziditorului a toate;
Bucură-te, că prin tine din primejdii El ne scoate;
Bucură-te, că ruga ta are trecere la Domnul;
Bucură-te, că te rogi necontenit pentru tot omul;
Bucură-te, că ești nouă ajutor întru primejdii;
Bucură-te, că pe tine te avem stâlp al nădejdii;
Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 13 (de trei ori)
O, întru tot lăudată și mult milostivă muceniță Filofteia, primind mulțumirea noastră cea săracă și această puțină rugăciune de acum, de toate relele ne păzește, pace lumii mijlocește, de vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți ne izbăvește, și ne apără pe toți de veșnica osândă, ca dimpreună cu tine, lui Hristos Dumnezeu să-I cântăm: ***Aliluia!***

Și se zic iarăși:

Icosul 1
Plecând acum genunchii înaintea Făcătorului tuturor și mâinile tinzându-le către Cuvântul cel mai înainte de veci, iertare greșelilor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare și pricepere minții noastre, ca să lăudăm nevoințele și vitejiile fericitei Filofteia și către ea să grăim cu căldură unele ca acestea:
Bucură-te, Filofteia, cea din rău tată născută;
Bucură-te, că de mamă credincioasă ai fost crescută;
Bucură-te, trandafir răsărit din mărăcine;
Bucură-te, că prea bun miros reverși din tine;
Bucură-te, că în lume ai fost blândă mielușea;
Bucură-te, că a ta mamă cele bune te învăța;
Bucură-te, pruncă sfântă, cu desăvârșită minte;
Bucură-te, că de mică ai mers pe căile sfinte;
Bucură-te, că în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucură-te, că răbdarea te-a făcut să câștigi Raiul;
Bucură-te, ceea ce ai suferit necazuri multe foarte;
Bucură-te, că Domnul te-a prea mărit după moarte;

Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!

Condacul 1

Ceea ce din pruncie jertfă neprihănită te-ai adus prin fapta bună lui Dumnezeu, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoştea pe tine, Filofteia prea fericită, ceea ce te-ai arătat podoaba fecioarelor şi locuitoarea cămării celei de nuntă, vrednică eşti de laudă. Pentru aceasta cântăm ţie: ***Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prea lăudată!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

[Dacă este preot, acesta rosteşte Ectenia întreită, după care face otpustul obişnuit.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi! Amin!

***

Tot mereu mă gândesc la ceea ce a dorit Duhul Sfânt, să ne spună nouă prin cuvintele lăsate prin versetul biblic: "***Mari şi minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut!***" (Psalmul 103, 32) Şi tot meditând, gândul inimii mi-a mers la ceea ce tot Duhul Sfânt ne-a arătat, atunci când a zis: "***Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi!***" (Psalmul 67, 36) Miile şi milioanele de sfinţi proslăviţi, mai ales de la venirea lui Iisus Hristos pe acest pământ au fost, prin harul lui Dumnezeu, aşezaţi în calendarele creştinilor pentru a fi cinstiţi, după cuviinţă, mereu, dar mai ales atunci când s-au săvârşit din viaţa aceasta şi au plecat în Ţara de peste vremi!

Au fost sfinţi dintre cetele ostăşeşti, filozofi, oameni de ştiinţă, păstori de oi, ighemoni (conducători de cetăţi), regi, împăraţi, ţărani, dascăli, ierarhi, cuvioşi călugări şi călugăriţe, preoţi de mir şi, Doamne, din câte stări sociale nu şi-a luat Dumnezeu pe mărturisitorii Săi de-a pururi! Cât despre vârstă, Duhul Sfânt a plutit pe deasupra lumii şi S-a coborât acolo unde a găsit cu cale.

De aceea, nu ne mirăm atunci când sfinţii s-au proslăvit, de la vârsta de doi ani mai în jos, paisprezece mii de prunci, ucişi la porunca lui Irod, care se prăznuiesc la 29 decembrie, în fiecare an, până la vârste care au ajuns la sute de ani. ***Ne amintim, că de pe plaiurile acestea româneşti s-a proslăvit de Dumnezeu întru sfinţenie, Ioan Valahul sau Românul, care este prăznuit la 12 mai, sfânt din neamul nostru doar la vârsta de 15 ani, care a fost spânzurat de turci, nevrând să se lepede de credinţă, în anul de la Hristos 1662.*** Chiar atunci, Ioan Cariofil, un mare dregător bisericesc de la Patriarhia din Constantinopol, fiind de faţă şi văzând martiriul lui Ioan Valahul, i-a scris Viaţa, document de primă importanţă, mărturia unui străin despre un sfânt român. ***Coborând spre frageda vârstă, credem că Sfânta Filoteea este cea mai tânără martiră din lume, la vârsta de doar 12 ani!***

Sunt sigur că Pruncuţa - Sfântuliţa, cum i se spune aşa de frumos şi cu dragoste de argeşeni, a cunoscut viaţa Sfântului Nicolae şi a înţeles de la el ce înseamnă bunătatea şi bucuria de a dărui, din inima copleşită de iubirea lui Iisus, şi celor care duceau lipsă ca şi în zilele noastre.

De aceea cred că inspirat i s-a aşezat, de Biserică, cinstirea pe 7 decembrie, imediat după prăznuirea Sfântului ierarh Nicolae. Ei, ca şi toţi sfinţii prea măriţi de Dumnezeu, sunt mari făcători de minuni, zi de zi aducând mângâiere îndureraţilor.

Aşadar, ***avem în Împărăţia lui Dumnezeu, din România, pe cei mai tineri sfinţi din lume: Sfântul Ioan Valahul de 15 ani şi Sfânta Filoteea de la Argeş, de 12 ani!***

Tuturor bunilor creştini, har şi binecuvântare de la Dumnezeu, iar de la Sfânta Filoteea bucurie şi mângâiere, iar celor cu numele ei îndemn pentru a i se urma credinţa şi faptele bune!

Să ne bucurăm şi să fim încrezători în ziua de mâine, rugându-ne lui Dumnezeu să ne binecuvânteze, iar rugăciunile adresate Sfintei Filoteea, cea iubitoare de Dumnezeu, să ne ajute tuturor ca şi până acum.

Întru buni şi bogaţi ani şi acelora care poartă numele de Filoteea, în traducere iubitoare de Dumnezeu!

(Arhiepiscopul Calinic - Sfânta muceniţă Filofteia cea mai tânără sfântă din lume)

Moaştele Sfintei muceniţe Filofteia

Bucură-te , Sfântă muceniţă Filofteia, iubitoare de Dumnezeu!

Sfinţii în viziunea copiilor

Sfinţii în viziunea copiilor:
https://www.academia.edu/43223680/Sfin%C5%A3ii_%C3%AEn_viziunea_copiilor

***

Sfinţii - prietenii şi ocrotitorii copiilor

I.

La început, sfinţii au fost şi ei copii, ca noi. Îşi iubeau, îşi respctau şi îşi ascultau părinţii care, la rândul lor îi îngrijeau. Aveau şi ei prieteni, ca noi, însă, cel mai bun prieten al lor era Dumnezeu, pe care-L iubeau şi Îl rugau să le dea sănătate şi să le lumineze mintea pentru a face lucruri bune. Sfânta Filofteia şi Sfânta Parascheva faceau fapte de milostenie încă de mici copii. Sfântul Nicolae, datorită credinţei sale de neîmpiedicat, încă din pântecele mamei sale, la botez, se spune că a stat în picioare.

Înaintând în vârstă şi acumulând cunoştinţe religioase, ei deveneau din ce în ce mai întăriţi în credinţă şi chiar dacă ispitele veneau cu duiumul, ei începeau să se roage, alungându-l pe cel rău. Părinţii unora murind şi rămânând cu bogăţii pământeşti, le-au împărţit săracilor, dând dovadă de dragoste faţă de semeni. Ispitele au năvălit de nenumărate ori asupra lor, dar Dumnezeu i-a apărat de fiecare dată. Tot El i-a întors din drumul lor spre pustnicie, îndrumându-i să rămână în lume pentru a-i ajuta pe cei care erau în suferinţă şi au răspândit Cuvântul lui Dumnezeu în lume.

Mulţi oameni veneau cu diverse probleme, însă ei dădeau dovadă de iubire şi nu păreau obosiţi de oameni. Modestia lor fără limite şi rugăciunile lor neîncetate le-au hărăzit un loc în Rai. Într-un caz singular, Sfântul Ciprian era vrăjitor înainte de încreştinare. El a fost influenţat de un om pentru care a început să se roage. Astfel, el a dat dovadă de pocăinţă şi a început să-L iubească pe Dumnezeu şi să se roage pentru mântuirea lui şi a întregii lumi dând şi el dovadă de iubire pentru semeni.

Sfinţii sunt cele mai bune exemple de viaţă creştinească. Ar trebui să-l luăm ca model de viaţă şi pe Sfântul Nicolae care şi-a dat bogăţiile oamenilor care aveau nevoie de ele. Sfinţii ajutau fără să ceară în schimb ceva şi de nenumărate ori s-a întâmplat să fugă de la faţa oamenilor pentru a nu fi lăudaţi.

Copiii şi nu numai, ar trebui să se roage sfinţilor căci rugăciunea lor este mai repede primită de Dumnezeu. Rugăciunea este un mod de a vorbi cu sfinţii, care ne îndrumă să mergem pe calea cea curată şi ne apără de gândurile rele. Ei sunt peste tot, stau lângă noi şi se roagă lui Dumnezeu să ne ajute, să ne mântuiască. Ei dau dovadă de iubire. Ne iubesc pe toţi, chiar şi pe cei care nu îi ascultă.

În zilele praznicale închinate sfinţilor noi le aducem laudă şi cinste prin participarea noastră la Sfânta Liturghie. Sfinţii sunt prietenii noştri, pe care trebuie să-i apropiem cât mai mult. Sufletul nostru să fie prins în mâinile lor.

Nedelcu Mihail Rareş
Cls. a VI-a B

II

De ce ne rugăm noi, în fiecare seară, înainte de culcare? Iată o întrebare bună. Şi rugăciunea noastră, cui îi este adresată? Păi, sfinţii ne ascultă cei dintâi rugăciunea, dacă ea este curată şi făcută cu smerenie. Sfinţii sunt mijlocitorii noştrii în faţa lui Dumnezeu. Noi trebuie să-i respectăm şi să-i cinstim, mai ales dacă le purtăm numele, căci sfinţii nu sunt doar cei ce duc rugăciunea la Domnul ci şi singurele modele adevărate de viaţă sfântă, pe care un copil tebuie să le urmeze.

Bunicul meu obişnuia să mă certe când nu stăteam cuminte la masă: îmi spunea că eu râd şi vorbesc, dar în cer, un sfânt se roagă pentru noi ca să avem ce pune pe masă. Îmi coboram privirea în pământ ruşinată şi nu mai îndrăzneam să vorbesc. Uneori seara, mă gândesc la vorbele lui. După un timp am înţeles ce-mi spunea: sfinţii sunt exemple de bunătate infinită, bunătate greu de găsit acum, în zilele noastre... .

Când eram mică, îmi imaginam sfinţii ca pe nişte porumbei cu aripi albe şi cu ciocul roşu, ca porumbelul ce a anunţat sfârşitul plutirii fără direcţie a corabiei lui Noe. Mi-i închipuiam zburând spre noi şi înapoi, ducând mesaje în cioc, asemeni unor mesageri albi şi vorbind cu Dumnezeu despre noi oamenii de pe pământ. În viaţa de copil am fost înconjurată de astfel de sfinţi imaginari. Îi vedeam cu ochii sufletului peste tot, pe blocuri, în parc, prin copaci dar cei mai multi erau trişti, din ochii lor curgeau lacrimi, plângeau pentru noi, pentru soarta noastră, pentru faptul

că noi devenim tot mai răi pe zi ce trece, tot mai egoişti, tot mai plini de gânduri negre.

Uneori îmi apare în vis imaginea acelor porumbei ce plâng pentru noi şi îmi pare rău pentru ei, încerc să îi fac să zâmbească, dar asta nu depinde numai de mine, ci de întreaga omenire.

Iordache Mara
Cls. a VI-a A

III.

Sfinţii ne însoţesc în fiecare clipă a vieţii noastre. Iau parte în chip nevăzut la toate faptele noastre şi sunt acolo pentru noi.

Fiind în vizită la o mânăstire, părintele stareţ a strâns toţi copiii în biserică şi ne-a spus o poveste despre un copil orfan ce a locuit pe străzi. Era bun şi milostiv iar din puţinul pe care-l avea dădea totdeauna animalelor sau altor oameni mai săraci decât el. Într-o seară de iarnă s-a retras pe o alee şi şi-a aprins unul dintre cele patru beţe de chibrit rămase şi a început a se ruga cu căldură Sfântului Nectarie. Cuprins de oboseală, copilul a adormit şi în vis i s-a arătat Sfântul care i-a spus: “Dragul meu Ion, ai o inimă bună. În curând vei fi răsplătit pentru bunătatea ta.”

Ion s-a trezit din vis. Era dimineaţa ajunului de Crăciun. Ion s-a îndreptat spre biserica satului pentru a participa la slujbă. Când slujba s-a încheiat, băiatul a intrat în vorbă cu un cuplu tânăr. Văzând înţelepciunea şi bunătatea copilului au rămas

uimiţi într-un mod plăcut. Aceştia l-au întrebat dacă vrea să ia parte alături de ei la cina de Crăciun. I-au dat haine curate şi l-au aşezat la masă. A fost rugat să rostească rugăciunea. Cei de la masă au fost încântaţi de felul în care vocea de cristal umplea camera de un dar de veselie şi pace. Cina s-a sfârşit, iar cei doi tineri s-au apropiat de băiat şi i-au spus: "Am rămas surprinşi de comportamentul tău. Noi nu avem copii şi am vrea să ştii că eşti binevenit să stai oricât vrei la noi." În scurt timp băiatul s-a apropiat de cei doi şi a fost înfiat. Într-o seară, băiatul s-a apropiat de icoană şi i-a mulţumit Sfântului Nectarie, cel ce i-a schimbat complet viaţa.

Părintele, la finalul povestioarei, s-a oprit iar noi ne-am ridicat din stranele din lemn sculptate cu motive religioase de către meşterii satului. În acea zi am înţeles importanţa sfinţilor şi miracolele de care sunt capabili.

Voiculescu David
Cls. A VI-a B

IV.

Nimic nu este mai important în viaţă decât credinţa. Ea ne ajută zi de zi, minut de minut în orice clipă. Oricine poate zice că este credincios, puţini însă o dovedesc prin fapte.

Sfinţii sunt mijlocitorii noştrii, ai copiilor. Ne învaţă ce este bine şi ce este rău, ei sunt un exemplu pentru noi. Ne ajută mereu, ne călăuzesc paşii pe drumul cel bun,

pe drumul plăcut lui Dumnezeu. Ei ne sfătuiesc şi ne păzesc de tot ce este rău. Având încredere în sfinţi şi rugându-ne cu credinţă lor, nimic rău nu ni se poate întâmpla. Cred cu tărie că fiecare copil ar trebui să aibă încredere în sfinţi. Ei sunt modelul nostru în viaţă. Căci în timpul vieţii lor, au dus un trai modest în rugăciune, o viaţă placută lui Dumnezeu şi astfel au reuşit să moştenească Împărăţia Cerurilor. Ei trebuie să fie cinstiţi pentru faptele lor.

Îi putem cinsti în nenumărate feluri: prin purtarea numelui de sfânt, prin mersul la biserică şi prin înălţarea de rugăciuni etc. Sfinţii sunt cei care ne îndrumă şi ne apără de rele. Prin gânduri ne îndrumă să facem fapte bune, să fim darnici, binevoitori şi smeriţi în faţa lui Dumnezeu. Ei ar trebui să ocupe un loc important în inima noastră.

Cred că nimic nu este mai important pe acest pământ decât credinţa statornică în Dumnezeu. Sfinţii duc rugăciunile noastre la Dumnezeu şi se roagă în fiecare clipă pentru noi. Sunt şi vor fi mereu prietenii şi ocrotitorii noştrii.

Sbîngu Diana Maria
Cls. a VI-a A

V.

De când eram mică citeam şi aflam multe lucruri despre sfinţi. Crescând am învăţat că sfinţii ne ocrotesc în fiecare moment şi ne ajută atunci când avem nevoie de ei.

Când ne împiedicăm şi cădem ei sunt mereu acolo să ne ridice. De aici aflăm că cei mai mulţi prieteni sunt cei nevăzuţi care mereu te ocrotesc şi te ajută, sunt cei care ne îndreaptă spre sfinţenie.

Sunt precum nişte stele luminoase, care par foarte departe, dar sunt mereu lângă tine când ai nevoie de ei, te sprijină şi nu te-ar lăsa singur niciodată. Mereu ne putem baza pe ei, chiar dacă nu îi considerăm cei mai buni prieteni cum ar trebui. Ne învaţă cum să avem sufletul curat şi gândul luminat. “ Prietenul la nevoie se cunoaşte.” Cel mai bun prieten îţi este loial în orice situaţie şi la bine şi la greu.
Uneori suntem prea atraşi de multe lucruri şi uităm de cel mai bun prieten, care mereu ne susţine şi e mereu lângă noi, acel prieten vechi care ne-a însoţit de la botezul nostru, sfântul. Pentru tot binele făcut ar trebui să îi cinstim cât de mult putem, prin credinţă şi multă rugăciune.

Chiroiu Iris
Cls. a VI-a B

VI.

Sfinţii sunt mijocitorii noştrii în faţa lui Dumnezeu. Sunt cei care şi-au dat viaţa pentru locul cel sfânt şi pentru Dumnezeu. Ei sunt ocrotitorii lumii, cei care au trăit în ea pentru a-I demonstra lui Dumnezeu că sunt demni de numele lor. Au dus o viaţă plăcută lui Dumnezeu şi au atins desăvârşirea, nemurirea, fiind astăzi pictaţi

în icoane, pe pereţii bisericilor, în sufletele oamenilor, copiilor, ce le cer ajutorul. În cinstea lor sunt închinate biserici.

Prietenii şi ocrotitoii copiilor sunt sfinţii. De ce? Deoarece ei îi transmit lui Dumnezeu ceea ce le cerem noi prin rugăciune. Ştiu o mulţime de povestioare legate de acest subiect. Ei nu sunt numai ocrotitorii copiilor ci ai tuturor oamenilor. Dacă stăm şi ne gândim şi adulţii sunt copiii maturi ai lui Dumnezeu. Şi iată că până la urmă, sunt şi ei incluşi în titlul: "Sfinţii - prietenii şi ocrotitorii copiilor.
Trebuie să le aducem sfinţilor cinstire deoarece ei sunt singurii care nu ne vor dezamăgii, nu ne vor vrea răul niciodată şi sunt un model de viaţă creştinească pentru toţi copiii.

Vasc Alexandra
Cls. a VI-a A

VII.

Ce importanţă au sfinţii în viaţa copiilor şi cine sunt ei? Sfinţii au o importanţă aparte în viaţa celor mici. Chiar Iisus a zis să nu-i împiedicăm pe copii să vină la El. Aceştia ne îndrumă spre mântuire şi spre viaţa de veci. Nu trebuie să treacă nici o zi fără să ne rugăm sau fără măcar să ne gândim la ei.

În zilele de astăzi tot mai puţini sfinţi se arată în faţa lui Dumnezeu, fiindcă ispitele sunt din ce în ce mai multe şi mai apăsătoare.

Toţi oamenii botezaţi au înger păzitor şi fiecare poartă numele unui sfânt cunoscut sau necunoscut căruia ar fi bine să i se roage zilnic. Sfinţii sunt de fapt ajutoarele Domnului şi speranţa noastră de mântuire. Copiii trebuie să urmeze credinţa cea dreaptă şi să înţeleagă că sfinţii sunt cu adevărat protectorii lor.

Enache Călin Ioan

VIII.

Marea mă îndeamnă să visez... să dau frâu liber imaginaţiei... şi poate are dreptate... poate cea ce îmi doresc este dincolo de realitatea imediată, dincolo de graniţele lumii prea crude... .

Ieri admiram apusul sângeriu. Era într-adevăr frumos, eu însă căutam nemurirea de dincolo de frumuseţe. După o cercetare amănunţită, am observat că soarele lăsase o cărare de culoare trandafirie până la el.

La un moment dat, o stea de mare a venit pe spuma albă a valurilor şi m-a îndemnat să păşesc pe acel drum. Am acceptat. Am acceptat într-un final, aveam chef de aventură. În timp ce mergeam, marea îmi fredona melodii marinăreşti. După ceva timp, am ajuns. O mângâiere blândă mi-a atins creştetul. Era Sfânta Cuvioasă Parascheva. Eram, prea surprinsă pentru a mai vorbi, aşa că am tăcut. Mi-a vorbit cu o voce caldă; la un moment dat ni s-au alăturat şi alţi sfinţi, precum Sfânta Proorociţă Ana, Sfântul Apostol Andrei. Se purtau foarte frumos cu mine,

de parcă mi-ar fi părinţi. Blândeţea lor m-au emoţionat. Din clipă în clipă lumina soarelui scădea din ce în ce mai mult, dar noi tot conversam. Am rămas şi mai uimită când pescăruşii au început să facă acrobaţii ameţitoare pe cerul devenit roşiatic. Când luna s-a agăţat de înaltul cerului, o străfulgerare m-a adus din nou pe plajă, cu manualul de religie în mână. Nici acum nu-mi vine să cred că sfinţii au stat atât de mult timp cu mine pentru a mă învăţa ce să fac pentru a moşteni Împărăţia Cerurilor, dar astăzi mi-am luat inima în dinţi şi le-am povestit prietenilor mei ce mi s-a întâmplat. Am început să plâng. Oare o să mă înţeleagă cineva vreodată?

Stoican Ana Maria
Cls.a VI-a A

IX.

Ce sunt sfinţii pentru noi? Ei bine, în primul rând sunt sfinţi. Cum toată lumea ştie, sunt acei oameni speciali care au făcut rugăciuni aprinse, au îndeplinit voia lui Dumnezeu şi au ajutat oamenii când au avut nevoie de ei. Dumnezeu i-a răsplătit ridicându-le sufletul la cer.

Dar sunt mai mult de atât? Ei bine, da. Ei mai sunt şi prietenii noştrii. Nu vă imaginaţi că se joacă cu mingea ca noi sau sar coarda. Sfinţii sunt un alt fel de prieteni, prieteni ai sufletului. Vor fi mereu lângă noi, trimiţându-ne gânduri bune şi calde. Ei sunt mijlocitorii noştii în faţa lui Dumnezeu. Când apelăm la ei, se

roagă Tatălui Ceresc pentru a ne alina suferinţa, pentru a ne îndepârta gândurile necurate. Deşi credem că ne-au părăsit, ei veghează zi şi noapte, neîncetat, asupra noastră. Uneori se întâmplă ca flacăra credinţei să scadă în intensitate. Şi de aceea, pentru a o reaprinde, pentru a arde mai tare şi mai puternic avem nevoie de ajutorul sfinţilor, căci ei sunt prietenii şi ocrotitorii noştrii.

Tociu Andrei
Cls. a VI-a B

NOTĂ: Icoanele pe sticlă sunt realizate de elevii şcolii noastre în cadrul cercului de pictură, cerc desfăşurat de profesorii de religie (Mihaela Ivan si Eugenia Fârtăţescu) în anul şcolar 2010-2011.

profesor îndrumător
Mihaela Ivan

Povestea unui înger

A fost odată un bebeluş încă nenăscut. Acesta fusese conceput cu săptămâni în urmă şi trăia de atunci în pântecele mamei sale. Se simţea bine în acel loc minunat şi creştea în fiecare zi din ce în ce mai mare. Vorbea zilnic cu Dumnezeu şi învăţa foarte multe lucruri de la El. Trăia, parcă, într-un balon plin cu apă înăuntrul unei fiinţe vii. Într-o bună zi, el a simţit că balonul de apă în care locuia s-a spart, iar apa care îi oferise confort în tot acest timp, a început să se reverse.

S-a speriat atunci foarte tare, aşa că l-a întrebat imediat pe Dumnezeu:
- Doamne, spune-mi, te rog, ce se întâmplă cu mine?

- A sosit vremea, fiule, să te trimit pe pământ, i-a răspuns Dumnezeu.

- Vai, Doamne! a spus atunci bebeluşul, spune-mi, te rog, cum mă voi descurca acolo, fiind atât de mic şi neajutorat?

Dumnezeu i-a răspuns:
- Tu nu ai de ce să te temi, fiule. Dintre toţi îngerii care trăiesc pe pământ, Eu am ales unul pentru tine. Acest înger te va aştepta şi va avea grijă de tine.

- Dar, oare, mă voi descurca acolo, Doamne? Aici în Rai cu Tine, eu nu făceam nimic altceva decât să cânt şi să zâmbesc, iar acest lucru era destul pentru a fi fericit.

- De acum înainte, o să-ţi fie şi mai bine, a continuat Dumnezeu. Îngerul tău va cânta pentru tine, iar tu vei zâmbi în fiecare zi şi vei simţi iubirea îngerului tău. Vei vedea că aceste lucruri te vor face şi mai fericit.

- Cum voi putea înţelege când oamenii vor vorbi cu mine, dacă nu ştiu limba pe care o vorbesc ei?

- Să nu-ţi fie frică, fiule. Îngerul tău de pe pământ îţi va spune cele mai frumoase şi mai dulci cuvinte pe care le vei auzi vreodată. Cu multă răbdare şi grijă, îngerul tău te va învăţa să vorbeşti.

- Spune-mi, te rog, Doamne, ce trebuie să fac când voi dori să vorbesc cu tine?

- Îngerul tău îţi va împreuna mâinile şi te va învăţa să te rogi.

- Am auzit că pe pământ sunt foarte mulţi oameni răi. Cine mă va proteja?

- Îngerul tău te va apăra, chiar dacă acest lucru va însemna să-şi rişte viaţa.

- Dar eu voi fi întotdeauna supărat pentru că nu Te voi mai putea vedea…

- Îngerul tău îţi va vorbi întotdeauna de Mine şi te va învăţa felul prin care tu vei veni la Mine, cu toate că Eu voi fi întotdeauna în preajma ta.

În acel moment se făcu o linişte deplină în Rai. Vocile de pe pământ începeau să se audă din ce în ce mai tare.

Simţind aceste lucruri, micuţul a întrebat atunci în grabă, dar cu o voce blândă:
- Oh, Doamne! Dacă a venit vremea să plec acum de lângă Tine, te rog, să-mi spui numele îngerului meu!

- Numele îngerului tău nu are nici o importanţă, dar tu vei numi acest înger… Mama!

Despre cei cu suflet veritabil

În realitate, nu este aşa de important cine eşti, ci dacă există cineva gata să te preţuiască aşa cum eşti, cine te va primi pentru ceea ce prezinţi cu adevărat. Doar numai acela care vine la tine, când toată lumea te părăseşte şi este prietenul tău adevărat. Iar în continuare a acestui adevăr vreau să vă prezint o mică istorioară, care cred că va fi de folos.

Vânzătorul unui mic magazin a ataşat un anunţ la intrare "Sunt pisoi în vânzare." Această inscripţie a atras atenţia copiilor şi după câteva minute a intrat în magazin un băieţel. Salutând vânzătorul, el timid a întrebat despre preţul unui pisoi.

- De la 10 la 30 de lei - a spus vânzătorul.

Oftând, copilul a scos din buzunar un mic portmoneu şi a început să-şi numere „comoara!”

- Eu am doar 2 lei acum - a spus el trist. Vă rog, pot să mă uit doar la ei - a cerut el vânzătorului.

Vânzătorul i-a zâmbit şi a scos o cutie mare în care erau mai mulţi pisoi drăguţi.

Odată ajunşi în libertate pisoii mieunând s-au împrăştiat în diferite părţi. Doar unul dintre ei, dintr-un un motiv oarecare, rămase în urmă. Şi într-un mod ciudat îşi trăgea piciorul din spate.

- Spuneţi-mi, ce este cu el? – a întrebat băieţelul.

Vânzătorul i-a spus că acest defect îl are din naştere.
- Asta e pentru toată viaţa, aşa a spus veterinarul. – a adăugat el.

Băiatul a devenit brusc mai agitat.
- Anume pe acesta aş vrea să-l procur.

- Ce ai, râzi de mine? Acest animal din păcate nu e bun de nimic, este defect. La ce îţi trebuie aşa? Cu toate acestea, dacă eşti atât de plin de compasiune, apoi ia-l drept cadou, aşa ţi-l dau - a spus vânzătorul.

Apoi, spre surprinderea vânzătorului, expresia feţei băiatului s-a schimbat.

- Nu, nu vreau să-l iau aşa – cu o voce încordată a spus copilul.

- Acest pisoi costă la fel ca şi ceilalţi. Şi eu sunt dispus să plătesc pentru el preţul întreg. Eu voi aduce banii - a spus el cu fermitate.

Uimit privind copilul, inima vânzătorului s-a înmuiat.

- Fiule, tu nu înţelegi totul. Aceast biet pisoi nicicând nu va fi capabil să alerge, să se joace şi să sară, ca şi alţi semeni ai săi.

La aceste cuvinte, băiatul a început să-şi ridice pantalonii la piciorul stâng. Şi atunci vânzătorul surprins a văzut piciorul mutilat al copilului, sprijinit în cercuri de metal.

Copilul l-a privit pe vânzător.

-Nici eu de asemenea, nu sunt capabil să fug şi să sar. Şi acest pisoi are nevoie de cineva care să-l înţeleagă, cât îi este de greu şi să-l sprijine – vocea băiatului începu să tremure.

Omul din spatele tejghelei începu să-şi muşte buzele. Lacrimile i-au umplut ochii ... După o pauză, el s-a forţat să zâmbească.

- Fiule, eu mă voi ruga ca toţi aceşti pisoi să aibă aşa stăpâni minunaţi ca tine.

P.S.Principalul este să fim sănătoşi spiritual, având un suflet şi o inimă bună, ca a acestui copil şi atunci un neajuns de ordin fizic nu te face mai rău, ci doar subliniază sănătatea şi lumina sufletului tău.

Iar cei cu handicapuri sufleteşti – cei cinici şi brutali, obişnuiţi să meargă peste capuri şi să-i deteste pe cei slabi, indiferent decât de mult vor vorbi despre toleranţa lor pretinsă, vor rămâne singuri pentru totdeauna persoane cu handicap.

Natalia Lozan

O taină dezvăluită celor cu suflet de copil

În cea de-a şaptea conferinţă prezentată în Biserica "Sfântul Nicolae" din Moscova, în 1974, Pr. Dimitri Dudko relatează cum o fetiţă care nu fusese crescută în duhul credinţei a recunoscut spontan în icoanele din casa unei rude chipul Mântuitorului şi al Maicii Sale, de care nu auzise vorbindu-se niciodată.

Intrând în fugă în camera mea şi văzând icoanele, copilul a început să pună întrebări… privea liniştită chipul lui Iisus şi al Maicii Sale, pe care le vedea pentru prima oară în viaţă. Cu greu am încercat să-i explic fetiţei, mica mea verişoară… ceea ce vedea pe perete. Dificultatea pe care o întâmpinam s-a dovedit a fi o părere.

"Ştii, mi-a spus ea, ştiam că există şi, înainte să adorm, vorbesc întotdeauna cu El. Ştiu că este pretutindeni şi vede când fac prostii. Doar că uneori mi-era teamă. Cum să-i vorbesc?… Iar acum cred că-L pot săruta… Este mai bun decât toţi şi mă iubeşte. Dă-mi-L, te rog, vreau să-L văd mereu".

Conversaţia ne-a fost întreruptă de venirea mamei sale, mătuşa mea.

"Mamă, a strigat fetiţa, vino iute încoace! Sărută-L! Şi pe tine te iubeşte. În sfârşit, îi văd chipul, îl cunoşteam de mult!".

În inima acestei micuţe, Dumnezeu Se făcuse deja auzit, înainte ca cineva să i-L dezvăluie. Deja ea I se ruga, îl iubea, dorea să-L vadă. Iar ceea ce este cel mai emoţionant este faptul că fetiţa a recunoscut în icoană chipul Mântuitorului. Nu numai că i-a recunoscut chipul, dar îl şi cunoştea de demult, ca şi cum ar fi fost întipărit în adâncul său. El i se revela în mod obiectiv: "În sfârşit îi văd chipul, îl cunoşteam de mult". Aici se verifică spusele Mântuitorului: "Lăsaţi copiii să vină la Mine şi nu-i opriţi, căci a unora ca aceştia este Împărăţia lui Dumnezeu" (Marcu 10,14).

Dar mama fetiţei, fiind profesoară şi nevoită să facă propagandă antireligioasă, era de altă părere. Icoanele au fost confiscate şi, în ciuda plânsetelor copilei şi rugăminţilor sale: "Vreau să-L văd, trebuie să-I vorbesc, dă-mi-L înapoi, mamă!" au rămas încuiate, de teamă ca nu cumva, acasă, să-L descopere şi alţii pe Dumnezeul interzis.

Toate acestea dau de gândit, căci "Adevărat zic vouă: cine nu va primi împărăţia lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea" (Marcu 10, 15). Mama acestui copil (deşi creştină în ascuns) nu seamănă ea oare ciudat de bine cu ucenicii care-i certau pe prunci ca să-i împiedice să-L vadă pe Hristos şi să se apropie de Ei? Ce răspundere, să refuzi Chipul oferit în icoană!…

Astăzi, ca şi ieri, icoanele s-au impus prin martiriu. În timpurile noastre, icoanele au început să vorbească în felul lor. În multe cazuri, mulţumită icoanelor, mulţi oameni (de pildă, restauratori de icoane) au ajuns la credinţă. Chiar eu cunosc mulţi, ne mai spune pr. Dudko.

În mijlocul ateismului militant şi a celui mai întunecat absolutism, icoana dă mărturie despre izvorul luminii şi al adevărului şi ar fi primejdios să considerăm icoana drept un vestigiu inofensiv…

Nu este oare incitant să vezi în Piaţa Roşie, în faţa mausoleului lui Lenin, o replică a icoanei Maicii Domnului din Kazan, la care vin credincioşii să se roage şi să-şi aducă ofrandele? Acolo se va înălţa noua catedrală, unde îşi va găsi locul adevărata icoană a Maicii Domnului din Kazan, aflată pentru moment la Fatima!

Eşti cumva soţia lui Dumnezeu?

Un copil de 10 ani stătea în faţa unei vitrine a unui magazin de pantofi pe stradă, desculţ, privind prin fereastră şi tremurând de frig.

O doamnă se apropie de copil şi îi spuse:
- Micuţul meu prieten, la ce te uiţi cu atâta interes prin fereastra asta?

- Îi ceream lui Dumnezeu să-mi dea o pereche de pantofi, a răspuns copilul.

Doamna l-a luat de mână şi au intrat în magazin. Ceru vânzătorului o jumătate de duzină de şosete pentru copil. Întrebă dacă i-ar putea da un vas cu apă şi un prosop. Vânzătorul îi aduse ceea ce i-a cerut. Ea luă copilul în spatele magazinului, îi spălă picioarele şi i le-a şters. Atunci vânzătorul sosi cu şosetele. Doamna îi puse o pereche copilului şi îi cumpără o pereche de pantofi. Restul de şosete i le dădu copilului. L-a mângâiat pe cap şi i-a zis:
- Nu e nici o îndoială că acum te simţi mai bine micuţule!

Când ea se întoarse ca să plece, copilul o prinse de mână şi, privind-o cu lacrimi în ochi, o întrebă:

- Dumneavoastră sunteţi soţia lui Dumnezeu?

O nimica toată pentru tine,dar pentru altul o comoară. O mică atenţie, dar cu un foarte mare impact. Un lucru neînsemnat...şi totuşi atât de apreciat. La urma ,urmei....un gest atât de mic, dar care va putea schimba o viaţă.

Te-ai gândit că tu...poţi fi răspunsul la rugăciunea unei persoane...?

Te-ai gândit cumva că Dumnezeu are nevoie de tine şi vrea să te folosească într-un mod miraculos..?

Lasă-te la dispoziţia Lui, lasă-l să lucreze prin tine şi satisfacţiile vor fi maxime.

De la sămânţă la plantă

La poalele munţilor, o fetiţă, înconjurată de spice, îşi aminteşte ce a învăţat la şcoală la orele de biologie şi religie: din ceva mic, mic de tot, cresc spice, pomi, animale şi oameni şi acel ceva mic, mic de tot, a fost creat de CINEVA FOARTE MARE în tot ce o înconjoară,

***

Când Dumnezeu a creat lumea, toate fiinţele Îi puneau întrebări: Cum am ajuns aici? De ce? Când? Şi aşa Dumnezeu Se hotărî să dea răspunsuri unei fiinţe din fiecare categorie, ca aceasta, la rândul ei, să transmită semenilor săi, iar semenii săi altor fiinţe şi altor urmaşi...

La poarta Raiului era o coadă atâât de mare...

În sfârşit Dumnezeu Se întâlni şi cu o sămânţă, care dorea să ştie ce o va aştepta în viitor şi cum a fost creată.

- Draga mea sămânţă, rosti Dumnezeu, tu ai fost formată din tegument impermeabil, embrionul cu rădăcinuţa, tulpiniţa şi muguraşul care mai târziu vor deveni mai mari, apoi apar frunzele şi cotiledoanele cu substanţe de rezervă. Acesta a fost trecutul tău!

- E interesant!

- Am uitat să-ţi spun cel mai important lucru: eu te-am creat, dar de acum înainte tu vei da naştere la alte fiinţe prin fecundaţia ovulelor.

- Şi viitorul meu care este? Ce mă aşteaptă?

- Păi... urmează germinaţia sau încolţirea care reprezintă trecerea ta din stare latentă sau inactivă în stare activă. Ca să încolţeşti, ai nevoie de apă, aer, temperatură potrivită şi lumină. Prin toate aceste etape gineceul creşte, iar tu vei deveni o plantă cu flori sau fructe sau fără... Tu vei lăsa în urma ta seminţe. Va trebui să le povesteşti aceste lucruri şi lor! Acum poţi pleca...

- Mulţumesc! Şi sămânţa o luă în zbor pe nori, căci nu putea fugi. Apoi Dumnezeu strigă cu glas uşor obosit:

- Următorul...

(Această frumoasă compunere a fost scrisă de Diana Deara, cls. a V-a C, Şc. Nr. 114 "Principesa Margareta" din Bucureşti, la o oră de biologie, având ca profesor pe doamna Claudia Lizica Groza.)

Florile dragostei şi ale smereniei

Stelele se sting una câte una, iar zorii se ivesc timid. O pasăre se dezmorţeşte din somnul ei şi începe să cânte, în timp ce primele raze de soare mângâie florile gingaşe ale primăverii. Ferestrele se deschid larg şi în casă pătrunde lumina. O lumină atât de blândă şi lină ce scaldă verdele grădinilor şi trezeşte la viaţa întreg satul.

Liniştea se îngână cu sunetul clopotelor şi se amestecă cu viaţa însăşi. E duminică! Cu paşi mici şi cu ochii calzi o bunicuţă se îndreaptă spre biserică. În urma ei, o fetiţă mică şi somnoroasă duce în braţe un coşuleţ şi câteva flori. Înviorată deodată de răcoarea dimineţii, fetiţa o ajunge repede din urmă pe bătrână. Şi paşii lor se pierd pe drumul bisericii presărat cu bătăi de clopot...

Fetiţa îşi aşează din când în când rochiţa şi se bucură de mireasma florilor ce le ţine strâns în mână.

- Bunico, crezi că Domnului îi vor plăcea florile culese de mine?

- Desigur, draga mea! Orice lucru dăruit cu dragoste este primit de Dumnezeu! Însă ştii care sunt cele mai frumoase flori pe care Domnul vrea să i le dăruim în orice clipă?

- Nu, bunico! Spune-mi, te rog!

- Florile dragostei şi ale smereniei, ale gândului curat şi ale rugăciunii sincere!

- Spune-mi, bunico, spune-mi te rog unde pot găsi astfel de flori? Vreau să le culeg pe toate în cel mai frumos buchet!

- Aceste flori se pot găsi într-un singur loc, draga mea! În inima ta...

- Dar eu sunt mică şi inima mea la fel... Cum poate avea loc o grădină atât de mare şi de frumoasă în inima mea?

- Scumpa mea, aşa mici şi plăpânzi cum suntem, Dumnezeu locuieşte în inima noastră dacă suntem buni!

Şi paşii lor se îndreptă iarăsi tăcuţi pe drumul vieţii ce duce înaintea lui Dumnezeu.

Intrând pe poarta bisericii, bunicuţa se închină privind spre cer, iar fetiţa îşi împreunează şi ea degetele făcând semnul crucii.

-De acum gata cu grijile lumeşti, draga mea! Să lăsăm aici, la poarta bisericii şi pe cele bune şi pe cele rele! Să ne îndreptăm inima şi mintea doar spre Dumnezeu!

Şi slujba începu.

La lumina lumânărilor, fetiţa părea un înger cu faţa scăldată de lumină. Se ruga mărunt din buze şi privea din când în când la icoanele frumos pictate.

Îşi dorea aşa mult să adune în inima ei, fie şi petală cu petală, toate florile despre care îi vorbise bunica. Simţea privirile pline de admiraţie ale oamenilor din biserică şi îşi spunea în gând: "Acum trebuie să fiu smerită!"

Şi florile mari şi nespus de frumoase ale smereniei înfloreau în inima ei...

Acolo, în biserica mică, sub privirea îngerilor şi a sfinţilor, fetiţa descoperise cele mai frumoase flori - Florile Ortodoxiei ce cresc neîncetat în grădina Împărăţiei Cerurilor!

Drumul către Dumnezeu se face adesea cu paşi mici, fie de copil, fie de bătrân, dar la capătul lui se află întotdeauna răsplata dumnezeieştilor daruri.

Şi darurile acestea, flori nepreţuite, ar trebui să ni le dorim fiecare dintre noi, îndreptându-ne aşa cum ştim noi mai bine, prin cele mai simple şi fireşti lucruri către Dumnezeu.

Andreea Mâniceanu

Ne învaţă copiii …

O tânără profesoară, cu vizibile tendinţe liberale, explica micuţilor ei elevi faptul că ea este atee şi-i întreba dacă nu cumva sunt şi ei. Neştiind, de fapt, ce-i ăla un ateu şi dorind să fie şi ei ca şi profesoara lor, micuţii îşi ridicaseră mânuţele în aer. Dar iată şi o excepţie. O fetiţă pe nume Maria nu se luă după mulţime şi nu ridică mâna.

Profesoara, observând-o, o intrebă de ce s-a decis să fie diferită.

– Pentru că nu sunt atee.

Profesoara o întrebă din nou:
– Dar tu ce eşti?

– Sunt creştin-ortodoxă.

Puţin deranjată profesoara se înroşi. O întrebă, totuşi, de ce este creştină.

– Ei bine, am fost crescută să-L cunosc şi să-L iubesc pe Domnul Iisus Hristos. Bunicii au fost creştin-ortodocşi, mama este creştin-ortodoxă, la fel şi tata, aşa sunt şi eu.

Profesoara s-a infuriat:
– Asta nu este un motiv, spuse ea în gura mare. Ce-ar fi dacă maică-ta ar fi o idioată şi la fel şi taică-tău? Ce ai fi tu atunci ?

Fetiţa tăcu puţin şi zâmbind finuţ îi zise:
– Atunci … aş fi atee!

Sfântul Inochentie, arhiepiscop al Odesei

Istorioară pentru copiii care nu au răbdare în biserică

Trecuse deja mult timp de când, în bisericuţa satului, s-a stabilit o familie de şoricei. Şi-au construit micile lor culcuşuri în zidurile din spatele altarelor laterale şi le-au căptuşit cu hârtie roasă dintr-o carte de rugăciuni foarte veche pe care cineva o uitase în biserică. Şoriceii au târât cartea în spatele altarului, au rupt paginile una câte una şi le-au împărţit între ei. Cu toate acestea, în locuinţele lor era foarte frig, indiferent că era vară sau iarnă pentru că zidurile bisericii erau foarte groase şi erau din piatră. Aceasta nu i-a speriat pe şoricei, care şi-au văzut mai departe de viaţa lor. Sunt deja câteva generaţii de când familia lor şi-au petrecut timpul acolo şi nu se vedeau locuind în altă parte. Le făcea plăcere fumul tămâii sau al lumânărilor, erau încântaţi de sunetul corului şi de bătaia clopotelor. Toate acestea le dădeau un sentiment de siguranţă.

În luna septembrie, oamenii din sat aduceau la parohie recolta de nuci pe care o depozitau în cămara parohiei. Şoriceii se bucurau de aceasta pentru că astfel aveau şi posibilitatea de a strânge ceva pentru iarnă. Se urcau pe pervazul geamului de la sacristie, ieşeau pe o gaură în grădină, iar de acolo, pe un drum ştiut doar de ei, ajungeau în cămară de unde, timp de o săptămână cărau nuci în galeriile săpate de ei în zidurile bisericii. Cristinel însă, un şoricel tânăr, voia să plece. Lui îi plăcea foarte mult să stea în grădină. Soarele de toamnă era aşa de călduţ şi blând, că n-ar mai fi vrut pentru nimic în lume să revină în găurile din zidul bisericii, dar mereu şoarecii mai în vârstă nu-i dădeau voie. "*Ţi se pare plăcut afară, i-au zis ei, dar să*

ştii că nu e aşa! Afară sunt pisici şi multe alte animale periculoase care te-ar putea mânca într-o clipă. Şi apoi, în timpul iernii se face foarte frig afară, mai frig decât în biserică. Nu te mai gândi la plecare!" Cristinel a meditat foarte mult la aceste cuvinte şi poate că aveau dreptate, îşi spunea el, dar de când a început să-i placă în grădină, nu mai avea pace deloc. Aproape în fiecare seară visa că se afla în locuri unde se găsea multă mâncare, mult mai gustoasă decât obişnuitele nuci, locuri în care era cald şi nu exista nici un duşman. Erau aşa de reale visele sale, că existenţa acelor locuri devenise pentru el un fapt ca şi sigur.

Dar unde se aflau? Iată problema care îl frământa cel mai mult pe Cristinel. Şi apoi cum să ajungă acolo. A încercat să vorbească despre toate astea cu Ionuţ, un alt şoricel de vârsta sa. L-a aflat pe marginea aghiazmatarului, balansându-şi picioarele în gol. "*E un frig straşnic, nu-i aşa Cristinel?" i-a spus Ionuţ, salutându-l. "Hai să mergem la lumânarea de la lumânărar, i-a propus Cristinel, să ne încălzim puţintel*". "*O idee foarte bună*", şi au plecat amândoi către altarul cel mare. După-amiaza nu venea nimeni prin biserică, iar şoriceii ştiau aceasta, de aceea se plimbau fără nici o grijă. Lumânarea se află undeva sus, lângă lumânărar, dar cei doi şoricei, cu multă dibăcie, s-au căţărat până acolo, şi odată ajunşi, s-au lipit de plasticul roşu al lumânării, bucurându-se de căldura emanată de ea. Preţ de câteva momente, cei doi şoricei au păstrat tăcere. Apoi, Cristinel îi zise prietenului său: "*Ionuţ, te-ai gândit vreodată să pleci de aici?*" "*Da, desigur, a spus acesta. Dar gândurile astea nu sunt decât nişte simple amăgiri, crede-mă! Aici în biserică este locul cel mai frumos. Eu n-aş pleca niciodată, pentru că de fapt nimeni nu ştie cum este afară*". Cristinel nu a mai spus nimic, pentru că el deja îşi făcuse planurile sale. Lui nu-i era frică de nici un pericol şi era hotărât să plece.

Duminica următoare, către sfârşitul Liturghiei, Cristinel s-a îndepărtat de ceilalţi şoricei şi s-a ascuns printre bănci în aşteptarea unui moment potrivit, care nu s-a lăsat aşteptat. La un moment dat, oamenii s-au ridicat brusc în picioare. Toţi erau atenţi la preot, iar Cristinel, strecurându-se printre ei, a văzut o doamnă care avea poşeta lângă locul pe care şedea. Şoricelul ochi poşeta care era întredeschisă şi reuşi să se strecoare înăuntrul ei, sub un şerveţel parfumat. Totul se desfăşură aşa cum plănuise. Către sfârşitul Liturghiei, doamna şi-a pus cartea de rugăciuni în poşetă, a închis-o şi a plecat către casă. Acasă, a pus poşeta pe un scăunel din bucătărie, şi-a luat cartea de rugăciuni şi s-a dus să se schimbe de haine în camera de alături. După ce s-a asigurat că este în siguranţă, Cristinel ieşi din poşetă şi aruncă o privire împrejur. Primul lucru care l-a impresionat plăcut a fost căldura din cameră, care îl învălui ca o haină invizibilă. Pentru prima dată în viaţa sa a văzut un calorifer. S-a strecurat printre zăbrelele elegante care îl mascau şi ajungând lângă el adormi deîndată.

O săptămână întreagă a petrecut Cristinel după calorifer. Noaptea, când toţi membrii familiei dormeau, ieşea în bucătărie şi începea să ronţăie pâine, brânză şi tot ce întâlnea bun de mâncat. Dar în felul acesta însă, doamna şi-a dat seama de prezenţa şoricelului. "*Cu siguranţă că mâncarea a fost roasă de un şoarece*", şi-a spus ea. Prin urmare s-a hotărât să aducă o pisică în casă, o pisică ce se numea Miki. Ea s-a pus deîndată pe treabă, astfel încât şoricelul nu mai reuşea să iasă deloc pentru a mânca. Nemaiputând răbda, într-o zi Cristinel a ieşit din nou prin bucătărie, crezând că pisica era afară. S-a înşelat. Miki se afla la pândă şi cum îl văzu, sări asupra lui ca să-l prindă. Nu i-a trebuit să alerge prea mult, că l-a şi prins pe Cristinel. Acesta se zbătea, dar ghearele lui Miki îl ţineau cu străşnicie. Apăru şi stăpâna casei, care văzând că pisica voia să mănânce şoricelul în bucătărie, a alungat-o. "Câţ afară!" a zis ea furioasă. Profitând de un moment de neatenţie din partea lui Miki, Cristinel se eliberă de ghearele ei şi fugi cât îl ţinea puterile afară, se strecură prin iarba înaltă şi deasă şi ieşi în drum, unde începu din nou să fugă.
Din acea clipă, pentru Cristinel au început zile grele. Întâlni un grup de şoareci de câmp care l-au tratat foarte rău, era cât pe ce să fie prins într-o capcană, să fie călcat de maşini, iar despre pisici, ce să mai spunem, le întâlnea aproape peste tot. Nu mai avea nici un loc în care să se poată încălzi, dar descoperise în schimb un lan de grâu. Ce ospăţ a tras! A făcut o burtă mare de tot şi era, în sfârşit, ceva mai mulţumit. Lângă lan se afla un hambar mare, iar înăuntru erau movile mari de grâu. Bucuros, Cristinel şi-a făcut un culcuş folosindu-se de nişte cârpe vechi pe care le găsise acolo şi a început să ducă o viaţă aşa cum o visase: dormea şi mânca. Din păcate însă, nu era nimeni în acel hambar, nici oameni, nici măcar pisici. Nici o vietate. De acum venise decembrie şi începu să ningă. Cristinel ieşi din culcuşul său ca să privească fulgii de pe pervazul ferestrei. Ajungând acolo, simţi deodată cum inima îi bate cu putere: printre fulgii de nea, departe, departe, se vedea turnul bisericii. "*Oare ce mai fac prietenii mei*", se întrebă Cristinel? "*Îşi mai amintesc ei de mine? Poate că deja cred că am murit!*" Şi pe măsură ce se tot gândea la cei pe care i-a părăsit, se simţea din ce în ce mai singur. Se coborî de pe pervaz şi merse la culcuşul său. Închise ochii, dar somnul nu voia să vină: "*La ce-mi serveşte o viaţă plină de plăceri dacă sunt singur? Acum am tot ce-mi doresc, hrană din belşug, un loc sigur şi un culcuş cald. Ar fi trebuit să fiu fericit şi bucuros. Dar toate acestea nu au valoare dacă sunt singur. Ce n-aş da eu acum doar ca să fie aici cu mine Ionuţ şi toţi ceilalţi!*" Încercă să ronţăie câteva boabe de grâu ca să-i treacă dorul, dar parcă nu mai aveau acel gust plăcut de mai-nainte. "*De fapt sunt un prizonier, începu să se gândească el. Un prizonier într-un paradis. Cea mai bună mâncare şi cel mai cald culcuş nu folosesc la nimic dacă nu ai prieteni. Acum încep să înţeleg, în sfârşit!*"

Clopotele începură să bată, Cristinel urcă repede la geam, îşi lipi botişorul de el şi privi fix turnul bisericii. Brusc, luă o decizie aproape imposibil de realizat: trebuia să ajungă la biserică cu orice preţ. Se îndreptă cu repeziciune către gaură prin care intrase, dar aici avu o surpriză neplăcută: era astupată toată de gheaţă, iată de ce nici un şoarece nu mai reuşi să intre în hambar. Dar nu s-a descurajat. A început să roadă din lemnul porţii. Au trecut mai multe zile până a reuşit să facă o găurică îndeajuns de mare ca să se strecoare prin ea. Era seară. Vântul bătea cu putere, iar fulgii aproape că-l loveau, aşa de puternic era vântul. Gingiile îi sângerau de la lemnul pe care l-a ros, dar asta nu mai avea nici o importanţă. Nici pisicile şi nici un alt animal nu-l mai speriau. Se avântă pe drumul ce ducea spre casa doamnei care l-a dus în poşeta ei. Mai era jumătate de oră până la miezul nopţii şi trebuia cu orice preţ să intre în casă, altfel risca să moară îngheţat afară. Cei din casă se pregăteau să meargă la Liturghia din Noaptea de Crăciun. Odată ajuns în casă, datorită căldurii ce îl învălui, Cristinel simţi cum începea să-şi recapete puterile.

Poşeta doamnei se afla pe scăunelul din bucătărie şi era întredeschisă. Fără să mai stea pe gânduri, Cristinel se strecură imediat înăuntru şi începu să aştepte. Tocmai la timp, pentru că în acel moment intră femeia în bucătărie. Închise poşta, o luă în mână, şi cu paşi grăbiţi, plecă spre biserică. Curând, Cristinel auzi un murmur de voci şi nişte sunete care îi păreau cunoscute. Doamna deschise poşeta, îşi luă obişnuita carte de rugăciuni şi, ca de obicei, lăsă poşeta întredeschisă. Cât ai clipi din ochi, Cristinel o zbughi afară din poşetă. Ce amintiri îi reveneau în minte! Câte mirosuri cunoscute îi izbeau botişorul! Iar sunetele acelea care îi erau cunoscute nu erau altceva decât sunetele corului, care intonă măreţ un cântec de Crăciun. Lumea era atentă la altar, ca de obicei. Micuţul şoricel fugi printre picioarele lor până la primul rând de bănci, iar de acolo, cu un salt spectaculos, ajunse în spatele altarului lateral. De acolo, un pas îl mai despărţea de casă sa. Toată familia să se afla acolo. "Cristinel!" strigară într-un glas toţi şoriceii. În biserică, corul copiilor intona mai departe frumoasele cântece de Crăciun şi toţi erau fericiţi, chiar şi şoriceii.

Dragi copii, dragă ascultătorule, nu-i aşa că de multe ori, venind la biserică, ţi s-a părut oarecum plictisitor şi ai fi vrut să mergi în altă parte, aşa cum şi-a dorit şi Cristinel la început. Şi tu ai visat la un loc cu mult mai frumos decât cel din biserică. Sunt sigur de aceasta şi pentru faptul că, în special vara, mulţi dintre cei care vin la biserică preferă să rămână afară discutând probabil de ceea ce ar urma să facă, pentru că la Liturghie li se pare prea plictisitor. Şi aşa, sărbătoare după sărbătoare, duminică după duminică, în mintea ta apare un plan: cum să scapi de Liturghie. Şi ai reuşit probabil să-ţi păcăleşti părinţii sau pe cei din familie şi ai mers în altă parte: la un chioşc, la o cofetărie, la un film sau la un fotbal. Poate că ţi-ai dat seama, sau poate că încă nu, dar ceva începe să

lipsească în viaţa ta, exact cum începuse să simtă şi Cristinel când se afla în acel hambar plin cu grâu: avea de toate, dar se simţea singur; mai mult, se simţea prizonierul propriilor plăceri. Puţin câte puţin şi tu te vei simţi singur, chiar dacă atâţia prieteni te înconjoară, ba chiar te vei simţi prizonierul propriilor plăceri pe care le-ai căutat, dar care nu-ţi aduc fericirea adevărată. Şi atunci cine-ţi lipseşte? Familia ta cea mare: Biserica! Îţi lipsesc părinţii din această familie, adică Tatăl tău ceresc. Chiar dacă uneori te simţi plictisit, crede-mă, acesta este locul cel mai frumos din lume, singurul loc în care poţi fi fericit cu adevărat: în mijlocul familiei tale, Biserica, unde rugăciunile se aştern lin pe altarul lui Hristos ca fulgii pe zăpadă, iar cântecele alină singurătatea, un loc unde chiar şi şoriceii pot fi fericiţi!

O, Tatăl nostru, care eşti în Ceruri

Spuneți des:

"Tată te iubesc!
Inima-mi este plină de recunoștință
pentru că m-ai creat, mă susții,
îmi porți de grijă și mă călăuzești
spre Mântuirea Veșnică."

Trebuie să știți că iubirea
față de Dumnezeu va crește în voi
prin fiecare declarație de iubire
pe care o faceți.

O, Tatăl nostru, care eşti în Ceruri,
Cel ce pluteşti pe-aripi de heruvimi,
Cel care scoţi lumina din cămară
şi semeni mii de sori din înălţimi;
Cel ce din lut ai scos la viaţă omul
şi l-ai sortit să-nfrunte pe cel rău,
O, Tatăl nostru-Atoate Ziditorul,
Sfinţească-se-n etern Numele Tău!

Sfinţească-se Cuvântul Tău în inimi
şi-ajută-ne să nu-l putem uita.

Sfinţească-se porunca Ta în lume
Şi vie-n noi Împărăţia Ta!

Să înflorească-n noi o viaţă nouă
cu care să zburăm peste mormânt
şi voia Ta în toate să se facă
precum în Cer aşa şi pe pământ!

Rămâi cu noi şi dă-ne nouă astăzi,

Când viaţa ne e plină de năduh,
şi pâinea cea din brazde, spre fiinţă,
şi pâinea cea din Ceruri pentru duh.

Cât despre orice greş și orice pată,
ce ne-a-ntinat al sufletului crin,
O, Te rugăm să nu Te mânii, Tată,
ci să ne ierţi în Harul Tău Divin.

Suntem atât de slabi şi de-ndărătnici
şi n-ascultăm în totul de Cuvânt.
Dar Tu ne-ai dat din cer un Miel de jertfă -
O, spală-ne în sângele Lui sfânt.
Căci El S-a dat din dragoste fierbinte,
Păstor ceresc în luptă pentru oi.
De dragul Lui, o, iartă-ne Părinte,
Şi ajută-ne ca să iertăm şi noi!

În încercări prea grele nu ne duce
şi fii cu noi când vin fiorii reci.
O, izbăveşte-ne de cel viclean prin cruce,
c-a Ta-i Împărăţia-n veci de veci!Amin!
Al Tău e cerul şi lumina!Amin!
Al Tău e miezul cel ascuns!Amin!
Căci Tu ne-ai dat la toată vina,
la-nfricoşata judecată, bun răspuns.

Răspunsul bun e unul singur: iată-L!
E Mielul blând ce S-a lăsat răpus;
e dragostea ce ne-a trimis-o Tatăl
în Fiul Său, în Dumnezeu-Iisus!

Răspunsul bun e unul singur: Harul.
E viaţa nouă, mai presus de legi.
E darul Celui ce-a urcat Calvarul
purtând pe umeri vina lumii-ntregi!

Şi-acum noi alergăm prin zarea largă
şi Vestea Bună tuturor o dăm.
Pe noi, unii pe alţii, viaţa-ntreagă

lui Dumnezeu şi lui Iisus I-o dăm.

O, Tatăl nostru, Care eşti în Ceruri,
Cel ce pluteşti pe-aripi de heruvimi,
ascultă ruga noastră-nflacărată
şi vino între noi din înălţimi!

Costache Ioanid

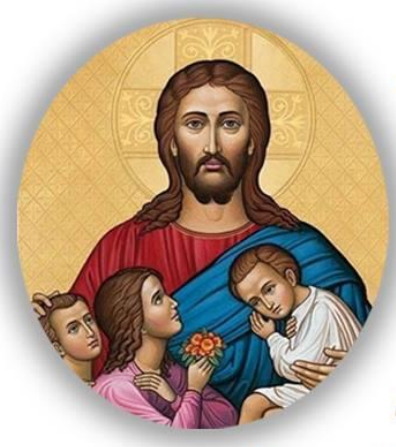

Rugăciunea părinților pentru copii

Doamne, luminează-i pe copiii noştri ca să înveţe cele bine plăcute Ţie şi să se umple de cunoştinţa adevărului. Dă-le lor ştiinţă, pricepere, răbdare şi chibzuinţă. Să nu primească ei cunoştinţe pierzătoare de suflet, nici să înveţe ce e urât lui Dumnezeu. Dă-le lor, Doamne, spor în toată lucrarea cea bună şi-i întăreşte în credinţă ca să Te mărturisească printr-o vieţuire curată până în ultima clipă a vieţii lor. Amin.

ziarullumina.ro

Învață o rugăciune!
Doamne, către Tine strig
Când mi-e foame și mi-e frig,
Căci Tu veșnic la săraci
Le dai hrană și-i îmbraci!
Când Te chem cu ochii uzi
Doamne, Tu din cer m-auzi
Și cu mâna Ta, din cer,
Îmi dai toate câte-ți cer!...
Doamne, Dumnezeul meu,
Eu am tot greșit mereu.
Însă Tu, cu mila Ta
Dă-mi puteri a mă-ndrepta.
Pune, Doamne, în a mea cale
Soarele luminii Tale
Ca să fugă
Cele rele
De pe drumul
Vieții mele!

Rugaciunea copilului inainte de culcare
Multumesc Doamne Iisuse,
Pentru ziua ce-a trecut ,
Pentru ca-i vegheat si nimeni
Nici un rau nu ne-a facut!
Multumesc pentru taticu'
Pentru dulcea mama mea
Pentru painea de la masa
Pentru toata grija Ta!
Si te rog pe tine Doamne,
Sa ma ierti daca-am fost rau,
Sa m-ajuti sa fiu cuminte,
Eu sa fiu copilul Tau!

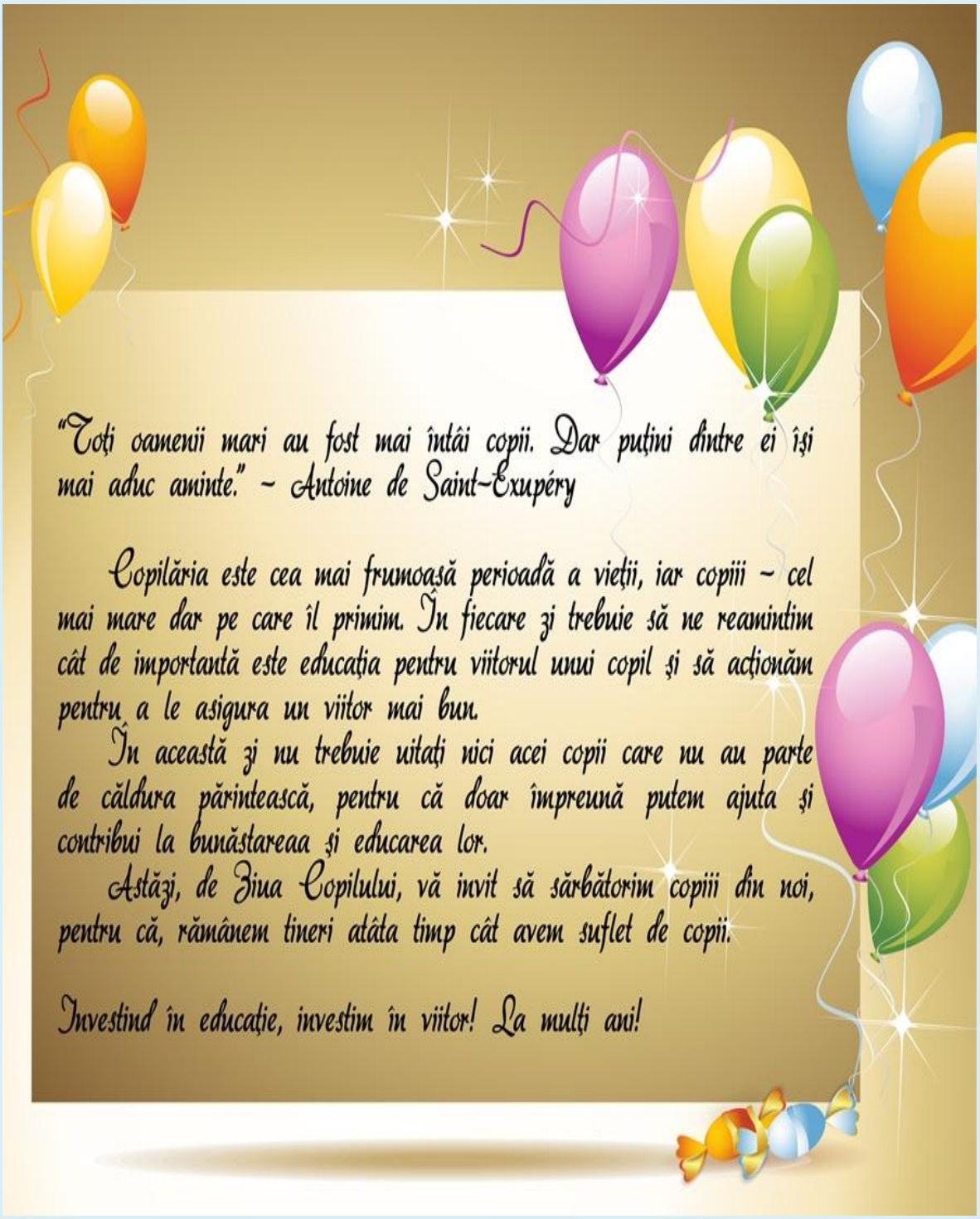
"Toți oamenii mari au fost mai întâi copii. Dar puțini dintre ei își mai aduc aminte." ~ Antoine de Saint-Exupéry
Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții, iar copiii ~ cel mai mare dar pe care îl primim. În fiecare zi trebuie să ne reamintim cât de importantă este educația pentru viitorul unui copil și să acționăm pentru a le asigura un viitor mai bun.
În această zi nu trebuie uitați nici acei copii care nu au parte de căldura părintească, pentru că doar împreună putem ajuta și contribui la bunăstareaa și educarea lor.
Astăzi, de Ziua Copilului, vă invit să sărbătorim copiii din noi, pentru că, rămânem tineri atâta timp cât avem suflet de copii.
Investind în educație, investim în viitor! La mulți ani!

COPIII ÎNVAŢĂ CEEA CE TRĂIESC

Dacă un copil e crescut cu **CRITICĂ,** el învaţă să **CONDAMNE.**
Dacă un copil e crescut cu **OSTILITATE,** el învaţă că se află într-o **LUPTĂ.**
Dacă un copil e crescut cu **FRICĂ,** el învaţă să se **TEAMĂ.**
Dacă un copil e crescut cu **MILĂ,** el învaţă să trăiască cu **PĂRERE DE RĂU.**
Dacă un copil e crescut cu teama de **RIDICOL,** el învaţă să fie **TIMID.**
Dacă un copil e crescut cu **GELOZIE,** el învaţă să simtă **INVIDIA.**
Dacă un copil e crescut cu **RUŞINE,** el învaţă să se simtă **VINOVAT.**

Dacă un copil e crescut cu **ÎNCURAJĂRI,** el învaţă să aibă **ÎNCREDERE.**
Dacă un copil e crescut cu **LAUDE,** el învaţă ce înseamnă **APRECIEREA.**
Dacă un copil e crescut cu **TOLERANŢĂ,** el învaţă ce înseamnă **IUBIREA.**
Dacă un copil e crescut să **ÎMPĂRTĂ** cu ceilalţi, el învaţă ce înseamnă **GENEROZITATEA.**
Dacă un copil e crescut cu **ONESTITATE,** el învaţă ce înseamnă **ADEVĂRUL.**
Dacă un copil e crescut cu **CORECTITUDINE,** el învaţă ce înseamnă **DREPTATEA.**
Dacă un copil e crescut cu **BUNĂTATE,** el învaţă ce înseamnă **RESPECTUL.**

unicef

La multi ani!
DIVAHAIR
Invata de la copii sa fii fericit fara motiv,
sa fii mereu curios si sa ceri
cu toata puterea ceea ce iti doresti.

Astazi e ziua noastra.
A fost si ieri,
Si miine va fi.
Caci noi sintem copii
Si oricind vom
dori
O vom sarbatori.
Astazi e ziua noastra,
La multi ani, sa traim !
Haideti sa sarbatorim,
Copilaria, o joaca,
un zimbet, o mina
intinsa, o floare, un
zimbet.
LA MULTI ANI, SA TRAIM !

"Un copil poate sa invete oricand un adult trei lucruri: cum sa fie multumit fara motiv, cum sa nu stea locului niciodata si cum sa ceara cu insistenta ceea ce isi doreste." (Paulo Coelho)
ele.ro

Copilăria este singurul loc unde...
dacă aș putea, m-aș
întoarce fără regrete.

E 1 iunie! E ziua copilului! Astazi, mai mult ca niciodata, ar trebui sa ne permitem sa copilarim. Sa radem, sa ne jucam, sa iubim, sa zambim!

LA MULTI ANI PENTRU COPILUL DIN TINE!

1 iunie
Este
La multi ani
tuturor copiilor !

ele.ro
La multi ani de 1 Iunie!

La multi ani copilarie, si sa-mi fi mereu in casa.

Sa ma lasi copil si miine, ca sa am viata frumoasa.

Si chiar de eu ma fac mare, tu de mana sa ma ti

Si cu tine in drumul vietii, mai usor eu voi pasi.

mA.C Ratusca

Cea mai mare bucurie a unui copil
este aceea de a se juca.
Si ce bucurie imensa !
Asa ca nu uita sa te joci
si sa le amintesti
si altora sa faca asta !
La multi ani
de 1 iunie!

La multi ani
copil
frumos!
Este 1 Iunie

Din prima clipa in care deschide ochii in lume,un copil stie
doar doua lucruri, cele mai importante doua lucruri
care ii vor definii viata de la inceput pana la sfarsit:
sa planga si sa rada.
El plange cand nu i se implinesc nevoile si sufera,
sau zambeste si rade vesel cand e fericit.
Lacrimile lui spun mereu celorlati cat de mult
are nevoie de ei iar zambetele si rasetele
le arata cata bucurie ii aduce apropierea lor.

Dar omuletul creste si lumea il invata:
il invata ca lacrimile vin din durere si trebuie
sa ii fie teama de cei care i le provoaca,
il invata ca zambetele il fac placut si pot fi
folosite pentru a obtine ceea ce isi doreste.
Si astfel incepe lupta - lupta pentru ai invinge pe cei
care aduc lacrimi si ai a cucerii pe cei care aduc zambete.

Si totusi, de la inceputul vietii tale, ca niste soapte ale sufletului,
lacrimile nu au incetat niciodata sa iti spuna, in primul rand tie insuti,
care iti sunt nevoile neimplinite, pe masura ce ai crescut ele au inceput
sa iti arate cele mai profunde nevoi ale tale...
Ai plans cand dorintele tale nu se implineau, ai plans cand planurile esuau,
ai plans cand munca ta nu dadea roade, si cel mai mult ai plans cand nu ai fost iubit...

Si totusi, de la inceputul vietii tale, ca niste exaltari ale sufletului,
zambetele si rasetele ti-au luminat viata, le-ai daruit ca sa incalzesti suflete,
le-ai primit inapoi rasplata, le-ai pierdut printre vise, le-ai regasit in inimi...

Lacrimile si zambetele te vor insotii mereu, ele sunt panzele vasului tau,
avanta-te curajos in furtunile vietii, cand suferi asculta-ti soaptele sufletului
invatandu-te cum sa fii, cand esti fericit lasa-ti iubirea sa-ti lumineze drumul
si daruieste-ti zambetele ca sa arati lumii ceea ce esti si sa o chemi alaturi .

Viata nu e o lupta, viata e o calatorie... intinde-ti panzele increzator,
lasa-i in urma pe cei care se bat si zburda vesel cu cei care se joaca!

Azi, de ziua copilului, priveste-te-n oglinda si zambeste-ti,
zambeste-ti nu pentru ca esti mai bun sau mai frumos ca altii,
zambeste-ti asa cum ai zambit in prima zi, fericit si recunoscator ca existi.

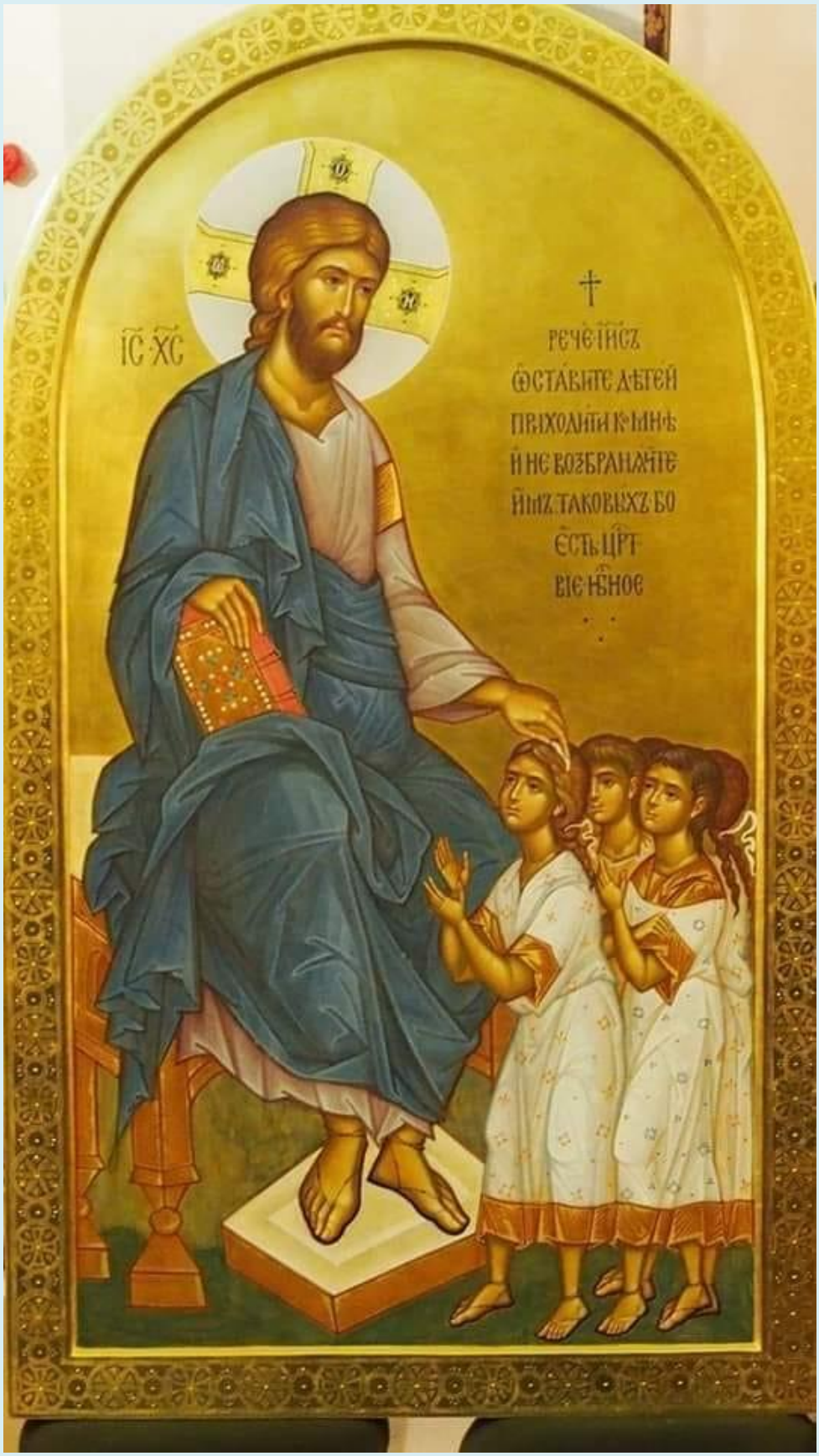
ІС ХС
РЕЧЕ ІИСЪ
ОСТАВИТЕ ДѢТЕЙ
ПРИХОДИТИ КЪ МНѢ
И НЕ ВОЗБРАНЯЙТЕ
ИМЪ ТАКОВЫХЪ БО
ЕСТЬ ЦРТ
ВІЕ НЕБНОЕ

ΑΦΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΕΡΧΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΜΕ

ΙΣ
ΧΣ
Ο
Ν

ΜΡ
ΘΥ
ΜΑΜΑ ΘΑ ΥΑΠΙΜΑ

8 SFATURI ALE SF. PORFIRIE KAVSOKALIVITUL PENTRU EDUCAȚIA COPIILOR

1 Rugați-vă pentru copii încă din timpul sarcinii

2 Nu le dați neîncetat sfaturi, mai degrabă vorbiți-le prin rugăciune

3 Fiți exemple pentru copiii voștri

4 Învățați-i pe copii să ceară ajutorul lui Dumnezeu în orice situație

5 Când copiii greșesc, adresați-vă serios și ferm, nu cu mânie

6 Nu-i ocrotiți peste măsură, ci învățați-i să își poarte de grijă

7 Creșteți copiii în libertate

8 Fiți sfinți ca și copiii voștri să fie sfinți

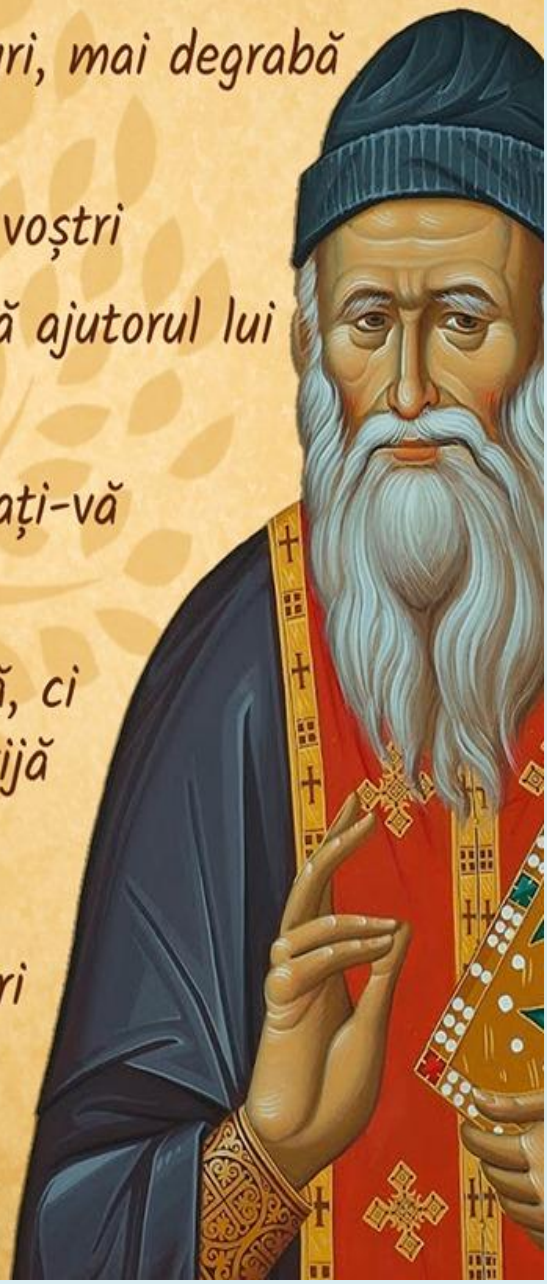

BASILICA.RO

Zece tineri și copii care au devenit Sfinți

Sfântul Matei Brâncoveanu, 11 ani

Sfânta Filofteia, 12 ani

Sfântul Fanurie, 19 ani

Sfântul Chiric, 3 ani

Sfânta Chiriachi, 16 ani

Sfânta Marina, 15 ani

Sfântul Mamant, 15 ani

Sfintele Pistis, Elpis și Agapis, 9, 10 și 12 ani

©doxologia.ro

6 VERSETE BIBLICE PENTRU COPII

LUCA 6:31

„Precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea”

IEȘIREA 20:12

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământ”

MATEI 6:9-13

„Deci, voi așa să vă rugați: *Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău...* ”

PILDE 1:8-9

„Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările maicii tale, căci ele sunt ca o cunună pe capul tău”

1 TIMOTEI 4:12

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; dimpotrivă, fă-te credincioșilor pildă în cuvânt, în purtare în iubire, în duh, în credință, în curăție”

MATEI 21:22

„Toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi”

BASILICA.RO

Tatal nostru Sfant din Cer te rugam ca toti copiii din lumea asta mare sa aiba parte de iubire,de sanatate si de fericire! Vegheaza TU asupra noastra, te rugam ! Amin !

Bunul Dumnezeu
Să binecuvânteze toți copilașii !
Să-i țină în mâna Sa ocrotitoare
și să-i păzească de tot ce este rău !
Veghetor
La Mulți Ani !

N-am să-ţi spun, copilul meu,
Că urcuşul nu e greu...
Am să-ţi spun şi am să-ţi cer,
Să priveşti mereu spre Cer.

N-am să-ţi spun că lumea-i bună,
Nimeni, asta, n-o să-ţi spună!
Dar în lume trăim noi...
Nuferii cresc din noroi.

Dacă poţi, (îţi stă în fire),
Lasă-n calea ta, safire!
N-arunca mărgăritare
Celor ce nu sunt în stare

S-asculte, să preţuiască,
Sfatul şi vorba cerească.
Mergi curat pe drumul tău,
Luminat de Dumnezeu!

Te iubesc! Cât trăiesc eu,
Tot copil vei fi mereu.
Ruga-mi sfântă şi fierbinte,
Te-nsoţeşte, ţine minte!

Mulțumesc, Doamne!
Că mă iubesti mereu.
Că mă ierti mereu.
Că niciodată nu m-ai părăsit!

Doamne,
îți mulțumesc
că și astăzi
mi-ai purtat
de grijă.
ORTODOXIA.ME

"Toți oamenii mari au fost mai întâi copii. Dar puțini dintre ei își mai aduc aminte." ~ Antoine de Saint-Exupéry

Doamne,
ai grijă de toţi copiii din
lume şi de părinţii lor.
Amin!

ΑΦΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΕΡΧΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΜΕ
ΙΣ ΧΣ